

Giới thiệu Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc

Đến với truyện Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc của tác giả Độ Nương, lại là một câu chuyện về hôn nhân hôn lễ đệ nhất thiên hạ, có phải tôi sẽ được biểu dương không! Tiếp đó, ngò lòi truyện ngôn tình sắc này không phải quá nhiều thịt, cơ bản đều là ngọt ngào cung chiều, giờ trò sò sò hôn nhẹ, thỉnh thoảng dư thừa tình lợchích tình bắn ra bốn phía....Những bạn thích truyện online tình khiết có thể suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đêm Trước Sinh Nhật

Edit: Ngọc Hân

“Đậu Đậu-”

“Ừm?” Cô gái thanh xuân tên Đậu Đậu đang tập trung tinh thần ăn kem, miệng mập mờ đáp lời cô gái mặc đồng phục giống như mình ở phía đối diện – Thi Vân Hân!

“Nói cho cậu biết nhé...” Bộ dạng Thi Vân Hân thần thần bí bí, khuôn mặt trái xoan cô khẽ cong khõe môi, sau đó không nhanh không chậm nói tiếp: “Ông chú 30 tuổi rồi mà chưa kết hôn của tớ từ Paris trở lại.”

“...”

Tò Đậu hơi ngạc nhiên, lập tức lấy lại tinh thần tiếp tục ăn kem không sợ nó tan ra, gương mặt trái xoan không chút nào vui vẻ yêu thích, ngược lại ông chú trong miệng Thi Vân Hân không hấp dẫn cô bằng kem ở trên tay. lequydoon

“Đậu Đậu, cậu nghe tớ nói không?”

“Có mà!” Tò Đậu trả lời rất hùng hồn, chỉ là ánh mắt của cô hoàn toàn không rời khỏi cây kem trên tay, cho nên Thi Vân Hân nghe giống như đó là một câu trả lời cho cô lệ.

“Vậy cậu biết tớ vừa mới nói gì sao?”

“À!” Tò Đậu hơi bối rối, sau đó mới nhớ lại, Thi Vân Hân lập tức bày ra bộ dạng: “Á, cậu vốn không nghe gì cả.”

“Tớ nói lại với cậu lần nữa, chú tớ chú ấy...”

Thi Vân Hân còn chưa nói hết, một chiếc xe thể thao màu đen cao cấp ngừng bên cạnh hai người, cửa sổ xe quay xuống, một gương mặt tuấn tú đẹp trai cương nghị đập vào tầm mắt hai người –

“Àm!”

“Chú!”

“Á, kem của tôi!”

“.....”

.....

Cô, có làn da trơn mềm như đậu hủ, da thịt trắng như tuyết, vóc người hơi tròn nhưng không mất vẻ xinh đẹp, vô cùng đáng yêu mê người, vì vậy lại gặp đàn ông tới cửa quấy rầy, rình cô như hổ rình mồi.

Cô đáng thương lại trở thành bữa ăn của đàn ông.

--- ----- Đây chính là cô, Tô Đậu!

“Đậu Đậu!”

“Hả?” Tô Đậu liếm kem tan rơi xuống tay, đôi mắt phượng biết cười không rời khỏi cây kem hấp dẫn cô dù chỉ một giây.

“Tuần sau sinh nhật ông nội tớ, cậu nhất định phải tới chúc thọ ông nhé!” Thi Vân Hân một vai đeo túi xách, tay kia ôm hai quyển sách giáo khoa dày

cộm nặng trịch trước ngực, tiếp tục dạn dò Tô Đậu bên cạnh.

“.....”

Đáp lại Thi Vân Hân không phải là một câu ừ thờ ơ, mà là sự im lặng.

Đối với Tô Đậu mà nói, chuyện lớn thế nào cũng không quan trọng bằng ăn kem, cho nên kem không liên quan tới thứ gì khác, cô lấy im lặng để bày tỏ.

“.....”

Thi Vân Hân không khỏi dùng chân xoay người đối mặt với Tô Đậu, giận dỗi phồng má nhìn chăm chăm que kem trên tay Tô Đậu.

“Tô Đậu, rốt cuộc cậu có nghe tớ nói gì không?” Giận quá mà! Mỗi lần tan học trước tiên là mua kem ăn đã, ăn ít đi một que thì sẽ chết à?

Nói cũng kỳ lạ, từ khi còn bé Tô Đậu đã thích ăn kem, ăn mười lăm năm, vóc người ngoại trừ hơi phúng phính (vì đang tuổi dậy thì), hoàn toàn không bị béo phì, cô có thể chất tốt như vậy ư? Ngẫm lại, Thi Vân Hân cũng giận đỏ mặt.

“Nghe được mà!” Mỗi lần Thi Vân Hân không gọi cô bằng nữ danh, Tô Đậu biết cô ấy thật sự giận, cho nên vội lấy lòng nói: “Vân Hân, ăn kem ngon lắm, cậu có muốn ăn một miếng không?”

“Tô, Đậu!”

Một tay Thi Vân Hân chống eo, mặt trái xoan lập tức phồng lên, giận dỗi nhìn chăm chăm Tô Đậu không biết mình sai ở đâu còn bày ra bộ dạng lấy lòng cô: “Cậu cố ý hả?”

Cố ý?

Về mặt Tô Đậu mờ mịt, về mặt vô tội không hiểu chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Đe Dọa Tuyệt Giao

“Cậu biết rõ tớ ăn cái gì cũng sẽ bị béo phì, bây giờ cậu còn bảo tớ ăn kem, có phải cậu muốn tớ không được trai đẹp của phái không?” Nhớ tới thể chất cô chỉ uống miếng nước cũng có thể mập, trai đẹp trong trường học, học trường đều nói cả người cô là nước, cô muốn làm bạn gái toàn lắc đầu thờ dài!

Cô đáng thương lắm, đường đường là thiêm kim Thi thị, cô vẫn bị đàn ông ghét bỏ! lewuydon

“Vân Hân, thật xin lỗi! Tớ...” Tô Đậu giương đôi mắt sáng chói đầy nước nhìn que kem trên tay, sau đó lại nhìn chị em tốt trước mặt, cuối cùng cô đau lòng quyết định lựa chọn, vứt bỏ kem thích ăn nhất.

“Đậu Đậu, cậu...”

Chứng kiến hành động Tô Đậu vứt bỏ que kem, Thi Vân Hân không khỏi cảm động muốn khóc!

“Đậu Đậu, cậu thật đúng là chị em tốt của tớ, tớ yêu cậu chết mất.”

“... Đúng vậy!”

Tô Đậu chực khóc, ánh mắt lưu luyến nhìn chăm chăm không rời que kem trong thức rác, vì không muốn làm chị em tốt tổn thương, cô... Nhịn thôi!

Chỉ là, que kem đáng thương của cô! Ô ô...

“Đậu Đậu, chúng ta đi chọn quà được không?”

Sau khi cảm động, Thi Vân Hân lập tức buông Tô Đậu đang âm thầm đau khổ vì vứt kem đi, vui vẻ hỏi, hoàn toàn không phát hiện Tô Đậu đang âm thầm rơi lệ.

Chọn quà? Chọn quà gì?

Tô Đậu mờ mịt, hoàn toàn không phản ứng kịp, nét mặt cô thể hiện đầy đủ cho Thi Vân Hân biết, lời lúc này cô nói, Tô Đậu hoàn toàn không nghe vào trong tai.

“Tô Đậu, cậu rất quá đáng!”

Phản ứng của Tô Đậu làm Thi Vân Hân không vui lần nữa, giọng to hơn, thậm chí mang cả tên Tô Đậu ra gọi.

“Tớ....”

“Tớ nói nhiều như vậy, câu một câu cũng không nghe lọt, tớ muốn tuyệt giao với cậu!”

“....”

Ặc... Tuyệt, tuyệt giao!

Có... Có nghiêm trọng như vậy không? Tô Đậu nhíu đôi mày thanh tú, mặt trái xoan co quắp, tay trắng nõn hoảng sợ đưa ra bắt lấy ống tay áo của Thi Vân Hân, đáng thương nói: “Vân Hân đừng như vậy nữa! Không phải tớ cố ý không nghe.....”

Không phải Tô Đậu cố ý, nhưng nghe vào tai Thi Vân Hân thì là cố ý, cho nên cô ấy hoàn toàn không chịu Tô Đậu xuống nước.

“Vân Hân, cậu đừng tức giận nữa được không?” Cô sợ nhất là Thi Vân Hân giận cô, một khi cô ấy tức giận thì chưa tới một tuần sẽ không hết giận, cho nên cô rất sợ cô ấy giận!

“Không được!” Thi Vân Hân nói như đinh chặt sắt, trong giọng nói không có chút thương lượng nào.

“Vậy cậu muốn như thế nào?” Vì chuyện của chị em, cô đã hy sinh que kem cô thích ăn nhất rồi còn gì!

“....”

Thi Vân Hân liếc Tô Đậu một cái, cô phồng má cuối cùng cũng chờ được câu nói này của Tô Đậu, mặc dù chưa hết giận nhưng vì những lời này cô sẽ tha thứ câu “Không phải tớ cố ý” của cô ấy.

“Có phải tớ muốn như thế nào, cậu cũng sẽ đồng ý?”

“Đúng... Đúng vậy!” Tô Đậu trả lời có chút không cam lòng, nhưng hơn hết là có cảm giác bị người khác tính kế.

“Cậu nói đấy nhé, không được đổi ý đâu!”

“Được! Vậy cậu nói mau, chỉ cần không giận tớ là được rồi.” Rút đầu một đao, đưa đầu ra cũng một đao, Tô Đậu vội vàng thúc giục hỏi.

“Thứ ba tuần sau, sinh nhật ông nội, cậu nhất định phải tới.”

“....” Việc này... Tuần trước Thi Vân Hân đã lăm bầm nhắc nhở bên tai cô, muốn cô quên cũng khó. Nhưng Tô Đậu không bác phản bác, bĩu đôi môi ướm ắt xinh đẹp ý bảo Thi Vân Hân tiếp tục nói.

“Hôm đó chú ba tớ sẽ về, cậu tới sân bay đón chú ấy thay tớ.”

Gì cơ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Edit: Ngọc Hân

Đó là chú hai Thi Vân Hân cô, tại sao phải người ngoài như cô đi đón? Còn nữa, cô và chú hai cô ấy không quen, lần nào đến nhà họ Thi cô cũng chưa từng gặp chú hai trong miệng cô ấy.

“Không được đâu! Tớ không quen chú hai cậu, chuyện đón người tự cậu đi đi!” Tô Đậu lùi về sau hai bước, nói với Thi Vân Hân đang dần nghiêm mặt lại.

“Tớ mặc kệ, cậu đã nói tớ muốn sao thì vậy mà, nếu như cậu không đồng ý, chúng ta tuyệt giao!” Thi Vân Hân nghiêm mặt nhấn mạnh, cuối cùng hạ xuống bốn chữ, ôm bài thi trực tiếp xoay người rời đi, để mặc Tô Đậu đứng tại chỗ.

“...”

Sao Vân Hân có thể uy hiếp người ta như vậy chứ?

Tuyệt giao! lequydoon

Đón hộ!

Ô ô.... Vậy cô đi đón người là được chứ gì?

.....

Trung tâm sân bay.

Tô Đậu lê bước chân nặng nề đi vào trong sân bay, đứng ở lối ra, nhìn xung quanh tìm chú hai mà Thi Vân Hân đã miêu tả, nhưng trái phải chẳng thấy chú hai Thi Vân Hân – Thi Căng Bác đâu!

“Vôn Vân Hân thôi đang đùa mình sao!”

Lúc Tô Đậu lăm bằm, đầu rũ xuống thì cô lại thấy một đôi giày da sáng bóng đập vào mi mắt, một giọng nói trầm ồm từ tính bay qua đỉnh đầu.

“Tiểu Đậu Nhi!”

Tiểu, Tiểu Đậu Nhi!

Giọng nói xa lạ khiến Tô Đậu ngạc nhiên, nhưng ánh mắt cô vẫn rời đôi giày đen sáng bóng kia, sau đó liếc lên trên, cuối cùng dừng lại khuôn mặt đẹp trai, cương nghị.

“...”

Hừm, người đàn ông này rất đẹp trai!

Người đàn ông chậm rãi cong khóe môi, tay rút trong túi quần vươn lên đặt trên khuôn mặt tròn mềm trắng mịn như tuyết của Tô Đậu, bắt đầu nhẹ nhàng vuốt ve, cảm giác trơn mềm này chẳng những muốn cắn một cái, mà càng muốn đè cô xuống dưới người hơn.

Đối với người trước mặt Thi Căng Bác không hề xa lạ chút nào, nhưng Tô Đậu thì ngược lại, cô hoàn toàn không biết người trước mặt này là ai, chứ đừng nói có thể để cho đàn ông động tay động chân.

“Anh, anh là ai?”

Tô Đậu lấy lại tinh thần đập tay người đàn ông, đề phòng lùi về sau, giữ vững khoảng cách an toàn với người anh.

“Tiểu Đậu Nhi, tôi là chú hai Vân Hân, nó không nói cho em biết sao?” Thi Căng Bác không nhanh không chậm mở miệng nói, trông mắt thâm sâu bắn ra ánh sáng cứng chiều.

Sao cơ?

Anh ta chính là chú hai của Vân Hân? Cái người 365 ngày đều ở Paris chính là người đàn ông trước mặt này?

Tô Đậu vô cùng kích động, chú hai Vân Hân trẻ tuổi như vậy, đẹp trai nữa, hoàn toàn không giống với hình ảnh ngày hôm qua cô hình dung, quả thực là hoàn toàn trái ngược!

“Tiểu Đậu Nhi, em mà còn nhìn tiếp nữa, tôi sẽ ăn em.” Thi Căng Bác không chút giấu giếm ý muốn độc chiếm Tô Đậu, Tô Đậu đối với anh mà nói, chính là anh nhìn cô lớn lên.

Từ năm nhất tiểu học Tô Đậu và Thi Vân Hân đã bắt đầu chung lớp, lên trung học và cùng học cao trung, từ nhỏ tới lớn đều ở chung một chỗ, ngồi cùng một bàn, vì thế tình cảm rất tốt.

Còn Thi Căng Bác anh mặc dù đang ở nước ngoài, nhưng mỗi một chuyện của Tô Đậu cũng như quá trình lớn lên anh đều biết rõ nhờ vào tấm hình của người khác gửi cho anh mỗi tháng, gián tiếp tham dự một phần.

Năm nay Tô Đậu tròn mười tám tuổi, còn anh ngây ngô ở nước ngoài cũng đủ lâu đủ dài rồi, cho nên anh quyết định trở về nước tiến hành kế hoạch cướp vợ của mình.

Nói đến anh, đường đường là tổng giám đốc đương nhiệm của Thi thị, sao lại có hứng thú với một cô nhóc, nói ra người nhà họ Thi cũng không tin, Thi Căng Bác anh lại thâm tình như thế, thâm tình đến mức khiến người ta rơi vào trạng thái.

Ái chà, có trách thì trách Tô Đậu thích ăn kem từ nhỏ, nếu như không phải cái lần từ nước ngoài trở về Đài Loan làm việc đó, sao anh có thể bắt gặp

điều bộ ăn kem đáng yêu của Tô Đậu chứ?

Đây có thể chính là số mệnh sắp đặt! Chạy không thoát, cũng không tránh đi được!

Ăn... Ăn cô?

Tô Đậu hơi hoảng, hai chân tự chủ quay ngược hướng ngược lại, cho đến khi đụng vào lưng du khách Tô Đậu mới dừng lại. Còn Thi Cánh Bấc cong môi, cánh tay vươn ra kéo Tô Đậu – người mà đụng vào người khác về, ngã vào lồng ngực chắc chắn.

Hai tay Tô Đậu đặt trước ngực Thi Cánh Bấc, mặt dựa vào ngực cứng cỏi, trong đầu không hiểu sao sinh ra sự ấm áp, khóe môi nhếch lên hài lòng.

Thi Cánh Bấc lại cong môi nở một nụ cười rất xảo quyệt, trong đầu bắt đầu xoay quanh ý nghĩ dè Tô Đậu xuống thường thức hết mùi vị của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Đón Người Hộ (2)

Về mặt tâm tình như chim ưng đói khát, Thi Cánh Bấc không chút nào giấu diếm khát vọng với Tô Đậu, chính xác bắt được cánh môi yêu kiều trong nhẵn mềm mại của Tô Đậu, trần trọc mát. lqđion

“...”

Mắt phượng sáng ngời trở mặt tròn tròn, Tô Đậu ngỡ ngác nhìn người đàn ông cao lớn nuốt nước miếng mình, trong đầu trống rỗng, nhất thời không kịp phản ứng.

Anh hút hết mật ngọt trong miệng Tô Đậu, ngọt ngào như trong tưởng tượng làm Thi Cánh Bấc say sưa giữ chặt đầu cô hôn, nụ hôn này sâu hơn đúng tiêu chuẩn nụ hôn nóng bỏng.

“Ừm...”

Tô Đậu bị hôn thờ không nổi, giờ hai tay yếu ớt ra đánh vào ngực Thi Cánh Bấc, trong miệng ừm, a phản đối.

Đối mặt với ba cái đánh nhẹ hều Thi Cánh Bấc xem thường, chỉ để mình tiếp tục đắm chìm trong vẻ ngọt ngào của cô.

“Tiểu Đậu Nhi, em ngọt quá, khiến tôi hận không được muốn em ngay bây giờ.” Trong đôi mắt chim ưng tràn đầy đói khát khiến Tô Đậu ngây ngẩn u mê gần như không chống đỡ được.

Về phương diện này, mặc dù Tô Đậu cô chưa từng trải qua, cũng tỉnh tỉnh mê mê, nhưng cô không hoàn toàn ngu ngốc nhìn mà không biết ham muốn nóng bỏng trong mắt người đàn ông này.

“Anh... Mau buông tôi ra đi!” Tô Đậu mở to đôi mắt giống như thỏ trắng, sợ hãi rụt rè nhìn đám người đến người đi, sau đó trong lòng thầm nói: Muốn về nhà quá! Rất muốn ăn kem!

Đối với Tô Đậu mà nói, kem là đồ ăn ngọt không thể thiếu trong cuộc sống của cô, tuyệt đối không thể bỏ nó!

Nếu như vào giờ phút này Thi Cánh Bấc biết được khát vọng trong lòng Tô Đậu, anh nhất định sẽ khiến tất cả kem biến mất trước mắt Tô Đậu.

... Anh nghĩ được nói được, càng làm được!

“Không buông!” Hai chữ chắc như đinh đóng cột hàm chứa đầy độc chiếm. Sau khi Thi Cánh Bấc dùng tốc độ sấm không kịp che tai hôn trộm lên môi Tô Đậu, một tay ôm vai cô, một tay kéo hành lý đi ra phía cổng.

“Này, anh muốn đưa tôi đi đâu?” Nhìn hướng ngược lại đường cao tốc, Tô Đậu hoảng hốt mở miệng hỏi.

“Về nhà!”

Từ trong miệng Thi Cánh Bấc phun ra hai chữ, ánh mắt không rời tập tài liệu trên tay nửa giây.

Về nhà! Nhưng... “Đây không phải là đường về nhà!” Cô mới không ngờ đến mức ngay cả hướng nhà mình cũng không phân biệt được.

“Là trở về nhà tôi!” Bất đắc dĩ, Thi Cánh Bắc từ trong tài liệu ngẩng đầu lên, nhìn cô gái hoảng hốt, không nhanh không chậm nói.

“Tại sao phải về nhà anh?” Về hoảng hốt trên khuôn mặt mồm mím của Tô Đậu xem ra không giảm mà lại tăng lên: “Hôm nay tôi chỉ thay mặt Vân Hân đi đón người, tôi không có ý định tới nhà anh đâu!”

Không hiểu vì sao Tô Đậu lại quên hướng về nhà họ Thi, hoàn toàn không hiểu hướng phía trước là ở chỗ nào.

“Vân Hân không nói cho em, bị lừa sao?”

Bị lừa?... Ý gì đây?

Nhất thời không suy nghĩ ra được, Tô Đậu ngây ngốc quan sát Thi Cánh Bắc nở nụ cười xảo quyệt trước mắt, bốn mắt trừng sờ nhìn nhau.

“Không hiểu hả?”

“...”

Tô Đậu không trả lời, nhưng cô vẫn ngoan ngoãn lắc đầu, tỏ vẻ không hiểu!

“Ý là em bị bán đứng, tôi không muốn nó tới đón mà là muốn em... Hiểu không?” Thi Cánh Bắc không nhìn tài xế ngồi ở ghế lái phía trước, trong đầu vẫn đang suy nghĩ tới chuyện đề Tô Đậu dưới thân mình.

“Anh...!”

Nhìn khuôn mặt đẹp trai dần dần áp sát mình, Tô Đậu hoảng hốt để hai tay trước ngực anh, duy trì khoảng cách nhất định với anh.

“Ở đây là đang trên xe, anh... Anh không thể làm loạn với tôi!”

“Thật sao?” Thi Cánh Bắc hết sức xem thường, sau đó cong môi cười một tiếng, tà mị nói: “Em xem tôi có thể hay không...”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chú Hai Là Con Sói

Edit: Ngọc Hân

Môi Tô Đậu mềm giống như thoa mật ong khiến Thi Cánh Bắc vừa hôn thành nghiện, lưỡi dài đảo quanh khoang miệng cuốn lấy lưỡi cô chơi đùa, dây dưa, Tô Đậu bị hù ngậy người, đôi tròng mắt mờ lớn, đồng thời quên cả đẩy Thi Cánh Bắc ra. Không khí mập mờ tản ra ở ghế sau, Tô Đậu bị hôn có chút hít thở không thông cuối cùng cũng lấy lại tinh thần, gương mặt đỏ au phồng lên, hoảng sợ lùi về sau. Đáng tiếc không gian có hạn, Tô Đậu muốn lùi cũng không thể lùi được nữa, chỉ còn cách tựa vào cửa xe, để phòng nhìn chăm chăm người đàn ông cười vô hại.

Sao Thi Cánh Bắc để Tô Đậu trốn mình được chứ, anh đuổi tay dễ dàng kéo được Tô Đậu quay về, tay giơ lên, một lần nữa môi mềm của Tô Đậu lại bị sói xám lớn nuốt mất. Ô...ô, chú hai của Vân Hân là sắc lang, còn cô lại nhảy vào trong móng vuốt của con sói đó, lúc Tô Đậu buồn bã suy nghĩ, cái lưỡi giống như bị hút chặt, tránh thế nào cũng không được!

Mật ngọt trong miệng Tô Đậu làm Thi Cánh Bắc thưởng thức một lần lại một lần, cứ không chịu buông cô ra, trận hôn lưỡi này kéo dài đến dưới lầu tiểu khu, hơn nữa tài xế nhắc nhở Thi Cánh Bắc mới thỏa ước mong nguyện buông cô ra. Tô Đậu bị hôn đầu trống rỗng, sau khi xuống ngây ngốc bị đàn ông lừa vào nhà, lúc tỉnh táo lại thì đã quá muộn, cô bây giờ hoàn toàn vào trong hang ổ sói xám lớn rồi!

“Tôi phải về!” Cô nam quả nữ (Trai đơn gái chiếc) sống chung một nhà, sói xám lớn không bị thiệt hại gì mà là cô con tiểu bạch thỏ vừa ngu ngốc lại còn ngây thơ này.... Tồn thất vô cùng nặng nề, nói không chừng khó mà giữ được trung tiết!

Tô Đậu suy nghĩ, hai chân bước tới cửa phòng, lúc ngón tay gần chạm vào cái nắm tay cửa, thân thể cô bị kéo lại, lần này bị giam trong đôi tay có lực, “Buông tôi ra, tôi phải đi về!” Tô Đậu giãy dụa nhưng chỉ phí công, sức yếu hèn sao là đối thủ của sói xám lớn được, song không thoát được thì không có cơ hội rồi đi!

“Yên tâm, tối nay tôi sẽ đưa em về!” Thấy đôi môi khẽ chớp mở, Thi Cánh Bắc không nhìn nổi sức hấp dẫn mãnh liệt nên cúi người xuống ghé sát vào hương vị cam ngọt ngào, Tô Đậu không né kịp, môi mềm lại bị đánh lên thành công một lần nữa, trong nhà chỉ có hai người, không có người thứ ba, Thi Cánh Bắc cũng không đề nện dục vọng của mình, vừa hút mật trong miệng Tô Đậu vừa vuốt ve bên ngoài quần áo.

Động tác này dọa Tô Đậu giật mình mở to mắt, phòng bị từ chối: “Đừng, mau buông tôi ra!” Mười tám năm qua chưa từng gần gũi đàn ông như vậy, Tô Đậu bị dọa hòng cũng là chuyện bình thường, hơn nữa cô ngây thơ thanh thuần, đối với chuyện tình yêu nam nữ chưa hiểu rõ lắm, chỉ bị hôn cũng cảm

thấy xấu hổ không chịu nổi rồi, muốn trốn tránh sói xám lớn. Tất nhiên những thứ này đều chỉ dám nghĩ mà không dám làm, một khi làm thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn tiểu bạch thỏ bị dọa hoảng sợ, sói xám lớn biết mình có chút gấp gáp, không muốn để tiểu bạch thỏ có ý nghĩ rời đi, Thi Căng Bắc đành dừng động tác, ôm cô ngồi trên đùi mình, kéo cô dựa vào ngực mình, nói: “Trước tiên theo tôi đã, tối nay tôi đưa em về nhà!”

Tô Đậu thấy sói xám lớn không làm gì nữa cũng ngoan ngoãn vui trong lòng ngực ấm áp, vành tai truyền đến hơi thở đều đặn mà lại mãnh liệt, vô tình tạo thành khúc hát ru. Trong nháy mắt Tô Đậu đã ngủ say, Thi Căng Bắc nhất thời bật cười, sau đó ôm cô đi vào phòng ngủ chính, đặt cô xuống chiếc giường mềm mại. Anh ngồi ở mép giường, đầu gần như ghé sát cô, Tô Đậu ngủ rất sâu, không có dấu hiệu muốn tỉnh lại nên đành chịu. Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên trong phòng ngủ yên tĩnh, sợ làm Tô Đậu thức dậy, Thi Căng Bắc đi ra khỏi phòng ngủ nghe máy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Người Giám Hộ Em Là Tôi

“Không ăn tiểu bạch thỏ hả?” Giọng trêu chọc từ đầu bên kia điện thoại truyền tới làm Thi Căng Bắc bắt đầu mỉm cười. Từ khoảnh khắc đầu tiên nhìn thấy Tô Đậu, dục vọng của anh tăng vừa nhanh vừa mạnh, nhưng nghĩ tới năm đó Tô Đậu chỉ là một đứa trẻ Thi Căng Bắc cười ra tiếng, nói: “Không! Còn nhiều thời gian, ăn cô ấy còn nhiều thời gian mà, tôi chờ đã nhiều năm rồi, không sợ đợi thêm một khoảng thời gian nữa.”

Thi Căng Bắc biết phải đợi một đứa trẻ lớn lên là khoảng thời gian khá dài, nhưng người khác có thể đợi còn anh chỉ sợ dục vọng của mình không thể nào kiềm chế được nữa, với lại sau khi được hưởng thụ mật ngọt của Tô Đậu, dục vọng dâng cao khiến anh gần như không khống chế được, muốn phát sinh thú tính một lần!

“Hôm qua tôi đã chuyển cho cậu mấy hộp kem, và mấy món điểm tâm ngọt, những thứ này là đồ mà tiểu bạch thỏ thích ăn.” Đầu bên kia điện thoại giọng người đàn ông như nhớ ra gì đó, nói thêm! Lần đầu tiên Thi Căng Bắc thấy Tô Đậu chính là bộ dáng ăn kem mê người của cô, da trắng như đậu hũ non mềm, vô cùng mịn màng lại trơn bóng, đáng người nhỏ nhắn đã khắc sâu trong lòng Thi Căng Bắc, vì thế lời thề phải chiếm được cô ra đời!

“Cảm ơn người anh em tốt!” 13 năm năm này Tô Thần Tôn vẫn giúp anh chăm sóc Tô Đậu, chỉ vài ba lời không thể nói hết được cảm kích, duy nhất có thể làm là cang nuông chiều tiểu bạch thỏ ngày ngày hơn!

“Anh em tốt không lời nào nói hết ơn nghĩa được!”

Tô Thần Tôn, Thi Căng Bắc hai người đàn ông cùng tắt máy, anh trở về phòng ngủ chính cùng người đẹp. Tô Đậu ngủ một mạch đến 10 giờ tối mà Thi Căng Bắc vẫn không rời phòng ngủ chính. Nhưng anh không nhân rồi, lợi dụng thời gian này mở cuộc họp qua video đến ba giờ, sau đó lại duyệt mấy bản kế hoạch, họp đồng mua bán.

Tô Đậu mờ mịt quan sát phòng ngủ chính xa lạ một lần, trong phòng trang trí những bức tranh nổi tiếng và quý giá, bình hoa cổ có giá trị không rẻ, còn có mấy đồ trang trí tinh xảo, cuối cùng là vật dụng trang trí trên tường, phòng công chúa tràn đầy mộng ảo của cô kém xa, đồng thời cũng nói cho cô biết chú hai Vân Hân và cô chênh lệch một trời một vực! “Tĩnh rồi, đói bụng không?” Phê duyệt nốt bản họp đồng cuối cùng, Thi Căng Bắc xoa huyệt thái dương, sau đó đưa tay kéo Tô Đậu vào trong ngực.

“Bây giờ là mấy giờ rồi?” Tô Đậu hỏi một đằng trả lời một nẻo, hoảng sợ đến gần như quên cả đói bụng, bụng không chịu nổi vang lên mấy tiếng kháng nghị.

“10:10!” Thi Căng Bắc quét nhìn đồng hồ trên màn hình máy tính, nói.

“Á – Tôi phải về rồi!” Tô Đậu kêu lên, sợ mang lại phiền phức cho thím, cuống quýt rời khỏi ngực Thi Căng Bắc, người đàn ông dễ dàng kéo cô trở lại, nói với cô: “Tôi đã nói với thím em là em ở chỗ này của tôi, không cần đi!” Anh muốn người mà cô quan tâm sau này sẽ là Thi Căng Bắc anh.

“Anh, sao anh có thể nói với thím tôi?” Phải biết rằng Tô Đậu cô là một học sinh giỏi ba tốt, hết sức khéo léo, không qua đêm bên ngoài, mỗi ngày về nhà đúng giờ, làm xong bài tập lên giường đúng giờ, không ham mê trò chơi bời, không bắt lương xấu xa, ngoại trừ tham ăn thì tất cả đều tốt. Nhưng sau khi gặp anh thì cô liền biến thành đứa trẻ hư, nụ hôn đầu đã mất, lại còn ngủ ở nhà anh mấy tiếng đồng hồ, ô ô – cô trở nên hư hỏng rồi!

Lúc Tô Đậu âm thầm rơi lệ, Thi Căng Bắc nâng cằm cô lên, nghiêm túc như nói lời thề nguyện: “Em là của tôi, từ hôm nay trở đi, người giám hộ em. . . Là tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cô Bị Bán

Đầu Tô Đậu ơng ơng vang vọng, trong đầu một lần lại một lần vang lên những lời này của Thi Càng Bác, mặc dù đôi lúc ngậy ngốc nhưng phản ứng không tính là chậm, cả lăm nói: “Anh, anh là kẻ điên à? Từ trước tới giờ người giám hộ tôi là chủ thẩm, sao chú lại chuyển quyền giám hộ cho anh?” Ô ô, cô gặp phải người xấu ư?

Thi Càng Bác cong môi, xảo quyết cười một tiếng, nói: “Quên nói cho em biết, quyền giám hộ lúc em năm tuổi, anh con bác nhà em tự chuyển sang tên của tôi, những năm này tôi không ở trong nước nên để bọn họ thay tôi chăm sóc em, cái cô gái ngốc nghếch này.” A a... Sao có thể như vậy chứ? Sau khi nghe xong Tô Đậu ngậy ngốc giật mình đứng im tại chỗ, bị kéo vào trong ngực anh cũng không phát hiện ra, đáng về ngu ngơ chính là điều dễ khiến người ta phạm tội và thuận tay số sảng. Dĩ nhiên đối với Thi Càng Bác mà nói, anh không phủ nhận mình là lang sói, móng vuốt lang sói dần dần chuyển về phía cơ thể mềm mại, lúc này Tô Đậu mới giơng mất nghi ngờ, hỏi: “Anh biết anh họ tôi?”

Anh họ là đồ trướng thối, đồ đều, đồ đều....!

Thi Càng Bác chỉ cười không nói, anh và Tô Thần Tôn đầu chỉ là quen biết đơn giản như vậy, mà thực tế là bạn chí cốt!

“Anh, anh nói dối tôi đúng không?” Tô Đậu vẫn chưa từ bỏ ý định, Thi Càng Bác cũng lười giải thích, trực tiếp đi tới ngăn kéo lấy ra một tập tài liệu để cô tự mình xem, còn anh thừa dịp này sờ mò cần cần!

Người đàn ông này không chỉ là một con lợn giống mà còn là một con sói háo sắc, hóa thân thành... Sói xám lớn! Tiểu bạch thỏ giống như bản sao của cô bé quàng khăn đỏ, Tô Đậu đáng thương trốn không thoát khỏi bàn tay sói xám lớn, trên tài liệu giấy trắng mực đen có chữ ký của Thi Càng Bác, cô bị bán đi lúc năm tuổi! Thật ra thì cũng không thể nói bị bán, ngày đó Triệu Từ Bằng tới thăm, có nói qua về chuyện giám hộ, ngay lúc đó vợ chồng nhà họ Tô không quá nguyên ý, hơn nữa có ý từ chối, nhưng bị Tô Thần Tôn ra tay trước nên chiếm được lợi thế. Một ngày trước khi Thi Càng Bác tới thăm, tự đổi người giám hộ Tô Đậu thành là Thi Càng Bác, sau này vợ chồng nhà họ Tô mới biết con lớn mình làm chuyện này, tức giận hơn nửa tháng.

Cuối cùng hiểu rõ mọi việc nên thuận theo; sau khi Tô Thần Tôn đổi người giám hộ cho Tô Đậu thì Thi Càng Bác chủ yếu ở nước ngoài, vợ chồng nhà họ Tô thấy Thi Càng Bác không đưa Tô Đậu đi, dần dần cũng quên chuyện người giám hộ này, Tô Đậu vẫn là công chúa nhỏ của nhà họ Tô bọn họ. Cháu gái nhà họ Tô không phải chỉ có mình Tô Đậu, nhưng người nhà họ Tô đặc biệt nuông chiều cô, vì thiên vị quá đáng mấy cô cháu gái nhà họ Tô thường lấy bắt nạt Tô Đậu làm thú vui. Tô Đậu ngậy ngốc bị mấy chị bắt nạt vẫn cứ đi theo bọn họ, đuổi cũng không đi, cuối cùng lâu lắm rồi mấy chị không bắt nạt cô nữa, vì lớn lên mấy cô cháu gái nhà họ Tô tập trung tất cả tâm tư lên người chồng hoặc bạn trai của mình, Tô Đậu là cháu gái nhỏ nhất trong nhà họ Tô, cho nên được yêu thương cưng chiều nhất!

Khuôn mặt Tô Đậu nhăn như ăn mướp đắng khiến người khác yêu thương đồng thời cũng làm sói xám lớn ngã quy. Thi Càng Bác dè Tô Đậu vào bàn làm việc, bộ dạng hoảng hốt lo sợ làm Thi Càng Bác tỉnh táo trong nháy mắt, nhưng dục vọng dưới thân càng cứng, nhất thời lý trí biến mất không còn bóng dáng tăm hơi. Mặc dù Thi Càng Bác không cách nào kiềm chế dục vọng mãnh liệt, nhưng lần này trở về sẽ không gấp gáp tiến tới sợ dọa tiểu bạch thỏ.

Lười anh mò thẳng vào trong ôm lấy lười cô mát, Tô Đậu không chịu được sự điên cuồng thờ hồng học từ chối: “Không, không muốn!”

“Ngoan, hít sâu nào!” Đối với sự trức trặc của Tô Đậu thì sao hiểu được kỹ xảo hôn, mỗi lần sói xám lớn xâm lược vào trong khoang miệng hô hấp của cô gần như bị hút đi, cả người trở nên mềm nhũn trống rỗng, giống như vũng nước, trời nổi dập dềnh!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Quản Lý Phòng Này

Từ hít thở sâu biến thành hít từng ngụm từng ngụm không khí, điều này khiến Thi Càng Bác vừa tức vừa cười, cô gái nhỏ của anh sao đáng yêu vậy chứ, đáng yêu đến mức muốn nuốt cô luôn. Tô Đậu lấy được không khí để thở nên không cảm thấy khó thở nữa, cũng không cảm thấy sẽ bị ngạt mà chết, Thi Càng Bác dời địa điểm chiến đấu, in một nụ hôn sâu xuống nơi xương quai xanh cô, Tô Đậu kêu đau đưa tay ra cản lại nhưng không cách nào làm được vì hai tay cô bị một đôi tay kim chặt trên đỉnh đầu, nhất thời không thể động đậy, mặc người ta định đoạt! ỉ:Quý;Đôn

“Đau...” Không ngăn được, cô dùng miệng kháng nghị, nhưng Tô Đậu vừa kêu đau lại tạo thành tiếng rên rỉ rất nhỏ, thành công ngăn động tác mát vào của Thi Càng Bác. Nhưng anh chỉ dừng hai giây sau đó lại tiếp tục, lúc này quả thực như được khích lệ, sức mát không giảm mà lại tăng lên, còn có đôi tay kia vốn giữ chặt tay Tô Đậu thì đổi thành vuốt ve qua quần áo.

Tô Đậu hoàn toàn bị hù sợ, gương mặt nhất thời biến sắc, hoảng hốt kêu lên: “Không muốn, dừng tay!” Sao sói xám lớn có thể hôn chỗ đó của cô, Tô Đậu tro mắt nhìn đôi môi mọng gọi cảm chuyển từ xương quai xanh xuống bộ ngực cô, quần áo bị anh kéo xuống, áo ngực đáng yêu trần trụi lộ ra dưới mắt anh.

“Đừng nhìn!” Tô Đậu cố gắng giằng cô nhưng sức lực có hạn, càng giằng càng khiến mình vào trong miệng sói xám lớn nhanh hơn, miệng Thi Căng Bác vẫn lưu luyến nơi ngực của Tô Đậu. Anh không cởi áo ngực cô ra, chỉ đơn giản để lại dấu ấn riêng của anh nơi đó, dục vọng dưới người bị anh đè nén kiềm chế, không thể bộc phát thú tính đối với đàn ông mà nói thật sự rất khó cực, nhưng tiểu bạch thỏ đáng giá để anh kiên nhẫn, cho nên anh nhìn, nhìn để Tô Đậu quen dần, sau đó...

Tô Đậu nhắm mắt lại, không nhìn Thi Căng Bác xâm phạm mình, nhưng đợi, đợi mãi... Không có hành động tiếp theo. Cô mở mắt ra thì đối diện với một đôi mắt cười ấm áp dịu dàng, thân thể bị đè trên bàn làm việc cũng được người đàn ông bế lên, sau đó đi ra khỏi phòng ngủ chính, lần nữa yên vị là ở trong phòng ăn nhỏ.

Thi Căng Bác soạn bữa ăn khuya, Tô Đậu nhắm chán quan sát bày biện phòng ốc, phòng này thiết kế có ba phòng hai sảnh và một ban công, phòng ốc nhìn qua nếu một người ở thì hơi rộng, đồng thời thấy cô quanh. Tô Đậu sờ đông sờ tây, cuối cùng trở lại phòng bếp đứng phía sau Thi Căng Bác, ánh mắt như thấy được vật báu, vội vàng đưa tay mở tủ lạnh ra, bên trong ngoài chút đồ ăn thì rất nhiều kem mà cô thích, còn có ít đồ ngọt. Tô Đậu không chịu nổi hấp dẫn lòng tràn đầy vui mừng lấy một que kem vị sữa ra, bóc hai ba lần lớp bọc bên ngoài, sau đó ăn kem có hương vị thơm ngọt.

Thi Căng Bác nấu xong bữa tối quay người lại thì thấy Tô Đậu đang hăng say ăn kem, cô gái nhỏ này thật không biết khách khí với anh, hiện giờ xem nhà này như nhà cô, nhưng cũng tốt, sau này cô sẽ ở đây, trước mắt bây giờ để cho cô thích ứng đã!

“Tôi đây ăn cơm chiều nào.” Thi Căng Bác không cắt kem trên tay Tô Đậu đi, ngược lại thừa dịp cô không chú ý cắn một miếng, sau đó bùng mầm ra khỏi phòng bếp: “Ăn no xong tắm rửa rồi lên giường ngủ.”

Tô Đậu thả nửa cây kem còn lại vào tay Thi Căng Bác: “Chú hai cầm giúp tôi, đừng ăn lên đó!” Cuối cùng không quên dặn anh một câu, sau đó tấn công mầm com, Tô Đậu ăn hai miếng thì cảm thấy muốn ăn thêm, com chiên ngoại trừ trứng gà, còn mấy nguyên liệu khác, mầm com đây trong nháy mắt thấy đã voi dần, Tô Đậu thỏa mãn nắc lên một tiếng, Thi Căng Bác cung chiêu vuốt đầu Tô Đậu nói: “Mau tắm rồi lên giường.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Tiệc Mừng Thọ (1)

“Vâng!” Tô Đậu ăn uống no say nên quên nửa que kem trên tay Thi Căng Bác, nhảy chân sáo đi về phòng ngủ chính, vào phòng tắm trước rồi lại bật trở ra, đáng thương núm ống tay áo Thi Căng Bác.

“Xảy ra chuyện gì?” Thi Căng Bác dừng động tác bùng mầm lại, nhìn Tô Đậu cúi đầu không nói gì, hỏi.

“Tôi không có quần áo thay giặt.” Tô Đậu yếu ớt nói.

“Quần áo ở trong tủ, em xem thử đi, nếu không tìm được thì chờ tôi một lát.”

“Không, không cần, tự tôi tìm!” Áo lót của con gái sao có thể để cho sắc lang tìm chứ, đó là quần áo mặt bên trong người, xấu hổ lắm.

Tô Đậu trở lại phòng ngủ chính mở tủ quần áo ra, quả nhiên có đồ vừa người cô, còn có cả đồ ngủ có hình thù đáng yêu nữa, quần áo lót có họa tiết hoạt hình. Tô Đậu chọn một bộ mình thích nhất sau đó trở về phòng tắm ngâm mình trong bồn, nước ấm chừng 45 độ. Một lúc lâu sau Thi Căng Bác tưởng cô ngủ quên trong phòng tắm, đang muốn vào xem thì Tô Đậu mặc một bộ đồ ngủ màu hồng đi ra.

Thi Căng Bác liếc nhìn màu da trơn nhẵn sau khi tắm của Tô Đậu, sau đó vội vọt vào phòng tắm, anh sợ nếu ở lại sẽ trực tiếp muốn cô. Dục vọng mỗi lần đụng phải Tô Đậu đều ứa về, anh thật sự sợ lúc này sẽ không kiềm chế được, không để ý Tô Đậu không bằng lòng mà muốn cô.

Tô Đậu vừa chạm giường liền đi gặp Chu Công, còn Thi Căng Bác sau khi tắm xong chỉ dùng khăn tắm bao quanh bên dưới người rồi ra khỏi phòng tắm, nhìn khuôn mặt ngủ say trái tim Thi Căng Bác dâng lên luồng ấm áp, sau đêm nay sẽ có một người tên Tô Đậu cùng anh trải qua cuộc sống mỗi một ngày!

Thi Căng Bác lên giường nằm bên cạnh Tô Đậu, anh ôm cô để cô gối đầu lên cánh tay mình, anh chưa ngủ được, vừa nghịch tóc Tô Đậu vừa suy nghĩ một số chuyện, lần này trở về chỉ ở lại thành phố này chừng ba năm, sau đó lại quay lại Paris, Paris là nơi Thi Căng Bác ở quanh năm, nhưng còn Tô Đậu... Sẽ đi cùng anh chứ?

Nếu như Tô Đậu không muốn anh sẽ không ép buộc cô, vì cô gái nhỏ này có thể dời sự nghiệp về nước để phát triển, trong đầu Thi Căng Bác suy nghĩ một vòng, nghĩ thông suốt rồi ôm Tô Đậu ngủ...

Nắng sớm trải dọc phía chân trời, đêm đen nhanh chóng bị ánh sáng mặt trời thay thế, chim con ngoài cửa sổ như chuông báo thức, đúng giờ đậu trên cành cây hót líu lo, đồng thời Thi Căng Bác cũng tỉnh lại, cô gái nhỏ bên cạnh vẫn ngủ say, hôm nay là ngày mừng thọ 80 tuổi của ông cụ nhà họ Thi, khách khứa tham gia yến tiệc mừng thọ ngoài thân thích ruột thịt nhà họ Thi, còn có một số chính trị gia và thương nhân nổi tiếng.

Mặc dù nhà họ Tô không thể gọi là giàu có một phương, nhưng dù gì cũng có chút giao tình với nhà họ Thi, cho nên yến tiệc mừng thọ của ông cũng tham gia. Thật ra thì phần giao tình có liên quan tới anh em họ Tô Đậu và Tô Thần Tôn, may mắn hai anh em quen biết bên nhà họ Thi.

Ông cụ Thi lần đầu tiên nhìn thấy Tô Đậu đã rất thích, làm cháu dâu cũng không thành vấn đề gì, nhưng cuối cùng nên phối hợp Tô Đậu cho đứa cháu nào đây? Xem ra trong bữa tiệc này ông cụ đã có sắp xếp, đồng thời Thi Càng Bắc cũng nghênh đón tình địch. ...

Đây là kế hoạch sai lầm của Thi Càng Bắc khi không ở trong nước, để mặc ba phối hợp uyên ương bấy bọ, ý nghĩ đem qua lại càng kiên định hơn sau bữa yến tiệc này.

Tô Đậu ngủ thẳng đến mười giờ mới tỉnh lại, ngủ như cả một ngày dài, từ trên giường bò dậy việc đầu tiên chính là bị xách vào phòng tắm tắm rửa, sau đó thay quần áo, rồi vòng qua khu vực thành phố chọn quà tặng. Cuối cùng là ngồi ô tô chạy thẳng tới nhà lớn họ Thi nằm giữa sườn núi

Dương Minh Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tiệc Mừng Thọ (2)

Giữa sườn núi Dương Minh Sơn này chỉ có nhà họ Thi, diện tích rộng rãi, trước sau rộng 30000 mét vuông, nhà lớn là 1800 mét vuông. Dọc theo nhà chính có mấy con đường nhỏ, xung quanh đường trồng các loại hoa nổi tiếng, còn có cả ngô đồng của Pháp. Đối với Tô Đậu, người hay vào ra nhà họ Thi thì miễn dịch rồi, lúc đầu còn hoảng sợ sau thì thành bình thường. Nhà họ Tô và nhà họ Thi vốn không thể sánh ngang nhau, khoảng cách chênh lệch giữa hai nhà khác nhau một trời một vực, cho nên mỗi lần đến nhà họ Thi Tô Đậu không dám ước ao gì, nhưng trong lòng ông cụ nhà họ Thi thì không nghĩ vậy. Ông rất muốn Tô Đậu sẽ gả vào nhà họ Thi, có một cháu dâu xinh đẹp như vậy, trong mơ ông cũng cười mà tỉnh dậy, xem ra nhà ông cụ Thi rất thích cô.

Vào cổng chính nhà họ Thi còn phải đi khoảng 20 phút nữa mới tới chỗ đậu xe, diện tích nhà để xe cũng khiến người ta kinh ngạc, một nhà để xe có thể chứa chừng trăm chiếc. Sau khi Thi Càng Bắc dừng xe, kéo tay Tô Đậu đi vào nhà lớn, nhà lớn cách nhà để xe không xa, đi bộ khoảng 5 phút, hai người vừa tiến vào nhà lớn thì âm nhạc mở như cũ, ngược lại khách khứa tò mò rồi rít nhìn về phía cửa tìm kiếm, nhưng không nhìn ra gì.

Thi Càng Bắc thể hiện phong độ thân sĩ, đi tới chỗ đám người buôn bán muốn bám víu quan hệ, Tô Đậu muốn tìm Thi Vân Hân nhưng eo thon của cô bị một bàn tay giữ chặt, bị ép buộc làm thân phận như của nữ chủ nhân.

“Chú hai, tôi muốn tìm Vân Hân.” Tô Đậu nhỏ giọng kháng nghị, nhưng kháng nghị không có hiệu quả, sao Thi Càng Bắc để cô đi tìm Thi Vân Hân được, thả cô ra có cả sẽ một đồng ong mặt bu vào, nói không chừng những người đàn ông khác đang có chủ ý.

Hôm nay Thi Vân Hân bị ép buộc hóa trang thành một nàng công chúa, mặc trên người chiếc váy công chúa đất đỏ, không phải là kiểu váy diềm dưa hoa văn bao quanh đường viền thấp kém, mà là một chiếc váy lễ phục công chúa tinh khôi mang theo nét quyến rũ, là sản phẩm của nhà thiết kế nổi tiếng Đường Dật Sâm. Hôm nay, trong buổi yến tiệc mừng thọ này, nhà thiết kế nổi tiếng Đường Dật Sâm cũng có mặt, nhưng ẩn mình nơi khóc khuất.

Hai tay Thi Vân Hân vén làn váy hơi dài lên, đi giày cao năm phân xuyên qua hành lang lớn tìm kiếm bóng hình xinh đẹp quen thuộc. Ngày hôm qua Tô Đậu đi đón chú hai, hôm nay hai người cùng tới đây, nhưng đã mười một giờ, sao còn chưa gặp được người? Thi Vân Hân tìm một lần lại một lần, lúc cô sắp bỏ tìm Tô Đậu và Thi Càng Bắc thì thấy bọn họ ở trong đám đông, nhưng nhiều người quá cô chen không được, nếu như cố chen qua thì hóa trang công chúa trên đầu nhất định phải làm lại.

“Đang tìm Tô Đậu?” Lúc Thi Vân Hân đang không biết làm sao thì giọng có từ tính trầm thấp lại quá mê người của Tô Thần Tôn vang lên trên đỉnh đầu cô. Tô Thần Tôn ở phía sau Thi Vân Hân, khoảng cách giữa hai người rất gần, gần như bị anh ôm, mặt Thi Vân Hân đỏ như trứng ngỗng sau đó gật đầu, lúc muốn tránh xa Tô Thần Tôn một chút thì chạm phải lồng ngực cứng rắn, cô đây có thể gọi là ôm ấp yêu thương không? Tô Thần Tôn cong môi cười một tiếng, anh thích trêu chọc Thi Vân Hân như vậy, hai người chột gần chột xa, thấy bộ dạng cô hoảng hốt rồi đi thật đáng yêu, lần nào gặp mặt cũng trêu đùa trước, dần dần thành nghiện, nhất thời không chừa được.

Thi Vân Hân đụng vào không phải là ai khác mà chính là Đường Dật Sâm người thiết kế lễ phục cho cô, sau đó dùng tốc độ như chạy trốn chen vào trong đám người, Tô Thần Tôn chạm vào khuỷu tay Đường Dật Sâm, cười nhạo nói: “Cậu mà triển khai hành động theo đuổi, cẩn thận trong lòng người đẹp đã có đối tượng.”

“Giống như cậu, ăn xong lau sạch cả người ta?” Đường Dật Sâm không nhanh không chậm trêu lại Tô Thần Tôn.

“Tôi có chịu trách nhiệm không?” Đúng vậy, cái gọi là chịu trách nhiệm chỉ là bao nuôi thôi, ai không làm được!

“...”

Đường Dật Sâm cho anh ánh mắt khinh thường, sau đó đi tới bên cạnh đôi trai xinh gái đẹp, và kỳ đà cản mũi Thi Vân Hân, cô gái nhỏ này khiến Đường Dật Sâm cảm giác nói không nên lời. Nếu nói yêu cũng không phải yêu lắm, nếu nói thích thì cũng không chỉ đơn giản như vậy. Tóm lại, phần tình cảm

này rất khó đoán, đối với người không hay biểu đạt như anh ta mà nói, thì cứ để như vậy. Còn Thi Vân Hân muốn tìm kiểu này cũng sẽ không tìm hình mẫu chú như anh ta đâu.

Bởi vì, họ kém tuổi nhau... Quá xa!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tiệc Mừng Thọ (3)

Thi Càng Bắc chen từng qua từng người khách một, mang theo Tô Đậu và Thi Vân Hân xuyên qua đám người, đi tới trước mặt hai người đàn ông cách đó không xa, đứng giới thiệu nói: “Tô Đậu, Đường Dật Sâm.”

“Xin chào anh Đường!” Tô Đậu nở nụ cười ngọt ngào, chào hỏi Đường Dật Sâm.

Tô Đậu và Thi Vân Hân diễn hình cho kiểu mẫu khác nhau, Tô Đậu là cô gái có nét đặc trưng đáng yêu khiến người ta vừa nhìn thì có cảm giác trong sáng thuần khiết xinh đẹp, mặc dù vóc dáng hơi đầy đặn một chút nhưng lại tương xứng với thân hình của cô; còn Thi Vân Hân thuộc về kiểu cao xinh đẹp, vì xuất thân từ hào môn thế gia, nên có hơi thở của thiên kim tiểu thư. Còn vóc dáng hơi cao, hơi mập, có thể thể chất hơi đặc thù nên dù uống nước cũng có thể béo phì, mấy đồ ngọt linh tinh gì đó Thi Vân Hân cực ít đụng tới.

“Chào cô!” Đường Dật Sâm thu hồi ánh mắt, cũng chào lại, quay đầu hỏi Thi Càng Bắc: “Ồ lại mấy ngày?”

“Ba tới năm ngày, sao vậy, cậu cũng về?” Đường Dật Sâm cũng ở Newyork quanh năm, nếu không phải đại thọ 80 tuổi của ông Thi, thì anh ta cũng chẳng bỏ lại tất cả công việc để về Đài Loan một chuyến! Một năm gặp nhau không hơn một lần, Thi Vân Hân vốn không gặp Đường Dật Sâm, người bằng tuổi chú mấy lần, chớ đừng nói gì tới có cảm tình với anh ta.

“Ừ, đang bận thiết kế một bộ áo cưới, nếu gặp may thì thiết kế cả lễ phục thảm đỏ.” Đường Dật Sâm là một nhà thiết kế nổi tiếng ở Newyork, rất nhiều quan chức quyền quý, nghệ sĩ nổi tiếng tìm anh ta thiết kế trang phục, còn anh ta ai đến cũng không từ chối, chỉ cần có giá!

Hôm nay lễ phục Thi Vân Hân mặc trên người là một sản phẩm của Đường Dật Sâm thiết kế, giá cả không hề rẻ, nếu không phải có chút quan hệ sâu xa với nhà họ Thi thì Đường Dật Sâm sẽ không phục vụ miễn phí. “Minh tinh nào, quý nhân nào cần cậu phải ra giá cao?” Tô Thần Tôn nhạo báng hỏi, đối với người anh em như quý huyết người không nhà xương này, Tô Thần Tôn cũng có mấy phần khen ngợi, hơn nữa thiên phú thiết kế khiến người ta ngạc nhiên, hâm mộ ghen tỵ và cả hận!

“Đoạn Mạc Nhiên, Hoa Nhan.” Đường Dật Sâm nhàn nhạt nói ra hai cái tên.

“Bọn họ ở Newyork?” Thi Càng Bắc hỏi, nở nụ cười yếu ớt, hai người họ quanh đi quẩn lại cuối cùng cũng ở chung một chỗ, cái này gọi là vận mệnh sắp đặt duyên phận. “Năm ngoái không phải Hoa Nhan đã rút lui khỏi làng giải trí rồi sao? Sao giờ lại tái xuất?”

Ba người đàn ông nói chuyện phiếm, Tô Đậu và Thi Vân Hân nghe mà không hiểu, người trong miệng mấy người đàn ông nói bọn cô không biết là ai, nghe không cảm thấy hứng thú, hai cặp mắt linh động nhìn một vòng. Tô Đậu thừa dịp Thi Càng Bắc không để ý lập tức đẩy bàn tay bên kia eo ra, sau đó đi tới chỗ khác với Thi Vân Hân.

Thi Càng Bắc cũng chiều cười một tiếng, không đuổi theo cái người mà muốn tránh khỏi anh, ở lại cùng Tô Thần Tôn, Đường Dật Sâm. Tô Đậu rời khỏi phạm vi quản lý của Thi Càng Bắc, sau khi tìm thức ăn lấp đầy bụng, cuối cùng người có buổi mừng đại thọ của nhà họ Thi cũng ra sân, lên sân khấu, có con cả con dâu và vợ cùng lên sân khấu, sau đó phát biểu

“Hoan nghênh mọi người đến dự buổi mừng thọ của tôi, đón tiếp không được chu đáo, mọi người ăn nhiều một chút.” Nói xong ông cụ Thi đi xuống sân khấu, xuyên qua đám người, mời rượu từng người một.

Hội trường buổi yến tiệc mừng thọ tiếng ồn ào huyền ảo không ngừng, chị em Tô Đậu và Thi Vân Hân cầm ly Champagne, chúc mừng ông cụ Thi: “Chúc ông nội Thi sinh nhật vui vẻ, thân thể khỏe mạnh, đây là quà con chọn cho ông nội, hi vọng ông sẽ thích.” Cái miệng nhỏ nhắn của Tô Đậu nói ra lúc nào cũng có thể khiến ông Thi thích thú, là thích từ tận đáy lòng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Nước Phù Sa Không Chảy Ra Ruộng Ngoài.

“Đậu Đậu, ông giới thiệu với con.” Dâu cả nhà họ Thi nhận được ánh mắt của bố chồng lập tức tránh đường, một bóng dáng cao gầy xuất hiện trước mặt, đó là anh cả của Thi Vân Hân, là người không ở Đài Loan, năm nay 26 tuổi, sau khi thi đậu bác sĩ thi định cư ở Washington Seattle, làm phó tổng giám đốc một tập đoàn doanh nghiệp nổi tiếng.

Tuổi trẻ tài cao, tuyệt đối không thua kém những người đàn ông khác trong nhà họ Thi, nguyên nhân khiến ông cụ Thi hài lòng là cuộc sống riêng rất điều độ, trên phương diện tình cảm cũng bảo thủ và hết sức chung thủy, người cháu đích tôn này ông rất thích, không phải là ông thiên vị mà vì người cháu này rất khá, không thể soi mói được gì. Lê quy đơn:

“Anh cả, anh đã về!” Thi Vân Hân thấy anh cả đã lâu không gặp lập tức chạy tới, nắm tay anh làm nũng: “Đậu Đậu, giới thiệu với cậu, anh trai lớn của tớ, Thi Hạo Hạo.”

Thi Hạo Hạo cung chiêu vuốt tóc Thi Vân Hân, nở nụ cười ấm áp như ánh mặt trời, lên tiếng: “Em gái Tô Đậu, chào em!”

“Anh Thi, chào anh!” Tô Đậu nở nụ cười ngọt ngào với bất kỳ ai, đáng tiếc đối với người kia thì ngoại lệ, Thi Cánh Bắc đứng từ xa nhìn thấy chướng cả mắt. Kể từ khi đón anh ở sân bay đến giờ này chưa từng cười với anh như vậy, lòng ghen tỵ thiếu sót lý trí Thi Cánh Bắc, làm mặt lạnh sai bước đi tới, hai người Tô Thần Tôn và Đường Dật Sâm mất thấy có kịch vui liền hấp tấp đi theo.

“Ba, sinh nhật vui vẻ!” Từ trước tới giờ Thi Cánh Bắc không nói quá hai câu với ba mình, 30 tuổi anh nên lập gia đình rồi, nhưng ông cụ Thi không quan tâm tới hôn sự của anh chút nào cả, đồng thời cũng không muốn giới thiệu Tô Đậu cho người con thứ hai là anh, Thi Cánh Bắc cũng không hi vọng xa vời ông có thể chú ý tới mình: “Đậu Đậu, quà tặng cho ông nội hả?”

“Vâng, chú hai!” Vì Tô Đậu cùng tuổi với Thi Vân Hân, tự nhiên gọi Thi Cánh Bắc một tiếng chú hai, một câu gọi rất bình thường đơn giản, nhưng Thi Cánh Bắc nghe vào trong tai thấy hết sức chói tai. Một tiếng chú hai này, Tô Đậu hoàn toàn không xem anh là đàn ông mà xem anh như là chú hai của mình vậy. Trước mặt Tô Đậu, Thi Vân Hân cùng trang lứa, Thi Cánh Bắc vốn quả thực ở bậc chú, nếu như thành đôi... hình như chênh lệch khá xa!

Thi Cánh Bắc đề nén lửa giận cuộn rào, ánh mắt rơi vào trên người Thi Hạo Hạo, tất cả người thân trong nhà họ Thi quan hệ với nhau hết sức tốt đẹp, duy chỉ có anh là không thân với đại gia đình mình. Từ lúc còn nhỏ tới bây giờ anh không thân thiết với gia đình, sau khi học xong thì rời nhà đi, nếu không phải tiệc mừng thọ ba thì anh sẽ không bước vào nhà này nửa bước. Cái nhà này có thể nói là hết sức xa lạ với Thi Cánh Bắc, chính xác mà nói thì chưa từng cảm nhận được sự ấm áp từ gia đình này, khi còn bé có cảm giác ăn nhờ ở đậu, hiện tại cũng vậy!

“Chú hai, ông nội giới thiệu Đậu Đậu cho anh cả, chú có chịu không?” Trai tài gái sắc, trời đất tạo nên một đôi tiên đồng ngọc nữ, Tô Đậu rất xứng với anh cả của cô. Một câu nói vô tâm của Thi Vân Hân làm Thi Cánh Bắc tỉnh táo, mắt chim ưng đen nhánh quan sát Thi Hạo Hạo. Về tuổi, khoảng cách giữa cậu ta và Tô Đậu không lớn, về sự nghiệp, 26 tuổi đã đảm nhiệm công việc phó tổng giám đốc. Quả thực là thanh niên tài giỏi đẹp trai, nói sao cũng thấy xứng đôi, nhưng Tô Đậu là của anh, ngoài Tô Đậu ra thì cái gì cũng có thể nhường!

“Chú hai?”

“Con có ý kiến gì?” Mắt đen ông Thi tối xuống, vẻ mặt vui sướng không còn.

“Chú hai, cháu thích Tô Đậu!” Thi Hạo Hạo trực tiếp nói thích Tô Đậu, nhưng về mặt người trong cuộc mơ hồ, Tô Đậu nhìn tới nhìn lui khuôn mặt mọi người, có vui sướng, có thất vọng. Tô Thần Tôn và Đường Dật Sâm cùng nhau xem cuộc vui thì nhủ thầm, bọn họ không phủ nhận Tô Đậu là cô gái người gặp người thích, ai nhìn cũng sẽ thích, cho dù là anh em anh ta cũng không tự chủ thích, nhưng chỉ đơn thuần là thích, không phải là thích giữa nam và nữ, xem ra bây giờ người anh em gặp phải tình địch nặng ký rồi.

Im lặng một lúc lâu, Thi Cánh Bắc quay ra hỏi Tô Đậu: “Em thích Thi Hạo Hạo không?”

Tô Đậu, anh chỉ có em mà thôi, câu trả lời của em đừng làm anh thất vọng, Thi Cánh Bắc thầm nghĩ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Về Nhà Của Chúng Ta

Tô Đậu cảm thấy trả lời vấn đề này có chút khó khăn, với người nhà họ Thi cô chưa bao giờ dám hi vọng xa vời, sao tham gia yến tiệc này lại biến thành buổi xem mặt? Tô Đậu nín chặt vạt áo, rồi nhìn về mặt đầy hi vọng của người nhà họ Thi, khi ánh mắt chuyển sang về mặt nghiêm túc lạnh lùng của Thi Cánh Bắc thì cô chộp miệng, yếu ớt hỏi ngược lại: “Chú hai, có thể không trả lời được không?”

“Đậu Đậu, chú hai không có ý ép em trả lời tôi, tôi thích em, rất muốn qua lại với em.” Thi Hạo Hạo thần nhiên nói khiến khuôn mặt trái xoan của Tô Đậu đỏ lên, bây giờ thật sự là từ chối cũng không phải mà đồng ý cũng không xong, quả là tiến thoái lưỡng nan.

“Ba muốn nhận định Tô Đậu làm cháu dâu nhà họ Thi, con là trưởng bối, cũng nên ủng hộ.” Giọng lạnh lùng của ông cụ Thi tràn đầy quả quyết, trong đó gồm một ý nghĩa khác, muốn Thi Cánh Bắc chủ động rút lui, đừng ngăn cản quyết định của thanh niên. Thi Cánh Bắc bị đề lên hai chữ trưởng bối có chút không thờ nổi, sắc mặt trầm xuống ba phần.

“Ông nội Thi...” Tô Đậu thấy Thi Càng Bác xoay người rồi đi, cô lập tức đuổi theo, nắm lấy áo anh, quay đầu nói với ông Thi: “Thật xin lỗi!”

Thật xin lỗi, cô sẽ không gả vào nhà họ Thi làm cháu dâu đâu;

Thật xin lỗi, cô sẽ không lui tới với Thi Hạo Hạo đâu;

Thật xin lỗi, làm ông nội Thi thất vọng về cô;

Ba chữ “Thật xin lỗi” đủ để người nhà họ Thi biết câu trả lời của cô, cùng với quyết định của cô; mặc dù ông Thi rất thất vọng nhưng chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng; nhìn bóng dáng một lớn một nhỏ biến mất vào trong đám người không chút dấu vết, Thi Hạo Hạo có chút ghen tỵ, hai tay không tự chủ nắm chặt thành quyền, đồng thời tận đáy lòng vang lên: Đoạt lấy cô ấy, đoạt lấy cô ấy từ tay chú hai mày!

Giọng nói và lý trí cùng chiến đấu kịch liệt, cuối cùng giọng nói chiến thắng lý trí, Thi Hạo Hạo nhìn khuôn mặt khiến người ta không thể dời mắt được, ra quyết định.

Buổi tiệc vẫn tiếp tục như trước, âm nhạc vẫn đình tại như cũ, tiếng ồn của khách khứa bên này bên kia vang vọng, Thi Càng Bác tránh đám đông đứng nơi ban công dưới màn đêm. Tô Đậu vẫn nắm chặt áo Thi Càng Bác không buông, hiện giờ hai người đứng sóng vai cũng không còn suy nghĩ muốn buông ra. Tô Đậu để ý không rõ vì sao mình lại có động tác đó, tại sao lúc thấy Thi Càng Bác muốn rời đi trong lòng sinh ra khủng hoảng, cho nên lập tức đuổi theo, nói với người nhà họ Thi quyết định của cô.

Đúng, quyết định cô nói với nhà họ Thi là cô không thích Thi Hạo Hạo, hai ngày nay lòng cô có một người đàn ông là chú hai Thi Càng Bác, hơn nữa còn là người giám hộ cô!

“Có thể về nhà không?” Tô Đậu kéo áo Thi Càng Bác, yếu ớt hỏi.

Về nhà, trong lòng Thi Càng Bác xúc động, thu hồi suy nghĩ xa xăm, hỏi: “Trở về nhà nào?”

Về nhà nào? Câu hỏi này giành cho Tô Đậu, đúng nhỉ, về nhà chú hay là về nhà cô đây? Giờ phút này trong lòng cô có tiếng hỏi: Cô muốn trở về nhà chú không? Muốn tiếp tục ăn nhờ ở đậu không? Quyền giám hộ nằm trong tay người đàn ông này, trở về nhà anh mới đúng, dĩ nhiên là về nhà anh rồi!

Tô Đậu nghe theo tiếng lòng, không chút do dự nói: “Về nhà chú, nhà của chúng ta!”

Được rồi, nhà của anh là nhà của bọn họ!

“Được, chúng ta về nhà!” Tô Đậu trả lời làm Thi Càng Bác cười tươi như hoa, tay trái cầm bàn tay nhỏ bé xinh đẹp đi ra khỏi ban công, sau đó rời khỏi buổi tiệc. diễn đàn lequydom

Dọc đường đi, tâm tình Thi Càng Bác rất tốt, Tô Đậu cũng cảm nhận được dường như trong lòng mình rất vui, thì ra trong hai ngày gần gũi tâm tình Thi Càng Bác có thể thay đổi theo hi vọng ái ố của cô, cô không muốn nhìn thấy khuôn mặt yêu chiều kia có biểu tình thất vọng đau lòng, đó không phải là điều cô muốn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Ăn Đậu Hũ Quá Đã Ghiền

Edit: Ngọc Hân

Sau khi hai người về nhà, chuyện đầu tiên Tô Đậu muốn làm chính là xông thẳng vào nhà bếp tìm món cô thích nhất Kem!

Thi Càng Bác để chìa khóa xuống bàn trà, nhú mi nhìn kem trên tay Tô Đậu, mỗi ngày cô gái này phải ăn mấy que nhưng không mập, tóm lại thân hình cô bây giờ không đầy đà lăm, ngược lại ăn kem khiến da cô càng non mềm, cảm giác sờ vào nhẵn nhụi như đậu hũ, vẫn khiến người ta nghiện như thế.

“Cô bé, đừng ăn nhiều như vậy!”

“Que đầu tiên ngày hôm nay.” Tô Đậu vừa liếm vừa giơ kem trên tay lên, hàm hồ nói.

Nhìn động tác liếm này khiến Thi Càng Bác miếng đắng lưỡi khô, hạ thân căng cứng, có xúc động muốn buông thả. Thi Càng Bác đi đến gần, đưa tay cướp kem Tô Đậu đang hăng say liếm, trên tay bỗng không còn kem Tô Đậu lập tức đứng dậy nhào vào cướp, nhưng đành chịu vì chiều cao khác biệt khiến Tô Đậu nhảy lên cũng không với tới kem mà Thi Càng Bác giơ lên cao, vì động tác nhảy nên ngực Tô Đậu vô ý ma sát vào ngực Thi Càng Bác,

khiến anh càng có suy nghĩ linh tinh.

“Hừ...” Thi Cánh Bắc hừ lạnh một tiếng, cảnh cáo nói: “Đừng động đây, động nữa tôi sẽ ăn nó.” Tô Đậu vừa nghe thấy lập tức không dám động đây, sau đó đáng thương nói: “Chú hai, tôi đứng im, chú mau trả lại kem cho tôi!” Nhìn kem sắp bị tan chảy, trái tim Tô Đậu rỉ máu, tan ra thì không có mà ăn nữa, hơn nữa mùi vị ăn không còn ngon như lúc đầu.

Ăn, ăn, ăn... Trong đầu Tô Đậu đầy là từ ăn, nhưng khổ cho Thi Cánh Bắc kìm nén dục vọng xuống, nếu như không phải sợ hù cô sợ, Thi Cánh Bắc không phải chỉ hôn nhẹ, ăn đậu hũ cô đơn giản như vậy!

“Không được, bây giờ em đang thời kỳ dậy thì, không thể ăn nhiều kem như thế.” Thi Cánh Bắc không chịu thỏa hiệp, nói như đinh chặt sắt.

“Nhưng... Hôm nay tôi không ăn nhiều, tôi đồng ý với chú hai, mỗi ngày ăn một que!” Vì ăn, Tô Đậu cố gắng dây dưa, còn lúc lắc cánh tay Thi Cánh Bắc nũng nịu. Nhìn bộ dạng tham ăn mà cô chịu đáng yêu mê người, khiến Thi Cánh Bắc không tự chủ nghiêng người hôn cô, làn môi lạnh lạnh như băng khiến Tô Đậu cảm nhận như kem, sau đó vô tình liếm lên, động tác vô tâm của Tô Đậu hoàn toàn là đổ thêm dầu vào lửa, thiêu đốt lý trí Thi Cánh Bắc không còn một mống.

Kem từ trong tay Thi Cánh Bắc rớt xuống, sau đó rơi lên sàn nhà, tan chảy tràn ra đầy đất, Tô Đậu bị đè vào ghế salon, ánh mắt chạm vào que kem chảy toet toet trên đất, trái tim nhỏ máu, ô ô.... Kem của cô!

Tô Đậu còn chưa kịp mặc niệm, cái lưỡi cô đã bị dây dưa, mút, lợi dụng lúc này Thi Cánh Bắc cúi từng nút áo cô ra, trong nháy mắt lộ ra áo ngực đáng yêu.

“Chú hai...” Bị hôn đến thở không nổi Tô Đậu vươn tay đánh vào lồng ngực rắn chắc, Thi Cánh Bắc như một ngọn núi đồ sộ, khiến Tô Đậu gần như hít thở không thông.

Vì thiếu dưỡng khí nên gương mặt Tô Đậu đỏ ửng, Thi Cánh Bắc luyến tiếc buông đôi môi mềm ra, lưỡi dài một đường đi xuống, hôn lên xương quai xanh, sau đó hôn lên ngực vẫn còn đang dậy thì, kiềm chế dục vọng khiến toàn thân Thi Cánh Bắc đau đớn, trán rỉ mồ hôi. Bây giờ anh rất muốn xuyên qua phía dưới, nhưng đành chịu, đối với chuyện tình cảm cô bé này không biết gì cả, anh thật sự ngại hù cô hoảng sợ, sau đó trốn cách xa anh.

Ngón tay dài đưa lên, áo ngực Tô Đậu bị vạch ra một khe nhỏ, Thi Cánh Bắc nhìn hạt đậu màu đỏ, cúi đầu ngậm vào, trần trọc mút. Cảm giác dòi núi lấp bẻ xa lạ xông vào trong lòng Tô Đậu, toàn thân tê dại như bị điện giật, luồng cảm giác khiến Tô Đậu không nói ra lời, khó có thể dùng ngôn ngữ biểu đạt từng cơn khoái cảm đập vào tim Tô Đậu, sau đó một tiếng rên hừ nhẹ từ trong miệng nhỏ cô khẽ phun ra. Tiếng rên này kích thích hành động bú mút của Thi Cánh Bắc từ dịu dàng đến hơi thô bạo, lúc bàn tay có điện dọc theo đường cong xinh đẹp đi xuống, bầu không khí mập mờ bị tiếng chuông cắt ngang trong nháy mắt, đồng thời tiếng chuông này kéo lý trí hai người trở về, Thi Cánh Bắc lập tức nghe máy, còn quần áo gần như đã thoát khỏi cơ thể Tô Đậu, mặt trái xoan đỏ bừng, xấu hổ sửa sang lại quần áo.

Ô ô... Chú hai là đại sắc lang! Nhưng, cô không ngăn cản, cũng không sợ chú hai chạm vào, ngược lại... Nơi lồng ngực thấy mát mát, đúng rồi, cú điện thoại đáng chết phá hư cô và chú hai thân mật! A a.... Cô nàng thuần khiết biến thành tiểu sắc nữ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tôi Nguyện Ý

Thi Cánh Bắc cảm thấy đi về phía bên cửa sổ, chờ đối phương nói chuyện, trông mắt chìm ưng đèn nhánh dùng ở hình ảnh phản chiếu của cửa sổ thủy tinh, Tô Đậu xấu hổ cúi thấp đầu, tay cài cúc áo, cảnh ngực đẹp dần dần bị giấu dưới lớp quần áo, ngăn trở đường cong nóng bỏng, ánh mắt thâm thúy tiếp tục quan sát.

“Tổng giám đốc, đã xảy ra chuyện, mảnh đất ký hợp đồng với Rose tất cả đều thuộc về chính phủ, tiền hợp đồng đã chuyển đi.” Bên kia điện thoại truyền tới giọng nói dồn dập, sau khi Thi Cánh Bắc nghe xong sắc mặt lập tức lạnh xuống, dặn dò trợ lý đặc biệt: “Điều tra tình trạng Rose gần đây, giúp tôi đặt vé máy bay chuyến sớm nhất.”

“Vâng, tổng giám đốc!” Trợ lý đặc biệt nhận được chỉ thị lập tức tắt máy, triển khai hành động điều tra, đồng thời nhanh chóng đặt vé máy bay đi Paris. Sau khi Thi Cánh Bắc cúp máy, sắc mặt cũng không dịu xuống, tối mắt nói với Tô Đậu: “Công ty xảy ra chút chuyện, tôi về Paris đã, em ngoan ngoãn chờ tôi trở lại.”

“Mấy ngày?” Tô Đậu thấy sắc mặt Thi Cánh Bắc âm u kinh người, hoảng sợ hỏi, nhưng cô đi theo sát Thi Cánh Bắc trở lại phòng ngủ chính, giúp anh sửa soạn hành lý.

“Mau thì một tuần, chậm thì một tháng nói không chừng, tóm lại, em ngoan ngoãn chờ tôi trở lại.” Thi Cánh Bắc rất muốn mang Tô Đậu về Paris, nhưng lại sợ Tô Đậu không muốn, nghĩ tới nghĩ lui vẫn là nên thôi, đành chờ Tô Đậu cam tâm tình nguyện đi cùng anh.

Tô Đậu kéo khóa, đưa hành lý trao tay Thi Cánh Bắc, sau đó nắm vạt áo, nói: “Tôi sẽ ngoan ngoãn chờ chú trở về.” Suy nghĩ sắp chia lìa, trong lòng Tô

Đậu nhất thời dâng lên cảm giác lưu luyến không nổi, rất nhớ, rất muốn đi cùng với anh. ...

“Lúc tôi không có ở nhà thì có thể về nhà chú em, nhớ đừng để tôi lo lắng, hừm?”

“Tôi sẽ ở nhà chờ chú về!” Cô không đi đâu cả, cô phải ở chỗ này chờ anh trở về, nơi này mới là nhà của bọn họ!

“Đậu Đậu.” Thi Cánh Bác gọi một tiếng, Tô Đậu lập tức nâng đôi mắt đỏ hoe lên nhìn, chờ Thi Cánh Bác nói: “Em nguyện ý cùng về Paris với tôi không?” Cuối cùng, Thi Cánh Bác hỏi ra miệng, vì không nổi, vì không muốn, nhưng hơn hết là anh sợ, sợ Tô Đậu ở một mình thì bị những ong bướm kia nhào vào.

“Tôi...” Tô Đậu chân chừ hai giây, sau đó kiên định gật đầu, nói: “Tôi đồng ý, chú hai dẫn Đậu Đậu cùng nhau về Paris.” Hốc mắt Tô Đậu vẫn đỏ ửng trong lòng kích động, Thi Cánh Bác nghe thấy ba chữ kia của Tô Đậu, dĩ nhiên tâm tình kích động không ít hơn Tô Đậu, nghĩ tới Tô Đậu còn học trung học, Thi Cánh Bác thấy mâu thuẫn.

“Sau khi Đậu Đậu tốt nghiệp trung học, chú hai dẫn Đậu Đậu đi, trong khoảng thời gian này em ngoan ngoan chờ chú hai trở về, nhé?”

“Vâng!” Nhất thời chia lìa khiến Tô Đậu biết quý trọng, hai người lên xe, Thi Cánh Bác lái xe về phía sân bay, trên đường gọi điện cho Tô Thần Tôn nhắn phải trông chừng chặt chẽ Tô Đậu từng giây từng phút. Nhìn người đàn ông vào khoang máy bay, Tô Đậu đau lòng khóc, Tô Thần Tôn đứng bên cạnh an ủi.

“Cô bé, đừng khóc!”

“Vâng!” Tô Đậu hít hít lỗ mũi ề ề, hai người bước ra khỏi sân bay, sau khi ngồi lên xe, Tô Thần Tôn mở miệng hỏi: “Trở về nhà chú hả? Ngày mai em phải đi học.”

“Vâng.” Tô Đậu khẽ gật đầu một cái, Tô Thần Tôn lái xe chạy theo hướng về nhà, bên lòng chăm chú nhìn em họ bên cạnh, cô bé này, biết đau khổ chờ đợi rồi? Để cô nếm thử sự khổ cực mà người khác chịu đựng quả không tồi, con người sẽ lớn lên, hơn nữa trong thời gian chia lìa càng trưởng thành hơn, hiểu biết nhiều hơn, cũng biết quý trọng hơn.

Tô Đậu về nhà chú, đêm đó là đêm đầu tiên không có cái ôm ấm áp của Thi Cánh Bác...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Là Yêu Hay Là Hứng Thú?

Một đêm lẫn lộn khó ngủ, Tô Đậu mang đôi mắt gấu mèo xuất hiện trong phòng ăn, vừa ngồi vào, mẹ Tô quan tâm hỏi: “Chuyện gì vậy? Bộ dạng ngủ không được ngon giấc, mắt ngủ hả?” Cô nhỏ này không ở nhà hai ngày thôi mà, đã lạ giường rồi hả? Thế nhưng đây là nhà nó ở mười lăm năm, rồi đi hai ngày sao thay đổi nhiều như vậy? Ờ Quý, Đôn

Mẹ Tô không có kiểu xem con gái như đứa trẻ muốn hắt ra ngoài, nhà này nó sống hơn mười năm, không thể so với nhà trọ chỉ ở có hai ngày, chẳng lẽ đứa bé này thật sự... Mẹ Tô không dám nghĩ tiếp, càng nghĩ càng hoang, càng nghĩ càng sợ, đứa bé này ngày trước không phải là đứa bé chỉ biết quán lấy bà sao. Trẻ con rồi sẽ trưởng thành, có cuộc sống thuộc về mình, nếu tốt cho đứa trẻ thì người thím này đành buông tay, nhưng mà, điều này sao khiến bà cam lòng được đây?

“Thím, cháu nhớ chú hai!” Về mặt Tô Đậu đau khổ, mặt ừ mày chau.

Chú hai? Mẹ Tô nghiêm mặt liếc nhìn người nhà họ Tô đang ngồi, Tô Thần Tôn nhếch môi cười, giải thích nói: “Chú hai trong miệng Đậu Đậu là Cánh Bác.”

“....”

Mẹ Tô hết ý kiến, sao con bé này lại gọi Thi Cánh Bác bằng chú hai? Nhớ tới quyền giám hộ năm đó, Đậu Đậu nên gọi cậu ta bằng một tiếng ba chứ, nhưng gọi vậy thì thấy là lạ, nên không nên gọi, bảo nó gọi chú hai, chỉ là một tiếng gọi thôi mà, làm gì phải tính toán!

“Bé con, nghe nói ông cụ làm mai cho con với cháu cả ông ấy, bộ dạng thế nào, hấp dẫn không?” Ba Tô đặt tờ báo buổi sáng xuống rồi quay đầu hỏi, lập tức khiến người nhà họ Tô nhìn hỏi dò, ánh mắt tò mò.

“Nhà họ Thi danh môn thế gia, nhà họ Tô chúng ta không bám vào nổi, Đậu Đậu, nghe bà nội nói, đừng tới quá gần với người nhà họ Thi.” Bà nội Tô nói

lời tình ý sâu xa khuyên nhủ, bà phản đối, khác với mấy người khác của nhà họ Tô.

“Mẹ, mẹ cũng muốn Đậu Đậu gả vào chỗ tốt, cuộc sống sung sướng phải không?” Ba Tô nhủ mảy mò.

Thân là bà nội, tất nhiên bà muốn cháu gái gả vào chỗ tốt, sống cuộc sống sung sướng, nhưng nhà họ Thi là danh môn thế gia, nhà họ Tô họ sao có thể trèo cao được?

“Đậu Đậu không thích hợp làm vợ người ta, huống chi Đậu Đậu mới mười tám tuổi, chuyện hôn sự của nó có thể đợi vài năm nữa, sau này hãy nói, ăn cơm đi.” Ba Tô lên tiếng tranh luận, Tô Đậu không muốn ăn, cô để đĩa xuống, nói: “Sau khi tốt nghiệp trung học, chú hai sẽ mang con về Paris, cháu sẽ không tới gần những người nhà họ Thi đâu.”

“Tôn, đây là thật ư?” Mẹ Tô lo lắng đứng dậy nhìn con trai mình, cuối cùng cũng có một ngày Đậu Đậu sẽ rời nhà họ Tô mà đi, Thi Cánh Bắc cũng sẽ có một ngày mang công chúa nhỏ của nhà họ Tô đi. Người đàn ông này vốn không quên chuyện giám hộ, cậu ta không hành động không có nghĩa là cậu ta quên, chẳng qua thời điểm chưa tới mà thôi.

“Mẹ, Đậu Đậu có cuộc sống của nó, nó phải trưởng thành.” Được rồi, đứa bé lớn lên sẽ có cuộc sống của nó, không phải hai con gái bà cũng vậy sao? Chẳng qua không cách nào đón nhận được mà thôi, một đứa bé gần như lớn lên trong vòng tay mình, cuối cùng cũng giống các chị, có cuộc sống riêng của mình, rời khỏi cánh tay bà, ngày ngày bay lượn.

“Con, đứa nhỏ này...” Mẹ Tô thăm thò dài, ba Tô không nói gì chỉ vỗ vai vợ, dùng ánh mắt ý bảo: Buông tay, để nó đi!

Cuối cùng đứa nhỏ này cũng trưởng thành, bà thân làm thím có thể không thả nó ra sao?

“Lần sau nhớ dẫn Thi tiên sinh về nhà.”

“Vâng!” Tô Đậu nặng nề gật đầu một cái, sau đó cười vui tươi hồn nhiên, nói: “Cháu đi học.”

“Anh đưa em đi!” Tô Thần Tôn lập tức đứng dậy lấy áo khoác, cùng Tô Đậu đi ra cửa, xe tiến về hướng học viện cao trung, trên đường Tô Thần Tôn nhận được điện thoại trợ lý gọi tới, hôm nay anh kín lịch trình, Tô Đậu ngồi bên cạnh nghiêng đầu hỏi: “Anh họ, nhiều ngành như vậy, sao anh muốn chọn làm nhà sản xuất?”

“Bởi vì thách thức, anh họ em thích chuyện thử thách không làm được, cuối cùng biến thành hứng thú.”

“....”

“Cô bé!”

“Dạ?”

“Thừa dịp khoảng thời gian này, nghĩ cho rõ ràng, em yêu Cánh Bắc hay là nhất thời hứng thú, một khi cậu ấy dẫn em đi, em không có cơ hội hối hận đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Trần Đây Nổi Nhớ

Lời Tô Thần Tôn khiến Tô Đậu suy đi nghĩ lại, cô yêu chú hai? Chắc yêu, từ khi chia lìa đến bây giờ mới chỉ hơn mười tiếng mà lòng cô, đầu óc cô đều là bóng dáng chú hai, còn có nét mặt vui cười cưng chiều cô... Tô Đậu dần siết chặt tay nhỏ bé, có tiếng chuông điện thoại cắt ngang suy nghĩ của cô, cô hốt hoảng nghe máy, đầu bên kia truyền tới giọng nói một mối.

“Đậu Đậu, có nhớ chú hai không?”

“Chú hai...” Nghe giọng Thi Cánh Bắc cô kích động mang theo nước nỡ, vào giờ phút này không đơn giản là nhớ nhưng như bình thường, “Đậu Đậu rất nhớ chú, chú hai mau về đi!”

“Tôi sẽ về sớm!” Chuyện hơi ác liệt, mau trong miệng Thi Cánh Bắc cũng cả tháng, sau khi Tô Đậu nghe Thi Cánh Bắc dặn dò một lần lại một lần, hai người cúp máy, mấy tiết học sau đó đầu óc Tô Đậu không còn nằm trên việc học, mà bay tới trên người đàn ông bên kia trái đất.

Sau khi trở lại Paris, chú hai bận rộn xử lý công việc, chắc chưa ngủ giấc nào?

Thất vát và đến kết thúc buổi học, Tô Đậu không thể chờ đợi chạy ngay về nhà, nhưng vừa chạy tới cửa thân thể như bị đóng ghim, thoáng chốc không thể động đậy, một bóng dáng cao lớn đang đi về phía bên này, cuối cùng khi hai người cách vài bước chân thì ngừng lại.

“Anh Thi...”

“Vừa vặn đi qua đây, phải về à? Tôi đưa em đi!” Đây không phải là đúng dịp mà là cố ý.

“Không, không cần!”

“Em sợ tôi ăn em?” Đúng là có xúc động muốn đẩy ngã cừu nhỏ, nhưng địa điểm trước mắt thì không nên, không tiện tay hạ thủ.

“Tôi...” Lời nói rõ ràng khiến Tô Đậu hoảng sợ, sau đó vô thức lùi lại mấy bước, cắn môi dưới, lúc suy nghĩ làm thế nào để chạy đi thì cánh tay bị một bàn tay kéo lại, trọng tâm không đứng vững nên ngã nhào vào lồng ngực người đàn ông, cái ôm này, hơi thở này đều không phải là điều cô muốn. Tô Đậu cố gắng tránh sự kiểm chế của người đàn ông, nhưng sức lực cô kém xa lực của người đàn ông này.

“Em rất sợ tôi!” Lời này không phải là câu nghi vấn, Tô Đậu đúng là sợ anh ta, sợ từ tận đáy lòng.

“...”

“Mặt mũi tôi giống như người có mười tội nặng nhất?”

“...”

Tô Đậu nín chặt môi không nói một lời, hai người đứng giằng co bất động trước cửa trường, khiến không ít học sinh nhìn sang và hiểu nhầm.

Thời gian lâu như cả thế kỷ, lúc Tô Đậu gần như thất vọng thì Tô Thần Tôn lái xe xuất hiện trước cửa trường học, ưu nhã bước xuống xe, sau đó đi tới bên cạnh hai người đang còn giằng co nhau, nhíu mi hỏi: “Chuyện gì vậy? Sao thiếu gia Thi tới trường học vậy?” Người đàn ông này nhìn không giống như tới đón em họ mình, vậy chỉ có thể.... Dường như anh hiểu ra tất cả, Tô Thần Tôn quay đầu nói với em họ mình: “Anh tới chậm, về nhà thôi!”

“Vâng,” Tô Đậu nặng nề gật đầu, sau đó bước nhanh về phía xe Tô Thần Tôn, sau khi hai người lên xe, xe cuốn bụi chạy đi, để lại Thi Hạo Hạo nắm chặt quả đấm đứng tại chỗ, đôi mắt bắn ra vẻ xấu xa căm hận.

Tô Thần Tôn tăng tốc, sau 30 phút đã tới trước một khu chung cư cũ kỹ, Tô Đậu đi theo phía sau, hai người một trước một sau đi vào, ra đón chính là một cô gái xinh xắn mặc tạp dề, cô là người phụ nữ Tô Thần Tôn bao nuôi, Tô Đậu không xa lạ gì. Mỗi lần Tô Thần Tôn rảnh rỗi sẽ dẫn cô đi ăn chực, dần dà trở thành người một nhà.

Tô Đậu xem cô gái như chị dâu họ, tình cảm của hai người rất tốt, như chị em ruột.

“Có thể ăn cơm tối.”

Ba người ngồi vào bàn, trên bàn ăn vừa nói vừa cười, buổi tối trôi qua ảm áp đơn giản, lúc dọn dẹp bát đĩa, Tô Đậu đứng trước vòi rửa bát, vừa trò chuyện câu được câu không với cô gái, “Chị dâu, chị rất yêu anh họ phải không?”

Yêu không?

Cô gái hơi khựng lại, cười nói: “Bọn chị không liên quan tới tình yêu, Tô Đậu, em có người yêu chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Em Muốn Đi Tìm Chú Hai

Người yêu?

Trong đầu lập tức hiện lên một bóng dáng cao lớn, gương mặt Tô Đậu như bị lửa đốt, đối với người còn mơ mơ màng màng về tình yêu như Tô Đậu mà nói thì cô không biết chú hai có tính là người yêu hay không, tóm lại cô rất nhớ anh, trong đầu đầy suy nghĩ về anh. LQĐIÒN

Sau khi Thi Căng Bác trở về Paris, hai người chỉ dùng điện thoại để nói chuyện tơ tình, bảy ngày mà dài như cả một thế kỷ. Tô Đậu rất muốn chạy như bay nhào vào trong ngực Thi Căng Bác, xa cách chú hai thì ra khổ sở như vậy, bây giờ cuối cùng Tô Đậu cũng đã ném mùi đau khổ khi chờ đợi.

Mấy ngày này, quả thực dài như cả năm, mỗi giờ kim phút trôi qua giống như cả một ngày, thật vất vả và chịu đựng qua bảy ngày, Thi Căng Bác vẫn chưa về, liên lạc điện thoại vốn ít lại càng ít, lần này làm Tô Đậu lo lắng. Tiếng chuông tan học vừa vang lên cô chạy như bay ra khỏi phòng học, Thi Văn Hân còn chưa kịp ngăn cô lại người đã chạy mất dạng.

“Anh họ, em nhớ chú hai, anh có thể nói địa chỉ cho em biết được không?”

Tô Đậu rời khỏi trường học nhưng không về nhà mà đi thẳng tới công ty của Tô Thần Tôn, đầu tiên là hỏi địa chỉ của Thi Cánh Bác ở Paris, cô bé này quả thực không chịu được nỗi khổ nhớ nhưng nên quyết định đi Paris, song việc học của nó thì sao đây?

“Nghĩ kỹ chưa?” Tô Thần Tôn kết thúc cuộc họp tiễn cấp dưới, nhếch môi cười yếu ớt.

“Vâng, em nghĩ rất kỹ rồi, em muốn đi tìm chú ấy!” Không chần chừ, giọng nói kiên quyết.

Tô Thần Tôn im lặng nhìn em họ một hồi, sau đó nói: “Anh đặt vé đi Paris giúp em, bên trường học xin nghỉ phép cho em một tuần, em về thu xếp ít quần áo, anh đưa em ra sân bay.”

“Cảm ơn anh họ!” Tô Đậu hôn nhẹ lên mặt cương nghị của Tô Thần Tôn một cái, sau đó nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng làm việc đón taxi về nhà, thu dọn ít quần áo. Tô Thần Tôn ngồi trên xe dừng trước cửa nhà, lúc Tô Đậu xách theo hành lý gọn nhẹ đi ra thì đâm đầu vào một bóng dáng mảnh mai.

“Chị dâu, sao chị tới đây?”

“Tiễn em lên máy bay.”

Mặc dù chỉ một tuần lễ nhưng Tô Thần Tôn cũng không cản được yêu cầu của cô gái, chờ cô cùng nhau đưa Tô Đậu ra sân bay.

Sau khi hai người lên xe Tô Thần Tôn lập tức lái về hướng sân bay, trên đường điện thoại Tô Đậu vang lên, quét mắt nhìn tên gọi tới Tô Đậu lập tức bắt máy, động tác vô cùng nhanh, thấy thế cô gái kia chất lưỡi hít hà.

Ma lực của tình yêu đúng là không bình thường, cô gái cảm thấy một tiếng, khỏe mắt trùng hợp đối diện với ánh mắt Tô Thần Tôn ném tới, tầm mắt hai người giao nhau chỉ mấy giây, Tô Thần Tôn dời lực chú ý lên phía đằng trước, cô gái nghiêng đầu ngắm phong cảnh thành phố vụt qua ngoài cửa kính xe.

Tô Đậu ngọt ngào gọi một tiếng: “Chú hai!”

“Có nhớ chú hai không?” Bên kia điện thoại Thi Cánh Bác xoa huyết thái dương, giọng trầm thấp, nhưng vẫn mệt mỏi như cũ. Trở về Paris Thi Cánh Bác vốn chưa được chợp mắt, ngày nào cũng đi sớm về trễ, có lúc xem phòng làm việc thành nơi ở, cả đêm không ra khỏi đó, Tô Đậu không ở bên cạnh chứng kiến cảnh bết bát đó, nếu không cô nhất định rất đau lòng!

“Có!” Nhớ đến trái tim cũng đau, “Chú hai, khi nào chú về?”

“Còn phải một khoảng thời gian nữa, ngoan, chờ chú hai trở lại!” Thi Cánh Bác ước gì có thể bỏ xuống hết tất cả công việc chạy như bay trở về bên cạnh Tô Đậu. Nhưng công việc quấn lấy người, tiền bồi thường mảnh đất của chính quyền địa phương vượt xa dự tính của anh, Rose ôm tiền bỏ trốn, đến bây giờ còn chưa tìm được người, khiến ngày ngày Thi Cánh Bác bận sứt đầu mẻ trán.

“Dạ!” Tô Đậu ngoan ngoãn phục họa, nghĩ tới không bao lâu nữa sẽ gặp được chú hai, trong lòng cười ra tiếng, Thi Cánh Bác vẫn chưa cúp máy, thỉnh lực kính người, tò mò hỏi: “Cười gì đấy?” Nụ cười của Tô Đậu lúc nào cũng ngọt ngào như vậy, dễ cảm hóa tâm tình người khác như vậy, cho nên nghe tiếng Tô Đậu cười tâm tình Thi Cánh Bác có phần nào đi chăng nữa vào giây phút đó cũng tan thành mây khói.

“Không có gì! Chú hai, không thêm nói với chú nữa, cháu cúp máy.” Cô sẽ khiến chú hai kinh hi, được rồi, niềm vui bất ngờ nên không thể nói!

Thi Cánh Bác nhìn điện thoại bị cắt đứt, tâm tình không hẳn không vui, ngược lại anh cười, nhìn đồng tài liệu chất đống như núi trên bàn làm việc, lúc này lại không hề thấy mệt mỏi, bắt đầu bận rộn với công việc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Kinh Hỉ Biến Thành Trùng Phạt

Thủ đô Paris, Pháp.

Tô Đậu ngồi hơn mười tiếng đồng hồ cuối cùng cũng đã tới sân bay Paris, giờ Paris và Đài Loan chênh nhau rất xa, bây giờ Paris là buổi tối, ra khỏi sân bay đông đúc người, Tô Đậu xách theo hành lý đón taxi, cầm tờ giấy viết địa chỉ đưa tới trước mặt tài xế, tài xế liếc mắt nhìn sau đó khởi động xe chờ Tô Đậu đến địa chỉ đã ghi.

Buổi tối Paris ánh đèn chớp tắt, vô cùng náo nhiệt, ánh mắt Tô Đậu vẫn nhìn bên ngoài cửa sổ, dọc theo đường đi từ ngạc nhiên đến thán phục, cuối

cùng thành thích thú.

Thủ đô tự do, đất nước phong tình khiến người ta mơ ước, vừa nhìn đã làm người ta yêu thích!

Taxi chạy gần 40 phút thì tới khu dân cư cao cấp, Tô Đậu thanh toán tiền taxi xong xách hành lý lần tìm theo địa chỉ ghi trên tờ giấy, số nhà chú hai là 888, cô còn phải đi ba đường hẻm sau đó mới tìm được phòng chú hai. Đi trong hẻm nhỏ đen như mực, Tô Đậu cũng không hoảng sợ gì, ngược lại trong lòng rất vui sướng, là vui sướng vì sắp được gặp chú hai.

“Cô gái, đây là khu dân cư, không có giấy tờ ra vào thì không thể vào!”

Bảo vệ vừa tuần tra đến hẻm số 4 lập tức ngăn Tô Đậu lại, Tô Đậu nghe không hiểu tiếng Pháp hốt hoảng lấy tờ giấy ra, bảo vệ quét mắt liếc nhìn nội dung trên tờ giấy sau đó lấy điện thoại gọi vào một dãy số, vang lên mấy tiếng nhưng không có người nhận, bảo vệ đưa Tô Đậu vào phòng bảo vệ, lúc này có một chiếc xe thể thao sang trọng chạy nhanh vào, bảo vệ lập tức chào hỏi với chủ chiếc xe đó.

Tô Đậu đứng sau lưng bảo vệ có vẻ hơi nhỏ, cho nên cô không nhìn thấy chủ nhân chiếc xe. Thời gian từng giây từng phút trôi đi, Tô Đậu lo lắng ngồi trong phòng bảo vệ, vắt hết óc suy nghĩ thoát khỏi phòng bảo vệ, chân trước vừa bước ra chân sau bị bảo vệ lôi trở lại. Khuôn mặt trái xoan của Tô Đậu nhất thời như đưa đám.

Chú hai, chú ở đâu?

Có thể Thi Cánh Bắc nghe thấy tiếng lòng cô, cuối cùng cũng xuất hiện trước mặt Tô Đậu, nhìn bóng dáng cao lớn Tô Đậu lập tức chạy nhanh như bay nhào vào trong ngực Thi Cánh Bắc, về mặt đưa đám nói: “Chú hai, cháu rất nhớ chú!”

“Em, cô gái nhỏ này...” Khoảnh khắc nhìn thấy Tô Đậu, tâm tình Thi Cánh Bắc không dùng ngôn ngữ nào để diễn đạt được, cô tới khiến anh vừa tức vừa vui vẻ. Anh ôm chặt cô vào trong ngực, cái ôm ấm áp làm nước mắt Tô Đậu rơi ào ào, Thi Cánh Bắc hôn khô dòng lệ. Thời gian lâu như cả thế kỷ hai người mới rời khỏi phòng bảo vệ, một trước một sau đi trên hẻm nhỏ đen tối, buổi tối ở Paris không giống Đài Loan, nhiệt độ trái ngược nhau, bây giờ tâm tình được buông lỏng Tô Đậu mới cảm nhận được toàn thân lạnh như băng.

“Chú hai, cháu lạnh!”

Tô Đậu lạnh run cả người, Thi Cánh Bắc thì lại làm như không thấy, nói: “Cho em chút trừng phạt nho nhỏ.”

“....”

Tô Đậu uất ức chếp miệng, tay nắm chặt vạt áo Thi Cánh Bắc, hành động rất nhỏ này khiến Thi Cánh Bắc không cứng rắn được, cô bé này cũng là vì không chịu được nỗi khổ tương tự cho nên mới ngăn dậm xa xôi tìm anh, anh có thể tức giận gì chứ?

“Tắm nước nóng đi, làm ấm cơ thể lạnh lẽo đã.”

Thi Cánh Bắc dẫn Tô Đậu vào nhà, vừa đi vào phòng ngủ chính vừa nói, mấy phút sau bồn tắm đã được đổ đầy nước ấm, Tô Đậu vào phòng tắm cởi hết quần áo, nhào người trần truồng vào trong bồn ngâm nước nóng. Thi Cánh Bắc thì ra khỏi phòng ngủ chính đi vào phòng bếp lấy một ít thức ăn, còn nấu cả một bình nước gừng.

Tô Đậu tắm ấm người, ra khỏi phòng ngủ chính, hương thơm của nước gừng khiến Tô Đậu muốn uống, bụng ọc ọc kháng nghị, Tô Đậu cúi thấp đầu ngượng ngùng kéo chân đi tới phòng ăn.

“Chú hai!”

“Tới đây uống nước gừng, chống cảm lạnh!” Vì Tô Đậu không nghe lời nên mặc dù Thi Cánh Bắc mềm lòng nhưng giọng nói vẫn rất lạnh lùng, điều này khiến trong lòng Tô Đậu rất khó chịu, cô không nhận lấy nước gừng chỉ nhìn chằm chằm vào vẻ mặt nghiêm nghị của Thi Cánh Bắc.

“Mau, uống nó đi.”

“Cháu...”

“Có phải không nghe lời đúng không?”

Sắc mặt Thi Cánh Bắc lập tức chìm xuống đáy cốc, khiến Tô Đậu không dám không nhận, lúc uống nước gừng còn thừa lại hộp cuối cùng, Tô Đậu nắm ống tay áo Thi Cánh Bắc nói: “Chú hai, chú đừng giận nữa... Được không?”

“Em, cô gái không nghe lời này, xem tối nay tôi trừng phạt em thế nào!”

Chương 20: Đừng Động, Để Tôi Ôm

Trừng phạt...

Trong đầu Tô Đậu suy nghĩ tới trừng phạt trong miệng Thi Càng Bắc, gương mặt nhỏ bé đỏ như trứng gà chín, trong mắt Thi Càng Bắc thấy mê người, thân sĩ trong nháy mắt biến thành đại sắc lang.

Không đợi Tô Đậu ăn xong mỹ, Thi Càng Bắc ưỡn người lên trước rồi cúi người ôm lấy cơ thể nhỏ xinh vào phòng ngủ chính, đặt nhẹ cô lên giường, con người mang theo tình dục thoáng chốc biến thành thâm sâu, khiến Tô Đậu không dám nhìn nữa, cuống quýt quay đầu đi, sao Thi Càng Bắc để Tô Đậu né tránh, giữ chặt khuôn mặt đỏ lựng như lửa đốt, bức ép cô nhìn mình.

“Cô bé không nghe lời...”

Nụ hôn mang theo trừng phạt rơi trên mặt Tô Đậu, sau đó xuống xương quai xanh rồi lan dần xuống cơ thể thơm mê người, chạm vào Tô Đậu Thi Càng Bắc không cách nào kiềm chế dục vọng nữa, nhưng anh không tiến hành động tác cuối cùng, Tô Đậu dần dần chìm đắm trong bể dục giống như bị ngàn con rắn gặm nhấm, đủ loại khô sở, gần như khóc thành tiếng.

“Chú hai...”

Tô Đậu kêu khê càng giống tiếng rên rỉ, kích thích đủ thứ thần kinh của Thi Càng Bắc, muốn phá vỡ lý trí chìm đắm trong bể dục nhưng cuối cùng cũng dừng lại, anh không phải là người nghĩ một đằng làm một nẻo, nhưng không muốn hù dọa cô chạy mất.

“Em không nên tới Paris.” Anh bắt bàn tay nhỏ bé vuốt ve khuôn mặt nghiêm nghị, Tô Đậu cúi đầu, nghẹn ngào nói: “Chú hai ghét Đậu Đậu, không muốn nhìn thấy Đậu Đậu đúng không?” LQDon

Không phải là ghét, không phải là không muốn gặp, mà là không thể gặp, anh sợ nếu mình gặp thì tất cả dục vọng cố kiềm chế sẽ trỗi dậy làm tổn thương cô, lòng tốt của Thi Càng Bắc trong đôi mắt đơn thuần của Tô Đậu được xem là đáng ghét.

“Đưa gốc, chú hai nhớ Đậu Đậu đến trái tim cũng đau, chú hai sợ Đậu Đậu bị chú hai hù sợ chạy mất.”

“Đậu Đậu mới không bị chú hai hù chạy đâu, Đậu Đậu cũng nhớ chú hai đến trái tim đau đớn.”

“Thật không?”

“Dạ!” Tô Đậu nặng nề gật đầu một cái, nhân tiện bắt lấy bàn tay ấm áp của Thi Càng Bắc đưa tới lồng ngực mình, “Nơi này đau quá, nhớ chú hai đến đâu...”

“Chú hai ngốc quá!” Thi Càng Bắc hài hước cong môi, ngón tay thon dài khẽ vạch, nút trên áo Tô Đậu bị cởi ra, trong nháy mắt ngực lạnh lẽo, hơi thở ấm áp khiến Tô Đậu co rúm người, bàn tay nhỏ bé vô lực nắm được vạt áo trước ngực người đàn ông mới giữ vững cơ thể mềm nhũn của mình.

Hai tầm mắt giao nhau trong không trung mấy giây, Thi Càng Bắc lúc có lúc không lè lưỡi liếm da thịt Tô Đậu khiến cô a lên một tiếng, anh híp đôi mắt tràn đầy tình dục lại, đầu lưỡi linh hoạt vẽ mấy vòng trên da thịt thiếu nữ, sau đó lại liếm nhẹ thối nhẹ qua hai hạt đậu, hai hạt đậu bị thổi cứng lên, thân thể Tô Đậu giống như bị điện giật, co rút rất lợi hại.

Con người thâm sâu của Thi Càng Bắc dừng trên hạt đậu gần một phút, sau đó kéo cô gái nhỏ rời giường, dựa vào ngực phập phồng không ngừng của mình. Vì dục vọng đè nén không được thỏa thích phát tiết, Tô Đậu càng dễ cảm nhận hơi thở nóng rực từ sau lưng truyền tới, cùng với nhịp tim nhiều loạn không yên.

“Chú hai?”

“Đừng động, để tôi ôm!”

Ôm, là làm giảm dục hỏa mãnh liệt không được phát tiết, vào giờ phút này rõ ràng có thể biến cô thành cô gái nhỏ của mình, để khắc lên cô dấu ấn của mình, tại sao mỗi lần dục vọng không kiềm chế được muốn tuôn ra thì ngay lúc đó ngừng lại tất cả?

Nguyên nhân là, anh thương tiếc cô gái nhỏ trong ngực, anh thương yêu cô, chiều chuộng cô, dưới tình huống cô chưa cam tâm tình nguyện, anh thật sự không muốn vì chút dục vọng mà chiếm đoạt lấy cô.

Tô Đậu ngoan ngoãn ngồi im mặc Thi Càng Bắc ôm mình, nhưng cái ôm này chẳng những không ổn định được dục vọng trong cơ thể Thi Càng Bắc, ngược lại chỉ có tăng không giảm. Cuối cùng Thi Càng Bắc buông Tô Đậu ra, dùng sức vọt vào phòng tắm, trong thoáng chốc tiếng nước chảy ào ào xuyên qua tường truyền vào trong tai Tô Đậu.

“...”

Tô Đậu siết chặt đôi tay nhỏ bé, giống như đã hạ quyết tâm làm điều gì đó, chầm chầm bước tới phòng tắm...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Không Buông Em Ra

Tắm nước lạnh cũng không thể tiêu tan dục hỏa trong cơ thể Thi Cánh Bức được, càng tắm dục hỏa càng tăng cao, Tô Đậu tới Paris tìm anh hoàn toàn muốn thiêu đốt lửa dục lên cao, rốt cuộc cô bé này có biết lòng tốt của anh hay không đây? Dĩ nhiên, trái tim anh ước gì mỗi ngày ôm cô, nhưng anh không đơn giản là ôm mà là muốn ngủ với cô, mấu chốt là Tô Đậu suy nghĩ đơn giản hoàn toàn không biết trái tim anh đau khổ cỡ nào, kiểm chế cỡ nào, đè nén cỡ nào.

Thi Cánh Bức quay lưng về phía cửa phòng tắm, mãi suy nghĩ nên không phát hiện cửa phòng tắm bị đẩy nhẹ ra, Tô Đậu khép cửa lại, sau đó cởi hết tất cả quần áo trên người xuống, mặt trái xoan đỏ ửng, nhưng nội tâm hết sức kiên định, chậm rãi đi về phía trước, cho đến khi cơ thể dán lên lưng một cơ thể rắn chắc, bàn tay nhỏ bé trắng nõn vòng qua eo cường tráng thì Thi Cánh Bức hơi cứng người, sau đó lập tức xoay người, thấy Tô Đậu trần truồng tròn mắt đen trở nên thẫn thây, dục vọng trong cơ thể lan dần tới tứ chi, sau đó thần kinh cố nén lý trí cũng hóa thành tro bụi.

Tô Đậu nhón chân lên đưa môi mềm, cô chủ động quả thực là đổ dầu vào lửa, khiến Thi Cánh Bức không cách nào đè nén kiểm chế dục vọng nữa.

“Cô bé, tối nay tôi sẽ không bỏ qua cho em đâu.” Tiểu bạch thủ chủ động đưa tới cửa, lý nào lại bỏ qua!

Tô Đậu cúi đầu, gương mặt bị lửa đốt cháy toàn thân, nóng kinh người. Thi Cánh Bức cúi đầu xuống hôn lên bờ môi mềm, trần trọc bú mút, cô bị dẫn dụ không thành thạo đáp lại, hay tay nhỏ bé ôm chặt eo cường tráng của người đàn ông, bàn tay người đàn ông cũng giữ chặt sau gáy cô gái, càng làm nụ hôn lưỡi thêm sâu.

“Ừm...” Tiếng rên khẽ kích thích lửa nóng trong cơ thể người đàn ông, đồng thời nói cho người đàn ông biết cô bị hôn sắp hít thở không thông. Nụ hôn lưỡi vừa sâu vừa bá đạo này kéo dài mấy phút đồng hồ, gần như cướp đi tất cả dưỡng khí của cô, lúc Thi Cánh Bức chậm rãi rời khỏi khoang miệng cô gái thì kéo theo cả sợi chỉ bạc, trong nháy mắt không khí đầy hơi thở mập mờ.

Cuối cùng làn môi kêu gọi dời địa điểm, khác mấy dấu hôn màu hồng xuống xương quai xanh, Tô Đậu nhắm mắt, trong miệng nhỏ tan ra hơi thở không bình thường, tay ôm chặt eo người đàn ông, cả người trở nên không có chút sức lực nào, thân thể sau khi bị mỗi cái hôn thì càng mềm nhũn, trọng lượng chỉ có thể dựa vào người đàn ông để giữ thăng bằng.

“Chú hai...”

Miệng nhỏ Tô Đậu kêu lên lập tức bị ngâm vao, lại là nụ hôn lưỡi một lần lại một lần, Thi Cánh Bức vừa hôn môi Tô Đậu nhưng hai tay không hề nhàn rỗi, một tay vòng qua eo Tô Đậu để cô giữ vững trọng lượng cơ thể mình, còn tay kia như một đứa trẻ tham lam đặt trên bầu ngực đang thời kỳ dậy thì khá thành công, trần trọc xoa nắn, còn dùng ngón tay thỉnh thoảng bóp viên đậu hồng hồng kia, thỉnh thoảng dùng năm ngón tay ôm trọn vuốt ve, lực đạo lúc mạnh lúc yếu khiến Tô Đậu co rúm người, trong cơ thể xông tới cảm giác trống rỗng không ngôn ngữ nào biểu đạt được, và cảm giác thoải mái khiến người ta bay bồng bềnh....

Thi Cánh Bức buông đôi môi bị mình hôn sưng đỏ ra, một đường đi xuống dưới, đi tới hai hạt đậu đỏ bị mình trên đùi dừng đứng, sau đó gấp gấp ngâm vào, mát như một đứa trẻ, Tô Đậu vô lực nhắm đầu lên, nhỏ giọng rên rỉ.

Bây giờ toàn thân Tô Đậu dán chặt trên người Thi Cánh Bức, bàn tay thô ráp dọc theo đường cong đi thẳng xuống dưới, tới chỗ bụi rậm đen sì thì ngón tay khẽ cọ xát, khiến chỗ đó ướt một mảng, đó là căn cứ Tô Đậu động tình, Thi Cánh Bức xấu xa nói bên tai Tô Đậu: “Cô bé, em ướt quá, để chú hai liếm cho sạch.”

Thi Cánh Bức ôm lấy Tô Đậu rời khỏi phòng tắm, Tô Đậu bị đặt trên giường lớn, không còn kịp xấu hổ, hai chân cô đã bị mở ra, khu cấm chưa bị khai phá tan ra mùi mê người, hấp dẫn Thi Cánh Bức khai phá, chỗ động tình này ướt át dính vào lông tạo thành nước óng ánh. Thi Cánh Bức lê lưỡi khẽ mút nhẹ, Tô Đậu cảm thấy xấu hổ đưa tay che chỗ chưa bị ai sờ qua.

“Chú hai, đừng... Đừng mút chỗ đó...”

Tô Đậu lấy tay cản lại, sao Thi Cánh Bức đồng ý, anh giữ chặt tay cô trên đỉnh đầu, dưới tình huống không có bất kỳ cản trở nào Thi Cánh Bức bú mút nhẹ nhàng, Tô Đậu đỏ mặt, cái miệng nhỏ phát ra tiếng rên rỉ khiến cô xấu hổ: “A a... Đừng mà... Chú hai, đừng bú... A a...”

Tô Đậu càng kêu thì Thi Cánh Bức càng mút hăng say, nước dâm thủy động tình dường như không kiểm chế được ào ào chảy ra, trong phòng ngủ yên tĩnh nghe rõ ràng tiếng bú dâm đang đó, Tô Đậu nghe thấy gần như muốn đào hầm ngầm chôn mình vào trong đó.

“Chú hai, đừng bú... A a...” Tiếng rên rỉ khiến người ta xấu hổ lại vang lên lượn lờ trong phòng ngủ chính, Thi Cánh Bức nghe thấy càng kích thích thú tính trong cơ thể anh trở dậy, còn tăng thêm thần kinh thị giác, lực bú dần dần trở nên mạnh hơn, tốc độ cũng tăng nhanh, gần như nhấn chìm Tô Đậu trong bể dục.

“A a a...”

Thân thể có rúm, trong cơ thể bùng nổ, Tô Đậu không khống chế được nháp nhô lên xuống, lúc Thi Căng Bắc tăng tốc độ bú, vào khoảnh khắc đó Tô Đậu bị đẩy lên chín tầng mây, đạt tới cao triều. Phong cảnh trước ngực phập phồng mê người, Thi Căng Bắc hôn Tô Đậu vẫn còn thờ hờn hển, xấu xa hỏi: “Thoải mái không?”

“Chú hai xấu lắm.” Nhưng rất thoải mái, dưới tình huống đạt cao triều mà không biết, Tô Đậu cô không biết làm sao để hình dung tư vị lúc đó, tóm lại làm người ta cảm nhận từ tận xương tủy, “Chú hai, chú nóng quá, cháu...”

“Em mệt rồi, ngủ đi, chú hai đi tắm nước lạnh cái đã.” Thi Căng Bắc hôn nhẹ lên môi Tô Đậu, sau đó tiếp tục vào phòng tắm dội nước lạnh, không phải anh không muốn chạm vào Tô Đậu mà là trước hết để cô quen với chuyện nam nữ đã, rồi muốn cô sau! Không cách nào phát tiết dục vọng thật sự khổ sở, Thi Căng Bắc dội nước lạnh trong phòng tắm tầm 40 phút, dục hòa trong cơ thể mới dập tắt.

Ra khỏi phòng tắm Thi Căng Bắc ôm Tô Đậu đã ngủ say, một đêm này Thi Căng Bắc không hề chớp mắt, Tô Đậu vừa động đậy lập tức khiến dục hỏa cổ đờ nén trong người anh bùng cháy phải vọt vào tắm nước lạnh mấy lần, cho đến khi trời sáng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Được Chú Hai Nhận Nuôi

Edit: Ngọc Hân

Ngày cách đại thọ ông cụ Thi đã trôi qua hai tuần lễ, căn nhà lớn như thế nhưng rất tĩnh mịch, ông cụ Thi tay miết túi da thật bên cạnh, ngồi trong ghế cô đơn tự hỏi. Nhà lớn của họ Thi vốn đã vắng người, ngoài mấy người giúp việc ra ra vào vào thì không thấy những thành viên khác của nhà họ Thi ra vào nhà lớn, ông cụ Thi thấy cô đơn, mặc dù không chịu thừa nhận.

“Ông nội?”

Thi Vân Hân nhận điện thoại ông cụ gọi tới, vừa tan học chạy như bay về ngôi nhà giữa sườn núi Dương Minh Sơn, còn chưa vào nhà chính đã thấy một bóng dáng cô đơn từ đằng xa, thân thể già nua đã không thể so với năm đó, Thi Vân Hân tăng tốc độ, chạy về phía ông cụ Thi.

“Bé Hân... A, Đậu Đậu không tới?” Ông cụ Thi nhú chặt chân mày khi không thấy Tô Đậu, vẻ mặt thất vọng.

“Đậu Đậu xin nghỉ phép một tuần, mấy ngày qua không đi học ạ.” Hàng ngày đến trường thấy bàn trước trống trơn, tâm tình Thi Vân Hân cũng xuống thấp, chỗ không có Tô Đậu giống như làm gì cũng không có sức lực.

“Là bệnh à?” Ông cụ Thi cầm tay cháu gái, lo lắng gấp gấp hỏi, Thi Vân Hân nhìn ông nội mình, trông mắt thoáng hiện vẻ khác thường: “Đậu Đậu không ngã bệnh, cô ấy...” Thi Vân Hân khó có thể mở miệng, muốn cô nói Đậu Đậu xin nghỉ là vì đi Paris sao, cô ấy đi một mình, nếu nói ra không khiến ông nội lo lắng mới là lạ!

“Đậu Đậu xảy ra chuyện gì?” Thi Vân Hân muốn nói rồi lại thôi khiến trái tim ông cụ tre lơ lửng.

Thi Vân Hân nhắm chặt mắt, sau đó mở ra, siết chặt hai tay, nói: “Đậu Đậu đi Paris, cô ấy đi tìm... Chú hai.”

Trong thoáng chốc sắc mặt ông cụ tối xuống, siết chặt túi da vừa để xuống ghế mây, lạnh lùng chất vấn: “Bé Hân, con hãy nói thật cho ông nội biết, có phải Đậu Đậu được chú hai con nhận nuôi?”

Nhận nuôi!

Lần này Thi Vân Hân hoàn toàn mờ mịt, Đậu Đậu được chú hai nhận nuôi? Sao chú hai phải nhận nuôi Đậu Đậu? Đậu Đậu có người nhà chứ đâu phải là trẻ mồ côi đâu, nếu như thật sự chú hai nhận nuôi Đậu Đậu thì có chút không hợp đạo lý. “Cháu... Chuyện này cháu không biết gì cả, ông nội nghe ai nói ạ?” Ông cụ Thi cầm túi da nhét vào trong ngực Thi Vân Hân, nói: “Con tự mình xem đi!”

Thi Vân Hân run rẩy mở dây buộc túi ra, sau đó rút báo cáo điều tra từ bên trong ra. Ngày đại thọ hôm đó ông cụ Thi nhìn thấu Đậu Đậu và Thi Căng Bắc lui tới không bình thường, cố ý tìm người điều tra, không điều tra hết được nhưng cũng thu được kết quả bất ngờ, người giám hộ Đậu Đậu lại viết tên Thi Căng Bắc, nhìn ba chữ hùng hồn đó hô hấp ông cụ Thi cứng lại, tim đập cực nhanh, gần như ngã xuống.

“Ông nội, phần báo cáo điều tra này có phải có vấn đề không?” Làm thế nào Thi Vân Hân cũng không tin, hơn nữa nhìn vào ba chữ người giám hộ chói mắt kia, Thi Vân Hân tự thôi miên mình là phần báo cáo điều tra này nhất định có vấn đề.

“Gọi điện thoại cho anh họ con, bảo nó đặt giúp ta vé đi Paris.” Ông cụ Thi nghiêm túc dặn dò.

Thi Vân Hân chần chờ mấy giây sau đó rút điện thoại ra gọi cho Thi Hạo Hạo, bảo anh ta đặt giúp một vé máy bay đi Paris, khoảng mười phút sau điện thoại Thi Vân Hân vang lên, Thi Hạo Hạo nói với em họ là đã đặt xong vé đi Paris, chuyến bay sáu giờ rưỡi tối, còn chưa tới hai tiếng đồng hồ nữa.

Thi Vân Hân giúp ông cụ Thi thu xếp một ít quần áo, xách theo túi hành lý dặn tài xế đi tới sân bay. Thừa dịp ông nội không chú ý tới mình, rút di động ra gọi vào một dãy số, không đợi đối phương mở miệng nói chuyện đã vội vàng nói: “Anh Tô, không xong rồi, ông nội đi Paris tìm Đậu Đậu, ông nội còn điều tra quan hệ của Đậu Đậu và chú hai...”

“Anh hiểu rồi, cô bé, em làm rất khá!” Tô Thần Tôn cúp máy, chuyển qua gọi vào một dãy số khác, điện thoại đối phương vang lên mấy tiếng mới chịu bắt máy: “Chuyện lộ rồi, bố cậu muốn tới Paris, quan hệ của cậu và Đậu Đậu không giấu được bao lâu đâu.”

“...”

“Trong lòng ba cậu, Đậu Đậu có địa vị rất cao, nếu như để ông biết cậu lấy danh nghĩa nhận nuôi để lấy vợ, thì đường tình của cậu và Đậu Đậu vô cùng nhấp nhô.” Tô Thần Tôn không quên ‘vui sướng khi người khác gặp họa’ nói! Quên nói cho cậu biết, mấy ngày trước khi Đậu Đậu tới tìm cậu, Thi Hạo Hạo tới trường học đón người, cha cậu tới Paris sẽ dẫn theo cậu ta, cậu tự xem mà làm đi!”

“Cám ơn, người anh em!”

Hai người tắt máy, Thi Cánh Bác nhìn khuôn mặt ngủ yên của Tô Đậu, thầm nghĩ: Đậu Đậu, em là của chú hai, chú hai sẽ không giao em cho bất cứ ai, bao gồm cả Thi Hạo Hạo!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đoạn Tuyệt Quan Hệ Bố Con

Edit: Ngọc Hân

Quả nhiên như Tô Thần Tôn dự đoán, ông cụ Thi kêu cả Thi Hạo Hạo cùng đi tới Paris, ngồi suốt hơn mười lăm tiếng trên máy bay, đến Paris thì 5 giờ chiều, lại ngồi gần 40 phút mới tới khu dân cư mà Thi Cánh Bác ở. Lúc ông cụ ấn chuông cửa, ra đón chính là người rảnh rồi đến phát khùng – Tô Đậu.

“Ông nội, ông... Sao ông tới đây?” Nhìn thấy ông cụ Thi, Tô Đậu vô cùng khiếp sợ, nhưng vẫn nghiêng người nhường đường, “Chú hai đang làm cơm tối, ông nội ăn chưa?”

“Đậu Đậu, con nói với ông đi, có phải con được nhận nuôi?” Ông cụ Thi giận đến mức râu dựng đứng mặt tròn tròn, trực tiếp hỏi, từ trước tới giờ ông cụ Thi luôn xem Tô Đậu như cháu gái mình nên giọng nói có phần chất vấn.

“Cháu...” Tô Đậu muốn nói lại thôi, trong phút chốc không biết phải giải thích làm sao, phần người giám hộ bị đổi tên cô cũng mới biết hai tuần lễ trước, hơn nữa tiếp tay làm bậy là anh họ mình.

Thi Hạo Hạo tiến tới, một tay giữ chặt vai Tô Đậu, nói: “Đậu Đậu, nói cho ông biết là em bị ép buộc đúng không?”

“Tôi...” Bị ép, Tô Đậu chẳng cảm thấy bị ép buộc chút nào cả, chỗ người giám hộ cô bị đổi tên, chú hai trở thành người nhận nuôi cô, nếu không phải chú hai nói cho cô biết thì cô hoàn toàn không biết nội tình, cho nên không thể bảo là bị ép buộc được. Bộ dáng Tô Đậu khó xử nhìn sắc mặt tối thui của ông cụ Thi, và Thi Hạo Hạo đang giữ chặt vai khiến cô đau nhói.

Không khí trong thoáng chốc trở nên u tối, cho đến khi Thi Cánh Bác từ trong bếp đi ra ngoài cũng không thay đổi được gì, ngược lại càng nặng nề hơn. Với sự tôn trọng ông cụ Thi, Thi Cánh Bác vẫn gọi một tiếng “Ba,” sau đó quay sang Tô Đậu, nói: “Ngần vạn dặm xa xôi chạy tới Paris là vì chuyện con nhận nuôi Đậu Đậu?” Vị trí Đậu Đậu trong lòng ông cụ Thi thực sự rất nặng, còn nặng hơn cả cháu gái ruột.

“Thi Cánh Bác, đây là con đang trả thù ta?” Ông cụ Thi lạnh lùng hỏi ngược lại, “Con cho rằng nhận nuôi nó thì ta không thể tác thành nó với Hạo Hạo? Nếu con xem ta là bố, lập tức hủy bỏ chức danh người giám hộ đi.”

“Không làm được!” Thi Cánh Bác lạnh lùng cứng rắn nói ra ba chữ, Tô Đậu là của anh, đừng ai mơ tưởng cướp đi từ trên tay anh.

“Con muốn cãi lại mệnh lệnh của ta?”

“Chuyện gì cũng có nhượng bộ, duy chỉ có Tô Đậu là không được!”

Thoáng chốc không khí đông cứng, Thi Hạo Hạo muốn chen vào nhưng anh ta là hậu bối, nếu như để lấy được Tô Đậu, anh ta không thể dùng cứng đối

cứng với người chú này, nếu đắc tội anh, anh ta hoàn toàn không chiếm được quả ngon để ăn, chớ đừng nói chi có thể giành được Tô Đậu.

“Ông nội, lúc này không thích hợp dùng cứng đối cứng với chú hai.” Thi Hạo Hạo ghé bên tai ông cụ nhỏ giọng khuyên, sau đó quay đầu nghiêm túc nói với Thi Càng Bắc: “Chú hai, cháu thật sự rất thích Đậu Đậu, cháu cảm thấy chú cháu mình có thể cạnh tranh công bằng, chú nói có đúng hay không?”

“...” Thi Càng Bắc không trả lời liền, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Thi Hạo Hạo một hồi, sau đó mới nói: “Không có cơ hội cạnh tranh đâu, Đậu Đậu chẳng những là cô gái tôi nhận nuôi mà còn là người phụ nữ của tôi!”

Một câu nói kích thích ngàn tảng sóng, khiến bệnh tim ông cụ Thi gần như tái phát, thân thể run rẩy không ngừng nghỉ, còn vẻ mặt Thi Hạo Hạo đã không còn ôn hòa, mà trở nên lạnh cứng, “Chú hai, có trở mặt với chú, cháu cũng phải lấy được Đậu Đậu!”

“Từ hôm nay trở đi, mày không còn là con trai của Thi Hùng Hâm ta nữa!” Ông cụ Thi nói bừa, không tiếc cắt đứt quan hệ bố con, đối với Thi Càng Bắc mà nói, từ trước tới giờ luôn hơi hợm, nói chính xác là ông vẫn không đối xử như với con trai ruột, có kiên quyết thì cũng chỉ là phí công, vậy vì cô bé này cắt đứt hoàn toàn sạch sẽ!

“Hạo Hạo, chúng ta đi thôi!” Ông cụ Thi quyết tâm đoạn tuyệt xoay người rời đi, trước khi cất bước đi Thi Hạo Hạo nói: “Nếu không làm chú cháu, tôi sẽ không hạ thủ lưu tình!” Nói xong, mắt Thi Hạo Hạo chợt lóe lên, sau đó nhanh chóng cất bước rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tôi Có Em Là Đủ Rồi

Edit: Ngọc Hân

“Ông nội đâu?”

Tô Đậu từ trong phòng bếp đi ra, không nhìn thấy hai ông cháu ông cụ Thi đâu, lúc cô trốn trong bếp có loáng thoáng nghe được câu chuyện của ông cụ Thi, cổ nén vẻ mặt buồn rầu: “Chú hai, không sao chứ?”

“Không sao, ăn cơm đi!” Vẻ mặt Thi Càng Bắc căng thẳng, không muốn nói về thân thể mình không tốt đẹp gì của mình, bàn tay đưa tới kéo Tô Đậu về phía mình, sau đó đi về phía phòng ăn.

Trong bữa cơm, Thi Càng Bắc lặng lẽ ăn cơm, bộ dạng Tô Đậu muốn nói rồi lại thôi, thật vất vả nhanh chóng kết thúc bữa cơm tối ngọt ngào tĩnh lặng, thừa dịp Thi Càng Bắc dọn dẹp bát đĩa, Tô Đậu ngăn động tác anh lại, nói: “Chú hai, chú muốn đoạn tuyệt quan hệ với ông nội?” Luôn có suy nghĩ đơn thuần Tô Đậu không đành lòng với kết cục của bố con anh, vội vàng khuyên nhủ: “Chú hai, cháu không đáng giá để chú lạnh lùng quyết định đoạn tuyệt với ông nội đâu.”

“Em đáng giá!” Thi Càng Bắc để bát xuống bàn, đi tới trước mặt Tô Đậu, nâng mặt cô lên để cô nhìn rõ thâm tình không hối tiếc trong đôi mắt chìm ưng, “Tôi có em là đủ rồi.” Được rồi, anh có Tô Đậu là đủ rồi, chỉ cần có cô bé đáng yêu như này theo bên cạnh cả đời, thì chống lại cả thế giới cũng không hối tiếc!

“Chú hai!” Tô Đậu nhón chân lên, cảm động dâng lên môi mềm của mình, Thi Càng Bắc cúi người lập tức hôn lên đôi môi yêu kiều thơm tho, trần trọc bú, mút, Tô Đậu cũng xúc động dòi sống lấp bề đời hỏi, khiến cả hai thở hồng hộc, “Đậu Đậu chỉ cần chú hai, nơi nào có chú hai thì có Đậu Đậu.” Những lời này giống như một lời cam kết, xua tan âm u trong lòng Thi Càng Bắc.

Môi mềm lại bị đoạt lấy lần nữa, lúc này nụ hôn rất nóng bỏng mang theo hơi khát, Thi Càng Bắc vừa hôn vừa vuốt ve cơ thể Tô Đậu cách quần áo, đầu ngón tay giống như điện khiến Tô Đậu run rẩy, con người dần trở nên mê ly, thân thể cọ xát lẫn nhau tản ra hơi nóng rực, thân thể quen được người đàn ông vuốt ve, Tô Đậu không thể dừng lại ở sự đụng chạm của người đàn ông, cô muốn... Muốn được nhiều hơn nữa!

“Chú hai, cháu nóng quá...” Thân thể giống như có cây đuốc thiêu đốt cháy rừng rực. ồ quý đomn

Thi Càng Bắc hôn nhẹ lên môi xinh đẹp của Tô Đậu, lúc dục vọng còn chưa bộc phát, anh dừng lại mọi động tác, nói: “Ngoan, vào phòng tắm...”

“Chú hai, chú không muốn hả?” Tô Đậu vội vàng luống cuống cắt ngang lời Thi Càng Bắc, cô nói không muốn ư, sao Thi Càng Bắc lại không muốn cơ chứ, anh vẫn luôn đè nén, luôn kiềm chế, vấn đề là cô bé này một chút cũng không hiểu anh!

“Chú hai muốn em sắp điên rồi, sao có thể không muốn.” Lần nào cũng đều dừng ở khúc quan trọng, anh không phải là Liễu Hạ Huệ, anh lo lắng cô hoảng sợ, cho nên vẫn cố kìm nén, khắc chế dục vọng gần như sắp bùng nổ.

“Chú hai, muốn cháu đi!” Hạ thân Tô Đậu khó chịu, cần khẩn nói, Thi Càng Bắc còn chưa mất hết lý trí vội đẩy người đang cọ xát mình ra xa hai centimet, nói: “Ngoan, trở về phòng!”

“Không muốn, cháu muốn chú hai!” Lúc này Tô Đậu bị dục hỏa thiêu đốt toàn thân, lý trí đã bùng nổ, sao Thi Càng Bắc đẩy đuổi cô, thân thể Tô Đậu như bạch tuộc cuốn lấy anh không thả, không thành thạo không có phương pháp cọ xát khiến hô hấp Thi Càng Bắc cứng lại, cuối cùng lý trí bị ném lên chín tầng mây.

Tô Đậu bị ôm lấy, chớp mắt đã bị đặt trên giường lớn, Thi Càng Bắc lập tức đè lên người, hôn lên bờ môi mềm, bú mút làn môi xinh đẹp, hai tay không nhàn rỗi, bắt đầu vuốt ve cách quần áo như trước. Tô Đậu thoải mái rên lên một tiếng, trong con người có luồng khí nóng mờ mờ, ngón tay thon dài của anh cời nút áo, Thi Càng Bắc dời trận địa đánh úp về phía hai viên đậu đỏ kia, sau đó trần trọc bú, xoay vòng...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chuyện Hai Ba Con Không Thể Cứu Vãn.

Edit: Ngọc Hân

Tô Đậu khó nhịn được nữa, chủ động đưa tay cầm tay Thi Càng Bắc đi xuống phía dưới, ánh mắt mê ly phát ra cái nhìn đầy khát vọng, dục vọng đã kiềm chế bấy lâu cuối cùng cũng đã tới điểm giới hạn. Lúc Thi Càng Bắc tách hai bắp đùi trắng như tuyết ra thì một tiếng chuông vang lên trong phòng ngủ, hoàn toàn phá vỡ cảnh xuân kiều diễm đó, đồng thời kéo lý trí Thi Càng Bắc trở lại.

Khuôn mặt trái xoan của Tô Đậu đỏ bừng, Thi Càng Bắc hôn nhẹ xuống môi cô, sau đó với tay cầm điện thoại ấn nút nghe máy, khi Thi Càng Bắc nghe máy, đầu dây bên kia nói: “Sao náo loạn chuyện lên rồi hả?” Tô Thần Tôn nhú chặt chân mày, vẫn biết em họ rất quan trọng với anh em mình, nhưng lần này có chút quá khích, khiến cậu ấy và ông cụ Thi đoạn tuyệt quan hệ cha con.

“Như vậy không tốt?” Đối với chuyện đoạn tuyệt quan hệ cha con, Thi Càng Bắc không hề để trong lòng, ở trong ngôi nhà đó anh chỉ là một người ngoài, chính xác mà nói thì anh ngay cả người ngoài cũng không bằng!

Tô Thần Tôn nặng nề thở dài, nói tiếp: “Đã công bố cậu không phải là thành viên của nhà họ Thi rồi.”

“Không sao!” Nếu đã đoạn tuyệt quan hệ cha con thì anh cũng đã chuẩn bị tâm lý, cho nên vẫn hời hợt như cũ.

“Quan hệ cha con nhà cậu vốn đã bế tắc, như bây giờ càng khiến mối quan hệ đó cứng ngắc hơn, muốn cứu vãn cũng khó.” Tô Thần Tôn thở dài nhưng không thể làm gì, quan hệ giữa Thi Càng Bắc và ông cụ Thi không phải đơn giản muốn hàn gắn là có thể không còn khoảng cách, cho dù hàn gắn thì vẫn có chướng ngại trong đó. Tất nhiên hàn gắn cũng không được, không hàn gắn cũng không được, chỉ có vậy, muốn dứt thì dứt, không quan trọng, được rồi, không quan trọng!

“Người anh em, không cần phải nói!”

Tô Thần Tôn lại thở dài một lần nữa, qua mấy giây sau dòi đề tài, hỏi: “Có cần mình giúp Đậu Đậu xin nghỉ thêm không?”

“Không cần, hai ngày nữa về rồi.” Thi Càng Bắc cúi đầu nhìn Tô Đậu trong ngực mình, khe cong môi nở nụ cười tràn đầy dấu vết hạnh phúc.

“Mau giúp Đậu Đậu chuyển trường khác đi, nếu ở lại Đài Châu, tớ sợ Thi Hạo Hạo thừa dịp cậu không ở bên cạnh giờ trò gì đó, nước xa không cứu được lửa gần đâu.”

Tô Thần Tôn nói xong, Thi Càng Bắc im lặng mấy giây, dường như đã có quyết định, nói: “Mình quyết định trở về Đài Châu định cư.”

“Nghĩ kỹ quyết định này rồi?”

“Ừ!”

“Về cũng là chuyện tốt, nhân dịp này hàn gắn đi.” Tô Thần Tôn có tâm nguyện như vậy, ngược lại Thi Càng Bắc nhú chặt mi tâm, không dễ dàng đáp lại. Nếu như tỷ suất mê trong quan hệ cha con có thể hàn gắn được thì đã không còn là chuyện quan trọng, tóm lại, anh sẽ không trở về để bị làm nhục. Anh lạnh lẽo không dựa vào ai, được rồi, trên đường đi lên thành công anh không dựa vào người nhà họ Thi, có được ngày hôm nay là vì anh có thực lực!

Tô Đậu vui trong cổ Thi Càng Bắc, nín thở nhìn anh xuống dùng khẩu ngữ hỏi thăm có phải anh họ cô không, Thi Càng Bắc mỉm cười gật đầu, Tô Đậu lại vui mình trong ngực chú hai, chờ anh kết thúc câu chuyện.

Qua chừng mấy phút, cuối cùng Thi Càng Bắc cũng cúp máy, cong môi nhìn khuôn mặt bụ bẫm của Tô Đậu, hôn khẽ lên môi Tô Đậu và nói: “Hai ngày nữa, tôi trở về Đài Châu cùng em.”

“Vậy còn trở lại Paris không?” Tô Đậu vừa nghe trở về Đài Châu trong lòng rất vui, nhưng không quên hỏi Thi Càng Bắc còn về Paris hay không.

Nhìn khuôn mặt vừa mong đợi lại sợ thất vọng, Thi Càng Bắc trêu chọc Tô Đậu, chậm chậm nói: “Có lẽ... Năm sau!”

Có lẽ nửa năm sau... Lòng vui sướng thể hiện lên mặt, Tô Đậu kích động, đề lên người Thi Cánh Bức, tạo thành tư thế mập mờ, mắt chìm ung rũ xuống, dực vọng hồi phục trong nháy mắt. Một bàn tay thò lên một bên ngực Tô Đậu, sau đó chậm rãi xoa nắn, Tô Đậu bị từng cơn tê dại làm rối loạn đầu óc, nhưng vẫn đứt quãng mở miệng hỏi: “Chú hai... Thật sự nửa năm tới... Đều ở Đài Châu...?”

Thi Cánh Bức cong môi không nói lời nào, bàn tay thô lỗ gạt áo Tô Đậu ra, trong nháy mắt đôi bông đào lộ ra, sau đó anh ngậm một bên, hàm hồ nói: “Đúng!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Trở Về Đài Châu.

Chuyện Rose ký hợp đồng đất đai làm thiếu hụt một khoản cuối cùng cũng kết thúc hoàn hảo, đồng thời bị Thi Cánh Bức tổng vào ngục giam, còn mảnh đất thuộc về chính quyền cũng ‘vật về chủ cũ,’ trả không ít tiền mới khai thông cho quan tòa để thắng, tổn thất vô vùng nặng nề. Nhưng đối với Thi Cánh Bức mà nói thì bình thường, tiền không có có thể kiếm lại, hơn nữa tiền kiếm cả đời không đủ, sao không đặt thời gian lên người trong lòng mình! quydoon

Thi Cánh Bức nói lời giữ lời, quả nhiên hai ngày sau theo Tô Đậu trở về thành phố Đài Châu, lúc sắp xuống máy bay, Tô Đậu nắm ống tay áo Thi Cánh Bức hỏi: “Chú hai, chú thật sự sẽ không trở về Paris phải không?” Câu hỏi này từ đêm đó tới bây giờ hỏi không dưới chục lần, Thi Cánh Bức xoa huyết thái dương đau nhức, hỏi ngược lại: “Chú hai có nói dối Đậu Đậu chưa?”

“... Không có!” Tô Đậu suy nghĩ một lúc, sau đó trả lời.

“Vây được rồi, chú hai đồng ý với Đậu Đậu trong vòng nửa năm không về Paris thì sẽ không về Paris.” Nửa năm này, Thi Cánh Bức đầu tư một công trình, nếu nửa năm không đủ thì kéo dài thời hạn thành một năm, hơn nữa đã quyết định định cư ở thành phố Đài Châu rồi.

“Vâng!” Lúc này Tô Đậu mới thả lỏng người, vào lúc này máy bay cũng hạ cánh xuống sân bay Đài Châu, sau khi hai người xuống máy bay, từ xa đã thấy hai bóng dáng cao lớn, bên cạnh còn hai người xinh đẹp, bước tới gần Thi Cánh Bức vô cùng vui mừng, cười nhạo nói: “O, sao dám phiền vị được trọng vọng này tới đón xuống máy bay?” Sau đó quay đầu giới thiệu với Tô Đậu: “Quan Kiệt, Dạ Huyền, Tô Đậu!”

“Anh Quan, chị Dạ Huyền, xin chào hai người!” Tô Đậu lập tức nở nụ cười ngọt ngào chào một tiếng.

“Cô bé, quả nhiên có mấy phần quyền rũ, mê hoặc Thi Cánh Bức điên đảo thần hồn, không tệ!” Quan Kiệt lập tức bị Dạ Huyền bên cạnh hung hăng nheo một cái: “Em không thù gì?”

“Có, về nhà thì có!”

“Quan Kiệt, anh đó nhé...” Dạ Huyền co quắp khóe miệng, có xúc động muốn tung nắm đấm nhưng ý thức được đang ở nơi công cộng, cuối cùng Dạ Huyền nhin xuống, Tô Tần Thần ôm cô gái bên cạnh, nói hòa giải: “Đi ăn cơm đi, tẩy trần cho Cánh Bức.”

Một nhóm sáu người rời khỏi sân bay lên một chiếc xe chạy thẳng tới nhà hàng nổi tiếng nhất Đài Châu, quản lý nhà hàng dẫn bọn họ vào phòng VIP, sau khi gọi mấy món ăn ba người đàn ông nói chuyện thư giãn, còn ba người phụ nữ cũng không im ắng, nói chuyện cũng rất hăng say. Dạ Huyền nói với hai bạn cùng giới mọi sự khổ tâm, nói yêu Quan Kiệt là không đúng, quan trọng là khiến người ta không biết nói sao về thân phận của cô. Muốn kéo người đàn ông vào lễ đường, nhưng cô là phụ nữ đã có gia đình, nếu ly hôn thì hai nhà Dạ Mã mất hết mặt mũi, nếu không ly hôn, dây dưa không rõ đồng thời đứa con trong bụng phải trở thành con riêng, cô không danh không phận cũng không sao, nhưng đứa bé vô tội!

Tô Đậu nhìn chị dâu họ bên cạnh, vẻ thương hại hiện trên khuôn mặt bình thản, lúc Dạ Huyền muốn kể khổ cô ấy bị một đôi tay cường tráng kéo đi, trong miệng thốt ra hai chữ khốn kiếp. Là họ Mã khốn kiếp hay là Quan Kiệt khốn kiếp, giờ phút này không phân biệt được, tóm lại là cả hai cùng khốn nạn như nhau, một không muốn ly hôn, một làm cho cô to bụng, đàn ông đều là lũ khốn kiếp!

Bữa cơm này cuối cùng cũng tốt đẹp, sau khi ăn uống no nê đoàn người rời khỏi nhà hàng, Tô Tần Thần đưa vợ chồng bất hòa Quan Kiệt về nhà trước, sau đó đưa Thi Cánh Bức. Đến khu nhà Thi Cánh Bức anh nói, “Nhóm đầu tư của cậu đã phê duyệt, tầm thời gian nữa sẽ qua nói chuyện.”

“Ừ!” Cửa xe mở ra, Thi Cánh Bức bước xuống xe trước rồi đỡ tay nhỏ bé của Tô Đậu xuống xe, sau đó đưa mắt nhìn Tô Tần Thần lái xe nghênh ngang rời đi.

“Chú hai, chú muốn buôn bán với anh họ?” Đầu tư, đầu tư cái gì chứ? Chuyện đầu tư gọi Tô Đậu nhớ về thời gian, lần trước cô cho rằng chú hai lấy hình thức nghỉ phép về ở Đài Châu định cư nửa năm, hoàn toàn không nghĩ tới nguyên nhân chú hai về thành phố Đài Châu.

“Cứ xem như thế đi, sau này em sẽ biết, vào nhà đi.” Thi Cánh Bức cho một đáp án lập lòe nước đôi, sau đó ôm Tô Đậu vào nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Không Được Bắt Nạt Người Khác Như Vậy

Trường trung học phổ thông, lớp 5 năm hai (Lớp 11)

“Vân Hân, đây là quà cho cậu!” Thi Vân Hân vừa vào cửa phòng học Tô Đậu lập tức đi lên chặn lại, trên tay cầm quà đưa tặng.

Ánh mắt Thi Vân Hân phức tạp nhìn quà trên tay Tô Đậu, sau đó quét qua khuôn mặt chìm trong hạnh phúc của Tô Đậu, nói: “Cậu được chú hai tỏ nhận nuôi?”

“.....”

Tay đưa quà của Tô Đậu dừng giữa không trung, vẻ mặt nhất thời thu liễm lại, thu liễm sự xinh đẹp khiến người ta churóng mắt, Thi Vân Hân thờ dãi, đặt túi xách trên bàn học, sau đó kéo Tô Đậu đi ra góc sân trường vắng người: “Chỗ này không có ai, tớ muốn nghe lời nói thật!”

Nơi này đúng là nơi thích hợp để tâm sự, Tô Đậu quyết định nói từng chuyện nhỏ một cho Thi Vân Hân, không hề giấu giếm gì.

Sau khi Thi Vân Hân nghe xong suy tư tầm nửa phút, bộ dạng như bưng tỉnh, thật ra thì cô đã sớm phát hiện, không phải sao? “Chú hai vì cậu, ông nội từ Paris về thì tuyên bố với bên ngoài chú hai không còn là một thành viên của nhà họ Thi nữa rồi.” Chuyện này trả giá cỡ nào? Thi Vân Hân nghĩ lại thì biết bên trong có lý do, nhiều năm như thế ông nội hoàn toàn không đối xử với chú hai như con ruột, hiện tại biến thành cục diện này, đối với chú hai mà nói sẽ là một sự giải thoát.

“Tớ biết!” Chú hai cũng nói không sao, một chút cũng không sao? Trái tim chợt dâng lên cảm giác đau đớn, hốc mắt nhuộm ướt.

“Quà tớ nhận, có thể có điều kiện.” Thi Vân Hân hiểu được, đoạt lấy quà tặng, sau đó không chút khách khí mở ra.

“Cậu nói đi, chỉ cần cậu không giận tớ thì chuyện gì tớ cũng đồng ý.” Lời này có tính là lấy lòng không?

“Thứ nhất, giúp tớ chăm sóc tốt cho chú hai; thứ hai, chúng ta là bạn thân, tớ không thể là người cuối cùng biết chuyện của cậu được; thứ ba: không thể ăn kem trước mặt tớ!” Điều kiện cuối cùng dường như có chút quá đáng, Tô Đậu không được ăn kem quả thực như muốn mạng cô, trong tủ lạnh còn rất nhiều kem đấy, đủ các mùi vị, hiện giờ nhớ tới có hai giọt nước nhỏ xuống khóe miệng.

“Tô, Đậu!” Thi Vân Hân mang cả tên họ ra kêu gào, nhìn Tô Đậu tham ăn! “Nếu cậu không làm được, chúng ta tuyệt giao!”

“Vân Hân, không nên bắt nạt người ta như vậy.” Tô Đậu đáng thương nói.

“Tớ chính là muốn bắt nạt cậu, sao nào, cậu có ý kiến?”

Ý kiến có nhiều, nhưng tự biết mình đuối lý, sao Tô Đậu dám phản bác, không thể làm gì khác hơn là lắc lắc cánh tay Thi Vân Hân, làm nũng nói: “Vân Hân, tan học tới nhà chú hai, bảo chú hai nấu một bữa ăn ngon cho cậu có được không?” Nghe được ăn ngon, Thi Vân Hân không nói lời từ chối.

“Chú hai và cậu cùng nhau trở về thành phố?”

“Ừ!” Nói đến chú hai, Tô Đậu mặt mày hớn hơ, bộ dạng này của Tô Đậu khiến Thi Vân Hân im lặng, các cô gái lâm vào yêu đương đều có bộ dạng này sao? Cô buồn bực, đồng thời trong đầu thoáng hiện qua bóng dáng cao ngất, tuấn tú đẹp trai, vẻ mặt tươi cười như có như không, đầu nhanh chóng thoáng hiện một hình ảnh, trong nháy mắt khuôn mặt xinh đẹp đỏ ửng. Tô Đậu lấy lại tinh thần, vươn ngón tay chọc vào gò má đỏ như lửa của Thi Vân Hân, hỏi: “Tiểu Duyệt Duyệt, hai má cậu đỏ quá, giống như bị lửa đốt ấy, cậu...”

“Cậu mới bị lửa đốt, tớ không đỏ mặt!” Thi Vân Hân lấy lại tinh thần, vội vàng cắt lời cô, lên tiếng phủ nhận.

Tô Đậu hừ lạnh, sau đó bị Thi Vân Hân kéo trở về phòng học học bài, mấy tiết buổi sáng Tô Đậu nghe giảng rất nghiêm túc, cho đến khi tiếng chuông tan học vang lên, Thi Vân Hân cầm laptop đưa cho cô, nói: “Một tuần cậu nghỉ phép, đây là tài liệu ghi chép, cậu chép lại đi, ngày mai kiểm tra nhỏ, cậu biết thất bại thì có hậu quả gì mà!”

Tô Đậu kim lòng không được rên rí một tiếng, đó là tiếng kêu đau khổ, nghỉ phép một tuần trở lại thì gặp kiểm tra, nếu cô không đau khổ thì còn ai khổ? Đêm đó lúc ôn tập bài học, Tô Đậu lôi kéo Thi Càng Bắc dạy bù lại bài tập cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Cho Giáo Viên Chút Mặt Mũi

Tô Đậu làm bù bài tập cả đêm, đối mặt với buổi kiểm tra trong lòng vẫn căng thẳng, tối hôm qua chú hai giảng bài rất cẩn thận, nhìn chung cô hiểu mỗi đề bài, nhưng lúc thi nếu căng thẳng sẽ rối loạn hoảng sợ, dĩ nhiên kỳ thi sẽ rất tệ, hậu quả chỉ có một, đó là thi lại!

Sau khi phát đề thi Tô Đậu đọc cẩn thận từng đề bài một, trong ấn tượng chú hai cũng từng giúp cô, gặp chỗ nào không hiểu chú hai cũng tỉ mỉ giảng giải một lần, với trình độ học bù như vậy Tô Đậu sẽ không sai sót, vấn đề nằm ở chỗ trong lòng khẩn trương, bài tập học ôn tối qua trở thành trống trơn, bạn nói cô có thể qua không?

Thời gian là hai tiết học, khi sắp thu bài kiểm tra, Tô Đậu ép mình tỉnh táo, hít sâu mấy cái, quả nhiên tỉnh táo không ít. Mặc dù vẫn còn trạng thái đầu óc trống rỗng, Tô Đậu lần nữa làm bài tập của mình, sau đó suy nghĩ tới phương pháp tối qua chú hai dạy cô, giải từng đề một. Trống vừa vang lên giáo viên nói thu bài, đại diện các tổ thu bài của toàn bộ học sinh lại. Tô Đậu ngồi ở tổ hai, đại diện tổ đi tới bên cạnh cô, muốn đưa tay rút bài thi của cô, nhưng đối mặt với khuôn mặt xinh đẹp của Tô Đậu, động tác hơi khựng lại, bước qua cô thu bài những học sinh khác. Sau khi Tô Đậu giải hết đề cuối cùng trong đề thi, chủ động giao tận tay bài thi cho đại diện tổ, nói: “Bạn học Đồng, cảm ơn bạn!”

“Hừ, không có lần sau đâu.” Đối mặt với gương mặt đáng yêu của Tô Đậu, mặt tổ trưởng đỏ lên, giọng độc ác cảnh cáo, sau đó lướt qua Tô Đậu đi lên bục giảng, giao bài cho giáo viên.

“Khụ khụ, mọi người yên lặng một lát!” Giáo viên cất bài thi xong, háng giọng nói: “Bắt đầu từ ngày mai, thầy sẽ đến lớp năm nhất nhận lớp, lớp chúng ta và tiết quan trọng sẽ có giáo viên mới nhậm chức, các tiểu quý cô cậu đừng giờ trò lưu manh trong lớp, biết không?” Dạy lớp này đã gần hai năm, đối mặt với mỗi học sinh đều có tình cảm, chợt bị điều tới năm nhất nhậm chức, trong lòng thầy tràn đầy không nỡ. Mặc dù đôi lúc giận bọn họ không nghe lời, nhưng thành tích của đám học sinh trong cả năm đều không tệ, ông làm giáo viên cũng cảm thấy tự hào, thôi được rồi, cái bọn tiểu quý này, người làm thầy là ông cảm thấy rất tự hào.

“Thầy, đừng đi!”

Phòng học yên tĩnh, trong thoáng chốc vang lên giọng nói thanh thúy, sau đó giọng thứ hai, thứ ba, thứ tư.... Phần lớn học sinh lớp đều không nỡ, bọn họ có giờ trò lưu manh trong lớp nhưng thành tích đều không tệ, cho nên thầy dạy bọn họ cũng một mắt nhắm một mắt mở, còn có thể theo chân bọn họ, cái này gọi là tình cảm, một loại tình cảm không thể dùng ngôn ngữ biểu đạt!

“Thầy, chúng em không bỏ được thầy.”

“Thầy đi rồi, ai quản lớp chúng ta ạ?” Có học sinh ra ngoài đánh nhau, kết quả phải gọi phụ huynh, thầy âm thầm giúp một tay, học sinh nào trong lớp không biết chứ? Chẳng qua không ai nói toạc ra thôi. Điều giáo viên nhậm chức là kết quả sau khi hội đồng quan trị bàn bạc, thầy chỉ đành chấp nhận sự sắp xếp, “Yên tĩnh một lát, thầy chỉ chuyển đến lớp năm nhất mà thôi, các em nhớ thầy, lúc nào thầy cũng hoan nghênh các em đến thăm mà. Tóm lại, bắt đầu từ ngày mai các em phải cho thầy chút mặt mũi, đừng giờ trò trước mặt giáo viên, biết không?”

“Dạ!”

“Tốt lắm, tan học đi.” Đã làm lỡ không ít thời gian, thầy giáo cầm bài thi đi ra khỏi phòng học, trong nháy mắt phòng học nhao nhao, mấy học sinh xấu ra ý trêu đùa giáo viên ngày mai mới nhậm chức. Giáo viên mới dạy môn chính, đồng thời là giáo viên chủ nhiệm, bọn tiểu quý yêu quái giờ trò lưu manh có thể ra được bao nhiêu chiêu đùa bốn đây?

Sau khi về nhà Tô Đậu kể chuyện giáo viên bị điều đi chỗ khác cho Thi Càng Bắc nghe, đầy bụng bất mãn.

Thi Càng Bắc dùng ngón tay chọc đôi má phàn bầu bình của Tô Đậu, hỏi: “Sao vậy, không bỏ được giáo viên kia?”

“Thầy đã dạy bọn cháu gần hai năm, từ lúc mới nhập học đến bây giờ....”

“Đậu Đậu, thầy cũng đã nói, thầy nhậm chức lớp chọn, là lớp chọn, lớp bọn em....”

“Lớp bọn cháu sao?”

“Làm nên!”

A! Tô Đậu há to miệng, nhìn chăm chăm khuôn mặt phái nam vẻ vô tội, sau đó tức giận chạy đi, hành động ngây thơ này của Tô Đậu chọc Thi Càng Bắc vui vẻ, cô gái nhỏ của anh đứng là.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Chú Hai Là Giáo Viên

Cách một buổi tối Tô Đậu trở về trường học, gương mặt vẫn phụng phịu như cũ, Thi Căng Bác thấy không khỏi bật cười, bàn tay dịu dàng chạm vào mái tóc mềm mại ngang vai, hôn khẽ như chuồn chuồn lướt nước lên trán Tô Đậu, nói: “Đừng nóng giận, tan lớp tôi dẫn em tới Đạm Thủy ăn hải sản.”

“Không muốn!” Mặc dù hải sản ăn rất ngon nhưng không phải món Tô Đậu thích ăn!

“Quán ven đường, thế nào?” Thi Căng Bác vẫn dụ dỗ như cũ, khuôn mặt đẹp trai tuấn tú nở nụ cười cưng chiều.

“....” Không muốn!” Tô Đậu tiếp tục từ chối, còn lắc đầu phồng má.

“Vậy.... Đi tới nhà hàng ăn kem?”

“Không...” Lúc chữ muốn sắp tuôn ra khỏi miệng, Tô Đậu ép dừng lại, lớn tiếng nói: “Được!” Cô gái nhỏ từ trước tới giờ không chịu nổi kem dụ dỗ, thi Căng Bác dùng tay ấn trán Tô Đậu.

Tiếng ồn ào huyền ảo nổ tung bên tai, Tô Đậu kéo thần trí bay xa về, men theo tiếng động nhìn qua, mấy bạn trai đứng ở cửa vung tay múa chân, bên cạnh có một thùng nước, suy nghĩ cách treo lên, khi giáo viên vừa đẩy cửa bước vào thì dội lên người giáo viên. Ý kiến quê mùa này rất ôi thiu, nhưng hay được dùng để đối phó với giáo viên mới nhậm chức.

Tô Đậu dời lực chú ý từ trên người nam sinh, ánh mắt rơi trên bàn trước bên cạnh mình, mấy phút trước Thi Vân Hân bị mấy bạn học nữ kéo tới lớp chọn đến bây giờ còn chưa trở về lớp, lúc Tô Đậu lo lắng muốn tìm thì mấy người bạn học trở lại, phía sau còn có một giáo viên.

“Các bạn học....”

Giáo viên đưa tay đẩy cửa, trong nháy mắt bị thùng nước đổ xuống, toàn bộ nước trong thùng hắt lên người giáo viên đó, toàn thân không sót chút nào, cả người ướt như chuột lột.

“Cô!”

Xong rồi! Tất cả bạn học trong lòng cùng kêu, lạnh lẽo chờ trừng phạt, “Cô Tiên, khăn lông!”

“Cảm ơn, cảm ơn” Mặt cô Tiên đỏ au, nhận lấy khăn bông rồi chạy nhanh như làn khói. Thi Vân Hân tức giận liếc mắt nhìn người đàn ông cao lớn phía sau, sau đó trở lại chỗ ngồi của mình, kéo Tô Đậu nói: “Đậu Đậu, giáo viên mới là chú hai.”

“Hà?”

Quả nhiên Tô Đậu ngẩn ngơ, chỉ ngây ngốc nhìn người đàn ông đi vào phòng học, sau đó nhìn anh viết lên bảng ba chữ “Thi Căng Bác!”

“Khui!” Thi Căng Bác hắng giọng, sau đó nói lời đầu tiên: “Nghỉ thức chào đón hôm nay vô cùng... Đặc biệt, tôi họ Thi, bắt đầu từ hôm nay là giáo viên dạy toán các em, vậy trước hết để làm quen với lớp một chút, mọi người tự giới thiệu mình trước đi.”

“Vân Hân, có phải tớ đang nằm mơ không?” Tô Đậu lấy lại tinh thần, kéo tay Thi Vân Hân đưa lên mặt mình nheo một cái: “A, đau, thì ra là thật, không phải là mơ.” Tô Đậu vuốt ve gò má bị đau, Thi Vân Hân dùng sức nheo một cái, lập tức xuất hiện dấu vết đỏ au.

“Bạn học, bạn nói trước đi!” Mắt chim ưng chột lóe, Thi Căng Bác chậm rãi đi tới, nói.

“A?” Tô Đậu lại hơi mờ mịt, cuống quýt đứng lên, cà lăm nói: “Em, em là Tô Đậu, năm nay mười tám tuổi, thích ăn kem, tốt nhất là ngày 3 ly lớn, còn có bánh ngọt, bánh cake...” Nhắc đến ăn Tô Đậu lại hăng hái, nói một tràng món mình thích ăn nhất, cả lớp bị cô thích ngọt dọa sững sốt. Thi Căng Bác tựa bên bàn nghe lại càng im lặng hơn, cô bé này quả thực ăn đồ ngọt thay cơm, ngây ngẩn mắt nhìn thẳng thân hình hơn tròn trịa, nhìn cặp môi mềm khê đóng mỗ, hạ thân lập tức nổi phản ứng, mắt Thi Căng Bác u ám, cuống quýt cắt ngang câu.

“Bạn học Tô, nói qua giấc mơ của em đi.”

Lập tức mấy chục ánh mắt đồng loạt ném lên người Tô Đậu, chờ cô nàng ham ăn trả lời.

“Ước mơ ư?”

“Hà?”

Bạn học cả lớp giống như tâm ý tương thông cùng phát ra tiếng, Tô Đậu cười ngây ngô, sau đó nói với Thi Căng Bác: “Ước mơ của em là.... Ăn hết kem trong thiên hạ!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Cô Bé Ngọc Tham Ăn

Bạn học cả lớp vừa nghe xong mơ ước của Tô Đậu, rồi rít ném ánh mắt khi dễ, đây là mơ ước à, rõ ràng là ham ăn!

Khỏe miệng Thi Cánh Bác co quắp, im lặng khiến Tô Đậu ngồi xuống, sau đó ngón tay vừa gõ vừa nói với Thi Vân Hân: “Bạn học, tự giới thiệu mình đi!”

Bị gọi đến tên Thi Vân Hân đứng dậy, giọng thanh thúy vang lên trong phòng học, “Em tên Thi Vân Hân, năm nay mười tám tuổi, thích dạo phố, xem phim, mơ ước là đi du lịch khắp các nước.” Giấc mộng này khá hơn giấc mơ ăn uống của Tô Đậu một chút, Thi Cánh Bác xem như hài lòng. Sau khi bảo cô ngồi xuống, thì chỉ đích danh từng học sinh một cho đến người cuối cùng, cả lớp gần 60 học sinh tự giới thiệu mình xong cũng là lúc tan học, một tiết toán học hoàn toàn kết thúc.

Thi Cánh Bác gom xong giáo trình sách học, sau khi nói tiếng vất vả, trực tiếp đi ra khỏi phòng học, trong lớp lại một lần nữa nhốn nháo, mấy bạn học tụ tập thành đám tranh luận âm ỉ, mấy bạn học nữ hâm mộ không dứt, Thi Cánh Bác đúng là quá đáng yêu, Thi Vân Hân nhếch miệng khinh bỉ nói: “Bạn học Hoa, trường học có chế độ quy định thầy trò không thể yêu nhau, bộ dạng này của cậu mà còn muốn quyến rũ thầy Thi, tìm cái chậu đựng nước mà soi xem!”

“Thi Vân Hân, cậu nói cái gì? Có gan lặp lại lần nữa!” Cô gái tên là bạn học Hoa lập tức xông tới bên cạnh bàn Thi Vân Hân, từ trên cao nhìn xuống cô, sắc mặt dữ tợn khiến người khác chán ghét, Thi Vân Hân không sợ chết lặp lại một lần nữa, kết quả khi không có bất kỳ chút phòng bị nào bị ăn một cái tát.

“Bốp!”

Cái tát vang dội khiến mấy bạn trong lớp chấn động, đồng thời vang ra xa nơi hẻo lánh, lúc bạn học Hoa muốn giáng cái tát thứ hai xuống, Thi Vân Hân vung tay trả lại một cái tát kia, nói: “Nói cho cậu biết, tôi không phải là người dễ bị bắt nạt đâu!” Cái gì gọi là ăn miếng trả miếng, bây giờ hiện rõ trên người Thi Vân Hân, Tô Đậu bị hai người này “Động thủ với nhau” dọa sợ hết hồn, hoảng loạn vội kéo tay Thi Vân Hân đang muốn ra tay tiếp, nói: “Đừng đánh, cậu muốn đi gặp giáo viên sao?”

“Tớ đang giúp cậu dạy dỗ cô ta, cậu xin nghỉ phép một tuần, cậu không biết cô ta nói xấu khó nghe cỡ nào cậu sau lưng đâu.” Thi Vân Hân tức giận không có nơi phát tiết ép đến gần như điên rồi, hiện giờ rất vất vả mới chờ được cơ hội, sao cam tâm tình nguyện bỏ qua cho được?

“Miệng ở trên người người khác, để cô ta nói thôi, làm gì tính toán vậy?” Tô Đậu chẳng những rất xinh đẹp, tính tình cũng tốt, nói trắng ra là thêm một chuyện không bằng một chuyện, cho nên không tính toán quá nhiều, sao người sống vui vẻ là được, chuyện ta ta làm mới là đạo lý đúng đắn nhất!

“Cậu đó, bị khi dễ vẫn không thấy đau khổ, cậu đúng là cô ngọc mà!”

“Ồ hay, là một cô ngọc tham ăn!” Tô Đậu chế nhạo mình đồng thời chọc cười Thi Vân Hân đang tức giận: “Buổi trưa tìm chú hai ăn cơm, có được không?”

“Tớ có thể nói không được sao?” Biết Tô Đậu có ý nói sang chuyện khác, Thi Vân Hân ném ra ánh mắt khi dễ, bạn học Hoa biết có dây dưa nữa thì hai bên cũng không chiếm được kết quả tốt, hậm hực quay về chỗ ngồi. Trận ồn ào này cứ vậy đặt dấu chấm kết thúc, đúng lúc chuông vào học vang lên, thừa dịp giáo viên còn chưa tới mấy bạn học cùng lớp rồi rít sửa sang lại bài vở, sau đó ngồi ngay ngắn.

Mấy phút sau, giáo viên từ bên ngoài đi vào, lúc này giáo viên đã đổi một bộ quần áo thể thao, tóc xõa xuống bờ vai, giáo viên như vậy có kiểu phong tình vạn chủng không nói ra được, đây là điều các bạn học chưa từng chứng kiến, học sinh nam mắt nhìn thẳng, đầy ngẩn ngơ.

“Đậu Đậu, giáo viên rất đẹp, đúng không?” Thi Vân Hân nghiêng người qua, nói nhỏ vào tai Tô Đậu.

“Ừ, thật sự rất đẹp!” Tô Đậu cũng không khỏi khen ngợi, giáo viên này vẫn luôn ăn mặc bảo thủ, sao lại như người đẹp lãng lợ thế này? Tiết học này quả thực làm mê mẩn thần kinh thị giác, mắt bạn trai lặng lẽ chăm chú nhìn không chớp giáo viên trên bục giảng, mấy nữ sinh tâm ý tương thông, trong lòng nghĩ: Làm ra vẻ, sắc lang!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Phạt Chạy Sân Thể Dục

Tiếng chuông vang lên, thông báo tiết học cuối cùng cũng kết thúc, giáo viên ra khỏi phòng học, trong lớp nhao nhao, đồng thời rối rít chạy về phía phòng ăn. Thi Vân Hân và bạn thân của mình cũng không ngoại lệ; phòng ăn ồn ào huyền não tiếng người, bạn chen tôi lấn, mặt trái xoan của Tô Đậu hiện vẻ đau khổ, như vậy muốn cô tranh giành với người ta sao đây? Hơn nữa quầy bán đồ ăn vặt học sinh lớp mười hai chiếm đa số, đàn anh đàn chị đều cao lớn dũng mãnh, cô thì sao? Xinh xắn lạnh lợi, một cùi chỏ của người ta cũng hất văng cô ra ngoài.

Thi Vân Hân cũng rất buồn rầu, mắt thấy từng chiếc bánh mặn bị mang đi, trái tim rỉ máu, chậm một chút thì cái bánh cuối cùng cũng chẳng còn. Thi Vân Hân cắn môi dưới, lúc bộ dạng thấy chết không còn phóng vào đám người, cô bị người ta kéo từ đằng sau, giọng trầm thấp từ trên đầu truyền tới, Tô Đậu thỏa mãn nhìn thức ăn tiện lợi mà Thi Cánh Bắc chuẩn bị cho cô.

“Muốn đi đâu vậy hả?”

“Chú hai!” Thi Vân Hân quay người lại, đối diện với ánh mắt bắt đắ dĩ của Thi Cánh Bắc.

“Á, hộp cơm tiện lợi!”

Một là con gái nuôi, một là cháu gái, Thi Cánh Bắc không thiên vị bất cứ ai, đặt hai phần cơm tiện lợi lên tay hai kẻ dở hơi. Sau đó nói: “Đến bên kia sân trường ăn đi.”

“Dạ!”

“Dạ!”

Ba người đi tới góc trường yên tĩnh, phía trước là sân tennis rộng lớn, trong sân lác đác có vào đàn anh đang đánh cầu, bộ họ chuẩn bị cho trận thi đấu tennis hữu nghị vào tháng sau, cho nên cơm trưa họ cũng chưa ăn mà trực tiếp chạy ra luyện tập.

“Chú hai, sao chú chạy tới trường học bọn cháu làm giáo viên?” Rõ ràng từ trước tới giờ chú hai là thương nhân, sao vừa về thành phố Đài Châu lại trở thành giáo viên trường bọn cô?

“Bị Hoài Tôn đặt bẫy.” Ít ngày trước lúc đến công ty Tô Thần Tôn ký hợp đồng hợp tác, vì tin tưởng nên không xem kỹ điều kiện kèm thêm trong hợp đồng, kết quả là tùy tiện ký xuống hợp đồng. Khi thấy nụ cười giả hoạt của người ta thì sợ nổi da gà, xem kỹ lần cuối cùng thì phát hiện điều kiện kèm thêm là muốn anh đảm nhiệm chức vụ giáo viên một năm ở trường trung học phổ thông.

Điều kiện này có chút hoang đường, nhưng Tô Thần Tôn giải thích cuối cùng Thi Cánh Bắc hờ hờ chấp nhận, nhưng anh cũng có điều kiện kèm theo, đó chính là để anh trở thành giáo viên toán học lớp 11, dưới suy nghĩ của Tô Thần Tôn cảm thấy đồng ý điều kiện này cũng cùng có lợi.

Hai người sau khi nghe Thi Cánh Bắc giải thích xong, cùng sùng sốt, Thi Vân Hân cảm thán nói: “Chú hai cũng có lúc bị đặt bẫy, chú Thi thông minh lắm!”

“Thi Vân Hân, cháu đang chế nhạo chú sao?”

“Ha ha...!” Thi Vân Hân cười khan một tiếng, vẻ mặt thể hiện “Rõ ràng đang chế nhạo chú.”

Tô Đậu cắn đũa, suy nghĩ tới giáo viên lớp chọn, Thi Cánh Bắc đưa tay lấy thìa gõ đầu cô: “Sao không nói lời nào, nghĩ gì vậy?”

“Chú hai, giáo viên lớp chọn có phải trốn bà xã không?” Tô Đậu sợ hãi hỏi, con người chột sáng lên, những chuyện này đều là vô ý nghe từ chỗ anh họ.

“Cũng không xem là trốn, là kết quả thờ ơ với bà xã.” Thi Cánh Bắc trả lời nhìn có chút há hê, không chút nào có lòng đồng cảm.

Oh ~ thì ra là thờ ơ với bà xã! Dáng vẻ Tô Đậu như đã hiểu, sau đó ăn như hổ đói, Thi Vân Hân lúc này mới nhường mảy, gấp đũa leo sang hộp cơm Thi Cánh Bắc, “Chú hai, chú biết rõ cháu không ăn đũa, chú lại càng thích bỏ vào, ghét chết đi được.”

“Không, được, bỏ, thức ăn!” Thi Cánh Bắc nhấn mạnh từng chữ, gấp đũa trở về hộp cơm của cô, lạnh giọng ra lệnh: “Kén ăn nữa, tất cả đồ ăn cháu thích cũng sẽ bị chú ném vào thùng rác.”

“A, chú hai, đừng bắt nạt người khác như vậy!” Lúc Thi Vân Hân lớn tiếng ồn ào kêu la, đuôi mắt thấy Tô Đậu đang gấp cà rốt ném ra ngoài, sau đó nhìn có chút há hê nói: “Chú hai, Đậu Đậu vứt cà rốt!”

“Thi Vân Hân, Tô Đậu!”

“Dạ!”

“Dạ!”

“Lãng phí thức ăn, phạt các em chạy hai vòng sân trường!” Dám kén ăn dưới mắt anh, hừ hừ nói, phạt chạy sân thể dục!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Không Giống Giả Vờ

Edit: Ngọc Hân

Hiện giờ trời rất nóng mà phạt chạy xung quanh sân thể dục, trừng phạt này có chút nặng nề, Thi Vân Hân kêu khổ thấu trời, về mặt Tô Đậu cay đắng hai người nhìn chăm chăm sắc mặt vững như núi Thái Sơn không thay đổi của Thi Càng Bắc, “Chú hai, không chạy có được không?”

“Chú hai, chú đừng tàn nhẫn thế có được không?”

Tàn nhẫn? Mới phạt chạy có hai vòng kêu tàn nhẫn, những học sinh khác mỗi tiết thể dục chạy ba bốn vòng, vậy giáo viên thể dục được xem là gì?

“Còn nói nữa, bốn vòng!” Thi Càng Bắc chống nạnh, lạnh mặt nói.

“A, đừng bắt nạt người khác vậy chứ.” Lúc Thi Vân Hân kêu gào lôi kéo Tô Đậu chạy về phía sân thể dục, vừa chạy vừa oán trách nói: “Chú hai, quá xấu xa!”

Về mặt Tô Đậu vẫn đau khổ như cũ, chạy một vòng nhỏ mệt đến thở hồng hộc, Thi Vân Hân suy nghĩ khá nhanh nhạy, ánh mắt liếc bóng dáng cao ngất dưới bóng cây, sau đó quanh đầu nói với Tô Đậu: “Mau, giả vờ xỉu đi.”

“Như vậy được không?” Giả vờ té xỉu có thể tránh phạt chạy? Mặc dù Tô Đậu nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn làm theo, vừa lắc người quả nhiên té xuống đất, Thi Vân Hân hoảng hốt kêu lên: “Đậu Đậu, cậu bị sao vậy? Đừng dọa tớ chứ.” Thi Càng Bắc nghe tiếng sải bước chạy tới ôm lấy Tô Đậu bị xỉu, gấp rút chạy tới phòng y tế, chuyện phạt chạy sân thể dục cũng bị gián đoạn.

Thi Vân Hân đi theo phía sau, đắc ý nghĩ: Phạt đi, đau lòng chết chứ, hừ!

Giáo viên y tế Tưởng giúp Tô Đậu kiểm tra một chút rồi mới nói với Thi Càng Bắc: “Bạn học Tô không có gì đáng ngại, chỉ là hơi nắng nên xỉu, chú ý là được.” Giáo viên y tế Tưởng khuyên trời nắng không nên phơi nắng quá lâu, dễ dàng bị cảm nắng: “Còn nữa, uống nước nhiều vào!”

“Vâng, cảm ơn thầy Tưởng!” Lúc này Thi Vân Hân rất ngoan hiền, Thi Càng Bắc hí hóp đôi mắt sắc bén, chờ thầy Tưởng đi mới nói: “Giả vờ không giống rồi.”

“Chú hai, chú nói gì vậy?” Thi Vân Hân giả ngu, lừa mạng giả vờ, nhưng chính đôi mắt chợt sáng lên lại bán rẽ cô. Mặc dù Tô Đậu nằm trên giường nhắm chặt mắt lại, có thể trốn nhưng không trốn được cả đời, lúc Thi Càng Bắc sắp mất kiên nhẫn, Tô Đậu mở mắt, đáng thương nắm lấy tay Thi Càng Bắc, nói: “Người ta không cố ý giả vờ xỉu.”

“Lần này có thể tha cho hai người, nếu lần sau còn để tôi thấy thói quen xấu kiêu ăn thì không phải phạt chạy sân thể dục đơn giản vậy đâu.” Đối mặt với hai kẻ dờ hơi này Thi Càng Bắc cũng không thể nào tức giận được, lần này chỉ đành như vậy.

“Chú hai!” Thi Vân Hân oán giận nói.

“Gi?”

“Trước kia chú không làm giáo viên thật sự là lằng phí.”

“Bây giờ cũng chưa muộn!” Thi Càng Bắc đỡ Tô Đậu dậy, như nhớ tới gì đó, nói thêm: “Đã quên nói cho hai người biết, tiết thể dục buổi chiều thầy Giang của hai người đã xin nghỉ phép, tiết thứ ba thể dục tôi dạy thay, hai vòng này không chạy thì trong tiết thể dục chạy tiếp.”

“A, cứu mạng.” Thi Vân Hân vừa đau khổ vừa hét lên, Tô Đậu trực tiếp dùng hành động thể hiện sự bất mãn với Thi Càng Bắc: “Chú hai, hôm nay lần đầu tiên chú đảm nhiệm dạy học, không nên bắt nạt lớp bọn cháu như vậy.”

“Đậu Đậu, tối qua tôi nói với em cái gì?” Thi Càng Bắc ung dung hỏi lại, một tay cầm đầu đưa hấu đựng vào ngực mình, tất nhiên không đau không ngứa mà chính là sợ cô đau.

“...” Tô Đậu vênh cái miệng nhỏ nhắn, rất không tình nguyện nói ra ba chữ kia, dưới con mắt tò mò của Thi Vân Hân, vẫn nói: “Lớp phụ!”

Ô ô... Thi ra lớp bọn cô thua kém vậy, nhưng sao có thể so sánh lớp bọn cô với lớp chọn được, hơn nữa chú hai là giáo viên lớp chọn, chỉ là giáo viên dạy toán ở lớp bọn cô, đây không phải là phụ thì là gì? Tiết thứ ba buổi chiều, nói không mong tiết thể dục là gạt người, hai tiết trước không phải là môn học chính, nên cảm thấy thời gian trôi qua dài đằng đẵng, sao còn chưa tới tiết thể dục? Tô Đậu nằm ghé trên bàn học, thờ ơ nghe giáo viên giảng bài, Thi Vân Hân ở bàn trước cũng không khá hơn chút nào, nghĩ tới tiết thứ ba giờ thể dục phải chạy sân thể dục, trái tim đau đớn. Bình thường tiết thể dục của thầy Giang dù cũng phải chạy quanh sân thể dục, nhưng có thể lười biếng kiếm cớ không chạy, nhưng hôm nay tiết thể dục lại không phải giờ của thầy Giang mà các cô qua loa xong chuyện, mà là chú ruột cô, ba nuôi Tô Đậu, Thi Càng Bắc.

Ô ô.... Tiết học thể dục không thể lười biếng rồi, cũng không thể bảo Tô Đậu giả vờ xỉu, sử dụng qua được lần đầu tiên, nếu tiếp tục sử dụng lần thứ hai

vậy thì không biết phân biệt tốt xấu rồi, sẽ khiến chú hai bọn cô khinh thường!

“Đậu Đậu, tớ nghĩ... Giả vờ đau bụng!” Thi Vân Hân ném một tờ giấy cho Tô Đậu, trên giấy đó viết giả vờ đau bụng, trong nháy mắt trán Tô Đậu đen thui, rồi viết lên trên tờ giấy kia: Chiều này những bạn học khác đã dùng, có thể sử dụng sao?

Sao không thể dùng? Tớ nói, nói đến cái kia đó!

Đúng nhỉ! Sao tớ không nghĩ ra lý do này?

Cậu là đầu heo, đương nhiên không nhớ tới lý do này, tóm lại cậu đừng để lộ giùm tớ, nếu không tớ không tha cho cậu.

Chiều đau bụng này của cậu, tớ thấy chú hai cũng sẽ không tin, cũng đâu phải người ngốc!

Mặc kệ, tớ muốn dùng chiều này!

Tùy cậu!

Hừ!

Hai người ném qua ném lại cục giấy kia, thời gian bọn cô ấu trĩ ném giấy này thì đã hết tiết học, chuông vừa reo giáo viên vừa ra khỏi cửa phòng, không khí yên tĩnh trong nháy mắt sôi sùng sục, vài học sinh gom thành một đoàn chạy về phía sân thể dục, trước khi trống báo vào tiết bọn họ đều phải thay quần áo thể thao.

Tô Đậu chậm chậm đi ra sân thể dục, tuy Thi Vân Hân ghét học thể dục nhưng lúc này chưa thể giả vờ đau bụng nên vẫn phải thay quần áo ra sân, sau khi hai người thay xong quần áo thì chuông bắt đầu vang lên.

Trên sân lớn như vậy có thừa thớt mấy bạn học thể dục, giáo viên thể dục lớp 11 bọn họ mãi chưa xuất hiện, lúc chờ sắp mất hết kiên nhẫn thì giáo viên Thi dạy toán học lớp bọn họ mặc một thân quần áo thể thao thoải mái xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Thầy Thi, thầy Giang của chúng em đâu?” Một giọng nói trong đám người vang lên, đồng thời khiến mọi người nghi ngờ.

“Thầy Giang của các em xin nghỉ phép rồi, tiết thể dục này tôi dạy thay.” Thi Cánh Bắc giải thích qua loa lý do rồi nói thêm: “Trước hết chạy hai vòng sân thể dục, đứng viện cớ, tôi không phải là thầy Giang, tiết thể dục của tôi đừng hòng lười biếng.” Một câu phá hỏng lời ở cửa miệng của mấy nữ sinh, thầy Thi này quá lợi hại, biết mấy nữ sinh tính toán gì, quả thực không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Thi Đấu Tennis

Edit: Ngọc Hân

Tô Đậu cười xì một tiếng, cô lập tức khiến mấy nữ sinh khác căm thù, cô nháy mắt vô tội, nói: “Tớ cười Vân Hân!”

“Nhìn cậu có vẻ hả hê!” Thi Vân Hân trừng mắt nhìn người đàn ông phía trước, rồi trừng nhìn Tô Đậu bên cạnh, còn đưa tay捏 một cái, Tô Đậu đau la lên một tiếng: “Á, đau!”

“Bạn học Tô!”

“Thật xin lỗi!” Tô Đậu lập tức cúi đầu, cả khuôn mặt đỏ bừng, không dám nhìn Thi Cánh Bắc phía trước.

“Hừ, đáng đời!” Thi Vân Hân cười nhìn có chút hả hê rồi mới chạy theo đồng đội xuống sân thể dục. Lúc này trên sân đã có vài học sinh trong lớp chạy rồi, giống như đang thi đấu, đội trưởng môn thể dục dần dần tăng tốc độ, mấy học sinh chạy theo phía sau cũng không khỏi tăng tốc nhanh hơn, khiến mấy nữ sinh chưa chạy nửa vòng đã thở hồng hộc, Tô Đậu cũng nằm trong số đó, sắp không trụ được nữa thì may Thi Vân Hân đưa tay kéo lại.

Chạy hai vòng sân thể dục trăm khổ nghìn đắng cuối cùng cũng chấm dứt, Thi Cánh Bắc không cho bọn họ nghỉ ngơi, ngược lại muốn bọn họ hoạt động tay chân, sau đó anh nói: “Ai tham gia hoạt động câu lạc bộ? Dự lát nữa sau khi giải tán thì đến câu lạc bộ.”

“Thầy Thi, em tham gia câu lạc bộ bóng rổ.”

“Em tham gia câu lạc bộ bóng đá.”

“Em tham gia câu lạc bộ tennis.”

“Em tham gia câu lạc bộ bóng bầu dục.”

“Em tham gia câu lạc bộ bóng chuyền.”

Trong nháy mắt lời kia nói ra, nam sinh nguyên cả lớp đều tham gia các câu lạc bộ, cũng có một số nữ sinh tham gia câu lạc bộ tennis, câu lạc bộ văn học, còn lại là một số người lười, lười tham gia mấy hoạt động kia.... Người lười, Tô Đậu, Thi Văn Hân chính là kiểu người này.

“Bạn học Thi, bạn học Tô, còn hai em?” Bị gọi đến tên, hai người đỏ mặt nhưng vẫn nói: “Người lười nhất lớp, không tham gia hoạt động gì!”

Nghe vậy, trán Thi Căng Bác đầy vạch đen, cô gái kia thế mà cũng nói được, còn là người lười nhất lớp, đồ mỡ hôi luôn!

“Được rồi, có tham gia hoạt động câu lạc bộ thì đến luyện tập, không tham gia thì hít đất 100 cái, rồi mới giải tán!” Lời Thi Căng Bác vừa nói ra khiến mấy bạn học không tham gia hoạt động câu lạc bộ lập tức phản ứng lại.

“Thầy Thi, thầy không nên bắt nạt người khác như vậy.”

“Đúng vậy, hít đất một trăm cái, cái đó sao chịu nổi?”

“Thầy Thi, thầy không công bằng!”

“Nói nữa, 200 cái!” Thi Căng Bác nghiêm mặt ra lệnh, lập tức khiến mấy học sinh im bật.

Thi Căng Bác bảo người mang đệm ra rồi mới phân ra hai tổ để bọn họ hít đất, nhưng vào lúc đó có một nam sinh chạy tới, nói: “Thưa thầy, thầy Hà dạy thể dục lớp chúng em muốn mời thầy đánh một trận tennis.”

Tennis? Thi Căng Bác nhìn về hướng học sinh kia chỉ, quả nhiên thầy Hà đang giơ vợt tennis về phía anh, dùng ánh mắt hỏi anh có hứng thú đánh một trận hay không. Vận động là một trong những hứng thú của Thi Căng Bác, tất nhiên chơi tennis sẽ tuyệt đối không từ chối, anh quay lại nói với mấy bạn đang hít đất: “Làm xong rồi giải tán!”

“Dạ!”

Mấy học sinh đã cố hết sức làm hơn mười mấy cái hít đất đáp lại, nhưng tâm bất cam tình bất nguyện (Không cam tâm không tình nguyện), Thi Căng Bác quét mắt muốn nói cho hai cô nàng quý quai Thi Văn Hân và Tô Đậu, một khi chân trước anh rồi đi thì hai cô cũng chân sau rồi đi luôn.

Cuối cùng hơn mười ánh mắt đều cùng đưa mắt nhìn Thi Căng Bác rồi đi, hai người hẹn chạy đến chỗ sân tennis, chỗ đó có mấy thành viên đang luyện tập, hai thầy giáo đánh tennis chiếm được không ít người xem, “Đậu Đậu, muốn xem không?” Thi Văn Hân ngừng động tác hít đất mệt chết người không đến mạng lại, giọng nói hơi vấp, hỏi Tô Đậu.

“Nhưng hơn một trăm cái hít đất còn chưa xong, đi qua xem thầy Thi có thể bị người ta chửi hay không?” Tô Đậu nói ra tiếng lòng của tất cả học sinh, thầy Thi không giống thầy Giang của bọn họ đâu, nếu như không hoàn thành hít đất thì bọn họ có thể bị tăng thêm 100 cái nữa hay không?

“Mặc kệ, tớ muốn xem! Cậu không đi tớ đi.” Lúc này Thi Văn Hân bày ra vẻ mặt thiên kim tiểu thư, quá dã man!

Có Thi Văn Hân dẫn đầu, cho dù bị phạt cũng không sợ gì, Tô Đậu lập tức đuổi theo: “Văn Hân, chờ tớ một lát!”

“Còn chúng ta nữa, Văn Hân!”

Trong nháy mắt đám nữ sinh chạy đến sân đánh tennis, hai thầy đang đánh, hơn nữa là cao thủ của cao thủ, hai người không ai thua ai, quả bóng đánh lên rồi cán được lại đánh trả về đối phương, ai cũng sức lực vô biên. “Thầy Hà, cố lên.” Trong đám người một giọng nữ vang lên, cũng vào lúc này các nữ sinh chia làm hai nhóm, một nhóm là cổ vũ cho thầy Hà, một nhóm là cổ vũ cho thầy Thi. Tô Đậu, Thi Văn Hân hai cô gái kia tất nhiên đứng về phía Thi Căng Bác, kéo họng ra hò hét: “Thầy Thi, cố lên! Phải đánh cho thầy Hà toi bời tan tác.”

“Thầy Hà, phản công lại, cố lên!”

“Thầy Thi, cố lên!”

Giọng hét vừa vang lên, hai thầy giáo đều phân tâm liếc mắt nhìn các nữ sinh bên ngoài sân tennis, hai người đều cười đẹp mắt, thầy Hà lên tiếng trước: “Không thể để học sinh tôi thất vọng được.”

“Đương nhiên!”

Tiếng nói ngừng, cuộc chiến tennis kịch liệt lại một lần nữa bắt đầu, hai người không kém sức đi chút nào, nhưng đánh lâu nên thể lực cũng đến lúc hao mòn, hai người mồ hôi đầm đìa thở phì phò từng cơn, lúc này huấn luyện viên Thạch mang theo nụ cười quái gở đi tới, thở dài nói: “Thầy Thi, thầy Hà, kỹ thuật đánh tennis quả nhiên danh bất hư truyền, có hứng thú gia nhập câu lạc bộ tennis không?”

“Thật có lỗi, tôi không hứng thú với câu lạc bộ tennis lắm!” Thi Căng Bác phản ứng đầu tiên, bên ngoài thì cười nhưng bên trong tuyệt đối không cười, từ chối!

Huấn luyện viên Thạch hơi sững sờ, quay đầu đối diện với thầy Hà, dùng ánh mắt chờ đợi câu trả lời của anh ta, thầy Hà cười khổ, nói: “Câu lạc bộ tennis có thầy vô địch làm huấn luyện viên là đủ rồi.” Ý tứ cũng rất rõ ràng, là không muốn tham gia câu lạc bộ tennis. Huấn luyện viên Thạch muốn hai thầy giáo này tham gia câu lạc bộ vì học sinh lớp 11 còn có một năm nữa là thi đại học, bọn họ sắp rời trường, như vậy câu lạc bộ tennis sẽ thiếu rất nhiều thành viên, cho nên huấn luyện viên Thạch của câu lạc bộ tennis không thể không kéo hai người này vào câu lạc bộ để thu hút học sinh mới tham gia.

A ~ Rõ ràng hai giáo viên này trở thành chiều bài sống!

“Thầy Thi, lần sau một trận quyết thắng thua!”

“Bất kể lúc nào cũng theo hầu!”

Hai người đập tay một cái, ăn ý rời khỏi sân tennis, bên người Thi Cánh Bức lập tức bị nữ sinh vây quanh, khen ngợi không thôi: “Thầy Thi, thầy đánh tennis thật sự lợi hại!”

“Đúng vậy, ai cũng mạnh mẽ!”

Đúng là kỹ thuật đánh tennis của hai thầy không phân được cao thấp, hai người không hề nhượng bộ chút nào, đến cuối cùng vì thể lực tiêu hao, nên cuộc chiến tranh tài này sẽ đấu vào dịp sau, nhất quyết thắng thua một trận!

Vì cả người đầy mồ hôi, tâm tình Thi Cánh Bức xem ra không tệ, cũng không thêm tính toán chuyện mấy học trò không hít đất mà chạy tới cổ vũ anh, các cô giải tán, Thi Cánh Bức đi vào góc chỗ vườn trường, xoay mở vòi nước dội lên đầu, nước lạnh dội xuống cả người đầy mùi mồ hôi.

Tô Đậu mang một chiếc khăn lông đứng bên cạnh Thi Cánh Bức, sau đó đưa tới: “Chú hai, lau người đi!”

“Cảm ơn, cô bé!” Tô Đậu cười ngại ngùng, si ngốc nhìn thân hình cao lớn của Thi Cánh Bức, hôm nay anh mặc một bộ đồ thể thao thoải mái, chú hai của cô lúc nào cũng tan ra khí chất mẽ người, còn cả tư thế oai hùng lúc nhảy lên đánh cầu, cô đứng bên ngoài sân thể dục quả thực bị chú hai làm cho thần hồn điên đảo, hơn nữa mê hoặc rất nặng rồi!

“Uống nước ă!” Tô Đậu vừa đưa một chai nước khoáng, Thi Cánh Bức nhận rồi ngửa đầu uống hết hơn phân nửa, ngón tay thon dài cứng chiều xoa tóc Tô Đậu, nói: “Về lớp đi, tan học đến phòng làm việc của tôi một chuyến.”

“Dạ!” Tô Đậu nhón chân lên nắm lấy tay Thi Cánh Bức, sau đó không tự chủ in làn môi mỏng lên đó, rồi mới phát tay với Thi Cánh Bức, chạy về phía phòng học.

Thi Cánh Bức đưa mắt nhìn Tô Đậu rồi đi rồi xoay người đi về phòng giáo viên, nhưng khoảnh khắc anh xoay người thì thấy huấn luyện viên Thạch xuất hiện cách chỗ anh khoảng ba bước chân, về mặt lạnh lùng nở nụ cười quái gở: “Ngày đầu tiên nhận nhiệm vụ đã dụ dỗ tiểu mỹ nhân, thầy Thi quả thực không đơn giản.” Giọng điệu đầy châm chọc: “Trường học này có quy định, thầy Thi không nắm rõ ư?” lqđion

Thi Cánh Bức híp đôi mắt chim ưng, hai tay ôm ngực, ý tứ không hề e ngại: “Sao vậy, tôi dụ dỗ được tiểu mỹ nhân, cậu ghen tỵ?”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Thấy Sắc Quên Bạn

Edit: Ngọc Hân

Huấn luyện viên Thạch bước lên trước mấy bước, dùng ưu thế người to cản đường đi của Thi Cánh Bức, bàn tay thô ráp nắm chặt tay Thi Cánh Bức, kéo anheq ngã vào ngực mình, tiếp xúc thân mật: “Không muốn bị đuổi, theo tôi!”

Thi Cánh Bức nhướng mày, một cái trở tay khiến huấn luyện viên Thạch ngã ngực trên mặt đất, khinh thường nói, “Tôi không có hứng thú với GAY, muốn tôi theo cậu, chờ cậu biến thành Lolita đã!”

Trong đám thầy trò trong trường, bộ dạng huấn luyện viên Thạch vô cùng cao lớn, không ai có thể đẩy được anh ta, không thể tưởng tượng được chỉ một cú đẩy ngược lại của Thi Cánh Bức đã đè anh ta xuống đất, anh không muốn làm điều này với huấn luyện Thạch. Thi Cánh Bức rất rối rắm, cái hợp đồng chết tiệt này mang đến cho anh bao nhiêu phiền toái?

Anh là chú, chú yêu Lolita, ngày đầu tiên nhậm chức bị nắm thóp, tất nhiên anh phải theo, không phải là chịu đựng mà là dùng sức mạnh phản công lại!

Chuông tan học vừa vang Tô Đậu, Thi Văn Hân, hai cô bạn thân bước ra khỏi phòng học, lúc sắp đi xuống lầu thì nghe tiếng ồn ào truyền tới, hai người tò mò liếc mắt nhìn nhau, “Là ai vậy, thu hút nữ sinh qua đó nhìn?”

“Là ngôi sao chẳng?” Thi Vân Hân suy đoán.

“Huệ Nhi, xảy ra chuyện gì vậy?” Vừa lúc có bạn học đi qua bên cạnh, Tô Đậu kéo Tôn Huệ Nhi lại, tò mò hỏi.

“Soái ca, đứng đợi cả buổi rồi, tớ qua xem đây.” Tôn Huệ Nhi nói xong nhanh như chớp chen chân vào đám người, ồ, một người đàn ông đẹp trai nào đó? Cũng không đẹp bằng chú hai nhà cô, ha ha!

Bây giờ trong lòng Tô Đậu chỉ có Thi Cánh Bác, nghĩ đến anh trong nháy mắt Tô Đậu la lớn, khiến Thi Vân Hân càng hoảng sợ, vuốt vuốt trái tim đập thình thịch, quát trách móc: “Xảy ra chuyện gì, đột nhiên la lớn lên, cậu muốn hù chết tớ sao?”

“Vân Hân, chú hai bảo tớ đến văn phòng chú ấy, mình cậu về trước đi!”

“Ôi trời, cậu cái người thấy sắc quên bạn này, không nên như vậy!”

“Xin lỗi mà!”

Nói xong, Tô Đậu dùng hết sức lực chạy về phía văn phòng của Thi Cánh Bác, tốc độ đó làm Thi Vân Hân không nói nên lời, trán đầy vạch đen. Lúc ra đến cửa tầng lầu, Thi Vân Hân trực tiếp đi xẹt qua đám người ồn ào, nhưng chưa được hai ba bước, cánh tay cô bị một đôi tay có lực nắm lấy.

“... Chú Đường!” Thi ra soái ca bị vây xem chính là Đường Dật Sâm, không phải anh ta về Newyork rồi sao, sao lại xuất hiện ở trường học? Nếu như cô không đi ra đường này thì anh ta sẽ thành tượng sống cho người khác quan sát! “Sao chú ở đây?” Đường Dật Sâm xuất hiện khiến Thi Vân Hân bất ngờ, từ trước đến giờ hai người luôn có cảm giác xa cách, ngoại trừ cái hôn ngoài ý muốn kia. Thi Vân Hân thật sự không nghĩ ra hai người sẽ còn có gì đó nữa, mặc dù không ghét chú Đường Dật Sâm, nhưng chưa tới tình trạng đưa đón.

Đường Dật Sâm không nói ra được nguyên nhân, từ sau nụ hôn đêm đó anh ta trở về Newyork nhưng trong đầu đều là Thi Vân Hân, còn cả đôi môi khép mở kia, trong nháy mắt dục vọng bị thức tỉnh. Không nén được nỗi nhớ khó hiểu trong tim, cuối cùng Đường Nhất Sâm lại một lần nữa trở lại thành phố Đài Châu, xuống máy bay đi thẳng một mạch tới trường học đón người.

Thi Vân Hân nhìn cặp mắt màu xanh kia, trong thoáng chốc như bị hấp dẫn, cả người không nhúc nhích, đám người gây ra tiếng động lớn khiến Đường Dật Sâm nhú mào, xoay người ôm lấy Thi Vân Hân, đột nhiên bị bế bổng cách xa mặt đất làm Thi Vân Hân hồi phục tinh thần, cuống quýt la: “Á, thả tôi xuống!”

“Đừng động!” Một tiếng hét ra lệnh khiến Thi Vân Hân ngừng giãy dụa, bộ ngực phập phồng mãnh liệt làm Đường Dật Sâm hít thở không thông, dục vọng dưới người căng trướng đau đớn nổi phồng lên khó coi, cặp mắt vốn màu xanh dương tràn đầy tơ máu, Đường Dật Sâm như vậy làm Thi Vân Hân không dám lộn xộn nữa, mặc kệ anh nhét mình vào ghế lái phụ rồi nổ máy rồi đi....

Tô Đậu vớt Thi Vân Hân ở lại, đến chỗ hẹn, phòng giáo viên to như vậy chỉ còn mỗi Thi Cánh Bác, Tô Đậu đi tới, hạ giọng gọi một tiếng: “Chú hai!” Thi Cánh Bác nghe tiếng vội ngừng động tác chấm bài lại, in một nụ hôn lên khuôn mặt trái xoan của cô, nói: “Về nhà!”

“Dạ!” Tô Đậu thân mật kéo tay Thi Cánh Bác, hai người bước ra khỏi phòng giáo viên, sau đó phải né tránh mấy học sinh còn trực nhật hoặc luyện tập ở mấy câu lạc bộ chưa về. Sau khi hai người ngồi lên xe, Thi Cánh Bác chở Tô Đậu đến nhà hàng kem, nhìn thấy mấy que kem hương vị khác nhau, khóe miệng Tô Đậu chảy nước miếng sắp nhỏ xuống đất, bộ dạng thèm ăn này khiến Thi Cánh Bác không biết nói gì, đồng thời vuốt huýt thái dương đau nhức!

“Ông chủ, tôi muốn một phần kem chuối!”

“Rồi!” Ông chủ lập tức bận rộn làm, tâm tình Tô Đậu vẫn luôn vui vẻ hưng phấn như vậy, tâm tình Thi Cánh Bác thì lại rối rắm, đang nghĩ sao để cô bé kia từ bỏ thói quen thích đồ ngọt.

Động tác của ông chủ nhanh nhẹn, làm xong kem hương chuối và bảo nhân viên phục vụ mang tới, Tô Đậu không khách khí, cầm từng múng từng múng bắt đầu ăn. Kem đưa vào trong miệng lập tức hóa thành hương vị chuối nồng đậm, làm Tô Đậu không thể cưỡng lại trong thời gian ngắn. Thi Cánh Bác nhìn bộ dạng say mê này, trong lòng mềm nhũn, đồng thời dục vọng lấp kín con người, hạ thân càng cứng, chính là do bị đèn nén....

Sau khi Tô Đậu ăn hết một phần lớn kem hương chuối, bộ dạng nhìn rất thỏa mãn, Thi Cánh Bác trả tiền rồi lập tức chở cô về nhà hai người, ý nghĩ nấu com tối cũng vụt ra sau đầu. Tô Đậu không kịp phản ứng cô đã bị chú hai ép xuống ghế salon, trở thành món com sau món điểm tâm ngọt, chú hai Thi nói: “Em ăn no rồi nên đến thôi!”

Đúng, chú hai Thi mà dễ dàng thỏa hiệp cho cô ăn kem ư? Đường nhiên là có tính toán, đây là sự gian xảo của anh!

Thi Cánh Bác vẫn dè dặt dục vọng khiến anh sắp phát điên như cũ, đêm nay ăn hết đậu hũ của Tô Đậu, nhưng vẫn không vượt qua Lôi Trì một bước nào. (Lôi Trì là tên sông cổ ở huyện Vọng Giang, tỉnh An Huy Trung Quốc). Điều này không biết là tiếp tục cho Tô Đậu ăn ngọt hay là muốn ngược đãi chính mình, tóm lại làm cho Tô Đậu lên đỉnh dục vọng, còn mình thì vẫn tiếp tục đè nén dục vọng sắp nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Trả Giá Lớn Cho Sự Ghét Bỏ

Edit: Ngọc Hân

Tô Đậu chìm trong bể dục lần này đến lần khác, lần nào cũng đạt cao trào, nhưng trong lòng vẫn trống rỗng, lo được lo mất. Đặc biệt đầu óc trống rỗng gần như đoạt tất cả hô hấp của cô, mấy lần kêu rên rì tìm kiếm cọc gỗ để níu nhưng đành chịu, cảm giác vui thích cực hạn lần lượt đánh úp tới, cô chán nản miệng nhỏ kêu: “Chú hai... Cho cháu!”

Thi Cánh Bác cười tà, dùng ngón tay thon dài lần nữa đưa cô lên đỉnh, sau một trận co rút cuối cùng cũng kết thúc bữa cơm thịt người giầy vò sau món kem.

Kết quả, chiều hôm đó Thi Cánh Bác chạy đi tắm nước lạnh năm lần!

Tô Đậu tỉnh lại trong cơn đói mệt mỏi như từ, bên kia giường đã không thấy bóng dáng Thi Cánh Bác, nhưng ngửi thấy hương vị của đồ ăn sáng. Tô Đậu vén chăn bước xuống đất, dùng khoảng 3 phút rửa mặt thay quần áo rồi mới ra khỏi phòng ngủ, chạy tung tăng tới phòng ăn. Bụng đói kêu òng ọc nên cô không đợi Thi Cánh Bác hầu hạ đã ăn từng miếng mỳ lạnh trong mâm.

Thi Cánh Bác múc món ăn cuối cùng để vào trong mâm bưng ra phòng bếp, nhìn thấy Tô Đậu như quỷ đói đầu thai, bộ dạng ăn như hổ đói khiến anh không thể chấp nhận, duỗi cánh tay ra chụp lấy đĩa mỳ, về mặt Tô Đậu cay đắng, trừng mắt nhìn mỳ lạnh trên tay Thi Cánh Bác, ngồm ngoàm sẵn giọng, “Chú hai, đưa cháu!”

“Tướng ăn của con gái, phải đoan trang!” Sắc mặt Thi Cánh Bác hơi tối xuống, ra lệnh sửa đổi.

“Nhưng mà... Cháu rất đói!” Tô Đậu tội nghiệp nhỏ giọng phản bác.

“Đói cũng phải nhai kỹ nuốt chậm...”

“Chú hai, chú dài dòng quá!” Tô Đậu đói quá không không chế được lí trí, tỏ ra ghét bỏ đồng thời cô vươn cánh tay mềm mại ra, mục đích là đĩa mỳ lạnh trên tay Thi Cánh Bác.

Cô bé kia dám ghét bỏ anh! Được, hôm nay phải phạt cô không được ăn kem, bao gồm cả đồ ăn ngọt!

“Tô Đậu!”

“Có mặt!” Đột nhiên bị gọi đến tên, Tô Đậu theo phản xạ tự nhiên từ trên ghế đứng dậy.

“Hôm nay không được phép ăn kem, kể cả đồ ngọt gì đó!”

“Á, chú hai, đừng bắt nạt kẻ tham ăn như vậy chứ!” Tô Đậu chạy tới bên cạnh Thi Cánh Bác, cầm lấy cánh tay rắn chắc, đáng thương nói: “Một ngày mà cháu không ăn kem thì sẽ chết, chú hai chú có thể nhẫn tâm ư?”

Trán Thi Cánh Bác đầy vạch đen, khóe miệng co giật, nhẫn tâm nói: “Vừa vặn nhân dịp này bỏ tất cả đồ ngọt đi!”

“Chú hai, cháu hận nhất là như vậy!”

“Hận cũng phải cai!”

“Ô ô... Cháu muốn rời nhà bỏ đi!” Uy hiếp trắng trợn.

“Cô bé, mặc dù chú hai chiều em, nhưng sự nhẫn nại của con người có hạn, hậu quả việc chọc giận tôi, em gánh được không?” Về mặt Thi Cánh Bác lạnh lùng nghiêm túc, Tô Đậu hoảng sợ rùng mình, chép miệng nhỏ nhắn nói: “Người ta chỉ nói vậy thôi!” Bộ dạng ủy khuất khiến Thi Cánh Bác nhìn mà đau lòng, đây quả thực là tự tìm tai vạ!

“Xuống xe!”

Trên đường cách trường học không xa, Thi Cánh Bác ngừng xe bảo Tô Đậu tự mình vào trường học, vì che dấu tai mắt người khác, không muốn gặp phải phiền toái không cần thiết. Tô Đậu lại cho rằng Thi Cánh Bác vẫn còn đang tức giận chuyện buổi sáng, cố ý bỏ cô xuống ở dọc đường, Tô Đậu đi vào lớp rầu rĩ không vui, buồn bã ỉu xìu.

Từ trước giờ Thi Vân Hân hay đến sớm hôm nay lại đến muộn, tâm tình Tô Đậu không tốt nên cũng chẳng để ý, mãi đến khi lớp trưởng điểm danh, sau đó mới phát hiện Thi Vân Hân còn chưa tới lớp học. Trong nháy mắt lớp học xì xào bàn tán, Tô Đậu nhìn lướt bốn xung quanh, bạn học lập tức im lặng, đúng lúc này lưng Tô Đậu bị chọc vào, cô chau mày nâng mắt đẹp, hoài nghi nghiêng người hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

“Việc này... Tin tức Vân Hân trên bảng tin, cậu tốt nhất chờ lát nữa xem!”

Tin tức Vân Hân trên bảng tin? Chuyện lúc nào? Tô Đậu không chờ nổi tan học, lập tức giơ tay nói với giáo viên, “Thưa thầy, em đau bụng, muốn tới phòng y tế.”

“Cần những bạn học khác đi em đi qua đó không?” Từ trước tới giờ thầy giáo này là người khéo hiểu lòng người, không phải là người gây khó khăn.

“Không cần!” Một tay Tô Đậu che bụng đau, cắn môi dưới nói, sau đó bước nhỏ từng bước đi ra khỏi phòng học, rồi khỏi phạm vi tầm mắt của thầy giáo Tô Đậu chạy về phía phòng tập san của trường. Có mấy tấm ảnh bị phóng lớn dán ở chính giữa bảng thông báo, bức thứ nhất là một người đàn ông cao lớn anh tuấn, anh dựa bên cửa xe hút thuốc lá, dáng dấp vô cùng chói mắt mê người; bức thứ hai là người đàn ông tựa vào vách tường của trường, vẻ mặt lạnh lùng xa cách, nhưng rất có mùi vị trưởng thành; bức ảnh thứ ba là Thi Vân Hân lớp 11 đi qua cổng trường học bị người đàn ông giữ lại, hai người dường như rất thân mật; bức thứ tư là Thi Vân Hân lớp 11 bị người đàn ông ôm lấy, hai người lên xe sau đó rời đi...

Tô Đậu nhìn từng tấm hình một, từ khiếp sợ đến bình tĩnh, rồi từ bình tĩnh đến ung dung, người đàn ông trong tấm hình cô đã từng gặp, trong bữa tiệc đại thọ 80 tuổi của ông nội Thi người đàn ông này có tham dự, chú hai còn giới thiệu với cô một lần, anh ta tên là gì nhỉ, Tô Đậu suy nghĩ rồi lập tức ngừng lại!

Vân Hân cùng... Chú Đường! Nhất thời Tô Đậu không nghĩ ra Thi Vân Hân cũng có khẩu vị này, không phải Vân Hân luôn thích hình mẫu như ánh mặt trời sao? Sao thoáng cái thay đổi khẩu vị nặng như vậy?

“Bạn học Tô, bạn đang làm gì ở đây? Sao không về phòng học học bài?”

Đang ‘trăm mối vẫn không có cách giải’ thì một tiếng nói hùng hồn từ bên kia truyền tới, Tô Đậu giật mình “Thầy Thi!”

Đi theo phía sau Thi Càng Bắc là một nữ học sinh có vóc dáng mảnh mai chết người, An Từ Mạnh, “Xin chào học tỷ An!”

“Học muội Tô, em đang xem gì đấy?” Dáng dấp An Từ Mạnh chẳng những gầy, mà ngay cả giọng nói cũng khiến người ta mềm nhũn.

“Không có, không có gì đâu ạ!” Tô Đậu lùi liên tục về sau mấy bước, lưng chạm vào vách tường thủy tinh, Thi Càng Bắc duỗi tay kéo Tô Đậu trở về, giọng điệu nhàn nhạt nói: “Bạn học An, em về trước đi!”

“Vâng, thầy Thi!” An Từ Mạnh không nghi ngờ gì, vẫy tay với Tô Đậu rồi rời khỏi phòng sách báo của trường.

Trong thoáng chốc phòng chỉ còn lại hai người, bàn tay nhỏ bé của Tô Đậu nắm chặt góc áo Thi Càng Bắc, cúi thấp đầu không dám ngẩng lên, hỏi: “Chú hai, chú còn giận sao?”

“Em nói đi!” Bị ghét bỏ không tức được sao? Thi Càng Bắc dứt khoát ném vấn đề này lên người Tô Đậu, đôi mắt chìm ung nhìn mấy tấm ảnh trên bảng không chớp mắt, còn cả câu giới thiệu viết nguệch ngoạc màu đen, “Những tấm hình này chụp khi nào?” Ánh mắt Thi Càng Bắc rơi vào tấm cuối cùng, mày kiếm anh xoắn lại.

“Hôm qua... Ngày hôm qua ạ!” Là ảnh chụp ngày hôm qua ư? Trong lòng Tô Đậu không chắc chắn, giọng nói không dám khẳng định.

“Gọi Vân Hân đến phòng làm việc của tôi một chuyện!”

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Sắp Không Giữ Được Khí Tiết

Edit: Ngọc Hân

“Vân Hân... Hôm nay cậu ấy không tới trường...” Tô Đậu trả lời vô cùng cẩn thận.

“....”

Thi Càng Bắc nhất thời hết nói nổi, thì ra cô nhóc kia bị Đường Dật Sâm ‘Ăn xong lau sạch.’ Ánh mắt lạnh lùng rơi trên khuôn mặt xem ra không vui vẻ như lúc trước, đưa tay nâng cằm Tô Đậu lên, Thi Càng Bắc hỏi: “Muốn chú hai tiếp tục tức giận không?” lequydoon

“Không muốn!” Lúc này Tô Đậu trả lời dứt khoát, chú hai tức giận, trái tim nhỏ cô đau lắm!

“Vậy có muốn bị ngủ như Thi Vân Hân không?” A a a... Chú hai là kẻ gian trá ranh mãnh hàng đầu, là một sói xám lớn điển hình!

“Có thể không muốn không?”

“Em cứ nói đi!” Thi Càng Bác lại một lần nữa ném vấn đề lên trên người Tô Đậu.

Ồ ô... thật sự không nên bắt nạt tiểu bạch thỏ như vậy, cô đáng thương nói: “Được rồi... Cháu để chú hai ngủ!”

Thi Càng Bác thật sự không phải muốn ngủ cùng Tô Đậu, anh chỉ trêu chọc cô chơi thôi, bàn tay xoa nhẹ lên mái tóc dài như thác, nói: “Về phòng học học bài đi!”

“Dạ!” Tô Đậu đi được ba bước thì quay đầu lại, Thi Càng Bác tức giận cười một tiếng, đưa mắt nhìn cô bé bị anh trêu chọc rồi khỏi phòng báo của trường. Thi Càng Bác rút điện thoại trong túi ra ấn một dãy số, đầu bên kia vang lên hơn mười tiếng chuông, hóa ra người bên kia còn chưa tỉnh dậy, tối hôm qua làm bao nhiêu lần?

Lúc Thi Càng Bác sắp mất hết kiên nhẫn cuối cùng đầu bên kia cũng nghe máy, giọng khàn khàn trầm thấp, nếu Thi Càng Bác không phải là đàn ông tiêu chuẩn thì anh cũng bị giọng nói này làm cho mê mẩn.

“Cậu còn chưa thả người?”

“Cô ấy mới ngủ được hai tiếng, hôm nay không cách nào đi học, mình giúp cô ấy nghỉ bệnh một ngày.” Kiểu thân sĩ như Đường Dật Sâm cũng có một ngày như lang như hổ, thật sự không nên coi thường cậu ta!

“....” Thi Càng Bác im lặng một hồi lâu, nói: “Mình vẫn biết trong lòng cậu có một người, nhưng không nghĩ tới cậu cũng có khẩu vị giống mình.”

Nhưng lời này là khen ngợi, chê bai? Hay là chế nhạo?

“...” Lần này tới lượt Đường Dật Sâm hết chỗ nói!

“Ngày hôm qua cậu tới trường học bắt người đã lên trang tin tức, cô bé kia sẽ có vài ngày phiền toái, cậu mang nó đến Newyork chơi vài ngày đi!” Thi Càng Bác nói với bên kia điện thoại.

“Cảm ơn, người anh em!” Đường Dật Sâm cảm động đến rơi nước mắt, “Cậu có rảnh chú ý tới Hoài Tôn, hình như hai người đó xảy ra vấn đề.”

“Tình hình cậu ta như vậy, xảy ra vấn đề là chuyện sớm hay muộn thôi.” Ăn người ta xong không nói, còn giữ bao nuôi người ta, thoáng chốc quan hệ của hai người cũng đã hai năm rồi, có thể kiên trì đến bây giờ mới xảy ra vấn đề chắc là chuyện lớn rồi. “Hoài Tôn có phụ nữ khác bên ngoài?”

“Vây cũng không phải, đối tượng xem mắt!”

“Việc này... Xem cuộc vui thôi!” Thi Càng Bác có ý xấu, Tô Thần Tôn thật sự không thể giúp được, chuyện tình cảm người ngoài không thể nhúng tay, vậy xem cuộc vui thôi!

“Đồng cảm!” Đường Dật Sâm cũng có lòng xem kịch vui, thật sự nên cho Tô Thần Tôn phong lưu một ít bài học, bằng không cậu ta sẽ không trưởng thành được, càng không biết quý trọng người phụ nữ bên cạnh mình. “Cúp đi!”

Hai người cùng cắt đứt cuộc trò chuyện, Thi Càng Bác đi về phía lớp 11, đi chưa được hai bước đường đã bị chặn lại, không cần suy đoán gì cũng biết người chặn đường anh là ai. Huấn luyện viên Thạch đúng là quỷ đáng ghét âm hồn không tan, theo đuổi Thi Càng Bác không buông tha, không phải là gia nhập câu lạc bộ tennis của anh ta, cũng không phải là người của anh ta, vấn đề là tính hướng (Xu hướng tình dục) của anh không có vấn đề, chỉ thích phụ nữ mà không phải là đàn ông!

“Cút!”

Thi Càng Bác mang cặp gọng kính màu vàng quả nhiên tăng thêm khí chất thầy giáo, hoàn toàn khiến người ta không nhìn ra anh có khả năng vận ngã huấn luyện viên Thạch. Mặc dù đáng người Thi Càng Bác không to nhưng cơ ngực rắn chắc, bình thường cũng hay tập thể hình, còn yêu thích các loại vận động, nhất là Teakwondo, kiếm đạo, về Judo cũng không kém, đối phó với loại đàn ông đầy dục đáng ghét này tốt nhất nên dùng Judo.

“Tiểu Bác Bác, giọng điệu này của cậu khiến tôi thật đau lòng, người ta muốn ôm muốn hôn.” Trong phòng tập san không có người, muốn làm chuyện gì cũng đều đơn giản, tốt nhất nên thừa cơ hội này Bá Vương thượng ngành cùng Thi Càng Bác, hung hăng bạo cục hoa cậu ta một lần, cho cậu ta ném thử tư vị tuyệt vời dục tiên dục tử, ảo tưởng thì hay rồi nhưng thực tế lại rất tàn khốc.

Trong nháy mắt trán Thi Càng Bác đầy vạch đen, lông tơ toàn thân dựng thẳng đứng, da gà nổi đầy, thực không thể tin đường đường học viện quý tộc lại có loại người đáng ghét này.

Huấn luyện viên Thạch thừa dịp Thi Càng Bác chìm vào suy nghĩ, bằng tốc độ kinh người vật thi Càng Bác xuống, bàn tay to đen vuốt lên vuốt xuống lồng ngực rắn chắc, còn tay kia thì xoa hạ thân to lớn của Thi Càng Bác....

“A! Cậu là người đàn ông tôi muốn chạm vào, coi như không tệ, thoải mái không? Tiểu Bác Bác!” Sắc mặt đáng ghét của huấn luyện viên Thạch khiến Thi Càng Bác hận không thể đánh một quyền sang, mặc dù người bị đè không thể nhúc nhích, nhưng anh là ai, anh là Thi Càng Bác, lần trước đã từng có thể quật ngã huấn luyện viên Thạch, lần này cũng không ngoại lệ!

Thi Căng Bác tập trung tất cả thể lực, lúc huấn luyện viên Thạch có lòng tham không đáy muốn tiến thêm một bước, tay không bị kiềm chế bắt lấy tay đen thô kia, chân dài đá mạnh vào lồng ngực. Huấn luyện viên Thạch không chú ý Thi Căng Bác dùng chiêu này, cho nên không có bất kỳ phòng thủ nào, bị đá ra xa ba mét nảy lên một cái, Thi Căng Bác lạnh lùng nghiêm mặt nói: “Thi Căng Bác tôi không phải là người đàn ông mà cậu dễ nhúng chàm được đâu!”

Cũng vì nhúng chàm không được cho nên càng muốn nhúng chàm!

“Sẽ có ngày cậu chết trên tay tôi, cúc hoa của cậu đã định là tôi sẽ bạo!” Huấn luyện viên Thạch chặt vật từ trên đất đứng dậy, vuốt ngực đau nhói, điên cuồng hét lên với bóng lưng Thi Căng Bác!

Huấn luyện viên Thạch đây là không bỏ cuộc, không nên chọc vào lòng Thi Căng Bác, kết quả gì cũng không nhận được!

Tô Đậu rời phòng tập san của trường, nơi mà cô không biết chú hai Thi suất bị nhúng chàm, bị cái người huấn luyện viên Thạch đáng ghét chơi đùa khiến Thi Căng Bác chán ghét vô cùng. Thật vất vả đến giờ nghỉ trưa, Thi Căng Bác gửi tin vào điện thoại của Tô Đậu, bảo cô đến sau vườn trường tìm anh!

Nơi đó là góc khuất của trường, cô nam quả nữ muốn làm chút gì đó đều dễ như trở bàn tay, Thi Căng Bác có thể tìm tới chỗ bí mật như thế, chắc chắn có ý đồ riêng! Tô Đậu mang theo tâm tình nửa mừng nửa lo đi đến vườn trường, Thi Căng Bác mang theo hai hộp com tiện lợi chờ cô.

“Chú hai!”

Nhìn thấy Thi Căng Bác, tâm tình Tô Đậu không thể diễn tả bằng lời, chạy vội lên trước, bỏ nhào vào thân hình cao lớn, một buổi sáng bị bỏ nhào hai lần, thân thể anh hấp dẫn như vậy?

“Ăn com!” Ăn com xong mới có sức làm chuyện khác! Tô Đậu không biết toan tính của Thi Căng Bác, ngoan ngoãn nhận hộp com tiện lợi, mở nắp hộp ra khuôn mặt trái xoan của Tô Đậu tê tái, Thi Căng Bác biết rõ cô bé kia có tật xấu kén ăn, ngày hôm nay cố ý cắt cà rốt thành những sợi mỏng.

“Sao không động đũa?” Thi Căng Bác bỏ qua khuôn mặt tái nhợt, hỏi.

“Cà rốt...” Tô Đậu rất muốn ném mấy miếng cà rốt cắt nhỏ tí kia đi, nhưng lần trước cô làm bị Thi Vân Hân tố cáo, đáng thương các cô bị phạt chạy sân thể dục hai vòng, nếu như hôm nay cô còn làm như vậy thì chạy hai sân thể dục cũng không xong chuyện được.

Cô bé kia có thể tự hiểu sao!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Mập Mờ Sau Buổi Trưa

Edit: Ngọc Hân

“Ăn!” Sắc mặt Thi Căng Bác tối xuống rồi mới lạnh giọng ra lệnh!

“Chú hai,...Có thể hay không?” Về mặt Tô Đậu cay đắng, muốn cò kè mặc cả với Thi Căng Bác.

Thi Căng Bác chỉ quay đầu liếc, nói: “Không thể!”

Ồ ô,... Ăn thì ăn! Tô Đậu giống như thấy chết không sờn, gấp một miếng cà rốt bỏ vào miệng, vốn định nhai hai miếng rồi nuốt vào bụng, nhưng cắn ra nước thơm ngon khiến Tô Đậu tròn tròn mắt.

“Ăn ngon không?” Cà rốt vốn thơm ngon, phải xào làm tan đi mùi cà rốt, rồi mới bỏ thêm gia vị vào thì thành cà rốt có mùi vị ngọt thơm.

“Dạ, ăn ngon!” Cà rốt được Thi Căng Bác chế biến qua thoáng cái biến hết vào trong bụng Tô Đậu, cô vẫn còn chưa thỏa mãn, hỏi: “Chú hai, còn không?”

“Hết rồi!” Thi Căng Bác buồn cười nói, một phút trước còn về mặt cay đắng, một phút sau tham ăn giống như đứa bé ba tuổi, cô gái này của anh quả thực là kẻ dờ hoi!

“No bụng quá!”

Tô Đậu nấc lên rồi gối đầu trên đùi chú hai, trong nháy mắt con buồn ngủ ập tới, một tay Thi Căng Bác yêu thương vuốt mái tóc dài như suối của Tô Đậu, một tay kia nhẹ nhàng vỗ về khuôn mặt trái xoan, tác phong không đứng đắn nói: “Nhưng tôi còn chưa ăn no!” Đúng, anh còn chưa no bụng, còn muốn ăn, Thi Căng Bác muốn ăn không phải là com hộp mà là Tô Đậu, người không biết nguy hiểm tới gần!

“Không còn cơm nữa!” Mặc dù rất buồn ngủ, Tô Đậu vẫn cố mở đôi mắt lim dim, khờ dại nói.

“Tôi không ăn cơm hộp!” Thi Càng Bắc buồn cười giải thích.

“Không phải ăn cơm, vậy ăn gì?” Tô Đậu bị cơn buồn ngủ kiềm chế suy nghĩ, ngây ngốc hỏi, nhưng lời này mà nói đối với Thi Càng Bắc là hỏi rất hay, anh ăn gì, đương nhiên là ăn cái đồ quý tham ăn này!

Khuôn mặt tuần tú dần dần tới gần, Tô Đậu nhắm mắt nên chỉ cảm thấy có vàng đen bao phủ, không kịp bất kỳ phản ứng nào, thân thể nhỏ xinh bị ngã nhào trên cô, lưng đau đớn đồng thời cũng khiến cô tỉnh ngủ, bàn tay nhỏ bé nhanh chóng chống lên lồng ngực rắn chắc, cả lăm nói: “Đừng, ở đây là trường học, bất cứ lúc nào cũng có người đi qua!”

“Cô bé, nơi này là góc chết của vườn trường, vốn không có ai đi tới!” Thi Càng Bắc cũng không nói đến chỗ này là nơi làm chuyện vụng trộm tốt nhất.

“Nhưng” Tô Đậu muốn nói tiếp gì đó nhưng trong nháy mắt miệng cô bị ngậm lấy, Thi Càng Bắc lợi dụng kẽ hở đưa lưỡi vào trong miệng nhỏ của Tô Đậu, cuốn lấy lưỡi cô mút thỏa thích, chất mật ngọt này khiến Thi Càng Bắc muốn dừng mà không được. Hạ thân lập tức dâng lên dục vọng thiêu đốt, Tô Đậu cảm nhận lồng ngực rắn chắc đập không ổn định, Tô Đậu hơi bần khoản không dám đáp lại sự xâm lược của Thi Càng Bắc, chỉ có thể thờ hồn hèn theo bản năng.

Nụ hôn lưỡi mang theo dục vọng giằng co mấy phút đồng hồ, lâu đến gần như Tô Đậu cảm giác hít thở không thông, lúc Thi Càng Bắc rút ra ngoài mang theo một sợi chỉ bạc, xung quanh lập tức bay đầy mùi tình dục, Tô Đậu nhìn sang vẻ mặt kêu gọi của Thi Càng Bắc, khuôn mặt nhỏ nhắn thẹn đến muốn chui xuống đất, quay đầu giấu tóc.

Thi Càng Bắc cong môi khẽ cười một tiếng, ghé vào bên tai Tô Đậu rỉ tai hai câu, khuôn mặt Tô Đậu từ đỏ chuyển thành xanh rồi từ xanh chuyển sang trắng, rồi mới bật người nhào vào trên người Thi Càng Bắc, hoảng sợ hỏi anh: “Anh ta, anh ta . . . Không làm gì chứ đây chứ?”

“Em cứ nói đi!” Thi Càng Bắc nắm mũi Tô Đậu, ném vấn đề vào trên người cô cho cô tự nghĩ! “Đề nghị vừa rồi của tôi, em nghĩ thế nào?”

“Việc này. . .” Nhớ tới lời Thi Càng Bắc nói bên tai cô, trong nháy mắt khuôn mặt trắng nõn của Tô Đậu đỏ bừng, việc đó. . . . Cảm thấy quá khó xử, việc này muốn cô dám sao đây?

“Tôi cho em suy nghĩ nửa ngày, đêm nay cho tôi câu trả lời thuyết phục!”

“Chú hai, không muốn được không?” Khuôn mặt đỏ như lửa đốt không dám nâng lên, lúc này Tô Đậu muốn đào một cái hố để chôn mình.

“Vậy được rồi, để nó bị vấy bẩn vậy!” Thi Càng Bắc làm bộ từ trên cô đứng dậy, phải cò trên người xuống, góc áo lại bị một bàn tay nhỏ nắm chặt, Thi Càng Bắc nghi ngờ xoay người, nhìn cô gái cúi thấp đầu từ này tới giờ không dám nhìn của mình, “Cháu, cháu. . .” Tô Đậu nói hồi lâu cũng không thể nói đủ câu, Thi Càng Bắc nâng khuôn mặt đỏ ửng của cô, cố ý phụng phịu hỏi: “Cháu cái gì?”

“Chú, chú nói. . . Cho cháu nửa ngày suy nghĩ, không, không thể đổi ý được!”

“Được!” Thật ra cô bé của anh đã động lòng, Thi Càng Bắc vuốt ve cơ thể cô rồi lên giường mặt cô một lát, sau đó mới ngồi trở lại trên bãi cỏ hồi này, ôm nhau, cảm nhận nhiệt độ nóng rực của cơ thể nhau, ngủ nửa giờ, mãi đến khi tiếng chuông hết giờ nghỉ trưa vang lên Tô Đậu không đành lòng trở về phòng học, còn Thi Càng Bắc ôm tâm tình cực vui đi về phòng giáo viên.

Nửa ngày nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn thì cũng không ngắn lắm, Tô Đậu giành trọn ba tiết để suy nghĩ đề nghị của chú hai, nhớ tới lời thì thầm đó Tô Đậu thật sự muốn đâm đầu chết cho rồi, sao chú hai lại đề cập tới yêu cầu khiến người ta khó mở miệng như vậy chứ? Mặc dù cảm thấy khó xử nhưng không động lòng là gạt người, thực ra cô nghĩ, cô là gái chưa chồng, sao có thể làm loại chuyện đó?

Mặt Tô Đậu đỏ ửng, càng nghĩ khuôn mặt càng đỏ, bộ dạng này muốn người ta phạm tội, mặt thầy giáo lớp 11 có phần kích thích như gà chọi, nguyên nhân – Tô Đậu!

Trên lớp học, Tô Đậu không để ý học đám thầy giáo sẽ một mắt nhắm một mắt mở, nếu như Tô Đậu không hiểu thì sẽ rớt, bọn họ có lý do quang minh chính đại để thân mật hơn. Đương nhiên, dường như Tô Đậu không cho cơ hội như vậy để bọn họ thân cận, nhưng mà, cái gì cũng có ngoại lệ!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Bị Dạy Hư

Tiết học cuối cùng còn chừng chưa tới năm phút, các bạn học cùng lớp đã dọn hết đồ đạc trên bàn, sách vở học tập, chỉ chờ tiếng chuông vang lên. Lúc này Tô Đậu ước gì thời gian trôi qua chậm một chút, như vậy mới có thể kéo dài, nhưng ông trời không chiều theo ý cô, tiếng chuông tiết học cuối cùng vừa vang lên, không gian yên tĩnh lập tức ồn ào, các bạn học tốp năm tốp ba đi ra, trong miệng thảo luận đi chỗ nào. Còn Tô Đậu nhìn bàn trống không trước mặt, là người cuối cùng đi ra khỏi phòng học.

Tô Đậu vừa đi vừa gửi tin cho Thi Càng Bác, nói cô chờ anh ở đoạn đường lúc sáng. Thi Càng Bác nhanh chóng trả lời Tô Đậu, chỉ một chữ OK, ngắn gọn mà mạnh mẽ! Tô Đậu đợi ở đoạn đường kia tầm 5 phút thì xe Thi Càng Bác đã dừng bên chân cô, cửa xe mở Tô Đậu liền chui vào, Thi Càng Bác lái xe hòa vào dòng xe cộ, “Đi đâu ăn cơm?”

“Dạ...” Tô Đậu suy nghĩ, cuối cùng cũng không biết đi ăn chỗ nào, lúc này điện thoại Thi Càng Bác vang lên một khúc nhạc rất dễ nghe, anh thờ ơ nhìn màn hình báo tên rồi mới đưa cho Tô Đậu, nói: “Nghe giúp anh!”

“Dạ!” Tô Đậu cầm lấy điện thoại ấn nút nghe máy, bên kia truyền tới tiếng ồn ào: “Càng Bác, khu Hồng Đăng!”

Khu Hồng Đăng? Là chỗ nào? Bên kia nói chưa dứt lời thì đã trực tiếp cúp máy, truyền đến tiếng tí tít.

“Chú hai, chỗ nào là khu Hồng Đăng?” Dáng vẻ Tô Đậu tò mò đáng yêu, bày ra vẻ mặt không hiểu hỏi.

Khu Hồng Đăng và Lan Quế Phường không có gì khác nhau, nói chung đều là nơi giành cho giới trẻ tiêu khiển, Thi Càng Bác đơn giản giải thích, sau khi Tô Đậu nghe chỗ hiểu chỗ không, những chỗ đó hẳn là nơi không phải kiểu ngoan ngoãn như cô có thể đến chơi bời!

Nửa giờ sau xe dừng trong bãi đỗ xe gần khu Hồng Đăng, hai người xuống xe, Thi Càng Bác ôm thân thể nhỏ bé của Tô Đậu, hai người cùng đi vào câu lạc bộ. Dọc đường đi cặp mắt to xinh đẹp của Tô Đậu tò mò nhìn xung quanh, chỗ nào của khu Hồng Đăng cũng khiến người ta nhìn mờ mắt, đặc biệt đối với Tô Đậu ngoan hiền mà nói, những chỗ đó đều mới lạ, đáng kinh ngạc. lquydoon

“A a a... Dừng nhào vào tôi!”

Vừa tiến vào cửa chính câu lạc bộ, mấy tiếng hò hét như lang sói vọng cả câu lạc bộ, tình cảnh này gần như ngày nào cũng diễn ra một lần, bảo vệ và nhân viên phục vụ trong câu lạc bộ thấy nhưng ‘không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị,’ tập mãi thành thói quen!

“Không nhào vào anh thì nhào vào ai?” Trong câu lạc bộ, những trai nhảy kia gần như bị mấy cô sắc nữ bỏ nhào qua, bây giờ không nhào vào họ thì nhào vào ai chứ?

“Nhào vào, nhào vào anh ta!” Trai nhảy bị nhào vào đưa ngón tay ra, kết quả ngón tay chỉ vào Thi Càng Bác đứng cách đó không xa, đám sắc nữ theo hướng ngón tay chỉ, khoảnh khắc nhìn thấy Thi Càng Bác, nước miếng chảy không kiềm chế được, “Á! Hàng này chất lượng chính tông, tôi nhào qua!”

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Tô Đậu đứng chần chừ trước mặt Thi Càng Bác, cô gái nhỏ bị người từ phía sau xách lên trên không, chặc chặc chế nhạo nói: “Cô gái nhỏ, đó là khách tôi mời tới, ngoan ngoãn đứng sang bên cạnh, nếu không tôi bảo cậu ta tới túm cổ em đi!” Uy hiếp trắng trợn, chiều này dùng rất hiệu quả trên người cô gái nhỏ, vừa nghe anh ta nói thân thể hơi run run, rồi mới chần nản đứng sang bên cạnh, sau đó không dám làm loạn gì nữa.

Ô ô... Anh rở xấu quá, chuyên bắt nạt cô!

“Khiến mọi người chê cười, mời bên này!”

Quan Kiệt liếc mắt nhìn cô gái rồi mới dẫn Thi Càng Bác và Tô Đậu đi vào phòng khách trên lầu, Tô Đậu khó hiểu ngoài đầu liếc mắt nhìn cô gái kia, trùng hợp cô lại thấy cô gái nhỏ làm mặt quỷ sau lưng Quan Kiệt, lập tức cười khi một tiếng, thi Càng Bác gõ nhẹ đầu cô, “Cười cái gì?”

“Cô bé vừa rồi thật đáng yêu!” Mặc dù Tô Đậu nói chuyện rất nhỏ nhưng Quan Kiệt thính lực hơn người, bắt đắc dĩ cười một tiếng, nói: “Cô ấy là em vợ tôi, Dạ Từ Đồng!”

“Cô bé kia hẳn khiến người ta rất vui vẻ!” Thi Càng Bác kết luận nói, từ sau đêm lần đầu tiên đến câu lạc bộ khiến gà bay chó chạy tới nay, nhân viên phục vụ nào cũng sợ cô, nhưng dần dần thành thói quen, hơn nữa khi anh ta hoảng sợ nghĩ đến phương pháp dạy dỗ cô bé, mà phương pháp đó vạn lần thành công, cuối cùng dạy cô bé này đến nơi đến chốn!

Mấy ngày này người nào đó đi công tác rồi, cô bé Đồng mới quấy rối lại, khiến cho câu lạc bộ người ngã ngựa đổ, trốn trốn tránh tránh, dứt khoát không để cô ôm được!

“Đến rồi!”

Dạ Huyền vừa mức xong súp chim, Quan Kiệt dẫn Thi Càng Bác và Tô Đậu vào, “Mời ngồi!”

“Từ Đồng không lên à?”

“Cô bé kia tưởng Thi Càng Bác là trai nhảy, gần như nhảy bổ vào người ta!” Quan Kiệt cười giải thích, Thi Càng Bác mỉm cười, thấp giọng hỏi Tô Đậu, “Cô bé, bộ dạng tôi giống trai nhảy lắm à?”

“Phốc...” Tô Đậu vừa uống một ngụm súp lập tức phun ra, vô cùng xấu hổ, sao chú hai hỏi người ta như vậy?

“Ha ha!”

Trong bầu không khí yên tĩnh, một người ngửa mặt lên trời cười trằng dài phá vỡ cục diện xấu hổ đó, Quan Kiệt vỗ vai Thi Càng Bác, nói: “Anh em, bộ

dạng cậu không có vẻ trai bao, mà là cô bé Đồng quá sắc nữ, đối với bất kỳ soái ca nào đều muốn nhúng chàm, nhân viên trong câu lạc bộ này của mình gần như đều bị nó nhúng chàm rồi.”

“...” Trán đầy vạch đen, Thi Căng Bác hết chỗ nói, ngược lại Tô Đậu nghe sững sờ, ngạc nhiên không thôi, “Anh Kiệt, có thể nói một câu không?”

“Cô bé!” Thi Căng Bác nhẹ giọng khiển trách, không muốn cô bé của mình bị tẩy não, tối nay tới câu lạc bộ này là lựa chọn sai lầm cả đời anh, khiến Thi Căng Bác hối hận lúc đầu đã quyết định sai lầm!

Tô Đậu và Dạ Từ Đồng cùng tuổi, sở thích hứng thú đều có chút giống nhau, ngoại trừ không phải sắc nữ, những thứ khác khá giống, nhưng ở chung lâu ngày sẽ nguru tâm nguru nã tâm mã, nghĩ sau này có khả năng sẽ như vậy, Thi Căng Bác không tự chủ đồ mồ hôi lạnh vì chính mình!

“Người ta muốn nghe kể!”

“Vừa ăn vừa nói!” Quan Kiệt lên tiếng giảng hòa, Dạ Huyền cũng rất đau đầu với em gái hư của mình, đồng thời cũng rất vui vẻ, lúc này làm một người ngồi nghe tin đồn thú vị của người khác, có loại hưởng thù không nói nên lời!

Mỗi một câu chuyện lý thú của Dạ Từ Đồng đều chọc Tô Đậu cười, trán Thi Căng Bác đầy vạch đen, nếu thực sự để hai cô bé này đi chung một chỗ, thiên hạ sẽ càng rối loạn hơn, mấy người đàn ông đều muốn ‘kính trọng nhưng không gần gũi.’

“Có cách trị cô ấy sao?” Tô Đậu nghe say mê gần như quên động đũa, Thi Căng Bác bên cạnh gấp rau giúp cô nhắc nhở cô ăn vài miếng, bữa cơm này Tô Đậu vui vẻ còn Thi Căng Bác thì đau khổ!

“Đương nhiên là có, cô bé Đồng cũng có điểm chết, vạn lần dùng vạn lần thành công, trị nó đến triệt để.” Quan Kiệt nói đến đây rồi tự mình cười vui vẻ!

“Điểm chết gì ạ?” Lòng hiếu kỳ của Tô Đậu bị gọi lên, đáy lòng ngứa ngáy, phải biết cho được điểm chết của Dạ Từ Đồng.

“Lần sau cô tới, tôi giới thiệu cô biết!”

“Đừng dạy hư cô ấy!” Giọng điệu Thi Căng Bác u oán cảnh cáo nói.

Khỏe miệng Quan Kiệt co quắp, gian trá bác lại: “Em gái Tô ở trong tay cậu đã bị dạy hỏng rồi!” Những lời này như phá mìn bộc phát khiến Tô Đậu như lửa đốt, khuôn mặt đỏ bừng, Thi Căng Bác khẽ ho, không đáp lại gì!

Cơm nước no nê, nói chuyện đêm dài, nhưng có cuộc điện thoại phá vỡ kế hoạch trong chốc lát, Thi Căng Bác cúp máy sắc mặt tối xuống, Tô Đậu kéo ống tay áo chú hai Thi, lo lắng hỏi: “Có phải xảy ra chuyện gì rồi không?”

“Chị dâu họ em đi rồi!” Thi Căng Bác nhẹ nhàng nói năm chữ, đây là tâm tình anh xem cuộc vui? Sao trên mặt không nhìn thấy chút hả hê nào, ngược lại như như đưa đám!

“Sao có thể như vậy? Không phải chị dâu họ và anh họ sống hạnh phúc lắm sao?” Bộ dạng Tô Đậu không tin, hai năm qua bọn họ gắn bó với nhau như keo như sơn, sao tách ra lại tách ngay vậy? “Chú hai, hôm nay không phải mừng 1 tháng 4 ngày Cá tháng tư đâu nhé, chẳng buồn cười chút nào!”

“Căng Bác, có phải có nội tình?” Không khí u uất buồn bực khiến Quan Kiệt không thể không mở miệng phá vỡ nó, còn Dạ Huyền bên cạnh lo lắng, tâm tư trăm chuyển ngàn động, hai người đàn ông thế mà lại bỏ qua sắc mặt cô gái lo lắng căng thẳng bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Gắng Gượng Qua Ải Này

“Hãy đi xem tình hình trước đã!” Bốn người hùng hùng hổ hổ lên xe, Thi Căng Bác lái xe tới thẳng chỗ ở của Tô Thần Tôn, vừa vào cửa đã thấy đồng bừa bọn đây đất khiến người ta vô cùng khiếp sợ. Mới chỉ một ngày mà căn phòng sạch sẽ trở nên lộn xộn không chịu nổi, có cả miếng kính vỡ khắp nơi trên mặt đất, đồ cô nổi tiếng quý giá cũng bị đập vỡ tan tành, đang ngồi dựa vào tủ rượu mượn rượu giải sầu chính là Tô Thần Tôn không uống rượu bao giờ sao?

“Vũ Ninh quan trọng với anh như vậy sao?” Dạ Huyền chạy lên trước cả hai người đàn ông, giữ lấy Tô Thần Tôn chặt vật không chịu nổi người đầy mùi rượu rỗng lên, Vũ Ninh luôn miệng nói hai người không yêu nhau, thật sự không yêu sao? Nếu Tô Thần Tôn không yêu cô vậy sao biến mình thành người không ra người, quý không ra quý như thế này? Vũ Ninh, cậu sai rồi, Tô Thần Tôn yêu cậu, anh ta thật sự yêu cậu.

Dạ Huyền nghĩ mình giúp sai rồi, hại người đàn ông trước mặt đau khổ, trong lòng rất khó chịu, miệng nói câu làm người ta nghe không hiểu: “Thật có lỗi!”

“Dạ Huyền, tại sao lại nói thật có lỗi với Tô Thần Tôn? Có phải em...” Thông minh như Thượng Quan Kiệt, chắc anh ta đoán được một chút gì đó rồi,

anh ta ngại ngần nói với Thi Cánh Bức: “Người anh em, tôi sẽ dạy lại người phụ nữ của mình, còn Khang Vũ Ninh, mình sẽ đi tìm cô ấy.”

“Không, cứ để hai người bọn họ tách ra một thời gian ngắn, như vậy mới có thể làm Thần Tôn nhận ra nỗi lòng mình, còn có thể cắt đứt đoạn tình yêu say đắm không có kết quả, đi thôi!” Chuyện tình cảm, sao người ngoài có thể nhúng tay được? Chỉ có người trong cuộc nghĩ thông suốt, mới có thể dứt tay cả đôi.

Đoàn người ồn ào rời khỏi nhà Tô Thần Tôn, sau khi lên xe Thi Cánh Bức nhìn Dạ Huyền qua kính chiếu hậu, nói: “Đưa tôi đi gặp Vũ Ninh!”

“Vâng!” Dạ Huyền gật đầu rồi nói địa chỉ cho Thi Cánh Bức, lúc gần đến chỗ mấy ngõ nhỏ mà Dạ Huyền vừa nói, cuối cùng cũng tìm được chỗ ở của Khang Vũ Ninh. Đó là một chung cư kiểu cũ, mấy ông già khá lớn tuổi chậm chạp ở đó. Vào giờ này có rất nhiều gia đình tắm rửa đi ngủ, chỉ còn một nhà còn sáng ánh đèn, phòng đó chính là phòng ở tầng trệt của người bỏ đi một ngày Khang Vũ Ninh.

Bốn người cùng đi lên cầu thang chung cư, sau khi lên tới tầng thì Dạ Huyền nhấn chuông cửa, Khang Vũ Ninh cửa tắm xong nghi ngờ đi ra mở cửa, từ mắt mèo nhìn thấy Dạ Huyền thì lập tức mở cửa, sững sờ nhìn hai người đàn ông phía sau cô: “Các người...”

“Yên tâm, Thần Tôn không đến đây!” Thi Cánh Bức nói.

Nghe thấy tên Tô Thần Tôn, vẻ mặt bình tĩnh như nước hồ thu nổi lên chút gợn sóng, lúc trước đã nói không có trách nhiệm tình cảm gì, sao hôm nay nghe thấy anh không theo tới, đáy lòng lại dâng lên thất vọng? Thì ra, trong lúc vô tình... Đã yêu!

“Vào đi, muốn uống gì? Tôi mới vừa tới nên gì cũng chưa kịp chuẩn bị gì cả, tôi cũng không biết Dạ Huyền lại nhanh chóng nói cho mọi người biết.” Khang Vũ Ninh vừa nói vừa dẫn bọn họ vào nhà, “Tôi hi vọng sau hôm nay cũng không nói cho anh ta biết.”

“Mặc dù Thần Tôn là anh em nhiều năm của tôi, nhưng tôi không có ý định mật báo với cậu ta, nếu như cậu ta không hiểu rõ ràng, nói cho cậu ta biết cũng không có ý nghĩa gì!”

“Cảm ơn anh, anh Thi!” Thi Cánh Bức khéo léo hiểu lòng người khiến Khang Vũ Ninh cảm kích trong lòng, chuyển tầm sang Tô Đậu ngồi bên cạnh không lên tiếng, “Đậu Đậu, em sẽ không nói với anh họ đúng không?”

“Em...” Trong đầu lập tức hiện lên hình ảnh anh họ mượn rượu giải sầu, trái tim Tô Đậu đau nhói, không trả lời mà hỏi ngược lại: “Chị dâu họ, sao chị phải rời khỏi anh họ? Chị thật sự không yêu anh họ? Một chút cũng không yêu sao?” Tô Đậu hỏi liên tục ba câu làm Khang Vũ Ninh nhất thời nghẹn lời, từ yêu này quá nặng rồi. Hai năm qua Tô Thần Tôn đối xử với mình rất tốt, nhưng tốt thì chưa đủ, một khi đã yêu không phải tốt là có thể thỏa mãn, cô chẳng những muốn Tô Thần Tôn tốt với mình mà cô còn muốn yêu, nhưng Tô Thần Tôn yêu cô không?

“Nhìn đoạn video này đi!” Thi Cánh Bức lấy điện thoại ra, mở video, một đoạn phim hiện ra trước mắt Khang Vũ Ninh, vừa liếc qua cả người ngây ngẩn, đây là Tô Thần Tôn cô quen biết gần hai năm sao? Trong ấn tượng, Tô Thần Tôn không uống chút rượu nào sao giờ... Trong lòng rất muốn cứng rắn, nhưng cô càng nhìn càng đau lòng, cô rời đi thật sự quan trọng như vậy ư?

Hai năm trước, đêm đó lúc muốn cô đó, Khang Vũ Ninh vĩnh viễn nhớ kỹ, khi đó Tô Thần Tôn nói bao nuôi để chịu trách nhiệm nửa người dưới của mình mà không phải cưới, anh còn nói không muốn chịu trách nhiệm với tình cảm, nếu như yêu tôi thì rời đi!

Hôm nay, sau hai năm, cô rời đi không phải vì tình cảm với anh mà là vì đứa trẻ trong bụng, cô còn nhớ rõ anh nói, đứa bé của anh phải do vợ danh chính ngôn thuận của anh sinh ra, nếu như cô không cẩn thận có thì phải đến bệnh viện nạo phá hoặc là rời đi, cuối cùng cô lựa chọn về sau, lên lút rời đi, cô làm theo ba điều quy ước của anh, sai rồi sao?

“Anh ấy là Tô Thần Tôn, nạn này, nhất định sẽ cố gắng vượt qua!”

Miệng Khang Vũ Ninh căng cứng, làm thế nào cũng không muốn mở ra, mặc cho Tô Đậu vây quanh người lạnh lùng chất vấn, cô ngậm chặt miệng từ đầu đến cuối. Nghĩ đến hình ảnh anh họ mượn rượu giải sầu, Tô Đậu khóc, Thi Cánh Bức tối mặt thờ dài, vỗ lưng Tô Đậu yên lặng an ủi cô. Dạ Huyền thì biết rõ trong lòng chua xót, tâm tình phức tạp muốn nói lại thôi, cô rất muốn nói Vũ Ninh có em bé, cô và Tô Thần Tôn từng ký ba chương hợp đồng tạm thời, lặng lẽ rời đi là bất đắc dĩ, nhưng lời ra đến miệng lại cứng rắn nuốt vào trong bụng.

“Về đi!”

“Nhưng... Như vậy...”

“Nếu như anh họ em yêu chị dâu họ thì cô ấy sẽ không đi, nếu không yêu...” Sáu chữ tách ra là điều tốt nằm trong cổ họng Thi Cánh Bức, anh không muốn cô bé tiếp tục đau lòng, đành phải ngừng lại, “Nghỉ ngơi cho khỏe, không cần tiễn chúng tôi.” Thi Cánh Bức quay đầu nói với Khang Vũ Ninh, rồi bốn người ồn ào rời đi.

Đêm đó rất dài, mãi không thấy đường chân trời sáng rạng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Ghen

Cùng lúc đó, bốn người trở về nhà riêng của mình đều không chớp mắt, thức đến khi trời sáng, thời gian vẫn im lặng xoay theo quỹ đạo, ngày qua ngày, đêm lại tới đêm. Khang Vũ Ninh nói đúng, hoạn nạn này Tô Thần Tôn nhất định phải gắng gượng vượt qua, nhưng chỉ mới ba ngày mà thôi mà người kia như mất hồn mất vía, Tô Thần Tôn cả ngày mụn rệu giải sầu, bộ dạng chật vật, khí phách thay đổi trở lại công ty, sử dụng công việc tê liệt chính mình, dùng bận rộn để khóa lấp lòng ưu thương. Những ngày này, sau khi tan học Tô Đậu đến thẳng công ty anh, kiên quyết lôi kéo anh về nhà ăn cơm, sợ không có chị dâu họ bên cạnh chăm sóc anh, anh không biết thương tiếc bản thân mình, đối bụng hại dạ dày.

“Các người...”

“Cũng do Đậu Đậu lo lắng cho thân thể cậu.” Thi Càng Bác thừa dịp Tô Thần Tôn mở miệng từ chối, anh cắt ngang nói, “Đừng để cô bé lo lắng cho cậu!”

“Tôi là anh họ nó, anh em họ quan tâm lẫn nhau là lẽ đương nhiên, sao vậy, giọng điệu chua quá, ghen tỵ?” Đây là lần đầu tiên Tô Thần Tôn mở miệng vui đùa trong mấy ngày này, đáng tiếc chuyện đùa này tuyệt đối không hề buồn cười, ngược lại rất chua xót, tại sao... Lúc trước không biết quý trọng? Quý trọng rồi sao lại rời bỏ anh mà đi? Anh không làm được một người tình tốt sao?

Có thể cười đùa người khác có được xem như là trở lại bình thường không?

“Rất nhiều ngày rồi, không có ý định tìm cô ấy hỏi cho rõ ràng sao?”

“Tôi cảm thấy chuyện đó không cần thiết, cứ như vậy đi!” Ngày nào khúc mắc chưa giải được anh không thể hứa hẹn, đã không được thì cứ tách ra. “Cũ không đi thì mới không tới, cậu hiểu chứ!”

“.....”

Thi Càng Bác nhe răng, hai năm, hai năm không cách nào để cậu ta quên đoạn tình cảm không có đoạn kết này, chuyện tình này ngoài khiến người ta cảm động thì cũng khiến người ta đau lòng. Khang Vũ Ninh tự mình hiểu, lùi bước trước khi chưa rơi vào tay giặc quá sâu là lựa chọn chính xác, như vậy có thể giảm bớt đau khổ, đồng thời biết trước kết thúc. lẹquydon

Nhưng không ai biết nguyên nhân thực sự cô rời đi, nếu như không phải vì chuyện ngoài ý muốn đó, Khang Vũ Ninh cam lòng với tình hình hiện tại, tiếp tục làm người phụ nữ sau lưng Tô Thần Tôn. Vấn đề là chuyện ngoài ý muốn đó tới, nên không có khả năng tiếp tục duy trì tình hình hiện nay, cô muốn nhiều hơn, thậm chí danh phận, những thứ đó Tô Thần Tôn đều không thể cho cô được, đã không cho được thì ra đi là lựa chọn sáng suốt nhất!

“Anh họ, anh nhất định phải thử món thịt do em làm này, chú hai dạy em làm đó.” Tô Đậu từ phòng bếp đi ra, cười yêu kiều khoe khoang, hoàn toàn quên bầu không khí nặng nề xung quanh, “Miệng anh họ chắc chị dâu nuôi thành kén ăn rồi, em làm chắc không thể nuốt nổi.”

Rõ ràng bàn tay kẹp lấy miếng thịt, nhưng hai ba giây sau vẫn không bỏ vào miệng, còn làm bộ như không có gì, tán thưởng nói: “Mặc dù không được như vậy nhưng mùi vị không tệ, cố gắng lên!”

“Ha ha, cảm ơn anh họ!” Tô Đậu gấp một miếng thịt đặt trong chén Thi Càng Bác, nói: “Chú hai, mau nếm thử thịt cháu kho đi.” Ánh mắt chờ mong của cô làm Thi Càng Bác không cách nào từ chối, gấp một miếng bỏ vào miệng, nhai vài miếng, hương vị thơm ngon chậm rãi tan trong miệng, ngọt mà không ngán, gia vị vừa phải, quả là không tệ!

“Chú hai, thế nào?” “Ăn rất ngon!”

“Những món khác thì sao?”

“Tôi thử xem!”

Tô Thần Tôn nhìn hai người thân mật phía đối diện, thoáng chốc mất đi nửa khẩu vị, tại sao vậy? Vì lẻ loi một mình, hay là... Không có cô ăn không thú vị gì?

Những ngày này vì chuyện tình cảm của anh họ và chị dâu họ, Tô Đậu dường như đã quên mất một chuyện, chú hai không đề cập tới, không phải cô vẫn có thể giả vờ như không có chuyện gì sao? Haizzz, đề cô tiếp tục làm đà điều đi!

Tiền Tô Thần Tôn bề ngoài ra vẻ không sao cả về, trong nháy mắt căn phòng to chỉ còn lại hai người vừa giống cha và con gái vừa giống như tình nhân. Thi Càng Bác nhìn thân thể nhỏ bé làm bộ bận rộn, như có điều suy nghĩ, cuối cùng hóa thành tiếng thở dài, rồi bước chân đi vào phòng ngủ. Tô Đậu trốn ở phòng bếp biết rõ có thể tránh được một lúc chứ không tránh được cả đời, có một số việc trước sau gì cũng phải đối mặt, chú hai Thi cho cô suy nghĩ nửa ngày, kết quả lại nghĩ rất nhiều ngày.

Khi đồng hồ treo tường chỉ số mười, Tô Đậu biết không thể kéo dài thời gian nữa, làm như vậy có vẻ quái đản quá.

Tô Đậu rón ra rón rén vào phòng ngủ, một bóng dáng cao lớn nằm trên giường, nhẹ nhàng đi tới, chú hai Thi ngủ.... Có phải cô lại tránh được một đêm không? Đáy lòng ngoài may mắn còn cảm thấy mất mát, rất mâu thuẫn, một mặt muốn chú hai, mặt khác lại sợ hãi, cuối cùng hóa thành tiếng thở dài bất đắc dĩ.

Đứng bên giường hồi lâu, xác định chú hai Thi đã ngủ, Tô Đậu rón rén cầm bộ đồ ngủ đi vào phòng tắm, tắm hết mồ hôi trên người, thân thể nhẹ nhàng khoan khoái từ phòng tắm đi ra, còn mang theo mùi hương thơm ngát. Tô Đậu nằm bên kia giường, muốn tìm vị trí thoải mái trong ngực chú hai thì sợ đánh thức anh, cuối cùng đành nằm nghiêng ngủ.

Thi Càng Bác thực sự không ngủ, anh chỉ giả vờ ngủ say, mãi đến khi thân thể nhỏ bé bên cạnh truyền đến tiếng hít thở đều đều, anh mới chuyển động tư thế ngủ, ôm thân thể nhỏ bé vào trong ngực mình, đồng thời bàn tay lặng lẽ dè lên ngực Tô Đậu nhẹ nhàng bóp nắn, thân thể dưới áo ngủ tỏa ra hương thơm mê người, khiến Thi Càng Bác nhiệt huyết sôi trào, dục hỏa trong nháy mắt không thể cứu vãn.

Mỗi một lần kiểm chế, mỗi một lần chịu đựng, dục vọng từ đầu đến cuối đều đạt đến đỉnh điểm. ... Thi Càng Bác nhẹ nhàng xốc đồ ngủ Tô Đậu lên, dựa vào ánh sáng yếu ớt, hai nụ hoa bị anh xoa nắn vênh vênh đã nhô lên, bộ ngực hoàn mỹ thoáng chốc làm Thi Càng Bác không thể dời mắt, rất muốn... Rất muốn giữ lấy, nhưng cuối cùng đành dừng tay, ôm thân thể nhỏ bé đi vào mộng đẹp.

Một đêm này một người ngủ rất ngon, một người trần trọc, một người không chớp mắt, lúc ánh mặt trời vừa ló dạng nơi chân trời, Thi Càng Bác đã rời giường, một thân đồ thể thao chạy bộ sáng sớm.

Giờ sinh học của Tô Đậu là hơn bảy giờ sáng, cô ngái ngủ bỏ nhào người về phía trước, bên kia giường trống không, con sâu ngủ thoáng cái biến mất. Tô Đậu chậm chậm từ phòng ngủ đi ra, phòng khách to như vậy yên tĩnh có phần khiến người ta sợ hãi, lúc Tô Đậu muốn la lên bên kia phòng bếp truyền đến tiếng vang rất nhỏ, cô lập tức từ từ chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Vô Lắc Ngưu Lang (Trai Bao)

Thi Càng Bác mặc tạp dề đàn ông xào mì, sau khi chạy bộ về anh tắm rửa rồi mới bắt đầu chuẩn bị bữa ăn sáng cho hai người, Tô Đậu thích đồ ăn Trung Quốc, còn anh thích ăn đồ Tây Âu, cho nên ngào nào cũng đều chuẩn bị hai phần ăn sáng khác nhau. Tô Đậu dựa vào cánh cửa nhìn chú hai mặc tạp dề đàn ông, lúc nào chú hai cũng khiến người ta không thể dời mắt đi được, mấy nữ sinh hâm mộ hoàn toàn biểu lộ ra mặt. Sau khi Thi Càng Bác mang mì lên bàn, xoay người thì thấy vẻ mặt xinh đẹp si mê nhìn mình, lúc đi qua cửa bùng trán Tô Đậu, nói:

“Mang mì xào ra đi.”

“Dạ!”

Tô Đậu bung mì sang, lúc cô nàng tham ăn muốn gấp một miếng thì tay cô bị vỗ hai cái, bộ dạng tủi thân trừng mắt về mặt phụng phịu nhìn chú hai, “Có phải em chưa rửa mặt đánh răng?”

“Á, cháu quên!”

Tô Đậu hoảng hồn la một tiếng, Thi Càng Bác không nói gì, sau đó thúc giục cô vào phòng rửa mặt!

Ăn xong bữa ăn sáng, Tô Đậu ngồi trên ghế lái phụ nhìn chú hai ngồi trên ghế tài xế, hỏi: “Chú hai, mấy ngày này Vân Hân không đến trường, xảy ra chuyện gì ạ?”

“Nghỉ phép đi Newyork.” Thi Càng Bác thờ ơ trả lời, ánh mắt chăm chú nhìn tình hình đường xá phía trước, Tô Đậu nghe xong kích động, wow wow xong lại hỏi, “Newyork á, cháu cũng muốn đi!”

“Lần sau dẫn em đi!”

“Thật không?”

“Thật!”

“Chú hai, yêu chú quá.”

Kít – Đột nhiên tiếng phanh xe khiến Tô Đậu gần như vọt tới kính chắn gió, may là có thắt dây an toàn, bằng không cái trán bị tội rồi.

“Chú hai, sao chú phanh đột ngột thế?” Tô Đậu hoảng hồn ôn ôn mềm mại phản nản.

“Cô bé, nói lại lần nữa xem nào!” Bình tĩnh như nước hồ thu cuộn cuộn kích động, nếu như thời gian và địa điểm thích hợp thì Thi Càng Bác đã đẩy Tô Đậu xuống chỗ có giường rồi, sau đó hòa tan cô vào cơ thể mình.

“Nói gì ạ?” Cô có thể giả ngu hay không, chưa nói gì cả?

Tục ngữ có câu: Lời nói như bát nước đổ đi, thu hồi cũng không được, cho nên cô không thể không giả ngu!

“Câu vừa rồi!”

“Không nói được không?”

“Được!” Dễ dàng thỏa hiệp như vậy? Tô Đậu kinh hãi quá đổi, Thi Cánh Bắc lại bổ sung thêm một câu: “Bỏ em ở đây, tự mình đi tới trường học, cách thời gian vào lớp chỉ còn 6 phút, em vẫn có thể kịp, tôi không miễn cưỡng, em nói đi.”

A a a... Gian trá! Không nên ức hiếp người ta như vậy.

Dưới sự lạm dụng uy quyền của Thi Cánh Bắc, Tô Đậu nói, đôi môi cô lập tức bị ngậm lấy, triền miên mút thỏa thích, lúc sắp hít thở không thông, cuối cùng Thi Cánh Bắc cũng thả đôi môi mềm mại dụ hoặc anh ra, rồi mới khởi động lại động cơ, xe chạy như bay tới hướng trường học. Lúc đến đường gần trường học còn hai phút, Tô Đậu chạy vào cổng trường, vừa thở hổn hển chào mấy anh mấy chị lớp trên vừa chạy lên lầu, cho dù chạy như vậy nhưng rất không may vẫn đến muộn, cũng đã qua thời gian điểm danh.

Tô Đậu đau khổ bị ở lại làm trực nhật, đều là do chú hai, nhưng cô cũng có phần không đúng, nếu cô không nói câu nói kia thì sẽ không làm chú hai lỡ thời gian đến trường, hu hu

Gần như sắp vào tiết thứ nhất, có một số người còn muộn hơn cả cô, giáo viên dạy dỗ vài câu rồi mới cho mấy bạn học vào lớp. Lúc Tô Đậu thấy rõ trong đám hỗn loạn đến muộn, không phải Văn Hân ở Newyork sao? Sao giờ.... Lúc Thi Văn Hân đặt mông ngồi xuống ghế, bị Tô Đậu kéo tới hỏi khê.

“Không phải cậu đi Newyork à?”

“Đúng vậy, hôm qua vừa về, chênh lệch múi giờ, tớ vẫn còn tưởng đang ở Newyork, ngủ quên.”

“.....”

Nghỉ phép vài ngày liền có vấn đề chênh lệch giờ, ai tin được chứ? Tô Đậu cười ám muội, lúc còn muốn nói gì đó thì về mặt giáo viên rét lạnh, hô lớn: “Thi Văn Hân, Tô Đậu, hai người lập tức ra hành lang đứng phạt cho tôi!”

“Dạ!”

“Dạ!”

Về mặt hai người bị gọi tên vô cùng đau khổ rời khỏi lớp học ra đứng trên hành lang, đương nhiên, hai người giống như khi bị mấy học sinh khác đi qua cười nhạo.

“Mẫu dạ xoa chưa thỏa mãn dục vọng? Con tức lớn như vậy!” Thi Văn Hân nói lảm bảm.

“Chắc là đến tháng!”

“....”

Thi Văn Hân trừng mắt liếc Tô Đậu, nén giận nói: “Tớ vừa về, bị cậu liên lụy rồi!”

“Hắc hắc, cái này gọi là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu!”

“Ở cùng đồ quý như cậu, tớ mệt chết đi được!”

“Hôm qua về, không phải được nghỉ nhiều sao?”

“Nghỉ ngơi cái cọng lông!” Thi Văn Hân luống cuống nói câu cãi lại, trong lòng thầm chửi cái tên tinh lực tràn đầy kia, sói xám lớn thêm khát khiến người ta hoảng sợ.

Tiếng chuông vừa vang lên Thi Văn Hân đi chậm chậm về phòng học, hình ảnh không hề thực nữ, đặt mông ngồi xuống ghế rồi mệt mỏi nằm gục xuống bàn học. Tô Đậu đi vào lớp, thấy Thi Văn Hân thoáng chốc đã ngủ, về mặt ngạc nhiên nhưng không dám thể hiện ra ngoài.

Thi Văn Hân ngủ trọn ba tiết, tiết thứ ba là tiết toán học, Thi Cánh Bắc đi lên dùng ánh mắt hỏi dò Tô Đậu bên cạnh, vì có sự ăn ý nên Tô Đậu lập tức giải thích nói: “Thưa thầy, bụng Văn Hân không thoải mái, cô ấy không tới phòng y tế ạ.”

“Để bạn ấy ngủ đi, tiếp tục!”

Như trút được gánh nặng, sau đó trên lớp học vang lên tiếng giảng bài của Thi Cánh Bắc, toàn bộ bạn học đều nghe rất hăng say, không thấy nhàm chán chút nào, càng không có bạn học phá phách. Chủ yếu là trong quá trình giảng bài Thi Cánh Bắc dùng giọng điệu thoải mái khiến mấy bạn học nhất thời thích môn khoa học tự nhiên, toán học cũng không khó học, vấn đề nằm ở chỗ có hứng thú hay không mà thôi.

Mỗi lần có tiết dạy của Thi Cánh Bắc mấy bạn học cùng lớp đều cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh, mỗi tiết đều có 45 phút, sao chưa chi đã muốn tan

học rồi? Lê quý đôn,

“Ngày mai có cuộc thi trắc nghiệm nhỏ, về nhà nhớ ôn tập đề thi cho kỹ, mấy bạn học thi trắc nghiệm lần trước không được khá nhất định phải chú ý.”

“Dạ!” Các bạn học trong lớp phụ họa, đây chính là đoàn kết lực lượng.

“Tan học!”

“Thầy Thi, bài này em có chút không hiểu!”

Trên bục giảng, mấy nữ sinh vây quanh bóng dáng cao ngất, cánh như thế này gần như ngày nào cũng diễn ra một lần, mặc dù Tô Đậu hơi ăn dấm chua, nhưng cũng không biểu hiện ra mặt. Sau khi hết tiết thứ tư, Tô Đậu nhận được tin nhắn của chú hai gửi tới, ba chữ chõ cù vang lên rất mạnh mẽ, vô cùng mập mờ. Tô Đậu kéo Thi Văn Hân đi ra góc khuất bí mật của vườn trường, xa xa đã nhìn thấy bóng dáng cao lớn của Thi Cánh Bắc đứng đó, tốc độ bước nhanh hơn rồi bỏ nhào về phía trước.

Thi Cánh Bắc đón Tô Đậu vào lòng, Thi Văn Hân vẫn ngáp liên tục, ăn phần cơm trưa của Tô Đậu, Thi Cánh Bắc cũng chia cho cô ấy một ít, vì không biết Thi Văn Hân từ Newyork về cho nên không mang theo phần cơm cho cháu gái.

“Văn Hân, nói cho cậu biết một chuyện.” Tô Đậu cười ngọt ngào. “Chuyện gì?” Có cảm giác diêm xấu chạy sau lưng, khiến Thi Văn Hân đề phòng.

“Tớ đã đi khu Hồng Đăng, chú hai dẫn tớ đi.”

Khu Hồng Đăng là khu nào? Thi Văn Hân dùng ánh mắt hỏi chú hai của mình, đầu Thi Cánh Bắc đầy vạch đen, muốn nói nhưng lại bị Tô Đậu chặn trước một bước, nói: “Câu lạc bộ Ngưng Lang (traị bao).”

Bò, Nguru Lang?

Thi Văn Hân kinh ngạc há to miệng, gần như có thể nhét cả một quả trứng gà, cô chỉ đi Newyork có mấy ngày, sao những chuyện tốt này cô lại không gặp được?

Nhìn quá trình Thi Văn Hân từ kinh hoàng trở thành cười ngây ngô, khiến Thi Cánh Bắc nghĩ đến cảnh Dạ Ngữ Đồng tưởng mình là Nguru Lang nhảy xổ vào, nếu để ba cô bé này ở cùng một chỗ, thiên hạ này sẽ rối loạn, anh tựa như quên mất Văn Hân ham thích quái dị... Không giống người thường!

“Chú hai!”

“Sax, gì vậy?” Lúc này đến phiên Thi Cánh Bắc cảm giác có làn gió lạnh chạy qua sau lưng, đây là dự cảm chẳng lành ư?

“Cháu muốn đi khu Hồng Đăng!”

“Không được!” Thi Cánh Bắc kiên quyết từ chối, nhưng lúc này Tô Đậu lại nói: “Cũng được, chỗ đó có một cô gái bằng tuổi chúng ta, mấy anh Nguru Lang bên câu lạc bộ đều bị bạn ấy vồ rồi.”

“A a a... Đậu Đậu thôi, cậu đừng nói nữa, cậu nói tiếp tớ liền muốn điên lên rồi, tớ cũng muốn vồ như vậy, nhất định phải vồ lấy!”

“.....”

“Thật ra, tớ cũng muốn vậy... Vồ lấy!”

Hai cô bé này thật là xem Thi Cánh Bắc như người chết, đứng trước mặt một người đàn ông mà cứ nói vồ lấy vồ lấy, rốt cuộc là có biết rứt rề hay không? Sắc mặt Thi Cánh Bắc tối xuống, uy hiếp nói: “Các hai người nếu muốn đi khu Hồng Đăng, tôi lập tức tách hai người ra, nói được thì làm được, không tin các người thử khiêu chiến ranh giới cuối cùng của chú hai xem!”

Khiêu chiến ranh giới cuối cùng của chú hai? Rốt cuộc hai cô bé này có dám khiêu chiến không?

Thật ra Thi Văn Hân không có gì là sợ, cô không ở chung với Thi Cánh Bắc, ngược lại là Tô Đậu, một khi bị phát hiện, người chịu tội là cô ấy chứ không phải cháu gái Thi Văn Hân này. “Văn Hân, không đi được không?” Nói Tô Đậu cô không có gan cũng được, cô thật sự không dám khiêu chiến ranh giới cuối cùng của chú hai Thi.

“Sợ cái gì! Không phải chú hai đã gửi tin nhắn cho cậu, đêm nay có việc sẽ về nhà rất muộn ư, cậu sợ đông sợ tây làm gì?” Thu Văn Hân rất khinh bỉ nhìn sang Tô Đậu, quen biết Tô Đậu nhiều năm như vậy, lá gan sao bỗng chốc nhỏ đi thế?

Sợ đông sợ tây? Một cho cô ấy nói, Tô Đậu tức giận phản bác nói: “Cậu không ở cùng chú hai, đương nhiên to gan lớn mật rồi, tớ ở cùng chú ấy, ranh giới cuối cùng của chú ấy tớ chưa từng lĩnh giáo, tớ không muốn chịu tội đâu.”

“.....”

Lời Tô Đậu nói thức tỉnh Thi Văn Hân, trong nháy mắt sắc mặt u ám, rất không phân biệt nói: “Tớ từng lĩnh giáo, tớ bị giam trốn ba ngày trong phòng tối đen!” Hơn nữa lúc đó cô mới năm tuổi, trong lòng vẫn còn chút ám ảnh.

“Cho nên, ‘đẹp đường về phủ’ thôi!”

“Không được! Cho dù bị giam trong phòng tối lần nữa, tớ cũng muốn đi!”

“.....”

Tô Đậu rất muốn vẽ vòng tròn nguyên rủa Thi Vân Hân, tưởng là thuyết phục cô ấy bỏ cuộc giữa chừng, kết quả càng bị áp chế lại càng hăng, việc này là không nên đi về phía có hổ, hu hu... Cô không muốn đi, chú hai, cứu cháu!

Dưới sự lạm dụng uy quyền của Thi Vân Hân, cuối cùng Tô Đậu cũng phải đi, chuông vừa vang lên, hai người lao như mũi tên chạy về phía xe bus, chờ tầm 5 phút hai người lên xe, phong cảnh ven đường không lọt vào mắt Tô Đậu được, hiện giờ cô đau khổ muốn đập đầu vào kính thủy tinh, may là Thi Vân Hân phân tán sự chú ý của cô, thỉnh thoảng hỏi này hỏi nọ.

Xe bus chỉ dừng ở ba trạm, trên đường đi không bị tắc đường, tốc độ lại hơi nhanh, nửa giờ sau hai người xuống ở trạm xe bus khu Hồng Đăng, rồi đi bộ khoảng hai ba phút đến câu lạc bộ. Thi Vân Hân giống như họ Lưu lạc vào công viên, vô cùng tò mò, còn dùng điện thoại chụp mấy tấm hình lưu niệm, chứng minh mình đã tới đây!

“Vân Hân, cậu không sợ những tấm hình này sẽ bị chú hai nhìn thấy hả?”

“Sợ cái gì chứ!”

“.....”

Cô gái to gan lớn mật, chỉ e thiên hạ chưa loạn, sao biết chữ “Chết” ghi thể nào chứ!

Thi Vân Hân kéo Tô Đậu chậm chậm đi vào, lúc này trong câu lạc bộ không đông lắm, nhìn thấy có khách vào cửa, nhân viên phục vụ muốn đi lên trước chào đón, nhưng còn chưa đi được mấy bước đi bị ngã nhào xuống đất, trong nháy mắt tiếng gào thét thảm thiết vang vọng cả câu lạc bộ. Tô Đậu từng chứng kiến một lần rồi nên đã chuẩn bị tâm lý, còn Thi Vân Hân bên cạnh chưa từng gặp tình cảnh này, cô có thể bị hù ngã không?

“Này, cô làm gì thế?”

Dạ Từ Đồng nâng mi mắt, liếc mắt nhìn cô gái xa lạ cản đường, “Liên quan gì đến cô, cút!”

“Cô!”

Chưa từng có người dám to tiếng với cô, Thi Vân Hân nhất thời tức giận, đưa tay đẩy Dạ Từ Đồng ra, Ngu Lang bị đè trong nháy mắt khôi phục tự do, nhấp nháy mắt nhìn hai cô gái sắp chiến đấu, Jack hoảng sợ vội ngăn cản, tách hai cô gái ra: “Cô Đồng, đừng gây chuyện, nếu để anh rể cô biết, cô phải chịu phạt đó!” Đây mùi uy hiếp, Dạ Từ Đồng muốn tiếp tục đánh nhau tất nhiên cũng không dám, nhưng con giận này không thể nuốt xuống, cho nên oán giận trừng mắt liếc Thi Vân Hân ra đáng đại tiểu thư.

“Xin lỗi, bạn tôi không phải cố ý muốn đẩy cô.”

Tô Đậu gấp đến độ như kiến trên chảo, hai bước đi tới, xin lỗi nói với Dạ Từ Đồng.

“Sao phải xin lỗi cô ta? Tớ chính là cố ý đẩy cô ta.” Tô Đậu cảm giác sau lưng mồ hôi thấm ướt, Vân Hân đừng gây thêm phiền toái cho cô nữa chứ? Nói cho cùng câu lạc bộ này là địa bàn của người ta, không phải là lúc cô giờ trở thiên kim tiểu thư ra.

“À, tôi nhớ rồi, cô là người ngày hôm đó....”

“Tôi tên Tô Đậu!”

“Ngu Lang của cô chưa tới sao?”

“.....”

Nháy mắt trợn Tô Đậu đầy vạch đen, nói: “Chú ấy không phải Ngu Lang, chú ấy là ba nuôi của tôi, tên là Thi Cánh Bác, cô ấy là bạn tôi Thi Vân Hân!”

Dạ Từ Đồng chu môi hừ hừ, rồi quay sang nói với Jack: “Cô đây khát nước, rót ít nước trái cây lại đây giúp tôi.”

“Dạ!” Jack không dám chậm trễ với tiểu tổ tông này, quay đầu hỏi Tô Đậu, Thi Vân Hân: “Hai cô muốn uống gì?”

“Hồng trà, hai ly!”

“Xin chờ một chút!” Sau khi Jack vội vàng rời đi, Dạ Từ Đồng lập tức tập trung nhìn con mồi, tiếp tục vồ lấy mấy anh Ngu Lang. Còn Tô Đậu và Thi Vân Hân nghiêng răng nhìn người kia, tại sao cô ta lại có thể không kiêng nể gì vồ lấy Ngu Lang, còn hai người bọn cô thì ngồi bên cạnh nhìn người kia nóng vội, “Không được, tớ muốn vồ!”

“Vân Hân, cậu đừng làm loạn.”

“Tại sao cô ta có thể?”

Tô Đậu nhìn theo hướng Thi Vân Hân chỉ, nhìn bộ dạng hào sảng của Dạ Từ Đồng vỗ vập lấy Ngưng Lang, nói không hăm một thì đó là gạt người, vấn đề là nằm ở chỗ người ta là em vợ của ông chủ câu lạc bộ này, bọn cô có thể sáng vai ngang cùng người ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Phía Sau Hạnh Phúc Là Phải Trả Một Cái Giá Vô Cùng Nặng Nề!

Edit: Ngọc Hân

Dù Tô Đậu có khuyên đi nữa, cũng không khuyên được Thi Vân Hân động lòng, ánh mắt dò nhìn xung quanh câu lạc bộ mờ tối, lúc này có một đôi giày Tây tiến vào cửa, về mặt người đàn ông lạnh lùng, Thi Vân Hân bất chấp tất cả trực tiếp nhào về phía cửa....

“Cô là ai?”

Giọng nói rét lạnh, vô tình khiến người ta run như cây sậy, thân thể nhỏ bé của Thi Vân Hân bị xách lên run rẩy, run giọng nói: “Tôi, tôi là khách ở đây, anh, anh không phải là Ngưng Lang (Trai báo) sao?” Một câu nói mà nói đứt quãng, hóa ra là đầu lưỡi xoắn lại, hu hu... Người đàn ông này thật đáng sợ, chú hai, cứu cháu gái chú với.

“Ngưng Lang?” Người đàn ông cười lạnh một tiếng, “Con mắt nào của cô nhìn thấy tôi là Ngưng Lang?” Anh ta là đến để bắt người, thì ra cô gái này mắt bị mù, người đàn ông độc ác nghĩ.

Ngoài cửa ồn ào bắt đầu khiến một số khách, nhân viên phục vụ chú ý, vì Thi Vân Hân lỡ mắng Tô Đậu bất chấp khó khăn, thân thể run rẩy tiến lên, sợ hãi mở miệng nói: “Thật xin lỗi, bạn tôi không phải phải xem anh là Ngưng Lang đâu, cô ấy, cô ấy nghe lời tôi nói, mới có thể làm, làm...” Bây giờ ngay cả nghĩ đến cái chết Tô Đậu cũng có rồi, sao tác phong người đàn ông này đáng sợ như vậy chứ?

“Cô nói với cô ta cái gì? Nói nghe thử xem nào!” Người đàn ông vẫn biểu hiện lạnh lùng như cũ, trong giọng nói nghe như là chăm chú lắng nghe, thực chất là uy hiếp nếu Tô Đậu không nói thật thì xách cô gái trên tay ném ra khỏi câu lạc bộ.

Tô Đậu lại kiên trì lần nữa, nói rõ tình hình ngày đó, ánh mắt tối sầm lại, nghiêng mắt nhìn người nằm trên tay người kia, cô nhỏ kia thật sự có gan, thể mà dám bắt chước! Người đàn ông không hề báo hiệu buông tay ra, móng Thi Vân Hân tiếp xúc thân mật với sàn nhà cứng và lạnh như băng.

“Á, đau...”

“Vân Hân!”

Người đàn ông cũng chẳng thèm nhìn Thi Vân Hân bị ném đau, sắc mặt cực kỳ khó coi, nói với phòng khách yên tĩnh: “Tôi đếm tới ba, em không ngoan ngoãn đi ra, coi chừng cái móng của em!” Người đàn ông lại dùng ánh mắt ba phần sắc bén nhìn lướt qua, không có thân thể nhỏ bé đâu, không ra đúng không, bị bắt được đừng trách anh ta không nể mặt!

“Một.”

Người trong câu lạc bộ không dám lộn xộn, cũng không dám quá lớn tiếng, ngay cả hô hấp cũng phải kìm nén.

“Hai.”

Dạ Từ Đồng trốn ở góc phòng biết rõ không thể tránh khỏi, lúc người đàn ông sắp đếm tới ba, buộc lòng phải lê chân xuất hiện trước mặt mọi người, về mặt cầu xin nói: “Không cần phải đếm, tôi, tôi đi ra là được chứ gì?”

Tô Đậu quay đầu nhìn người đàn ông cao lớn nhưng cả người lạnh như băng, trong đầu hiện lên người anh Quan nói, chẳng lẽ chính là người trước mắt này? Từ huyệt của Dạ Từ Đồng chính là anh ta sao?

“Tôi cho rằng em muốn trốn cả đời đấy!”

Nếu như có thể, cô nhất định sẽ trốn rất xa anh ta, vấn đề là cô không có gan trốn.

“...”

Đứng trước mặt người đàn ông, Dạ Từ Đồng không có phần phản bác, nhiều năm trước cho tới bây giờ, chỉ có phần bị bắt nạt, phần ăn xong lau sạch. Đúng, cô đã là vợ chưa cưới của người đàn ông trước mắt này, hôn lễ sẽ cử hành sau khi cô tốt nghiệp trung học, nếu nói là cam tâm tình nguyện ư, Dạ Từ Đồng chẳng tình nguyện chút nào. Cô hoàn toàn không thích người đàn ông này, sợ hãi hơn cả thích, cả một đời, sao trôi qua đây?

“Theo tôi về nhà!”

“... Anh, anh sẽ phạt tôi sao?” Mỗi lần bị anh ta bắt từ câu lạc bộ, kết cục chỉ có một, cái mông đau đến không ngồi được, đồng thời ba ngày ba đêm không thể xuống giường. Tính cách anh ta cô không thể nào chịu nổi, bởi vì hình thức trừng phạt của anh khiến cô không thể nào học được, thành tích từ thứ ba trong lớp rớt xuống thứ 42, giáo viên mấy lần cảnh cáo cô, nhưng thành tích không lên được, chính cô ấy phải tìm trường học nhận cô.

“Em cứ nói đi?”

“.....”

Dạ Từ Đồng rất muốn nói sẽ không, nhưng khoe mắt liếc thấy sắc mặt anh ta rất khó coi, đánh chết cô cũng không tin anh ta sẽ không trừng phạt mình, anh ta mà tốt như thế ư?

“Đi!”

“Tôi, tôi đau bụng!” Cái khó ló cái khôn, Dạ Từ Đồng ôm lấy bụng, nhéo đùi một cái, nước mắt từ trong hốc mắt rơi ra, người đàn ông bình tĩnh ung dung, nhìn cô gái trước mặt diễn kịch, nói: “Đau lắm hả?”

“Dạ...” Dạ Từ Đồng “Đau” đến mồ hôi túa ra, chỉ có thể dùng giọng mũi đáp lại.

“Được, vậy tôi xoa giúp em, chờ một chút sẽ hết đau.” Người đàn ông ra vẻ muốn vuốt tay ra lại bị Dạ Từ Đồng nhanh nhẹn né tránh, rồi mới nói: “Đột nhiên hết đau rồi!” Bị anh ta xoa bụng, lại còn trước mặt mọi người.

Coi như cô bé kia thức thối! Người đàn ông xoa người lại lạnh lùng liếc mắt nhìn Thi Vân Hân vẫn ngã ngồi trên sàn nhà, rồi mới xách Dạ Từ Đồng như xách gà con rồi khỏi câu lạc bộ. Không còn hai người Dạ Từ Đồng và người đàn ông kia, câu lạc bộ lại khôi phục náo nhiệt, âm nhạc du dương vang vọng cả nơi góc khuất....

“Vân Hân, đi thôi!”

Chỗ này không thể ở lâu, Tô Đậu liếc mắt nhìn đồng hồ treo tường, chín giờ tối, về đến nhà cũng đã mười giờ rồi, nếu tiếp tục ở đây khó dám đảm bảo chú hai sẽ không lo lắng.

“Tớ chưa vô được ai, không cam lòng đi về tay không.” Mặc dù có chuyện náo loạn xen vào, cũng bị tác phong người đàn ông kia dọa cho một trận, nhưng Thi Vân Hân nhất định phải vô lấy được một Ngưu Lang mới hài lòng rồi đi.

Tô Đậu không lay chuyển được, cuối cùng đành mặc kệ Thi Vân Hân hăng hái; lúc này Thi Vân Hân thông minh hơn, không làm việc lỗ mẫm, mà tập trung mục tiêu mới ra tay.

Bị thân thể nhỏ bé đè xuống đất, Quan Kiệt buồn cười cong đôi môi khêu gợi, hình ảnh này khiến anh ta nhớ tới cảnh một năm trước áp chế cô vợ đánh đá, chính anh ta ép vợ như thế này dẫn về, không nghĩ tới một năm sau người bị đè lại là mình, đây là ứng với câu ‘Phong thủy luân chuyển’ sao?

“Cô bé, cô làm gì ở đây?”

“.....” Giọng nói rất quen thuộc, hơn nữa gần trong gang tấc... Cũng may Thi Vân Hân không ngẩng đầu lên, nếu ngẩng đầu lên thì không hay rồi, nhưng trước mắt chính là khuôn mặt nam tính của chú hai, song, sao khuôn mặt lạnh lùng kia cũng xuất hiện ở đây?

“Đặt Sâm, đề nghị của cậu, tôi chấp nhận!”

Thi Căng Bác sâu xa khó hiểu nói, điều này làm Thi Vân Hân nuốt lưng vênh lên, giống như sẽ có chuyện gì xảy ra khiến người ta sợ hãi.

“Đề nghị gì?”

“Căng Bác, đừng dọa cô ấy!” Quan Kiệt níu thân thể nhỏ bé run rẩy đứng dậy.

“Tôi giống như đe dọa sao?”

“Không phải giống, mà là đe dọa trắng trợn!” Quan Kiệt sửa nói lại.

Thi Vân Hân càng nghe càng hoảng sợ, sau đó vừa chạy ra ngoài vừa hét lên với Tô Đậu: “Đậu Đậu, chạy mau!”

Động tác của hai người gần như là xông ra ngoài, sau khi cách xa câu lạc bộ, thờ hồng học từng ngum từng ngum, Thi Vân Hân chưa tỉnh hồn, nói: “Thật đáng sợ, sao chú hai lại ở trong câu lạc bộ?” Tô Đậu đảo mắt, sao cô biết được chú hai sẽ ở trong câu lạc bộ, cô không muốn chết, cô tuyệt đối sẽ không chui đầu vào lưới moi tin!

“Chú hai nói gì, sao cậu lại sợ như vậy?”

Khi hai người nói chuyện thì chân bước tới trạm xe bus, rõ ràng có xe ngồi nhò, sao phải chạy bắt xe bus? Hai người thật sự là sợ đến choáng váng, nói chính xác là giật mình sợ không hề nhẹ.

“Chú ấy nói với chú Đường là đồng ý đề nghị của chú ấy, tớ...”

“Đề nghị gì?” Lúc này ngược lại Tô Đậu rất tò mò, trái tim treo ngược lên rồi.

“Tớ chưa nghe hết đã chạy ra đây, sao biết là đề nghị gì.” Nếu không phải bị đe dọa, cô đã không quên hỏi đề nghị trong miệng họ rồi, hu hu... Đừng để cô đoán đúng chứ, chú hai muốn ném cô cho sói lớn Đường Dật Sâm.

“....”

Trong lòng tò mò nhưng lại không biết được sự thật, Tô Đậu không nói gì, đồng thời trán đầy vạch đen, vừa muốn chạy lại vừa muốn hỏi cho rõ ràng?

“Lên xe!”

Đợi gần mười phút mà không có chiếc xe bus nào đỗ lại, ngược lại có một chiếc xe Benz đón, sắc mặt chủ nhân âm u, khiến người ta vô cùng sợ hãi, làm hai cô gái cũng không dám tới gần. Thực tế ở ghế đằng sau còn có một người đàn ông đẹp trai nằm nhắm mắt nghỉ ngơi, hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân tới đẩy bạn bạn đẩy tôi, không dám lên xe. Một khi lên chiếc xe này muốn chạy trốn thì càng khó khăn, hu hu... Ai tới cứu bọn cô với?

Hai người đàn ông trên xe dường như càng nhẫn nại hơn, chỉ là sắc mặt càng lúc càng tối càng khó nhìn mà thôi. Trong lòng Tô Đậu biết nếu mình không lên về đến nhà vẫn phải chịu tội, cuối cùng ngoan ngoãn lên chỗ ghế lái phụ. Thi Vân Hân dù sợ hãi cũng không dám gánh chịu hậu quả, theo lên ghế sau xe, nhưng cô ngồi gần cửa sổ, cả người Đường Dật Sâm không đến nổi lạnh như băng, vẻ mặt luôn không thích cười khiến Thi Vân Hân không đoán ra bây giờ anh ta nghĩ gì, cũng không biết sau khi về nhà phải chịu hậu quả như thế nào. Bây giờ nghĩ tới mấy khả năng khiến Thi Vân Hân không tự chủ run rẩy cả người.

Sao cô và Tô Đậu lại kết thúc bị thảm như vậy chứ, đều để bọn cô gặp phải người đàn ông kinh khủng như thế, haiz haizz haizz... Thi Vân Hân thầm oán ba tiếng liên tục, nhưng nghĩ lại, người đàn ông bọn cô gặp được cũng xem như khá được, so với người đàn ông của Dạ Từ Đồng... Thì tốt hơn rất nhiều, ha ha!“Cười cái gì?” Người đàn ông nhắm mắt lạnh lùng phá vỡ bầu không khí ngột ngạt.

“Ách...” Chết đến nơi rồi vẫn còn cười được, trên đời này chỉ có cô ngốc Thi Vân Hân. “Tôi...”

Không biết có phải Tô Đậu là giun trong bụng cô hay không, không thể ngờ lại thốt ra nói: “Cậu ấy đang cười mình gặp được người tốt, tốt hơn... So với em vợ của anh Quan.”

“Hiểu ý tớ chỉ có Đậu Đậu, cậu thật sự rất hiểu lòng tớ!” Nếu không phải cách cái ghế dựa lưng, Thi Vân Hân nhất định vồ lấy Tô Đậu rồi hôn một tiếng thật kêu.

“Em vợ Quan Kiệt? Cô bé Đồng kia?” Đường Dật Sâm mở đôi mắt lạnh lẽo, hỏi hai cô bé trước mặt.

“Đúng vậy, chú Đường, chú quen cô ta?” Hỏi những câu này không phải là Tô Đậu, mà chính là Thi Vân Hân ngồi bên cạnh Đường Dật Sâm, đôi mắt mong chờ nhìn qua người đàn ông, trong giọng nói có vị chua.

“Nghe qua mà thôi!” Đường Dật Sâm hỏi hột đáp lại, còn sự thật chính là anh ta nhận thiết kế áo cưới cho một người đàn ông, cô bé kia đúng là Dạ Từ Đồng. “Hôm nay cô ta ở trong câu lạc bộ à?”

“Đúng vậy, còn gặp phải chồng chưa cưới của cô ta nữa!” Lúc này đến lượt Tô Đậu không muốn làm người ngoài cuộc, cười híp mắt giành nói trước khi Thi Vân Hân lên tiếng: “Bối vậy cho nên, chúng ta quá hạnh phúc.”

“.....”

“.....”

Trong lòng hai người đàn ông thầm cười lạnh: Phía sau hạnh phúc là phải trả một cái giá vô cùng nặng nề!

Hu hu... Cô muốn thu hồi câu “Chúng ta quá hạnh phúc” kia! Bây giờ cô chẳng hạnh phúc chút nào, ngược lại còn thảm thương hơn Dạ Từ Đồng gấp trăm lần, thậm chí là ngàn vạn lần!

Tô Đậu đảo đôi mắt trắng, tránh trong góc tường, đề phòng chú hai Thi tới gần!

“Tới đây!”

Sau khi không khí nặng nề yên tĩnh bị phá vỡ, đổi lại là sự lạnh lùng tức giận, bây giờ Tô Đậu tình nguyện bị chú hai nhốt trong phòng kín chứ không cần bị đánh mông, ngày mai còn phải đến trường, cái mông bị đánh sưng lên sao ngồi? Muốn cô đứng học cả ngày sao?

“Đừng mà!” Tô Đậu nhỏ giọng phản kháng, vẻ mặt Thi Căng Bắc nặng nề ngồi bên mép giường, cố ý kéo dài giọng, nói: “Tôi đếm đến ba em không lại đây, tôi phải qua đó thì tôi sẽ xách em như xách thỏ con ném ra bên ngoài.” Điều này chọn trước chọn sau đối với Tô Đậu đều không có lợi, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tô Đậu đau khổ nghe chú hai Thi đếm.

“Một.”

Hu hu... Thật sự không nên trừng phạt người ta như vậy!

“Hai.”

Lúc Thi Căng Bắc đếm tiếng thứ hai, cuối cùng Tô Đậu cũng có hành động, cô kéo lê bước chân vô cùng chậm rãi, sau khi chữ ba sắp ra khỏi miệng, người gấp gấp bỏ nhào ra trước, Tô Đậu nhào vào trong lòng ngực rộng lớn ấm áp kia, chép miệng nhỏ nhắn, yếu ớt nói: “Đừng đánh mộng!”

“Tôi nói rồi, đừng khiêu chiến ranh giới cuối cùng của tôi, có phải tôi thương em nên em xem lời cảnh cáo của tôi như gió thoảng bên tai?” Có phải cô bé này đoán anh không dám đánh cô đúng không? Yêu thương là một chuyện, không đếm xỉa tới lời cảnh cáo của anh lại là chuyện khác, sẽ không vì thương cô mà hạ thủ lưu tình. Thi Căng Bắc giữ Tô Đậu trên đùi, bàn tay hung hăng đánh xuống mộng cô.

“Bốp bốp bốp!”

Tiếng kêu vang dội quanh quần trong phòng ngủ, mộng Tô Đậu bị đánh liên tục ba phát, độ mạnh yếu vừa phải, không nhẹ cũng không nặng, Tô Đậu đau đến đỏ vành mắt, lúc chú hai Thi sắp đánh cái thứ tư, Tô Đậu đưa tay nắm lấy tay chú hai Thi, khóc sịt sịt xin tha thứ, “Hu hu... Không dám không dám, chú hai đừng đánh mộng nữa!”

“Nói, còn dám khiêu chiến giới hạn cuối cùng của chú hai nữa không?”

“Không dám!” Tô Đậu khóc đến đỏ mặt, tui thân nói.

“Lần này bỏ qua cho em, nếu có lần nữa, chú hai không chỉ đơn giản đánh mộng như vậy đâu, biết chưa?” Nhìn cô bé bày đủ cách tui thân, nói Thi Căng Bắc không đau lòng đó là gạt người, nhưng trong lòng vẫn cứng rắn, nếu không cô bé kia càng ngày càng không cách nào trị được, vậy được sao?

Đánh hai ba cái coi như tiện nghi cho Tô Đậu rồi, còn bên phía Thi Vân Hân thật sự không có vận may như vậy!

“Biết ạ!”

“Nhanh vào phòng rửa mặt đi.”

“Dạ!”

Thi Căng Bắc vừa ra lệnh Tô Đậu lập tức hành động, vì làm sai việc nên càng ngoan hơn bình thường, nhìn bóng dáng chân thấp chân cao chạy vào phòng tắm, Thi Căng Bắc vừa bức mình vừa buồn cười, bức bội trong tim cũng dần tiêu tan, lúc Tô Đậu đi ra, nói: “Đói bụng không?”

“Đói ạ!” Tô Đậu không làm kiêu, bụng cô thật sự rất đói, còn chưa được ăn cơm tối, lại bị chút dạy dỗ một lúc, bụng đói càng thêm đói.

“Qua giúp tôi một chút!”

“Dạ!”

Hai người từ phòng ngủ đi ra phòng bếp, Thi Căng Bắc lấy nguyên liệu từ trong tủ lạnh ra, rồi ra lệnh Tô Đậu giúp rửa thái rau, Tô Đậu đứng trước bồn rửa, vừa bận rộn vừa lo lắng mở miệng: “Chú hai, Vân Hân có thể bị đánh mộng như cháu hay không?” Chỗ mộng vẫn hơi đau làm Tô Đậu hơi nhăn mày, hu hu... Đau quá.

“Quan tâm chính mình trước khi quan tâm người khác!”

“.....”

Chú hai thật vô tình, đó là cháu ruột của chú ấy, sao có thể nói như vậy chứ!

Sau khi ăn xong cơm rang trứng, lấp đầy bụng, Tô Đậu tắm rửa, từ trong phòng tắm đi ra cô bị chú hai Thi gọi đến bên giường, không biết chú hai Thi định làm gì, cả người Tô Đậu run rẩy, hỏi: “Chú hai, không phải chú cho cháu ăn no có sức rồi lại đánh mộng người ta đấy chứ?”

“Em cứ nói đi!” Thi Căng Bắc không trả lời thẳng, ngược lại ném vấn đề đó lên trên người cô, để cô tự hỏi chính mình, biết hối lỗi!

“Cháu.... Mộng người ta còn đau, chú hai, đừng đánh!”

Tô Đậu sợ, đôi chân nhỏ nhắn không tự chủ lùi về sau, Thi Căng Bắc trợn trắng mắt lên, đưa tay kéo thân thể nhỏ bé về, “Nằm sắp xuống, đừng nhúc nhích!” Tô Đậu bị ép nằm xuống giường, không dám lộn xộn, váy ngủ bị nhếch lên đến hông, quần lót bị cởi xuống tới đầu gối, khuôn mặt Tô Đậu đỏ bừng như trứng gà, đưa tay cản động tác tiếp theo của chú hai.

“Chú hai, đừng mà!”

Tô Đậu tình nguyện bị đau chứ không muốn chú hai Thi nhìn mông mình, nói thật ra thì Tô Đậu lo lắng có vẻ dư thừa, thân thể cô có chỗ nào chú hai Thi chưa nhìn qua, chưa sờ qua? Bây giờ che che giấu giấu chẳng phải có vẻ làm kiều quá mức sao?

“Buông hai tay ra!” Thi Càng Bác trầm giọng ra lệnh.

“Đừng!”

“Em thích đứng học bài đúng không?” Nếu không tiêu sưng, nhất định ngày mai phải đứng, lúc anh đánh có dè chừng, sao bây giờ sưng lợi hại như vậy?

“Cháu...” Tô Đậu chân chừ mấy giây, cuối cùng thả hai tay ra để chú hai Thi bôi thuốc cho mình, thuốc mỡ bôi lên vết sưng mát lạnh làm thần kinh Tô Đậu bớt đau, không tự chủ ngủ quên. Đêm nay Tô Đậu nằm sấp ngủ, mặc dù ngủ không yên ổn nhưng cũng xem như một giấc đến sáng.

Ăn xong bữa ăn sáng Tô Đậu lại bị chú hai Thi ném ở đầu đường gần trường như mấy lần trước, bước chân rẽ đi về phía trường học, cái mông sau khi được bôi thuốc mỡ dầu sưng đỏ đã tan đi một nửa, nhưng cảm giác đau đớn vẫn còn, so với hôm qua thì đã khá hơn nhiều. Trận dạy dỗ nhỏ này rốt cuộc cũng làm Tô Đậu không dám làm loạn, hậu quả cô không thể nào gánh được.

Sau khi chào buổi sáng với đàn anh đàn chị, Tô Đậu đi lên lầu, vừa vào phòng học thì thấy Thi Vân Hân nằm úp sấp trên bàn, vẻ mặt tiêu tụy, dưới hai hốc mắt đen thui, xem ra cậu ấy bị trừng phạt lợi hại hơn cả cô. Chú Đường không phải là một người đơn giản, hình thức xử phạt chắc chắn lợi hại hơn chú hai Thi vài lần, haizz, Vân Hân thật đáng thương quá, để cô ấy gặp phải người đàn ông lợi hại như chú Đường, bị kịch mà.

“Vân Hân?”

Tô Đậu trở về chỗ ngồi, cẩn thận ngồi xuống, không dám ngồi mạnh sợ trầy da ở mông.

“Hà?” Thi Vân Hân híp mắt, mơ hồ lên tiếng, mấy giây say nói lảm bảm: “Tối hôm qua về đến nhà, chú hai đối xử với cậu thế nào?”

Quan tâm chính mình trước khi quan tâm người khác... Lúc Tô Đậu muốn thốt ra những lời này, vội vàng ngậm miệng lại, hu hu... Cô bị lây bệnh rồi! Vân Hân là vận may, là chị em tốt của cô, cô không thể vô tình như chú hai được.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Con Gái Mười Tám Tuổi

“Bị... Bị...” Tô Đậu không thể nào nói nên câu đầy đủ, bị đánh mông không phải là chuyện vinh quang gì cả, chuyện này bảo cô mở miệng sao đây!

“Bị cái gì? Nhốt trong phòng kín sao?” Thi Vân Hân quay đầu, không mở mắt, vô lực hỏi. lqdon

Đêm qua, chú Đường bị quý sắc nhập vào người, giẫy vò cô suốt cả đêm, nếu như không phải nhớ hôm nay cô còn phải đến trường, hu hu... Chắc hẳn giờ này cô còn đang ở trên giường, sao đó tiếp tục lăn qua lăn lại, cô đã xin tha thứ, cái tên sói đuôi to kia còn không chịu buông tha cô, hành động quả thực muốn cô không ngừng...

“Không phải! Bị đánh mông!”

“....”

Thi Vân Hân hết chỗ nói, chú hai trừng phạt quá nhẹ rồi, cô gái nào đó thậm chí oán hận.

Hai chị em Tô Đậu và Thi Vân Hân cùng cố gắng trôi qua hai tiết sau đó, đến tiết thứ ba toán học thì không nhận được nữa, yêu cầu đến phòng y tế. Trong lòng Thi Càng Bác biết hậu quả của hai cô gái này bị trừng phạt tới hôm qua, hơi thương tiếc, nhưng ngoài miệng vẫn không bỏ qua cho người ta: “Đi đi, sau khi tan học đến phòng làm việc của tôi bổ sung bài học!”

“À...”

“Ặc...”

Thật sự không nên bắt nạt hai cô gái nhỏ bé như vậy!

Tô Đậu dùng ánh mắt hỏi Thi Vân Hân, tan học muốn ở lại học bù hay không? Thi Vân Hân liếc mắt, cũng dùng ánh mắt đáp lại: Không muốn! Cuối cùng hai người thống nhất không tới phòng y tế, một người khó khăn ngồi xuống, một người nằm úp sấp trên bàn học ngủ.

Tiết toán này, Tô Đậu không chăm chú nghe giảng mấy, như quân nhân đào ngũ, vì đau nhức trên mông làm cô không cách nào tập trung được, mỗi một lần Thi Cánh Bắc đến trước bàn hai người, dùng ngón tay vô ý gõ nhẹ lên mặt bàn, hai người mới lấy lại chút tinh thần, chờ Thi Cánh Bắc vừa đi, hai người lại rã rượi như đồng bần nhão, đến nỗi nằm úp sấp trên bàn học.

Tô Đậu rất muốn nhắc tay chỉ vào người đàn ông trên bục giảng nói: Thầy Thi, em thật sự muốn đứng dậy nghe giảng bài, nhưng lời nói vừa đến bên miệng vội nuốt vào, vừa rồi không phải không có câu trả lời, cũng không bị phạt sao, tại sao phải đứng lên nghe giảng chứ? Đây không phải là muốn cho bạn cùng lớp chê cười ư? 45 phút cho một khóa bình thường mà nói thì hoàn toàn không đủ dùng, bây giờ 45 phút dài như vài thế kỷ vậy, lâu đến Tô Đậu muốn nhức đầu phát khóc.

“Phương trình này, ai muốn lên giải?”

Thi Cánh Bắc nhìn xung quanh phòng học một vòng, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người Tô Đậu đang ngo ngoáy, rồi mới nói: “Bạn học Tô lên giải bài!”

“.....”

Tô Đậu quýnh quýng, cả tiết học cô đều không nghe giảng, bây giờ muốn cô lên giải bài, chẳng phải là muốn cô xấu mặt sao?

“Thầy.....”

“Đi lên!” Giọng điệu Thi Cánh Bắc không cho phản đối, Tô Đậu chỉ có thể ngoan ngoãn kéo lê chân cô đi lên trên bục giảng, tay cầm phấn không biết bắt đầu từ đâu, cô cứ đứng im bất động, Thi Cánh Bắc thừa dịp bạn cùng lớp đều đang giải bài tập, nói khẽ bên tai Tô Đậu: “Đợi đến tiết thứ 4 xin nghỉ đến phòng y tế, tôi chờ em ở chỗ cũ.”

Tô Đậu khẽ gật đầu, rồi mới bị Thi Cánh Bắc mời về chỗ ngồi, tìm bạn học khác lên giải bài tập.

Sau khi giải xong phương trình, Thi Cánh Bắc đứng trên bục giảng sử dụng một phương pháp giải đơn giản hơn giảng cho mọi người hiểu, cùng lúc đó tiếng chuông hết giờ vang lên, tiết toán này cũng kết thúc trọn vẹn, đương nhiên sau đó còn vài thủ tục, chính là sắp xếp mấy đề luyện thi cùng loại, còn hai bài luyện tập nữa.

“Thầy, hôm nay không phải kiểm tra nhỏ sao?” Một bạn học sinh nữ từ trên ghế đứng dậy, giọng cô ta không sắc bén, mềm mỏng nhỏ nhẹ, như gió xuân lướt nhẹ qua, lại trở thành trung tâm cho các bạn cùng lớp nhìn chăm chú.

Thi Cánh Bắc cười áy náy, nói: “Tôi hôm qua có chút việc cá nhân, tôi quên việc này rồi.” Bạn học trong lớp lập tức đẩy vạt đen, hết chỗ nói: “Thầy, việc cá nhân gì ạ? Có thể nói không?” Bạn học nữ trêu chọc hỏi. Thi Cánh Bắc nhướng cổ họng, nửa vui đùa nửa nghiêm túc nói: “Con gái của thầy không ngoan, dạy dỗ cô ấy một chút, cho nên đã quên chuyện kiểm tra nhỏ này.”

Mấy bạn học sinh nữ mến mộ thầy Thi thời gian qua, nghe tin nói thầy có con gái, tim hồng lập tức vỡ tan từng mảnh, hu hu... Thì ra thầy Thi có vợ rồi, các cô không còn hi vọng!

“Thầy Thi, con gái thầy bao nhiêu tuổi?” Bạn học nữ chưa chết tâm, tiếp tục đặt câu hỏi.

“18 tuổi!”

Nghe vậy, ngược lại mấy bạn học nữ hít một hơi tức giận, thầy Thi 17 tuổi đã kết hôn, lúc này thật sự không có hi vọng, hơn nữa thực nên chết tâm.

“Tan học!”

Thi Cánh Bắc dọn dẹp mấy cuốn giáo trình trên bàn học rồi đi nhanh ra khỏi lớp, trong nháy mắt phòng học trở thành điểm nóng sôi sục bàn luận chuyện hôn nhân của thầy Thi. Tô Đậu tròn tròn mắt, nhất thời không kịp phản ứng gì, mãi đến khi chuông vào học vang lên lần nữa, mới lấy lại tinh thần!

Tiết thứ 4 là tiết Anh văn, Tô Đậu xin phép cô Phương, nói người không khỏe muốn tới phòng y tế, cô Phương đi tới nhìn sắc mặt cô thật sự không tốt, liền chấp nhận lý do cho cô nghỉ. Khi cô giáo trở lại trên bục giảng, mắt sắc nhìn thấy Thi Văn Hân nằm úp sấp trên bàn học ngủ không dậy, đi tới khẽ đẩy vài cái, vẫn không thấy dấu hiệu cô tỉnh lại, tay chạm phải độ nóng khiến cô ta kinh ngạc nhảy dựng lên.

“Mau, mau đưa bạn học Thi đến phòng y tế, bạn ấy sốt rồi!”

Nghe vậy, vài học sinh nam đi lại ôm Thi Văn Hân đi về phía phòng y tế, Tô Đậu chân thấp chân cao chạy tới, trên đường đi cầm lấy bàn tay nóng ran dọa người, đáy lòng cầu nguyện Thi Văn Hân đừng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, sao cô không để ý tình hình Thi Văn Hân chứ? Tô Đậu tự trách mình không thôi, mấy người đi tới phòng y tế đặt Thi Văn Hân lên giường bệnh, giáo viên y tế lập tức đi lên kiểm tra, còn các nam sinh lùi ra ngoài cửa, Tô Đậu vì sợ, lo lắng, cô rút điện thoại ra gọi cho chú hai, nói rõ tình hình cho đối phương rồi cúp máy, yên lặng chờ chú hai tới.

Vài phút sau, Thi Cánh Bắc chạy đến, hỏi tình hình, giáo viên y tế nói: “May đưa tới đây nhanh, tôi truyền nước cho cô ấy, hạ sốt nghỉ ngơi một chút sẽ không sao đâu.” Nghe giáo viên y tế nói không nguy hiểm đến tính mạng, Tô Đậu lập tức thở phào một hơi.

“Thầy, em ở lại cùng Thi Văn Hân nhé?”

“Ừ, bạn ấy tỉnh báo tôi biết một tiếng.”

“Dạ.”

Tô Đậu ngồi bên giường nhìn Thi Vân Hân sốt cao đỏ bừng mặt lần qua lần lại, trong lòng thầm chửi chú Đường hung ác quá. Sau khi Thi Càng Bác bảo mấy bạn học sinh nam trở về phòng học, anh trở lại bên cạnh Tô Đậu, vỗ nhẹ bờ vai cô an ủi nói: “Gần đây thân thể Vân Hân rất khỏe, chút dày vò nhỏ này có thể vượt qua được.”

“Chú hai, chú Đường quá xấu, chắc chắn đêm qua Thi Vân Hân bị chú Đường dày vò đến phát sốt.”

“....”

Thi Càng Bác hết chỗ nói, hơn nữa sắc mặt có vẻ hơi xấu hổ, vội rời khỏi phòng y tế rút điện thoại gọi vào dãy số của người nào đó, sau khi đối phương nghe máy, Thi Càng Bác liền nói như chém: “Tối hôm qua cậu làm gì với Thi Vân Hân?”

“Cô ấy xảy ra chuyện gì?”

“Phát sốt rồi, bây giờ đang truyền nước.”

Nghe vậy, đối phương im lặng một lúc, rồi vẫn nói qua loa chuyện tối hôm qua một lần, Thi Càng Bác hết nói nỗi cháu mình. Vì tránh trừng phạt trốn trong phòng tắm, còn tắm bằng nước lạnh, chờ lúc chú Đường lỗi được cô ra cô đã dội nước lạnh hơn một giờ, không lạnh đến phát sốt mới là lạ!

“Bây giờ tôi qua đó, xin cho cô ấy nghỉ nửa buổi chiều.”

“Ừ.”

Hai người cùng cúp máy, Thi Càng Bác trở lại phòng y tế, vỗ vai Tô Đậu nói: “Em ở đây đợi chú Đường tới thì lại báo tin cho tôi.”

“Dạ!”

Thi Càng Bác rời khỏi phòng y tế, sau đó vội trở về phòng giáo viên, Tô Đậu đợi ở phòng y tế cho đến lúc Đường Dật Sâm chạy tới, cùng lúc đó vừa chuyển nước xong, giáo viên y tế đưa một ít thuốc cho Đường Dật Sâm mang về để Thi Vân Hân uống. Tô Đậu nhìn bóng dáng cao lớn ôm Thi Vân Hân vẫn còn đang ngủ rời khỏi phòng y tế, mới gửi tin tức cho chú hai Thi.

Chú hai Thi bảo Tô Đậu không cần về lớp học, chờ anh ở chỗ cũ vài phút, Tô Đậu dựa vào tin nhắn đi tới chỗ cũ trước, ở sân tennis của trường, cô nhìn thấy huấn luyện viên Thạch ăn đậu hũ của chú hai, anh ta đang cầm tay dạy học sinh nữ lực độ đánh tennis, cái người này không phải là quý đáng ghét nam nữ đều ăn đấy chứ?

Tô Đậu nghĩ tới khả năng này, sắc mặt thoáng chốc bị dọa trắng bệch, hu hu... Thật ác quá! Không được, chú hai không thể để cho loại người này nhúng chàm được!

Tô Đậu đứng ở chỗ cũ chờ gần mười phút, Thi Càng Bác mang theo hai hộp cơm khoai thai đi tới, nhìn thấy bóng dáng cao lớn Tô Đậu điên cuồng nhào tới, bàn tay nhỏ bé cầm vạt áo chú hai Thi, nói: “Chú hai, huấn luyện viên tennis kia còn quấy rầy chú hay không?”

“Sao hỏi như vậy?” Cuối cùng cô bé này cũng sợ rồi, lo lắng sự an nguy của anh đúng không?

“Cháu vừa nhìn thấy hấn ta đang dạy học sinh nữ, cháu sợ hấn nam nữ ăn sạch!” Đối mặt với chú hai Thi, cách nói chuyện của Tô Đậu càng ngày càng thẳng thắn, không e dè.

“...”

Khóe miệng Thi Càng Bác hơi co quắp, vì cảm thấy không nên lời với suy nghĩ của cô bé này, bàn tay gõ trên trán cô một: “Ăn cơm đi!”

“Chú hai, người ta thật sự sợ hấn cọ hết học sinh nữ lại đến cọ chú, chú không biết là hấn rất đáng ghét sao?” Chú hai không tới trường lúc đang dạy bài, Tô Đậu còn chưa biết được huấn luyện viên Thạch kia là người đáng ghét, bây giờ chẳng những là người đáng ghét, mà còn là một sắc lang phạm mười tội nặng nhất, hơn nữa là loại nam nữ ăn sạch....!

“Ăn cơm!”

Thi Càng Bác gấp một miếng đùi gà nhét vào miệng Tô Đậu, miệng bị nhét đùi gà vẫn a ư nói như cũ, có phải anh dùng sai cách? Đáng lẽ nên trực tiếp hôn để che cái miệng nhỏ nhắn lại nhai này lại.

Tô Đậu nhai đùi gà sau đó nuốt xuống, lại lăm nhăm nói, cuối cùng Thi Càng Bác dứt khoát hôn để che cái miệng lại nhai lại, trong nháy mắt tiếng nói bị nuốt trôi, mút lấy hương vị thơm ngọt ngào, dục vọng lại sống dậy vừa mạnh vừa nhanh, gần như đoạt hết lý trí của Thi Càng Bác, mỗi một lần chạm vào miệng nhỏ này, dục vọng lập tức không thể cứu vãn.

“Đậu Đậu!” Tô Đậu bị hút gần như hết dưỡng khí nghẹn đỏ cả mặt, lúc Thi Càng Bác tiếc nuốt lùi ra kéo theo một sợi chỉ bạc, tinh thần thăng hoa, tạo thành một hình ảnh tuyệt vời, mê người.

Cái miệng nhỏ nhắn tìm được tự do, Tô Đậu thở từng ngụm từng ngụm, con ngươi mờ mịt mù mờ, làn da dưới cổ nhiễm màu hồng nhạt, khiến dục vọng Thi Căng Bắc vừa đè nén lại tăng lên, giọng ảm ức: “Đậu Đậu, đề nghị kia, có phải em đã quên không?” Thân thể nhỏ bé của Tô Đậu chấn động, cô cho rằng chú hai không đề cập tới thì còn có thể giả vờ không nói tới chuyện này, thì ra chú hai còn nhớ, hu hu... Cô phải chịu sao?

“Chú hai, ... Buổi tối thực hiện nhé?” Chú hai sẽ không muốn cô bây giờ chứ?

“Được! Ăn cơm!” Sau khi Thi Căng Bắc đạt được ý đồ, vì dời đi sự chú ý nâng hộp cơm lên ăn, Tô Đậu miếng có miếng không ăn cơm, tâm tư đã bay tới tần phương nào, buổi tối ư, cầu mong đừng đến nhanh vậy.

Cách chương trình học buổi còn còn có hơn nửa giờ, hai người có thể thân mật thêm một lát, nhưng điện thoại của Thi Căng Bắc lại vang lên hai tin nhắn, thì ra là thầy Hà nhắn tới, hỏi anh có hứng thú đánh một trận bóng rổ hay không, thầy ấy đang ở sân bóng với học trò. Thi Căng Bắc cắt điện thoại vào túi áo, hỏi: “Có muốn đi tới sân bóng không?”

“Gi ạ?” Bây giờ Tô Đậu ăn no chỉ muốn ngủ, không muốn vận động!

“Đầu bóng rổ!”

“Dạ!”

Hai người rời khỏi chỗ cũ đi tới sân bóng, xa xa nhìn thấy các thầy đang vận động gân cốt, bên kia là mấy học trò cấp thấp và cấp cao, Tô Đậu càng đi tới trước càng nhìn thấy rõ có ba hotboy được cả trường công nhận, đương nhiên không phải Tô Đậu hảo sắc, cô ham mê không phải là trai đẹp mà là kem, cho nên lúc nhìn thấy ba hotboy đều tụ tập chung một chỗ, Tô Đậu chẳng có chút động lòng, cô không hét lên như mấy bạn học kia, ngược lại dặt dặt tay chú hai Thi nói: “Chú hai, chú cố gắng lên!”

“Ừ!”

Vì Thi Căng Bắc là người cuối cùng có mặt, nên anh đổi quần áo thể thao ra sân, huấn luyện viên Thạch đáng ghét kia làm trọng tài, tiếng còi vừa vang lên, đám học sinh bên kia bắt đầu đợt tấn công đầu tiên...

Bên ngoài sân dần dần người tụ tập càng đông, thực tế học sinh nữ nhiều nhất, đồng thời cũng chia làm vài phe, một phe cổ vũ thầy của mình, một phe cổ vũ ba hotboy, một đám đứng ở giữa xem kịch vui. Tô Đậu đương nhiên đứng về phía Thi Căng Bắc, tiếng cổ vũ càng lúc càng lớn, trong đợt bóng đầu tiên, tổ giáo viên của Thi Căng Bắc tiến công, vào liên tục năm quả, bên tổ học sinh vì có ba hotboy trấn giữ, cũng vào năm quả, hai bên trong nháy mắt ngang cơ. Đợt bóng thứ hai phát bóng chính là tổ giáo viên, thầy Hà phát bóng, vì thầy Hà cùng Thi Căng Bắc từng thi đấu tennis nên hai người ăn ý mười phần, cho nên trong trận đấu bóng rổ này cũng dễ dàng không ít phần, đương nhiên những thầy khác cũng có phần tranh bóng, tổ thầy giáo thi đấu ăn nhịp cũng không tệ lắm.

Ngược lại tổ học sinh, vì có ba hotboy mạnh mẽ trấn giữ, thực lực không thua bất kỳ học sinh nào nhưng lại lỏng lẻo, chút ăn ý nhỏ nhỏ cũng không có, trượt không ít điểm. Trận cuối cùng một cầu ba phần thắng, sau khi Thi Căng Bắc đoạt được bóng, nhìn trước nhìn sau đều bị quân địch bao vây, nếu như không chuyền bóng cho mấy thầy khác, thì chỉ có thể bị bao vây mãi, còn không có cơ hội phản công, Thi Căng Bắc anh sao có thể làm như vậy?

Bọn họ là một tập thể, tin mình đồng thời cũng phải tin đồng đội, bằng không trận đấu bóng này chẳng có chút ý nghĩa nào!

Lúc bị vây quanh, bóng không rời tay nhưng nhắm phương hướng chuyền bóng, lúc này chuyền bóng không phải là thầy Hà mà là một thầy giáo khác, sau khi thầy đó được Thi Căng Bắc chuyền bóng tới, tăng tốc chạy về phía sân địch, một cú nhảy, bóng cùng bay vào...

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Sau Trận Bóng Rổ

Cả sân bóng, gồm tất cả mọi người vào khoảnh khắc này giống như bị điểm huyết, không thể động đậy, khi quả bóng phát ra tiếng bộp đạt được ba điểm, trong nháy mắt không khí như ngừng trôi, đồng thời tuyên bố trận đấu bóng này đã hoàn toàn kết thúc!

“Cảm ơn các thầy chi giáo!”

Đội học trò thua, oán trách vẫn thuộc về thầy Hường, có ý tổ chức trận đấu bóng rổ giữa giáo viên và học sinh này, nhưng thật ra là có ý đồ khác. Huấn luyện viên phụ trách câu lạc bộ bóng rổ hắng giọng, nói: “Tại sao tôi phải chọn hôm nay tổ chức trận đấu bóng này?”

“Mời huấn luyện viên nói!”

“Chúng ta coi trọng là đoàn kết, tin tưởng, hôm nay mời các thầy tới tham gia trận đấu này không phải để bọn họ khiến các cậu ra sức, tôi muốn các cậu phải đoàn kết với đồng đội mình, tin tưởng, thời gian cách trận các cậu không xa, huấn luyện viên không muốn các cậu là một chậu cát, xóc lại 12 nghìn lần tinh thần cho tôi, đoàn kết lại, để giáo viên bọn tôi tự hào về các cậu!”

“.....”

“.....”

“Một đồng bunn nhào vĩnh viễn không đỡ nổi bunn nhào, không có sự ăn ý, không có sự tin tưởng, không có đoàn kết, chỉ biết dựa vào người khác giành điểm vậy mục đích đồng đội dùng làm gì? Hôm nay có ba hotboy trấn giữ thì thế nào, còn không phải thất bại thảm hại à, mọi mặt đều thua, tiếp tục giữ lại câu lạc bộ bóng rổ chỉ còn mất mặt xấu hổ.”

Bên ngoài sân, một giọng nói sắc bén truyền tới từ đám người, nói không chút nể tình nào, chủ nhân của giọng nói đang đứng trên sân bóng, đám người bên ngoài sân ai cũng hít một hơi lạnh, Tô Đậu nhìn thẳng vào nữ sinh có dũng khí đáng khen, đồng thời trong lòng cũng đổ mồ hôi lạnh thay cô ta, cô bé này sao to gan lớn mật nói ra mấy lời như vậy? Cô ta không sợ bị đội học sinh bao vây tấn công à?

“Cậu có tư cách gì nói chúng tôi?” Một nam sinh tiến lên, khiêu khích nói: “Cậu có gan như vậy, đấu một mình đi!”

“Đấu một mình?” Nữ sinh cười lạnh một tiếng, nói tiếp: “Tôi không đấu một mình với phế vật vô dụng!”

Phế vật vô dụng, cậu ta là phế vật vô dụng?

“Phế vật? Tôi muốn cậu nhìn rõ ràng, đội chúng tôi không phải là phế vật!” Đi ra nói chuyện là một trong ba hotboy, giống như khiêu chiến vừa giống như tuyên bố, cậu ta chuyển hướng sang huấn luyện viên Lữ, nói yêu cầu: “Huấn luyện viên, chúng tôi muốn đấu một trận!”

“Được!”

Nhìn qua giáo viên và học sinh trong sân, lúc này đội học sinh ý chí chiến đấu ngẩng cao, phía sau bọn họ có một ngọn lửa rừng rực thiêu đốt, đội học sinh có thể chuyển bại thành thắng, thay đổi bunn nhào, phá bỏ danh xưng phế vật sao?

Lúc tiếng còi bắt đầu trận đấu bóng rổ thứ hai vang lên, thầy Hà phát quả cầu đầu tiên, cùng lúc đó nữ sinh châm ngòi khiêu khích kia ra khỏi sân bóng, biến mất trong đám người. Tô Đậu men theo hướng đó đi tới, mắt thấy bạn học nữ này muốn rời đi, bước nhanh đi tới đồng thời nghe thấy bạn học nữ khác bên cạnh nói: “Sao cậu phải làm như vậy? Không sợ bị mấy bạn học nữ khác vây đánh sao?”

“Cậu hiểu mà!” Bạn học nữ kia cười yếu ớt, khí thế đứng trong sân bóng vừa rồi trong nháy mắt biến mất một nửa, hiện giờ làm người ta có cảm giác ngược lại quả đúng là đáng yêu người đẹp đau bệnh, Tô Đậu len lút đi tới, lắng nghe cuộc nói chuyện giữa cô gái và bạn học kia.

Haizz, người đẹp tóc dài thờ dài nói: “Cậu nhất định phải dùng cách như vậy để muốn cậu ta nhớ cậu sao?” Thầm mèn ba năm, cuối cùng biến thành xa cách, chẳng lẽ chưa từng thử qua để chuyện này nở hoa kết trái sao?

“Cậu ta sẽ không nhớ tới!” Một cô gái rất bình thường, bệnh nặng triền miên, ai sẽ nhớ tới một người sắp chết chứ?

Tô Đậu càng nghe mày nhíu càng chặt, ánh mắt chạm vào tình hình trong sân thì vẫn vô cùng thâm trầm như lúc này, đội giáo viên được 25 điểm, đội học sinh được 15 điểm, cách nhau 10 điểm, cũng sắp hết thời gian, chẳng lẽ đội học sinh lại phải thua sao?

Lúc này tiếng còi tạm dừng vang lên, hai bên nghỉ ngơi đồng thời nghĩ biện pháp tấn công; vì trận đấu này rất nhiều học sinh không về lớp để học, ngược lại vây xem càng lúc càng nhiều, còn say sưa thảo luận tiến triển trận đấu, nhìn điểm hai bên chênh lệch xa, một nửa học sinh đảo ngũ, cho rằng trận đấu thứ hai đội học trò cũng sẽ thất bại. Còn một nửa học sinh thì tin chắc đội học sinh sẽ chuyển bại thành thắng, nhất là bị một bạn học nữ chế nhạo là phế vật, thật sự nếu không vùng lên thì mặt mũi để đâu? Còn lại một số học sinh không ủng hộ bên nào, dùng tâm tình xem cuộc vui quan sát toàn bộ trận đấu.

Bạn học có vẻ bệnh đau đứng im một góc! Dưới tán cây, thu hết tình hình trận đấu vào trong mắt, tiếng còi báo hiệu hiệp đấu sau vang lên, phát quả bóng đầu tiên vẫn là đội giáo viên. Lúc này đổi lại là Thi Cánh Bắc phát bóng, Tô Đậu hẳn là nên giãn cổ họng ra cổ vũ chú hai, nhưng miệng há hốc mà không phát ra tiếng được, trong đầu vừa lúc hiện lên một hình ảnh, cô chạy nhanh lên phía trước, khi có phát ra tiếng cổ vũ lần nữa thì chú hai phát quả bóng vào trong lưới đối thủ, đoạt được 3 điểm, trong nháy mắt toàn trường xôn xao, nhìn lại điểm hai bên đạt được, điểm lại cách càng xa.

Tiếng bạn học thảo luận nổ tung, bên này lên bên kia xuống, có mấy giọng nói mỉa mai, nói có ba hotboy trấn giữ thì sao chứ, trình độ cũng chỉ như thế mà thôi. Đội học sinh xứng danh vô dụng, hoàn toàn đi sau, không có khả năng chuyển bại thành thắng trong vòng một ngày, trận đấu bóng này vốn không cần xem tiếp, đội học sinh đấu mấy trận đều thua, đội học sinh thật sự thất bại sao? Thật sự thất bại sao?

Nghe giọng mỉa mai bốn phương tám hướng truyền tới, khinh bỉ đội học sinh, Tô Đậu không nhịn được, cuối cùng há miệng hô to: “Đội học sinh xóc lại 12 ngàn lần tinh thần, cố gắng lên!”

“.....”

“.....”

Vì tiếng động viên của Tô Đậu, trong nháy mắt xung quanh im ắng, ai cũng nhìn Tô Đậu như quái vật. Trong sân, đội giáo viên đang dẫn bóng tấn công, đội học sinh sững sờ dừng phòng thủ, đội giáo viên nhân cơ hội này ném bóng vào lưới quân địch, lại một lần nữa đạt được 3 điểm, trận này đội học sinh thật sự thua, trong đáy lòng mỗi học trò đều thầm nghĩ như vậy.

Dưới con mắt sắc sảo của Tô Đậu, mặc dù trận đấu bóng này đội giáo viên có cơ hội, mà vì mình động viên khiến bọn họ thua ba điểm, nhưng cô tin kế tiếp đội học trò nhất định sẽ lấy lại điểm, chuyển bại thành thắng!

“Một khi các cậu đã tạo thành một đội, phải tin tưởng đồng đội, hiệp sau các cậu nhất định có thể chuyển bại thành thắng, cố lên!”

“Cố lên!”

“Cố lên!”

“Đội học sinh, cố lên!”

Tiếng cổ vũ lại một lần nữa vang lên toàn trường, kích thích ý chí chiến đấu của đội học sinh, Thi Cảng Bắc tìm kiếm vị trí của Tô Đậu, quảng cho cô ánh mắt khen ngợi, như nói: Cô bé, em làm rất khá!

Đến cuối trận, đội học sinh thắng sao? Điểm kéo lên sao? Hay là lại bị đội giáo viên thắng lần nữa..

Đội giáo viên đạt được 48 điểm, đội học sinh đạt được 40 điểm, cuối cùng điểm hai đội kéo gần lại, mắt thấy thời gian từng giây từng phút trôi qua, chỉ có một ít thời gian, mà không biết đồng đội nào chuyển bóng sang cho cậu học trò bị bạn học nữ kia gọi là phế vật, đội giáo viên đánh gong kim cậu học trò đó cả trước lẫn sau, khiến cậu ta không cách nào dẫn bóng.

Thời gian vô tình như thuốc độc, còn lại 30 giây, bên ngoài sân tất cả tiếng hò hét đã dừng lại, chỉ còn Tô Đậu chưa từ bỏ ý định, vẫn hò hét cổ vũ đội học sinh y như cũ: “Chuyển bóng, đừng để đội giáo viên có cơ hội, cậu phải tin tưởng đồng đội mình!” Cậu học trò kia nghe tiếng Tô Đậu hét, nhưng cậu ta bị đội giáo viên vây quanh mình, bóng lại trên tay mình, sao có thể chuyển bóng đi được?

Trong tình trạng giằng co này, cậu học trò này phải tự mình ném bóng, hoặc là bị đội giáo viên đoạt bóng! Dưới tán cây, bạn học nữ kia lại một lần xuất hiện trong đám người, cô ta nói với cậu học trò bị vây đánh gong kim: “Tĩnh táo lại, nghĩ lại chiến thuật ném bóng khi còn bé!” Đầu óc như bị cây đao vô hình bổ dọc, một hình ảnh hiện lên trong đầu bạn trai kia, trong nháy mắt tất cả đều rõ mồn một, bạn học nam cười tà đẹp mắt, trong nháy mắt bóng trong tay lao ra, đội giáo viên dòi mục tiêu. Thi Cảng Bắc cong môi cười, khen tốt lắm, một đồng đội khác tiếp được bóng, chạy về phía sân quần vợt, không có giáo viên vây quanh bạn học nam kia đã chạy về phía quần vợt, trong nháy mắt bóng bay về phía trước như một đường cung, bạn học nam kia đón được bóng, rồi nhanh nhẹn nhảy lên, quảng bóng vào trong lưới địch....

3 giây cuối cùng còn lại của 30 giây, đám người bên ngoài sân giống như bị kích thích, đôi mắt trông ngóng nhìn bóng không ngừng chuyển động xung quanh vành lưới, lúc mọi người ngừng hít thở, còn một giây cuối cùng thì có tiếng bóng lọt vào trong lưới, trong nháy mắt nổi lên làn sóng xôn xao. Mặc dù điểm không đuổi kịp, mặc dù đội giáo viên vẫn thắng, nhưng trong hiệp đấu thứ hai thật tuyệt vời, bạn học nam bị đồng đội mình ôm lấy, rồi ném lên trên.

Hai trận đấu tranh cao thấp liên tục bọn họ đều thua, nhưng bọn họ không ngại, vì trong trận đấu này bọn họ học được rất nhiều từ những gì đã bỏ qua trước đó, sau này mỗi cuộc tranh tài bọn họ đều đánh rất tốt!

“Cảm ơn các thầy đã dạy!”

“Chúng ta cần phải cố gắng, đón tiếp thi đấu hữu nghị của trường trung học Lincoln!” Huấn luyện viên Lữ hét to nói.

“Dạ!”

Đội học sinh cùng đồng thanh, còn bạn học nam kia tìm bạn học nữ xinh đẹp trong đám đông, nhưng đã không thấy bóng dáng bạn học nữ bên ngoài sân nữa. Tô Đậu cũng không biết bạn học nữ kia rời đi khi nào, nhưng cô tin bạn học đó đi không xa, vẫn đứng im trong góc nào đó nhìn chàng trai trong trái tim mình.

“Tại sao lại cổ vũ cho đội học sinh?” Thi Cảng Bắc không biết đi đến bên cạnh Tô Đậu từ lúc nào, lúc này trong sân đám người đã thừa thốt, chỉ lác đác tập năm tốp ba sóng vai bước qua.

Tô Đậu lấy lại tinh thần, cười nói: “Nếu cháu không cổ vũ cho đội học sinh, bọn họ thất bại mất mặt.”

“Thế diện thua trận không quan trọng, quan trọng phải biết đoàn kết, tin tưởng đồng đội!”

Đúng vậy, một chi đoàn không thể thiếu sự đoàn kết, thiếu tin tưởng, kỹ thuật ném bóng có lợi hại cũng sẽ như chậu cát, như vậy mỗi trận đấu sau này sao có sự đột phá, xông lên nữa?

“Cháu đây.... Tin tưởng có thể nở hoa kết trái!” Tô Đậu cười gian nói.

Khóe miệng Thi Cảng Bắc hơi co giật, cảm giác hành động kia của cô bé như che giấu gì đó, kéo thân thể đang xoay người chạy trở về, nói: “Bây giờ em chẳng những phải tin nở hoa kết trái, càng phải tin tôi muốn đóa hoa này kết trái trên cúc hoa của em.”

“Có ý gì?” Sao nghe huyền bí vậy?

“Ý là chú hai đói bụng, muốn ăn cơm, ăn hết trái cây nở trên cúc hoa em!” Mập mờ thổi khí bên tai Tô Đậu, ngứa ngáy khiến Tô Đậu thất thần, đồng thời hai má đỏ ửng, “Đồng ý không?”

“... Đồng ý!” Tô Đậu chần chờ một lúc, lặp lại nói: “Cháu nguyện ý!”

Tất nhiên sau đó hai người thân mật hôn nhẹ, nhưng một ánh mắt mang theo phần nộ trực tiếp bắn thẳng vào bóng dáng trong ngực Thi Càng Bắc, như đã thú khát máu, chăm chú nhìn thẳng con mồi. ...

Mất thấy thời gian từng phút từng giây trôi qua, chuông vào tiết đang vang dồn dập, Tô Đậu nôn nóng khó có thể yên lòng, trong lòng kiên định như thế, nhưng khi sắp đối mặt, vẫn có áp lực vô hình ép cô thở không nổi. Hu hu. ... Tại sao chú hai không quên hết đi chứ!

Tô Đậu rất không biết phải trái, vào lúc đó chỉ có nghĩ đến phần lùi, hiện giờ ai tới cứu cô đây?

Dường như ông trời nghe được tiếng lòng cô, điện thoại báo có tin nhắn tới, nhìn tên trên màn hình, Tô Đậu gần như ngã ngồi xuống ghế. Xem tiếp nội dung, sự hoảng sợ được vỗ về, chú hai gửi tin nói đón ở đầu đường, muốn cô cùng về nhà họ Thi ăn cơm, bữa cơm nay nuốt trôi sao?

Ngược lại Tô Đậu không có tư vị gì, ăn bữa cơm thôi mà, thời gian qua ông nội Thi đối xử với cô như cháu gái ruột, ăn một bữa cơm với ông cụ là chuyện thường tình. Nhưng lúc này ông nội Thi lại muốn cùng chú hai trở về, thật sự ăn bữa cơm đơn giản thôi sao, bên trong không có gì mờ ám chứ? Tình hình này thật sự ứng với câu tục ngữ: Sóng trước chưa dừng sóng sau lại tới!

Chờ ở đầu đường vài phút, Tô Đậu ngồi lên xe, lúc cài dây an toàn hỏi: “Chú hai, sao phải về bên kia ăn cơm?”

Không có chuyện quan trọng chú hai sẽ không bước vào cửa nhà kia nửa bước, chuyện này xem ra có gì đó mờ ám, Tô Đậu thường không nghĩ quá sâu xa, động vật đơn bào như cô không thể nào tiếp nhận chuyện phức tạp.

“Mệnh lệnh của ông ta!”

“...”

Tô Đậu hết chỗ nói, cũng không ý kiến gì, chỉ cần nơi có chú hai, cô sẽ rất yên tâm!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Về Nhà

Xe chạy khoảng 40 phút, cuối cùng cũng tới nhà họ Thi ở giữa sườn núi Dương Minh Sơn, Thi Càng Bắc dừng xe rồi nắm bàn tay nhỏ bé của Tô Đậu đi vào ngôi nhà lộng lẫy, phòng khách rộng lớn có ông cụ Thi, mấy chú bác thím ngồi hai bên cạnh, dường như đang lựa chọn gì đó, rất hào hứng thảo luận.

“Cậu hai, cậu đã về, ông cụ đang chờ cậu trong phòng khách!” Ông quản gia đi tới cung kính nói.

Thi Càng Bắc dẫn Tô Đậu đi vào phòng, tiếng nói chuyện càng lúc càng gần, một người thím nói: “Thưa ông, nhìn xem tâm này, tiểu thư thị trường thành phố, vào được phòng bếp ra được phòng khách, là đối tượng rất tốt, môn đăng hộ đối, xứng với nhà chúng ta.”

“Thưa ông, tâm này cũng không tồi, con cháu dòng họ Hạ thị, cô bé này lớn lên xinh xắn động lòng người, đứng bên cạnh Càng Bắc tuyệt đối càng nổi bật, mặc dù hơi nhỏ tuổi, nhưng hoàn toàn không có vấn đề gì.” Một người thím khác mở miệng nói.

Bây giờ Thi Càng Bắc đã 30 tuổi, hiện quan tâm đến chuyện chung thân đại sự của anh, có phải hơi trễ?

Tô Đậu nghe hai người thím của nhà họ Thi nói chuyện, trong nháy mắt mặt trắng không còn chút máu, bữa cơm này quả nhiên có chuyện mờ ám, dùng chuyện ăn cơm để xem mắt. Tô Đậu nắm chặt tay chú hai, dùng ánh mắt thể hiện muốn về nhà, Thi Càng Bắc cong môi cười: “Sợ?” Lúc này Thi Càng Bắc vẫn còn có tâm tư trêu đùa Tô Đậu, hiện tại Tô Đậu đương nhiên hoảng sợ, nếu như chú hai muốn xem mắt cô gái khác, vậy cô làm sao đây?

“Chú hai, không ăn bữa cơm này nữa, chúng ta về nhà được không?” Khuôn mặt trái xoan của Tô Đậu đã xụ xuống, gần như sắp rơi nước mắt.

Thi Càng Bắc nhéo khẽ mũi Tô Đậu, trấn an nói: “Cũng đã tới, ăn cơm xong rồi về, hay là em không thể chờ đợi muốn thực hiện đề nghị kia?” Câu cuối cùng tiếp tục trêu đùa trái tim hoảng loạn của Tô Đậu. Hu hu. ... Đã đến nước này rồi mà chú hai còn lấy cô làm niềm vui, thật không nên bắt nạt người ta như vậy!

“Thật sự ăn cơm xong rồi đi về sao?”

“Đúng!”

“Được, bây giờ chúng ta đi ăn!”

Thị Càng Bắc hết ý kiến, khóe miệng hơi co gật, rồi mới để Tô Đậu kéo đi vào phòng ăn, Thị Càng Bắc nói với bác quản gia: “Ăn cơm đi!”

Trên bàn cơm, bầu không khí khiến người ta hít thở không thông quanh quẩn, ngồi ở vị trí chủ chốt là ông cụ Thi với sắc mặt luôn âm trầm khó coi, chú bác thím ngồi trái phải hai bên, còn có mấy anh chị em gái hiếm khi về nhà họ Thi. Tô Đậu cũng không xa lạ gì với bọn họ, nhưng bữa cơm này thiếu Vân Hân. Dưới bàn cơm, Tô Đậu kéo ống tay áo Thị Càng Bắc, nói cho anh biết không khí này thật sự rất quý quái, hu hu... Cô muốn về nhà, kiểu ăn cơm của đại gia tộc này không thích hợp với động vật đơn bào như cô, thật sự quá khủng khiếp!

Thị Càng Bắc mở to mắt, tựa ở thành ghế, hai tay ôm ngực, bộ dạng thờ ơ mở miệng: “Nói đi, bảo con về không phải đơn giản chỉ ăn cơm như thế này chứ?”

Câu nói này phá vỡ cục diện bế tắc, mọi người cùng đồng lòng thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt không còn căng thẳng như lúc này, có người thím lên tiếng mở miệng trả lời, “Càng Bắc, là như vậy, ông cụ không để ý đến chuyện chung thân đại sự của chú là ông ấy không đúng, bây giờ ông cụ muốn mấy người chúng tôi làm mai mối, chú... Nhìn xem mấy người này có hợp ý chú không?” Người thím bị đẩy ra nói liền một mạch, nhưng nói đến cuối cùng khi nhìn thấy sắc mặt lạnh lùng của Thị Càng Bắc thì bắt đầu cả lăm.

“Bây giờ mới nhớ tới chuyện chung thân đại sự của tôi, có ích không?” Rất lâu... Lâu như cả một thế kỷ, cuối cùng Thị Càng Bắc lần nữa mở miệng vàng, giọng điệu châm chọc. “Mặc dù mưu kế của ba hơi hiểm, nhưng con không ngu ngốc, ba tìm vai người thím làm mai cho con, để con ở rể nhà các cô ấy, Đậu Đậu thuộc về nhà họ Thi, đây xem như trận đánh vang dội, từ trước tới giờ ba luôn xem nhẹ năng lực của đứa con riêng này!” Thị Càng Bắc anh không phải là phế vật vô dụng, ông ta bàn tính chuyện gì, anh đều một rõ hai ràng!

“Con cũng đã biết rồi, người quang minh chính đại không nói vòng vo, ta muốn con buông tay!” Âm mưu bị nhìn thấu, ông Thi không còn gì để quanh co lòng vòng.

“Không có khả năng!”

Thị Càng Bắc kiên quyết, cuối cùng đã chọc giận ông Thi, “Đừng rượu mời không uống mà uống rượu phạt!”

Anh cười lạnh một tiếng: “Con không ngại ly rượu phạt này!” Lúc dắt tay Tô Đậu rời khỏi nhà ăn, Thị Càng Bắc còn nói: “Đừng nên dùng quyền thế chèn ép con, bây giờ nhà họ Thi đã không còn phong độ như ngày xưa nữa rồi.” Muốn anh ở rể đã thể hiện rõ tất cả, bây giờ bên ngoài nhà họ Thi không còn như trước, bên trong cũng không bằng lúc trước, Thị Càng Bắc không muốn giúp nhà họ Thi lấy lại cảnh huy hoàng ngày xưa.

“Càng Bắc, dừng bước!” Một người khá lớn tuổi lên tiếng giữ chân anh: “Vào phòng khách nói chuyện!”

Thị Càng Bắc không cho Tô Đậu rời khỏi bên cạnh mình, bây giờ Tô Đậu cũng cần chú hai Thi, hai người nắm ngón tay đan chặt nhau, cảm thụ nhiệt độ lẫn nhau, trong lòng mới có thể yên tâm. Đến phòng khách, bác kia đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Cậu cũng biết đúng không?” Thị Càng Bắc không trả lời, chờ bác kia nói tiếp: “Nhà họ Thi chẳng có đứa tham gia chính trị, năng lực kinh doanh cũng không bằng cậu, mặc dù cậu tồn tại ở nhà họ Thi với thân phận con riêng, ba cậu cũng không đối xử với cậu như con ruột, nhưng máu chảy trong người cậu là máu của nhà họ Thi, dù ông ấy không đúng thì cậu vẫn là con của ông ấy, tục ngữ có câu: Đừng quên ơn ba mẹ, cậu giúp đỡ cái nhà này một chút đi.”

Hay cho câu on ba mẹ, ơn ba mẹ là không thể quên, nhưng anh đã làm hết trách nhiệm của một người con, anh cũng đã trả hết nợ, bằng không sao bây giờ nhà họ Thi còn có thể tiếp tục ở trên sườn núi xa hoa như thế này?

“Bác hai, cháu giúp được đã giúp hết, bằng không sao bây giờ mấy người vẫn còn có thể tiếp tục ở trên ngọn núi xinh đẹp này?”

Bác hai âm thầm thở dài, đúng vậy, Càng Bắc đã giúp nhà bọn họ rồi, ông còn muốn thế nào nữa đây? “Nói cho ông ấy biết, trước khi nhà họ Thi tuyên bố phá sản thì bán công ty cho người này, đây là danh thiếp của anh ta, bác bảo ông ta suy nghĩ cho thật kỹ, tiếp tục giữ Thi thị không có lợi nhuận ngược lại còn bị hao tổn, đây không phải là phong cách của ông ấy.” Thị Càng Bắc đưa danh thiếp tận tay bác hai, rồi mới ôm Tô Đậu lòng đầy nghi ngờ kéo rời đi.

Chú hai nói Thi thị sụp đổ, thật sự sụp đổ sao?

Trên xe, lúc Thị Càng Bắc khởi động động cơ, bàn tay anh được một bàn tay nhỏ bé trắng nõn úp lên, nụ cười ngọt ngào đập vào mắt, như vô tình an ủi: “Về nhà!”

“Ừ!” Thị Càng Bắc hôn khẽ lên môi Tô Đậu, rồi mới khởi động máy, nghênh ngang rời đi.

Lúc về đến nhà, Tô Đậu biết rõ mình sẽ gặp chuyện gì, đã trải qua chuyện hôm nay, cô quyết định cho chú hai! Hai người vừa vào cửa, Thị Càng Bắc đề Tô Đậu lên cánh cửa, Tô Đậu còn chưa phản ứng kịp, môi mềm của cô đã bị hôn, lưỡi dài xâm nhập vào trong khoang miệng, kéo lưỡi cô ra triển miên trên đầu, với kỹ thuật hôn vẫn không lưu loát như trước, Tô Đậu không cách nào chịu được cuồng phong cướp đoạt của chú hai Thi, cô không kịp thở chỉ có thể né tránh chú hai Thi xâm nhập.

“Chú hai, dừng...”

Sợi chỉ bạc bị kéo ra, hình thành không khí tình sắc vô cùng hấp dẫn bao xung quanh hai người, con người hít lại, mê hoặc tâm trí người ta. Thị Càng Bắc ôm lấy Tô Đậu tiến vào phòng ngủ, thả cô xuống giường, vuốt ve gò má đỏ ửng, giọng khàn khàn, vô cùng trầm thấp nói: “Cô bé, đêm nay, chú hai không cách nào nhịn được nữa, có thể chứ?”

Tô Đậu ngượng ngùng khẽ gật đầu, khuôn mặt đỏ bừng như lửa đốt chín mọng như trứng tôm, ấp ửng hỏi: “Đề nghị kia có phải là...” Hu hu... Cảm

thấy vô cùng khó xử, chú hai có thể nghĩ cô là sắc nữ hay không, cứ nghĩ về đề nghị đó; Tô Đậu vẫn rất tò mò với lời đề nghị kia, vì là nữ sinh nên cô không có ý định nói ra, bây giờ có xúc động muốn đào hố chôn mình.

“Muốn thử?”

“Có thể không?” Tô Đậu mở to đôi mắt ngây thơ, đáng yêu nói.

“Ừ!”

Thi Cánh Bác kéo Tô Đậu đi, hai người vào phòng tắm tắm rửa, khi trở lại phòng ngủ, thân trên trần truồng, thân dưới dùng khăn tắm vây quanh. Tô Đậu mặc bộ đồ ngủ ren màu đen bảo thủ nhưng không che hết đường cong cơ thể, cô áo hình chữ V, phong cảnh bên trong như ẩn như hiện.

Tô Đậu ngồi xổm xuống giữa hai chân Thi Cánh Bác, luống cuống kèm bất an: “Chú hai, cháu phải làm thế nào?”

Thi Cánh Bác nắm bàn tay nhỏ bé của Tô Đậu, dẫn dắt cô sờ vào nguồn nhiệt nóng rực, cách khăn tắm Tô Đậu vẫn dễ dàng cảm nhận được chỗ đó như một cây gậy sắt, nó lại còn tản ra dòng nhiệt nóng rực: “Chú hai, cháu...” Tay Thi Cánh Bác phủ lên lưng Tô Đậu, chuyển động cao thấp theo cô, cách khăn tắm không thể gây cảm giác quá thoải mái cho Thi Cánh Bác, giọng nói nặng nề ma mị như trên thiên đàng. Tô Đậu nghi ngờ, cô nhẹ nhàng kéo khăn ra, một cây gậy sắt thô to đập vào mắt, khiến Tô Đậu tò mò hoảng sợ, và hành động bước tiếp theo.

“Nó...” Tô Đậu khó khăn mở miệng, đồng thời nuốt nước miếng, hu hu... Chỗ đó của chú hai lớn quá, cái này muốn cô phải làm thế nào...

“Đừng để bộ dạng nó hù sợ, nếu muốn hôn nó, đầu tiên phải liếm nó, giống như liếm kem vậy!” Giọng Thi Cánh Bác từ trên đỉnh đầu truyền tới, nghĩ đến tư vị tuyệt vời khi ăn kem, Tô Đậu thông thả cúi xuống, lè lưỡi ra nhẹ nhàng liếm, Thi Cánh Bác khẽ rên một tiếng, cô vũ nói: “Đúng, chính là như vậy, cô bé, làm rất tuyệt!”

Tô Đậu giống như nữ sinh được nhận phần thưởng, dần dần hăng say liếm mát, cây gậy sắt trần trụi ra vào trong miệng ngọt ngào, một luồng sóng khoái cảm ập vào trong lòng Thi Cánh Bác, lúc Tô Đậu mệt mỏi muốn dừng lại, bàn tay anh giữ chặt đầu cô: “Đừng ngừng, làm lại một lúc...”

Về mặt cay đắng, sau một hồi Tô Đậu ra sức, cây gậy lớn nóng bỏng cũng phun trào, Tô Đậu đỏ bừng mặt quay lưng lại, xoa miệng môi như, sau khi Thi Cánh Bác được phát tiết, quay người Tô Đậu lại, “Mệt không?”

“Không, hơi đau.” Tô Đậu nói ra cảm thụ của mình, Thi Cánh Bác cưng chiều véo nhẹ mũi cô, nói: “Ngủ đi!”

“Dạ!” Tô Đậu nằm gọn trong ngực chú hai Thi, rất nhanh chìm vào giấc mộng, nhìn về mặt ngủ yên ổn bên cạnh, người đàn ông bên cạnh nhìn khổ...

Sáng sớm, ngoài cửa sổ vang lên một loạt tiếng chim hót, giống như đang mở buổi hòa nhạc vậy, đồng thời tạo thành tiếng chuông báo thức; Tô Đậu mở đôi mắt nhấp nhem mơ ngủ, bên kia giường đã không còn chú hai Thi, nhưng cảm xúc ấm áp gần như vẫn còn, chắc mới rời giường chưa lâu; Tô Đậu đi về phía cửa sổ, chào hỏi mấy chú chim ngoài kia rồi mới chậm chậm đi vào phòng tắm, nhanh chóng đánh răng rửa mặt thay quần áo, động tác quá là làm liền một mạch, sử dụng chưa tới mười phút.

Ra phòng ngủ, Tô Đậu vui vẻ vào phòng ăn, chủ động giúp bung đồ ăn sáng, một đêm ngủ ngon nên tâm tình người ta cũng rất tốt, thi Cánh Bác như bị cuốn hút, huyết sáo, bữa ăn này chẳng những làm người ta có cảm giác ấm áp, mà còn khiến người ta cảm nhận được hạnh phúc của nó, quá ngọt ngào.

Ăn xong bữa sáng, hai người cùng đi ra cửa, Thi Cánh Bác vẫn lén thả Tô Đậu ở đầu đường gần trường học, cô đi trên đường nhỏ rợp bóng cây, từng cơn gió nhẹ thổi lướt qua, nghịch ngợm thổi tung mái tóc xinh đẹp của Tô Đậu; có chiếc lá phong rơi xuống trên đường nhỏ, Tô Đậu tìm mấy lá kẹp vào trong sách học, dùng để làm kẹp đánh dấu.

“Đậu Đậu!”

Một tiếng gọi ồ ồ và tiếng bước chân chạy tới, Tô Đậu quay người lại nhìn về phía Thi Văn Hân đang đi về phía mình, lập tức nở nụ cười ngây thơ ngọt ngào.

“Đang làm gì đấy?”

“Nhặt lá phong làm kẹp đánh dấu, cậu không biết mùi nó rất dễ chịu sao?”

“Dễ chịu cái cọng lông, thổi chết đi được!” Thi Văn Hân ghét bỏ nói: “Tớ thấy cậu thoải mái quá nhỉ, còn 3 phút, còn không chạy?”

Á, ba phút? Tô Đậu choáng váng, lập tức chạy nhanh đồng thời la hét: “Đội tớ một chút!”

Hai người trước sau vào phòng học, cái móng còn chưa chạm ghế giáo viên kéo cửa đi vào, khâu điểm danh thành khâu giới thiệu, giáo viên nhìn về phía cửa ra vào nói: “Bạn học, mời vào!” Một nữ sinh kéo cửa đi vào, đứng bên cạnh giáo viên, mọi người im lặng một lúc, qua vài giây sau chuyển thành xôn xao, nam sinh kích động, nữ sinh khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Kết Quả Của Sự Trêu Đùa

“Sao cô ta chuyển đến trường chúng ta?” Thi Vân Hân liếc mắt nhận ra cô gái Dạ Từ Đồng trên bục giảng, giáo viên đang viết tên Dạ Từ Đồng lên bảng. “Bạn học Dạ chuyển trường từ trường trung học Nam Hoa tới.” Trường trung học Nam Hoa là trường quý tộc ở thành phố Đài Châu, đặc biệt chỉ nhận con cái nhà giàu có làm học trò. Nhà họ Dạ không tính là quý tộc gì, nhưng của cải rất nhiều, bối cảnh vinh quang lừng lẫy, Dạ Từ Đồng xem như con cái nhà quyền quý, nhưng không yếu ớt như mấy thiên kim tiểu thư khác.

“Xin chào mọi người, sau này xin chỉ dạy nhiều hơn!”

“Bạn học Dạ, chỗ ngồi của em...” Giáo viên nhìn quanh một vòng, cuối cùng ánh mắt rơi vào vị trí trống không phía sau lưng thi Vân Hân, “Em ngồi ở tổ thứ 8.”

“Cảm ơn giáo viên!” Dạ Từ Đồng ôm sách vở đi về phía tổ 8, dọc đường đi dừng lại bên chỗ Thi Vân Hân, “Có phải mình đã gặp hai bạn ở đâu rồi không?” Dạ Từ Đồng ảo não nói, Thi Vân Hân tròn mắt trắng, tức giận chầm chọc nói: “Bạn đó, có bệnh dễ quên?” Ngày đó trong câu lạc bộ đã vùng tay đánh người, thành kẻ thù rồi, vậy mà còn nói: Có phải mình đã gặp hai bạn ở đâu rồi không? Hừ, không nên làm tổn thương người khác như vậy chứ?

“À, mình nhớ ra rồi, bạn là...” Trong đầu hiện ra một hình ảnh, đồng thời Dạ Từ Đồng kinh ngạc kêu lên, hai chữ câu lạc bộ gần như thốt ra, Thi Vân Hân lập tức che miệng cô ta: “Chú ý nói chuyện cho bản tiểu thư!” Trong lời nói đầy cảnh cáo uy hiếp, cô gái này không biết giữ miệng, đồng thời đỏ mặt hời hợt.

“Mời bạn Dạ về chỗ ngồi, học bài.” Giáo viên trên bục giảng nhắc nhở.

“Dạ!”

Dạ Từ Đồng về chỗ ngồi, đưa tay chọc lưng Thi Vân Hân, đề nghị nói, “Có hứng thú tới câu lạc bộ không?”

“Đâu Đâu!”

Tô Đậu bị gọi một tiếng, quay đầu nhìn Thi Vân Hân kiểm chế phát lửa giận: “Có chuyện gì?”

“Tớ muốn đổi chỗ ngồi với cậu!”

“.....”

Tô Đậu quay người lại, liếc mắt nhìn Dạ Từ Đồng, ngây ngô đáng tiếc nói: “Các người... Ngu ngốc ngu ngốc ngu ngốc, các người rất thú vị.”

“Đậu Đậu, cậu đây là đang chế nhạo tớ sao?”

Tô Đậu cười mà không nói, bộ dạng như kiểu cậu tự hiểu đi, thấy Thi Vân Hân nghiêng răng nghiêng lợi...

“Mẹ ơi! Căng tin này nhiều người như vậy sao?” Người đông nghìn nghịt, cục diện bạn đoạt tôi tranh khiến Dạ Từ Đồng lú lù không nói nên lời, hai người kia thì quen rồi, bộ dạng như có thể giúp đỡ, “Bình thường các bạn ăn cơm thế nào? Đi ra ngoài ăn sao?”

“Không, bọn mình mang cơm hộp đi!” Thi Vân Hân tức giận giải thích, vẻ mặt thể hiện không cam tâm tình nguyện, tại sao lại chỉ định cô dẫn cô ta đi tham quan trường học? Tô Đậu vốn có hẹn với chú hai Thi, kết quả bị Thi Vân Hân kéo tới phụ, hic... Chính xác là cùng tới cười!

“Bạn muốn ăn, động tác phải nhanh!” Mặc dù Thi Vân Hân không cam lòng như vãn tốt bụng thêm vào một câu.

“Mình muốn hỏi...” Lúc này ba hotboy xuất hiện ở căn tin hấp dẫn tất cả nữ sinh, bảo vệ quát Dạ Từ Đồng.

“Bọn họ là ai?” Ngồi sao ư?

“Bọn họ là ba hotboy trường trung học chúng ta, sao vậy, bạn.... Đừng nhào vào bọn họ!” Lá gan khá lớn, Thi Vân Hân cô còn không dám có chủ ý với ba hotboy đâu đó, chỉ có thể ngấm từ xa chứ không thể làm loạn, cho nên có một số người chỉ có thể đề nghị; Những lời này là Thi Vân Hân nhắc nhở Dạ Từ Đồng, vô vấp Ngu Lang bị trừng phạt vô số lần, sao cô nàng sắc nữ này còn không rút ra được bài học, không học khôn ngoan lên?

Thực sự phiền não như chú Hai thì dự đoán: Ba nữ sinh này ở chung một chỗ, thật sự thiên hạ muốn đại loạn!

“Tiểu Vân Hân, bạn nhắc nhở mình, ha ha ha!” Dạ Từ Đồng vô tâm ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, mặc dù tiếng cười hấp dẫn một số bạn học chú ý nhưng không khiến ba hotboy coi trọng.

“Tớ cảm thấy... Có dự cảm chẳng lành!” Tô Đậu cũng cười, khoe miệng hơi co giật, có xúc động muốn bỏ chạy; chỗ này là trường học chứ không phải ở câu lạc bộ, cô không muốn trở thành tâm điểm của mọi người, thật sự không muốn! Thi Vân Hân cũng có cảm giác giống vậy, nhưng tâm tình xem

cuộc vui chiến thắng lý trí chạy trốn, cô muốn xem xem Dạ Từ Đồng có phải là can đảm ngập trời, dũng cảm đụng chạm ba hotboy đè dưới người mình không.

“Vân Hân, cậu mau khuyên nhủ bạn ấy, đừng gây chuyện.”

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Dạ Từ Đồng khóa mục tiêu, dùng hết sức bình sinh xông về phía trước, tiếng gậy rơi bắt đầu, tiếng ồn ào náo loạn, trong nháy mắt căng tin tạo thành lối nhỏ, khiến Dạ Từ Đồng không bị vướng mắc chỗ nào, “Đừng đi, tôi nhào tới!”

Cảnh này giống như được quay chậm, ngược lại mọi người hít khí lạnh, đồng thời trong đám nữ sinh, Dạ Từ Đồng trở thành mối thù kẻ địch của các cô, nhìn Thiệu Vũ Dương - một trong ba hotboy bị đụng té nhào xuống đất, con mắt lạnh lùng thoáng hiện ánh sáng, khuôn mặt âm trầm khiến người ta không nhìn ra tâm tình cậu ta, hai hotboy bên cạnh đáng vẻ nghiêng ngả Dạ Từ Đồng to gan: “Bạn học, thật tinh mắt!” Hừ, chỉ có Dạ Từ Đồng cô đùa giỡn người khác, nào có phải bị nam sinh đùa giỡn!

“Bạn học, một người vui không bằng mọi người vui, đến đây đi, cùng chơi nào!”

Mẹ, bây giờ là tình huống gì vậy? Mặc dù Thiệu Vũ Dương bị Dạ Từ Đồng đụng chạm không nói lời nào, nhưng sắc mặt cũng chẳng khá hơn, hai chàng hotboy bên cạnh vừa gia nhập hàng ngũ trên ghế, vấn đề là đối tượng bọn họ trên ghế là cô, rốt cuộc là cô trên bọn họ hay là bọn họ trên chọc cô? Hu hu... Tính sai rồi!

Về mặt Dạ Từ Đồng cay đắng, không khó để cảm nhận bầu không khí chẳng bình thường, lập tức né khỏi người Thiệu Vũ Dương, nhưng hai hotboy nổi lòng muốn trêu đùa, nào dễ để cô ta bỏ chạy, áp sát cô ta, bàn tay ma quỷ không quên vuốt ve ăn đậu hũ, “Bạn học, bạn thơm qua, da thịt như tuyết, rất có tính đàn hồi.”

Đàn hồi cái cọng lông cậu! Dạ Từ Đồng nóng nảy muốn nói tục, nhưng có luồng khí vô hình phả tới chậm chậm, hu hu... Ngày đầu tiên nhập trường trung học Thập Phiến, ông trời muốn cô chết sao?

Thi Vân Hân, Tô Đậu đứng bên ngoài đám người cũng cảm giác có gió lạnh thổi qua, sống lưng lạnh toát, có xúc động muốn rời khỏi hiện trường, nhưng khoan, Tô Đậu thấy chú hai Thi từ xa đi tới, còn có bóng dáng cao lớn, a a... Người đó không phải là chồng chưa cưới của Dạ Từ Đồng sao! Lần này, ngay cả Tô Đậu và Thi Vân đều gấp gáp, tục ngữ nói: Chó nóng nảy sẽ nhảy tường, hai người xông vào trong đám người, chạy về phía Dạ Từ Đồng bị chen ép không thể nhúc nhích, la lên: “Từ Đồng, chạy mau!”

“... Đã không kịp!”

Cái gì?

Tô Đậu và Thi Vân Hân cùng quay người lại, nhìn thấy vẻ mặt người đàn ông nghiêm khắc nặng nề đứng sau bọn cô, về mặt chú hai Thi bất đắc dĩ, đau đầu không biết nên bắt ba nữ sinh này làm sao đây!

“Dạ Từ Đồng, em ở đây làm gì?”

Khí thế người đàn ông như muốn giết chết hết người ở chỗ này như cũ, kể cả hai hotboy đang đùa giỡn cũng thu liễm lại; đám người vây xem bị tác phong người đàn ông dọa hoảng, đứng im, hai chân muốn chạy trốn khỏi hiện trường đồng thời chân như bị đóng đinh nhìn thẳng. Bây giờ Dạ Từ Đồng bị mây trăm đôi mắt oán hận trừng nhìn lung lay cả người, hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân thì tốt hơn nhiều, nhìn thấy chú hai lập tức trốn sau lưng anh.

“Đi tham quan trường học, sao lại biến thành tình trạng này?” Chú hai Thi xoa huyệt thái dương đau nhức, hỏi.

“Cái này...” Tô Đậu và Thi Vân Hân đều khó mở miệng, ánh mắt hoảng hốt.

“Vẫn chưa chịu dậy? Có phải là muốn tôi ra tay?” Một khi đàn ông ra tay không đơn giản là không việc gì, Dạ Từ Đồng từ biết thế; cô ta từ trên người Thiệu Vũ Dương đứng lên, vì hai chân nhũn ra nên vừa đứng lên một cái lập tức ngã xuống, trong nháy mắt hơi thở người đàn ông đông lạnh như băng, lại một lần nữa đám người thấy lạnh run rẩy.

“Thích ‘Ngã’ như vậy, tôi cho em ngã đến tối!” Lời người đàn ông nói ra khiến Dạ Từ Đồng duy trì tư thế ngã nhào trên người Thiệu Vũ Dương, cái này không chỉ trừng phạt Dạ Từ Đồng, gián tiếp làm liên lụy tới Thiệu Vũ Dương vô tội, nếu như cứ mãi duy trì tư thế này, như vậy thì cậu ta cứ nằm dưới đất để Dạ Từ Đồng ngồi trên lưng.

Nửa người dưới không dễ dàng có phản ứng, giờ phút này lại có phản ứng không nên có ở nơi đáng chết này, sắc mặt Thiệu Vũ Dương càng thêm tệ khó nhìn.

“Không...” Một tiếng nhỏ như muỗi kêu kèm theo tiếng khóc, Dạ Từ Đồng cố gắng từ trên người Thiệu Vũ Dương đứng dậy, nhưng hai chân không có sức, đứng lên lại ngã xuống, mấy lần như vậy, hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân không nhìn được, lập tức đi tới đỡ cô ta dậy, nhưng bị tác phong người đàn ông ngăn cản động tác.

“Thầy Thi, thầy giúp một chút đi!” Tô Đậu ném ánh mắt lên người chú hai Thi, cầu cứu nói.

Chú hai Thi rơi vào đường cùng, tiến lên giải vây, nói: “Thôi đi, nữ sinh, đừng quá tính toán.” Người đàn ông híp con ngươi âm u, trong lòng như có tiếng va chạm nứt ra, rồi sải rộng bước chân rời khỏi căng tin. Sau khi người đàn ông đàn ông khí thế đáng sợ biến mất như rồng cuốn gió, mọi người ai cũng thở dài một hơi, nhưng vẫn dùng ánh mắt oán hận trừng liếc Dạ Từ Đồng như trước, rồi tan tác như chim muông. Sau đó Dạ Từ Đồng được Tô Đậu và

Thi Vân Hân nâng dậy, Thiệu Vũ Dương cũng được hai bạn giúp đỡ rời khỏi nơi thị phi.

Sau khi đưa Dạ Từ Đồng về chỗ cũ, cô ta không dừng được nước mắt tuôn ra như suối, Tô Đậu đưa khăn tay ra, lúc này là lúc không thích hợp mở miệng nói chuyện nhất, cho nên hai người yên lặng đứng bên cạnh; chú hai Thi tìm người đàn ông đang ngồi trên xe khởi động động cơ ở trước cửa trường học, đưa tay rút chìa khóa: “Có hứng thú nói chuyện không?”

Lê quý đôn,

Hai người đàn ông đi tới sân bóng, đang lúc nghỉ trưa nên sân không có học sinh luyện tập, hai người đứng đó! Dưới tán cây, hai người cảm nhận sự tĩnh lặng một lúc, nhưng ngược lại sâu trong đáy lòng lại dỗi nủi lấp biển, im lặng gần 30 giây, cuối cùng Thi Cánh Bác mở miệng, hỏi: “Ghét sao?”

“Có thể ghét không?” Chuyện hôn sự này là anh ta chỉ định, Dạ Từ Đồng cũng là đối tượng anh ta chỉ định kết hôn, hỏi anh ta chán ghét cuộc sống mệt mỏi này không, không ghét, ngược lại mệt mỏi, trong lòng mệt mỏi!

“Nếu như vì trách nhiệm, trói một cô bé không thích hợp với mình, tình hình hàng ngày giống như hôm nay, một người bị trừng phạt vô số lần mà không biết ngoan ngoan, không mệt mỏi sao?” Thi Cánh Bác nói lời như khuyên người đàn ông buông tay, vừa giống như bức ép tâm tình thật sự của anh ta, nếu như yêu một người không phải bao dung tất cả sao?

“Câu nói đúng, vì trách nhiệm, vì một câu nói vui đùa khi còn bé, kết quả buộc cùng một chỗ, khiến trong lòng mệt mỏi, cả người mệt mỏi!” Giống như nghĩ thông suốt, trong đầu lập tức sáng tỏ, đã không thích hợp, buông tay thôi, “Đi!”

Thi Cánh Bác cười chua xót, vừa xoay người ba tầm mắt bắn thẳng vào anh, vẻ mặt có khiếp sợ, có buồn rầu, có tức giận. Xem ra Dạ Từ Đồng đã khóc đến mặt mũi đỏ như tôm luộc chín, bây giờ cô ta không biết nên khóc hay cười, trong lòng có tiếng hoan hô vang lên: Cô tự do rồi, nhưng cô thật sự tự do sao?

Là thân hay trái tim, rất chậm chọc....

Àm!

Tiếng kéo cửa kèm theo tiếng bước chân hỗn loạn, Thi Vân Hân háng giọng, hét lên: “Đậu Đậu, Dạ Từ Đồng đâu?” Ngón tay Tô Đậu chỉ lên sân thượng, kỳ quái hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

“Chuyện ngày hôm qua đó, Dạ Từ Đồng đã lên bảng tin, hiện tại rất nhiều đang vây xem bên kia, chồng chưa cưới của cô ta cũng bị mấy học trò bên câu lạc bộ tin học chụp lại.” Hôm nay vừa đúng ngày trả sách, Thi Vân Hân đi thư viện một chuyến, khi nghe nhân viên quản lý xì xào bàn tán, mới phát hiện chuyện lớn rồi, sau đó đi tới phòng tập san của trường, chỗ đó người đông nghìn nghịt, chật như nêm như cối, đám học sinh chỉ trỏ, còn có châm chọc khiêu khích, tóm lại nói khó nghe bao nhiêu có khó nghe bấy nhiêu.

“Còn nữa, bọn Thiệu Vũ Dương cũng bị chụp, tớ xem ra lát nữa Dạ Từ Đồng nhất định gặp nạn, đám fan club kia nhất định sẽ không bỏ qua cho cô ta.” Thi Vân Hân bổ sung nói.

“.....”

Khỏe miệng Tô Đậu co quắp, rồi chỗ ngồi đi về phía sân thượng, đứng bên cạnh Dạ Từ Đồng, thờ dài nói: “Bạn thành người nổi tiếng rồi!” Mấy lời này không biết là châm chọc hay là khen ngợi, “Chuyện ngày hôm qua đã lên tin tức trên tập san của trường rồi, bây giờ giáo viên và học sinh trong trường đều đang bàn luận chuyện này, bạn...” Tô Đậu muốn nói thêm nữa thì bị Dạ Từ Đồng cắt ngang: “Miệng mọc trên người người khác, muốn nói cứ để bọn họ nói!”

“Dạ Từ Đồng, bạn bị kích thích à?” Thi Vân Hân tròn mắt trắng, kỳ quái quan sát bộ dạng Dạ Từ Đồng hôm nay không giống ngày thường, trong đầu Thi Vân Hân hiện lên lời chú hai nói với người đàn ông kia ngày hôm qua, sắc mặt tái nhợt, lời nói dùng biên miệng, cùng cô ta nhìn về đám mây trắng ở phía phương xa.

“Bạn học Dạ, bên ngoài có người tìm!” Một lát sau, một học sinh nam nhìn về sân thượng hô lên, thân thể hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân chấn động, trong lòng hoảng sợ nói: Tìm tới cửa nhanh thế?

Dạ Từ Đồng rời sân thượng xuống phòng học, đi theo bạn học xuống lầu dưới, bước tới chỗ vườn trường thừa thốt người, quả nhiên chỗ đó có đám fan club ở đó. Tô Đậu và Thi Vân Hân lên theo tới xem cuối cùng bị thể trận này dọa hoảng sợ, fan club của ba hotboy thật không bình thường, tất cả đều là học sinh nữ, không kể là lớp trên hay lớp dưới, tóm lại tất cả đều là nữ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Chọc Giận Fan Club

“Cô thật to gan, ngang nhiên để học trưởng Vũ Dương của chúng ta mất mặt, còn bị mấy bà cô thói tha bên câu lạc bộ tin học chụp được ảnh, trắng trợn đưa tin, mấy chị em, cho cô ta mấy bài học!” Bạn học nữ cầm đầu nói xong, mấy bạn học nữ đằng sau lập tức vây quanh, kéo Dạ Từ Đồng chạm vào tường, còn mấy người hung ác dùng chân đá vào bụng Dạ Từ Đồng. Dạ Từ Đồng sức trời gà không chặt, không cách nào đánh trả đành chịu đựng những cú đá, cái tát về phía cô. Hai người kia trốn trong góc tường, một người tìm viện binh, một người cố gắng nghĩ cách, cho dù Thi Vân Hân cô biết một ít võ phòng thân cũng không thể đánh ngã đám fan club kia, bây giờ cô chỉ cầu Tô Đậu tìm người nhanh chóng tìm người, nếu không Dạ Từ Đồng lành ít dữ nhiều. lquydon

“Tránh ra!”

Bạn học nữ cầm đầu la lên một tiếng, đám fan club lập tức tách ra hai bên, trên tay bạn học nữ này có thêm một thùng gỗ, mang theo nụ cười chán ghét, đồ gì đó trong thùng gỗ lên người Dạ Từ Đồng đang thoi thóp, mùi ghê tởm vô cùng gay mũi, Thi Vân Hân không chịu được ngồi xổm xuống góc tường khôn khéo nôn mửa liên tục.

Đám fan club kia thật là kinh khủng, Thi Vân Hân lĩnh giáo rõ ràng, tốt nhất ngàn vạn lần đừng đắc tội với mấy cô ta, quả thực là một đám điên khùng!

“Học tỷ Quyên, có muốn bọn em rạch khuôn mặt như hồ ly của cô ta không?” Một bạn học nữ độc ác, giọng thành khẩn đề nghị.

“Haizz, đề nghị này không tồi, giao cho cô.”

“Được!”

Dạ Từ Đồng suy yếu không chịu đựng nổi thêm một đòn chỉ có thể đối mặt với sự đau đớn phủ xuống liên tục, bây giờ cô ta hối hận chính mình đã chọc giận người đàn ông kia, cô ta rất muốn nói một tiếng xin lỗi với người kia, nhưng không có cơ hội...

“Các em đang làm gì?”

Lúc bạn học nữ cầm dao nhỏ gọt trái cây hướng lên mặt Dạ Từ Đồng, một tiếng hét vang lên ngăn chặn động tác của cô ta, mặc dù Dạ Từ Đồng tránh được một kiếp nạn nhưng lúc dao gọt trái cây trượt xuống vẫn bị lưỡi dao sắc bén rạch một đường, trong nháy mắt máu tươi tuôn ra, bạn học nữ cầm đầu không giận ngược lại cười, khi nhìn rõ người mới tới thì sắc mặt đen lại, không tự chủ lùi ra mấy bước.

“Thầy Thi...”

Thi Cánh Bác nghiêm mặt, lạnh giọng nói: “Tất cả theo tôi tới phòng giáo viên!” Trong đám người, có một bóng dáng lén lút chạy đi, Thi Cánh Bác tỉnh mắt thấy được, anh nói: “Bạn học Trình, em muốn đi đâu?” Bạn học nữ bị gọi tên rụt rè bước quay lại, cúi đầu gọi một tiếng thầy Thi, cô ta hoảng sợ người run rẩy, rất có xu thế muốn xiu.

“Nói, ai xúi giục các em?” Đòn này ra tay rất nặng, nếu như anh tới chậm thì tính mạng Dạ Từ Đồng cứ như vậy xong đời, vậy anh nói với Quan Kiệt thế nào đây? Thi Cánh Bác ôm lấy Dạ Từ Đồng thoi thóp, miệng yếu ớt thở ra, còn ni non gì đó, Thi Cánh Bác cúi xuống nghe ngóng, sắc mặt lập tức buồn bã.

“Là...”

“Đừng nói lung tung!” Bạn học nữ cầm đầu nhỏ giọng nhắc nhở, thân thể bạn học Trình càng run rẩy lợi hại hơn, nói cũng không được, không nói cũng chẳng xong, hu hu... Cô ta hối hận tham gia vào fan club, càng hối hận giúp người người khác lừa gạt thầy Thi.

“Không nói?”

Tất cả mọi người đều câm như hến, bộ dạng thà chết chứ không chịu khuất phục, khiến Thi Cánh Bác phải khen ngợi, đồng thời đe dọa nói: “Các em đều muốn bị đuổi học?”

Hai chữ đuổi học đủ khiến sắc mặt bọn họ trắng nhợt, tất cả mọi người đều chỉ vào bạn học nữ cầm đầu, nói: “Là cô ta, cô ta muốn bọn em làm, còn nói không để bạn học Dạ sống tốt, bọn em...” Tất cả trách nhiệm đều bị phui bay sạch, bạn học nữ cầm đầu bị mọi người cùng phản lại, còn bạn học Trình lại không nói tiếng nào, không đứng ra làm chứng, rõ ràng chủ mưu hoàn toàn không phải là bạn học nữ cầm đầu kia, mà chủ mưu là vốn là một người khác.

“Thầy Thi, lúc này em đi tìm thầy nhìn thấy một bạn học, cô ta không tham gia vào nhóm người này nhưng chắc không thoát khỏi liên quan đến cô ta.” Tô Đậu nhón chân lên ri bên tai chú hai Thi mấy câu, còn nói đó là bạn học từng gặp ở chỗ phòng tập san của trường, không nhớ rõ ngày tháng, Tô Đậu còn nói là lớp hiện tại chú hai Thi giảng dạy, qua vài lần dự đoán Thi Cánh Bác không khó đoán ra bạn học Trình kín như miềng bình, muốn bảo vệ chính là người kia.

“Bạn học Đỗ, theo tôi đến phòng giáo viên, mấy bạn khác về lớp ghi bản kiểm điểm 1000 chữ cho tôi, còn chuyện đánh hội đồng bạn học Dạ, chờ sau khi giáo viên y tế kiểm tra sức khỏe xong sẽ xử phạt sau, bạn học Trình, theo tôi đến phòng chăm sóc y tế!” Thi Cánh Bác ôm Dạ Từ Đồng đi về phòng y tế, đám fan club nhanh chóng tan tác chim muông, bạn học Đỗ cầm đầu chỉ có thể ngoan ngoãn đến phòng giáo viên chuẩn bị tiếp nhận xử phạt. Nếu chuyện nghiêm trọng cùng lắm là bắt buộc đuổi học, nhưng trường trung học Thập Phiến nổi tiếng, bị thôi học các trường khác chưa hẳn nguyện ý thu nhận cô ta, mặc dù có tiền có thế xui khiến ma quỷ, song học sinh thích gây sự, trường nào cũng sẽ không nhận.

Sau khi Dạ Từ Đồng trải qua kiểm tra toàn diện, tay chân đều gãy xương nghiêm trọng, bụng càng nhiều vết thương, vết thương trên mặt chảy máu sau khi khâu lại tạm thời không có gì đáng ngại, còn có để lại vết sẹo hay không thì hơi khó nói. Giáo viên chăm sóc y tế đề nghị đến bệnh viện lớn kiểm tra tỉ

mỉ một lần nữa, đảm bảo tính mạng được an toàn, Thi Cánh Bác giúp Dạ Từ Đồng nghỉ một tuần, chuyện phát triển trong trường học mọi người đều biết, cũng kinh động tới hội đồng nhà trường, tiến hành thảo luận trừng phạt, vấn đề nằm ở chỗ cho đến bây giờ còn chưa tìm ra kẻ chủ mưu, cho nên tạm thời không ra quyết định được.

Dạ Từ Đồng đến bệnh viện ở lại mấy ngày, những ngày dưỡng thương người đàn ông kia vẫn không thấy xuất hiện, giống như chưa từng tồn tại. Cận kề cái chết đồng thời khiến Dạ Từ Đồng hiểu được, có một số việc đã từng cưỡng cầu không được, trải qua đại nạn không chết lần này, như vậy mỗi một ngày đều phải quý trọng. Thân thể được chăm sóc trong bệnh viện khỏe dần lên, không được hoàn mỹ chính là để lại di chứng về sau, trên mặt chẳng những thêm một vết sẹo mờ, mà bụng vì chịu vết thương nghiêm trọng, đến nỗi khả năng... Sinh con cực kỳ bé nhỏ, nhưng bác sĩ an ủi nói: Đừng suy nghĩ quá nhiều, kết cấu cơ thể người chẳng ai giống ai, cứ thoải mái thả lỏng tinh thần, sau này sinh con cũng không thành vấn đề.

Trong lòng ai cũng biết rõ, nhưng bọn họ không nói toạc ra, còn Dạ Từ Đồng cười cười, bộ dạng không sao, thật ra, cô ta thay đổi rồi! Trải qua sự kiện đánh nhau, trường trung học Thập Phiến bỏ hẳn club, còn chủ mưu, hai người bạn học Trình và bạn học Đỗ trước sau đứng ra nhận tội, Thi Cánh Bác rất đau đầu với hành động của hai người này, nhưng không cách nào bắt bọn họ. Trong họp hội đồng quản trị, mọi người nghiên cứu cách xử phạt, vì bạn học Trình là đồng lõa, buộc thôi học về nhà tự kiểm điểm một tháng, vì bạn học Đỗ là chủ mưu, bị nhà trường bắt buộc thôi học!

Xử phạt vừa ban ra, kinh động thầy trò toàn trường, mặc dù Dạ Từ Đồng nhặt về được cái mạng nhỏ, cũng không so đo chuyện bị đánh, xin tha thứ cho bạn học Đỗ, kết quả nhân viên nhà trường không thêm để ý, không tìm ra được kẻ chủ mưu không cách nào thực hiện được, tro mắt nhìn bạn học Đỗ bị nhà trường ra lệnh đuổi học.

Trường học thiếu một hai người như vậy, vốn không ảnh hưởng gì, đối với những người chịu phạt vì bắt nạt bạn học mà nói, cuối cùng cũng mưa tạnh trời trong. Thật ra thì không phải, bởi vì chủ mưu thật sự vẫn còn trong trường học, cô ta có thể sẽ tìm người chết thế, sau đó lại bắt nạt các bạn, một quả bom hẹn giờ như vậy, thời gian trôi qua hoàn toàn không vui vẻ, ngược lại non nớt lo sợ, chịu đựng sợ hãi!

“Rõ ràng chủ mưu hoàn toàn là một người khác, tại sao muốn học tỷ Đỗ làm người chết thế?” Trong góc trường, ba nữ một nam ngồi trên cỏ, vừa ăn cơm hộp vừa tức giận nói.

“Đúng, ngày đó rõ ràng bạn học nữ lén lút lút lút kia chính là chủ mưu, tại sao học tỷ Trình lại không đứng ra làm chứng?” Giọng tức giận giống vậy hàm hồ vang lên, miệng chát đầy thức ăn, Thi Cánh Bác khề thờ dài luyến tiếc, bạn học Trình là một trong ba học sinh giỏi trong lớp, anh không tin cô ta lại làm ra chuyện này, đã từng một mình đi tìm cô ta nhưng cô ta cứ khẳng khái không có chủ mưu, đã không có kẻ chủ mưu anh cũng không nên nói gì, để hội đồng quản trị ra quyết định xử phạt với các cô.

“Vậy cậu nhớ rõ dáng vẻ bạn học nữ kia không?” Thi Vân Hân khinh thường liếc mắt nhìn Tô Đậu, uể oải hỏi lại.

“Tớ thật sự từng gặp cô ta, ở đâu nhỉ?” Tô Đậu cố vắt óc suy nghĩ, cuối cùng trong đầu hiện ra hình ảnh, rồi mới a lên một tiếng, nói: “Chú hai, cháu nhớ rồi, ngày đó.... Là ngày Thi Vân Hân bị lén lén báng tin tập san của trường, học tỷ An!” Tên như sấm sét giữa trời quang khiến chú hai Thi càng thêm đau đầu, sao chuyện đánh nhau đều do học sinh anh dạy dỗ vậy?

Thành tích trong lớp của An Tử Mạnh rất xuất sắc, lại là đại biểu của toàn khoa, giáo viên nào cũng đánh giá cô ta rất cao, một người nhã nhặn lịch sự lại làm người ta yêu thích sao lại có quan hệ với sự kiện đánh nhau này?

“Chú hai, đừng điều tra!” Dạ Từ Đồng vẫn không nói nữa câu, cuối cùng sâu kín nói, chuyện quá khứ đã qua, truy cứu nữa có tác dụng gì? Thân thể cô bị thương có thể hồi phục như cũ sao? Những ngày này, Dạ Từ Đồng nghĩ rất rõ ràng, cũng tiếp nhận sự thật tàn khốc.

“.....”

“.....”

Hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân nhìn mặt nhau, người trong cuộc không truy cứu, các cô cũng không nên nói gì, mặc dù Thi Cánh Bác biểu hiện đồng ý không truy cứu, thật ra anh âm thầm tiến hành thăm dò. Bạn học An Tử Mạnh này rất biết che giấu, đã làm gì thì cũng sẽ không để lại dấu vết nào; Thi Cánh Bác lại tìm tới bạn học Trình lần nữa, nói với cô ta đã tìm ra được chủ mưu, cũng nhận tội sự kiện đánh nhau, sau khi nghe hết bạn học Trình ngả ngồi xuống ghế salon, lăm bắm nói không có khả năng, đại khái bạn học Trình không tin lời Thi Cánh Bác nói, nhưng sau khi nghe tên người chủ mưu, cuối cùng cũng rí rả nói ra tất cả sự thật của chuyện này.

“Ngày hôm qua cô ta tới tìm em, người khác phải chết chính là đàn em Tô, thầy Thi, thật xin lỗi!” Bạn học Trình nói xong lại bổ sung thêm một câu.

“Bạn cùng lớp chịu rất nhiều lần bị bắt nạt, thầy Thi, thầy nhất định phải đòi lại công đạo cho chúng em.”

Thi Cánh Bác vỗ nhẹ lên vai bạn học Trình, khuôn mặt trầm xuống thoáng hiện vẻ thông suốt, mặc dù Thi Cánh Bác không nhìn thấu nhưng với lời bạn học Trình nói vẫn nửa tin nửa ngờ, lúc này Thi Cánh Bác nghĩ tới câu nói kia của Dạ Từ Đồng, không điều tra có thể không biết được chân tướng thì tốt hơn, nhưng một khi bắt đầu không có đạo lý không điều tra tiếp!

Những ngày này, hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân lén lút theo dõi An Tử Mạnh, nhưng không thu hoạch được gì, sau khi sắp buông bỏ, các cô lại bị nhốt trong một đồng đồ nát, một ngày một đêm không ăn uống gì, bụng các cô đói đến đầu óc choáng váng, hai người tựa vào tường, lăm bắm có thể chết hay không? Tô Đậu an ủi nói: Sẽ không, chúng ta phúc lớn mạng lớn, sẽ không chết dễ dàng!

Thi Vân Hân khinh bỉ liếc mắt một, nếu như chú hai, chú Đường không tìm thấy bọn họ, các cô chắc hẳn sẽ chết trong chỗ này không thể nghi ngờ, chỗ này bốn phía đều là tường hoang, chỉ có một cửa sổ to bằng quả dấm, không có thức ăn, các cô không chết cũng sẽ đi nữa cái mạng nhỏ; ngày lại trôi qua ngày, hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân không đếm được mình bị giam ở trong đồng đồ tàn này ngày thứ mấy.

Bên phía Thi Càng Bác đã bị người nặc danh cảnh cáo, nếu như tiếp tục điều tra chuyện chủ mưu, Tô Đậu và Thi Vân Hân chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, sau đó vài ngày quả nhiên Thi Càng Bác dừng tay, không còn điều tra nữa, nhưng Tô Đậu và Thi Vân Hân vẫn chưa trở về, cuối cùng báo cảnh sát, mặc dù cảnh sát ra tay tham gia điều tra nhưng cũng không có kết quả.

Lòng Thi Càng Bác nóng như lửa đốt muốn phá hủy nhà cửa, nhưng lý trí nói cho anh biết phải tỉnh táo, phải tỉnh táo, lúc này điện thoại vang lên, Thi Càng Bác nghe máy, là Đường Dật Sâm gọi điện thoại tới, sau đó cúp cùng máy rồi lái xe tới một căn nhà hoang ở vùng ngoại ô, quả nhiên Tô Đậu và Thi Vân Hân bị nhốt bên trong, ôm hai thân thể nhỏ bé ngất đi, hai người đàn ông đều vô cùng đau lòng, cuộn chặt nắm đấm thể tìm ra thủ phạm. Tất nhiên bọn họ sẽ không ngốc tham gia điều tra, bọn hắn có thể tìm dê con chịu tội thay thì họ cũng có thể, cho nên tuyệt đối không cho thủ phạm ung dung ngoài vòng pháp luật.

Trong bệnh viện lớn, sau khi Tô Đậu và Thi Vân Hân đưa tới, sau nhiều lần kiểm tra, xác định do đói nên xỉu, không nguy hiểm đến tính mạng, hai người đàn ông Thi Càng Bác với Đường Dật Sâm mới thở phào nhẹ nhõm. Trong phòng bệnh, sau khi hai người tỉnh lại, ăn như hổ đói món cháo nóng hổi, mì sợi, tóm lại là đồ có thể ăn đều bị nuốt vào trong bụng.

Sau khi ăn uống no đủ, còn ợ lên một, Thi Vân Hân tò mò hỏi: “Sao hai người lại biết chúng cháu bị nhốt trong nhà hoang ở vùng ngoại thành?”

Đường Dật Sâm đưa di động ra để ba người xem tin nhắn nặc danh gửi tới, đến tột cùng là ai âm thầm giúp bọn họ? Cái người nặc danh này dường như biết rõ rất nhiều chuyện, Tô Đậu nghĩ tới người nặc danh này là bạn học Trình. Thi Càng Bác trầm ngâm vài giây, cũng không phủ nhận khả năng này, ngày đó bạn học Trình nói với anh Tô Đậu sẽ là người thứ hai bị hại, xem ra thật sự không giả, hiện tại bọn họ cần phải chờ thời cơ hành động.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Diệt Trừ Quỷ Đáng Ghét

Tô Đậu và Thi Vân Hân ở bệnh viện một ngày một đêm, hôm sau thì ra viện, đồng thời quay về trường học, học bù lại những tiết học bị thiếu. Lúc nghỉ trưa, hai người tới thư viện xem tài liệu, trên đường đi bị một học trò đụng phải, trên tay có nhiều thêm một tờ giấy, Tô Đậu mở ra, trên tờ giấy viết ba chữ sân thể dục, cô nháy mắt với Thi Vân Hân, sau đó hai người làm như không có việc gì, Tô Đậu tới chỗ hẹn một mình, Thi Vân Hân đi tìm cứu viện.

Hôm nay dường như Thi Càng Bác rất bận, Thi Vân Hân chẳng thể nào tìm được người, cuối cùng đành gọi điện thoại qua cho chú Đường, bảo anh nhanh chóng chạy tới trường học; bên kia, sau khi Tô Đậu đến sân thể dục, chỗ đó yên tĩnh đến mức cây kim rơi xuống cũng nghe thấy rõ ràng. Ngày thường lúc nghỉ trưa, sân thể dục đều có học sinh luyện tập, nhưng hôm nay chẳng có lấy một bóng người, giống như bị mua chuộc, ngoại trừ cô, không có bóng dáng nào.

Tô Đậu tới chỗ hẹn này không phải không sợ, mà là cô muốn biết chân tướng sự thật, cho nên rất liều mạng đến đây!

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, sân thể dục ngoại trừ Tô Đậu thì vẫn không có bóng dáng người thứ hai, lúc cô thờ dài tiếc nuối, cuối cùng cánh cửa sân thể dục bị kéo ra, ánh mặt trời phản chiếu khiến Tô Đậu không nhìn rõ người tới, nhìn bóng dáng mơ hồ thì đoán ra là con gái, sau khi cửa kéo hết, cuối cùng Tô Đậu cũng nhìn rõ mặt mũi người tới, quả nhiên....

Học sinh có khuôn mặt baby ở trường trung học Thập Phiến không nhiều lắm, Tô Đậu vừa liếc mắt liền nhận ra người có gương mặt thiên sứ kia chính là An Từ Manh, cô bước lên trước vài bước, hỏi thẳng: “Sự kiện đánh hội đồng kia cô là chủ mưu phía sau?”

“Đúng!” Nụ cười hung dữ trên khuôn mặt baby vô cùng không hợp, nhưng bây giờ không phải chú ý đến những điều này, Tô Đậu lại hỏi vấn đề thứ hai: “Bạn học Đồng với cô không thù không oán, tại sao lại sai khiến chị Đỗ đánh cô ấy bị thương nặng như vậy?”

Khuôn mặt baby không giận, ngược lại cười nói: “Vì cô ta rất chướng mắt, hơn nữa, người tôi đối phó vốn không phải là cô ta, cô ta chỉ là dê con chịu tội thay mà thôi, tôi nghĩ cô sẽ đứng ra vì cô ta, không biết đi cứu viện binh, kết quả, cô lại liên lụy khiến cô ta thảm hại.”

Thì ra, sắp xếp tất cả những chuyện này vốn là nhằm vào Tô Đậu, Dạ Đồng Tử chỉ là người bị lợi dụng, đáng tiếc An Từ Manh hoàn toàn không biết Tô Đậu và Dạ Từ Đồng không quen thân, cho nên không đứng ra bảo vệ Dạ Từ Đồng gặp nguy hiểm như bảo vệ gà con. Ngày hôm sau Dạ Từ Đồng xuất viện đã từng đi tìm An Từ Manh, cũng biết nguyên nhân thực sự, sau đó cố gắng khuyên can Thi Càng Bác đừng tiếp tục điều tra nữa. Mặc dù Thi Càng Bác biểu hiện là đồng ý nhưng lén lút hành động, cô ta không còn cách nào khác, đành xâm nhập vào đội An Từ Manh. Sau khi Tô Đậu nghe sự thật, chán nản ngồi xuống dưới đất.

Cùng lúc đó cửa sân thể dục lại bị kéo ra, Thi Vân Hân, chú Đường, chú hai Thi xuất hiện ở cửa ra vào, Tô Đậu chạy như điên tới, hắng giọng nói: “Người nhốt chúng ta trong nhà hoang chính là... Dạ Từ Đồng!”

“Tôi biết rồi!” lèduydon

“....”

“Đi thôi!” Thi Càng Bắc kéo tay Tô Đậu đi ra ngoài, lúc này An Từ Mạnh chạy tới, nói: “Mọi người không tố cáo tôi?”

“Tố cáo có thể bù đắp được gì?” Thi Càng Bắc dừng chân, một giây sau lại tiếp tục bước về phía trước, nhìn hình bóng càng lúc càng xa, An Từ Mạnh hăng giọng: “Tất cả những chuyện này, đều là do huấn luyện viên Thạch!”

Thi Càng Bắc đã đi xa, thân thể cứng đờ, tay kéo Tô Đậu tăng thêm lực, Tô Đậu đau co rút khóe miệng, nhưng không giẫy ra.

Chân tướng sự việc, chẳng ai muốn truy tìm nguyên nhân, giống như tan thành mây khói, Dạ Từ Đồng lại chuyển trường lần nữa, nhưng không ai biết cô ta chuyển tới đâu, Tô Đậu không kịp nói một lời xin lỗi với cô ta. Còn người đàn ông kia đi công tác quay về thành phố Đài Châu, mất tin tức của Dạ Từ Đồng, giống như trong cuộc sống chưa từng có cô bé này xuất hiện, bận rộn khai thác sự nghiệp địa ốc.....

Cuộc sống sân trường bình yên trôi qua không quá vài ngày, gặp phải kỳ thi giữa kỳ, Tô Đậu đau khổ buộc học bù lại, trong thời gian đó tận mắt chứng kiến huấn luyện viên Thạch lại quấy rối tình dục chú hai Thi một lần nữa, còn muốn ép buộc chú hai phải theo hắn ta, sao có loại người đáng ghét vậy chứ? Thi Vân Hân cũng thấy vậy, khóe mắt co giật, ước gì lột da được huấn luyện viên Thạch, đáng tiếc không cách nào thực hiện được.

An Từ Mạnh cố gắng muốn đền bù gì đó, ba lần bảy lượt lấy lòng Tô Đậu và Thi Vân Hân, còn bày điệu kể, tục ngữ có câu: Đừng để uống phỉ, dùng một chút cũng không sao!

Huấn luyện viên Thạch thua thiệt mấy lần trong tay Tô Đậu và Thi Vân Hân, còn không biết là An Từ Mạnh bày kế cho các cô, tức giận không chỗ phát tiết hắn ta tìm tới An Từ Mạnh, cầm roi da, khuôn mặt dữ tợn chán ghét, hung hăng quát xuống thân thể trắng như tuyết của An Từ Mạnh. Tô Đậu và Thi Vân Hân phát hiện trên người An Từ Mạnh có dấu vết bị đánh lớn nhỏ, lúc nghỉ trưa cố ý đưa một ít thuốc mỡ tốt cho cô ta, khi học trường báo tin, hai người đi tới câu lạc bộ tennis, khi nhìn quanh xem xét thì không thể nhúc nhích được....

“Dừng... Dừng tay!” Hai người lấy lại tinh thần, đồng thời tìm lại giọng nói của mình, An Từ Mạnh bị trói dây thừng treo lơ lửng cố gắng mở mắt, cắn môi, yếu ớt nỉng: “Ngu ngốc! Chạy mau.”

“Không!” Tô Đậu quả quyết phản đối, “Chúng ta là bạn bè, không phải sao? Tớ và Thi Vân Hân sẽ không thấy chết mà không cứu.” Nói xong Tô Đậu nháy mắt với Thi Vân Hân, huấn luyện viên Thạch biết Thi Vân Hân muốn rời đi tìm cứu viện, giống như có chuẩn bị mà tới, hắn ta huýt sáo một tiếng, lập tức câu lạc bộ tennis có thêm hai bạn học nam

“Bắt lấy các cô ta!”

“Dạ, huấn luyện viên!” Hai bạn học nam đến gần Tô Đậu và Thi Vân Hân, hai người tay trái gà không chặt, sức lực lại chênh lệch khá xa, hai ba động tác đã trở thành tù nhân, hai tay bị trói chặt bằng dây thừng, sau đó cũng bị treo ngược lên. Hai bạn học nam cười tà khát máu, Tô Đậu và Thi Vân Hân chán ghét nhổ một bãi nước miếng, vừa vịn nhô trúng mặt hai bạn học nam kia, khiến bọn hắn càng ghê tởm.

Chú hai, mau tới cứu cháu và Vân Hân... Trong lòng Tô Đậu thầm hét! “Xin lỗi, liên lụy... Các cậu...” An Từ Mạnh yếu ớt nói xin lỗi, nếu như không phải bị huấn luyện viên Thạch nắm được nhược điểm của mình, sao An Từ Mạnh có thể ngu ngốc làm con rối cho người ta lợi dụng, bây giờ còn liên lụy tới Tô Đậu và Thi Vân Hân.

“Đừng nói ngốc thế, chúng ta là bạn!” Thi Vân Hân vừa trốn tránh nanh vuốt ma quỷ, vừa nói: “Có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, bạn bè không phải giả dối, dừng tay, chạm vào nữa tôi sẽ băm cậu!” Thi Vân Hân bị treo ngược mà còn có thể lên tiếng chửi bới, quả là một cô gái mạnh mẽ ngang ngược.

Tô Đậu cũng không chịu nổi, nhưng trốn thế nào cũng không trốn khỏi bàn tay ma quỷ của tên học sinh nam đuổi tới, mấy lần bị sàm sỡ, hành động chán ghét đó làm cô lại nhổ một bãi nước miếng, lúc này tên học sinh nam kia đã có đề phòng, không bị trúng chiêu. Huấn luyện Thạch rời khỏi câu lạc bộ tennis vừa trở lại, trên tay có thêm một chiếc bình nhỏ, cười như sói cầm đi tới trước mặt Tô Đậu, giọng bình lên, nói: “Khiến tôi thua mấy lần, lúc này cho cô ném thử tư vị mất hồn tiêu cốt, ha ha!”

“Không!” Tô Đậu sợ hãi rống to, đáng tiếc ở đây không ai cứu được bọn cô, An Từ Mạnh bị đánh máu thịt lẫn lộn bản thân đã khó giữ nổi, mấy lần ngất đi, nếu không phải có ý chí chèo chống, cô đã sớm hấp hối dưới sự tàn sát hành hạ của huấn luyện viên Thạch rồi. Mặc dù miệng Thi Vân Hân có mạnh mẽ chửi bới cỡ nào cũng không thể ngăn cản việc làm tàn ác của huấn luyện viên Thạch sắp xảy ra, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn ta đổ một ít bột trong bình ra, sau đó ném lên người Tô Đậu, tiếp theo chính là mình, cuối cùng là đến An Từ Mạnh sắp không chống đỡ nổi.

“Thầy, cái đồ quỷ đáng ghét, chết không được từ tế!” Thi Vân Hân chửi bới, miệng Tô Đậu ư a phát ra tiếng rên nhẹ, mặt trái xoan dần nhiễm một tầng màu đỏ, đó là dấu hiệu của ham muốn tình dục! Thi Vân Hân oán hận trừng mắt liếc nhìn huấn luyện viên Thạch, cùng hai tên bạn học nam đuổi tay ma quỷ đùa bỡn thân thể Tô Đậu, về mặt biểu lộ thêm thường khiến Thi Vân Hân hận không thể cầm dao lóc thịt bọn hắn, nhưng đành chịu, tay bị trói, không thể làm được gì cả.

Chú hai, chú Đường... Mau tới cứu bọn cháu!

Thi Vân Hân đau đớn thầm kêu trong lòng, cơ thể bị ném bột vào cũng có phản ứng, thân thể khô nóng, khó nhịn khiến cô rên rỉ, hạ thể giống như có gì đó đang cắn, khiến cô kẹp chặt hai chân, huấn luyện viên Thạch thấy Thi Vân Hân không còn mắng chửi được nữa, hải lòng đưa tay qua sờ một cái, trên bàn tay ướt át khiến huấn luyện viên Thạch đột nhiên cười to, “Ha ha, đã ướt rồi, chờ huấn luyện viên hưởng thụ xong mùi vị của bạn học Tô, rồi đến em, ưm, thơm quá...” Lời nói lăng ló kích thích thần kinh cảm quan của Thi Vân Hân, nhưng những phản ứng này hoàn toàn do trúng bột phấn.

Đồng phục trên người Tô Đậu, cúc áo đã bị mở hết, lộ ra áo ngực màu đen bên trong, mặc dù váy đồng phục dưới người còn chưa bị cởi, nhưng quần lót của cô đã bị lộ nường giắt xuống ném bên cạnh, huấn luyện viên Thạch dâm ô sờ soạng, dâm thủy quá nhiều khiến hắn ta hải lòng cười tà vô như hổ

đôi, thô lỗ tách hai chân Tô Đậu ra, sau đó dùng tư thế như rồng châu cửa đâm vào bên trong...

Àm!

Tiếng kéo cửa vang dội, ngăn cản động tác ác độc của huấn luyện viên Thạch, Tô Đậu kinh hãi tránh được kiếp nạn nanh vuốt ma quỷ, toàn thân Thi Căng Bắc lạnh lẽo xuất hiện trong câu lạc bộ tennis, vẻ mặt lạnh lùng khiến người ta không nhìn rõ nét mặt của anh. Huấn luyện viên Thạch nhìn thấy Thi Căng Bắc, sắc mặt hơi cương cứng, nhưng nhanh chóng khôi phục về bình tĩnh.

“Thật to gan, dám đụng vào cô bé của tôi, muốn chết à!”

Thi Căng Bắc nói xong đưa chân đá huấn luyện viên Thạch bay ra ngoài, ầm một tiếng, tiếng động ầm ĩ quanh quần trong câu lạc bộ tennis to ì ùng. Thi Căng Bắc coi trời cho ba người, toàn thân Tô Đậu khô nóng dựa trên người chú hai Thi, không tự chủ liếm mát. Thi Văn Hân và An Tử Mạnh bị bột phấn hành hạ ngã trên mặt đất. Thi Căng Bắc đầu đầu gọi tới một dãy số, Đường Dật Sâm vội vã chạy xe tới. Còn An Tử Mạnh, Thi Căng Bắc giao cho giáo viên y tế chạy tới ngay sau anh, mặc dù thân thể huấn luyện viên Thạch cường tráng, nhưng không phải đối thủ của Thi Căng Bắc, đứng lên lại bị đánh bay ra ngoài, mãi đến khi không còn sức đứng dậy, khoảng 15 phút sau, hội đồng quản trị dẫn cảnh sát vào câu lạc bộ tennis, mang huấn luyện viên Thạch và hai tên học sinh nam kia đi.

Hiện trường dâm loạn khiến mấy người có mặt lau mồ hôi lạnh, Thi Căng Bắc hạ giọng ra lệnh hội đồng quản trị xử lý tốt chuyện này, rồi mới mang Tô Đậu rời khỏi câu lạc bộ tennis. Bây giờ Tô Đậu đã không thể chống đỡ nổi về đến nhà, rời khỏi trường học, Thi Căng Bắc thuê một phòng khách sạn gần đó, thả cô xuống giường, dùng khăn lạnh hạ bớt nhiệt, nhưng hiệu quả không được bao lâu, bột phấn trên người Tô Đậu không phải là bột phấn bình thường, mà là bột phấn làm người ta động dục.

“Nóng quá... Nóng quá...”

Tô Đậu mơ mơ màng màng ni non, thân thể không tự cọ xát trên giường, cố gắng giải nhiệt, đáng tiếc càng cọ càng khô nóng, giống như đang bị cây đuốc đốt cháy. Nhìn người yêu đau khổ không chịu nổi, Thi Căng Bắc không nhìn được, cởi sạch quần áo của mình đè lên cơ thể nóng rực, hôn, phủ lên, rồi đi, lại phủ lên rồi rời đi, thân thể khô nóng như tìm được chỗ đuối ngọt, càng dựa vào gần, càng quấn chặt, mãi đến khi hạ thể bị xé rách đau đớn, lý trí bị mất mới khôi phục được một ít, nhưng nhanh chóng bị khoái cảm mất hồn làm tan rã.

Buổi chiều đó, hai người dây dưa không tách rời, bột phấn rút đi, Tô Đậu khôi phục thần trí, thân thể vẫn bị chú hai Thi đè dưới người, rên rỉ la hét, xin tha thứ không dứt. Chú hai Thi mồ hôi đầm đìa, nhưng không dừng tốc độ rong ruổi, ngược lại một lần lại một lần đâm vào rút ra, kích thích Tô Đậu lại rên rỉ dâm dăng, anh như motor chạy mãi không ngừng, lúc chậm lúc nhanh đâm vào rút ra, bầu không khí dâm dăng bay quanh căn phòng, kích thích hai người triền miên.

“Chú hai, dừng... Đau!”

Bị yêu cả buổi chiều, hạ thể Tô Đậu không đau vậy thì thật sự là quái lạ, rồi, nhưng van xin chú hai Thi tha cho thể nào cũng đều không có phản ứng, vẫn mãi miết rong ruổi trong cô bé của cô, trong một hồi rên rỉ kích thích dâm dăng, đạt tới cao trào lần thứ n...

Chú hai Thi không rút ra luôn, hôn môi Tô Đậu một cái rồi mới ôm toàn thân nhũn như con chi chi vào phòng tắm, đặt cô trong bồn tắm ngâm nước!

“Cô bé!”

“Dạ?” Tô Đậu gối đầu lên lồng ngực chú hai Thi, yếu ớt đáp lại, hạ thể được xoa dịu, Tô Đậu không tự chủ thở phào một tiếng, dễ chịu quá!

“Sau khi tốt nghiệp, chúng ta kết hôn nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Chương 49

“Có thể không? Cháu sẽ gả cho chú hai sao?” Tô Đậu đang muốn ngủ lập tức tỉnh táo, xoay người khiến thân thể đau nhức, người run rẩy, cố gắng làm như không có việc gì giờ gò má đỏ ửng ra, tâm tình kích động cuộn cuộn cả ra bên ngoài.

“Đương nhiên, đời này em là của chú hai.”

“Nhưng, không phải chú là ba nuôi của cháu sao?”

“Cô bé ngu ngốc, vậy em có gọi chú bằng ba nuôi không?” Thi Căng Bắc vừa bực mình vừa buồn cười hỏi lại, một tờ giám hộ chẳng qua là để thể hiện quan hệ, bọn họ không có quan hệ máu mủ, “Từ trước tới giờ em và Văn Hân đều gọi chú hai, vậy em nói thử xem, có tôn trọng người ba nuôi là tôi đây không?”

“Không có!” Tô Đậu rất thành thật phủ nhận, cô không muốn xem chú hai là ba, cho nên sẽ không ngốc gọi anh bằng ba, tâm tư người ta là muốn xem chú hai như mẹ nhỏ xinh đẹp kia! “Vây...” Hai ngón tay Tô Đậu đâm vào nhau, khuôn mặt đỏ au thẹn thùng khó có thể mở miệng, Thi Cánh Bắc nhéo má phàn cô, hỏi: “Cái gì?”

“Đau, đau quá!”

“Xin lỗi, chú hai quá thô bạo, lên giường bôi thuốc nào.” Thi Cánh Bắc ra khỏi bồn tắm lớn, rồi kéo Tô Đậu đứng lên, ra khỏi phòng tắm nằm lên trên giường, cầm thuốc mỡ bôi vào giữa hai chân Tô Đậu. Cảm giác mát lạnh thấm vào khiến sắc mặt Tô Đậu không còn căng thẳng, tâm tình thả lỏng, trong nháy mắt con buồn ngủ chạy lên não, rồi mệt mỏi ngủ thiếp đi.

Thi Cánh Bắc nằm bên cạnh cô, ôm người yêu, nhìn tướng ngủ thoải mái, tâm tình thỏa mãn không cách nào nói nên lời, đặc biệt lúc hai người hợp làm một, sự thỏa mãn đó càng không thể dùng ba câu để diễn tả. Đến cuối cùng, sau buổi trưa hôm nay, cô bé này đã hoàn toàn trở thành cô gái nhỏ bé của Thi Cánh Bắc anh, cũng sau buổi trưa này, cô bé ngây thơ động lòng người trong nháy mắt biến thành người phụ nữ nhỏ bé mê người.

Tô Đậu ngủ đến chín giờ tối, tỉnh lại phát hiện mình ở trong phòng ngủ, trong đầu hiện lên vài hình ảnh tình cảm mãnh liệt, rõ ràng buổi chiều bọn họ còn đang trong phòng ở khách sạn, sao bây giờ lại đang ngủ ở trong nhà mình? Chẳng lẽ là nằm mơ, nhưng, phía dưới đầu rất chân thực, đây không phải là mơ, chuyện cô và chú hai mặc dù rất đau nhưng rất thoải mái, cảm giác thoải mái này khiến Tô Đậu nhất thời không thể dùng từ thích hợp để diễn tả tâm tình của mình bây giờ. Tóm lại, sẽ làm người ta nghiện, thật giống như ăn kem lần thứ nhất sau đó lại muốn ăn lần thứ hai... So sánh như vậy thật sự khiến người ta không nói được lời nào, ngoài ăn ra vẫn là ăn!

Kem, a a... Kem của cô!

Tô Đậu phịch phịch chạy xuống lầu, chạy thẳng vào phòng bếp, mở tủ lạnh ra... Kem? Nhìn tầng trên của tủ lạnh trống rỗng, sao kem của cô đâu hết rồi? Gần đây xảy ra rất nhiều chuyện, cô chưa ăn, sao bây giờ nhớ tới muốn ăn một que kem, bánh caramen thì đều không cánh mà bay đâu mất?

Thi Cánh Bắc từ bên ngoài trở về, nhìn thấy Tô Đậu đang sững sờ ở nhà bếp, ánh mắt chạm tới tủ lạnh, đoán được sơ sơ có chuyện gì, vì giảm thói quen xấu ăn đồ ngọt của Tô Đậu, anh ném hết kem và caramen ở trong tủ đi, mặc dù rất lãng phí nhưng không còn cách nào khác.

“Xảy ra chuyện gì, cô bé?” Thi Cánh Bắc biết rõ còn hỏi, Tô Đậu chìm đắm trong nước mắt nói: “Không thấy kem.”

“À, không thấy hả, để chú hai nhìn xem nào!” Thi Cánh Bắc làm ra vẻ kinh ngạc, tiến lên vài bước, còn thò đầu nhìn, nói: “Quả nhiên không thấy kem, cô bé, cô phải ăn hết kem rồi, sợ chú hai biết cho nên cố ý nói không thấy? Kem vẫn bảo quản lạnh ở trong tủ lạnh mà, chúng nó không có khả năng có chân bò đi chứ?”

“Không có! Cháu không ăn vụng!” Cô là quang minh chính đại ăn mà, nói vụng trộm thật khó nghe, sao cô phải ăn vụng! Sao cô bé ngu ngốc kia có thể nghĩ tới kem bị người nào đó ném đi, nếu như không phải động vật đơn bào tâm tư đơn thuần, hẳn là sẽ nghĩ đến đầu sỏ vừa ăn cướp vừa la làng gây nên rồi, làm sao để người khác có cơ hội xử oan ăn vụng!

“Vây sao kem không cánh mà bay?”

“Cháu, cháu không biết!” Tô Đậu lập tức che trước tủ lạnh, cả lăm nói, hành động này có vẻ giấu đầu hở đuôi.

Thi Cánh Bắc cũng không tính toán gì với cô, kéo tay Tô Đậu ra khỏi phòng bếp, ấn bờ vai cô ngồi xuống sàn nhà, đặt trứng tráng hàu, pizza, còn có cả mỳ xào để trước mặt cô, “Nhân lúc còn nóng ăn đi, nguội ăn không ngon.”

“Dạ!” Tô Đậu nặng nề gạt đầu, hiện tại không rồi rắm kem nữa, điều quan trọng nhất là giải quyết đồ ăn trước mặt, Thi Cánh Bắc đi vào phòng bếp, làm ít nước trái cây lạnh, còn cả trà xanh rồi trở lên phòng khách.

Tô Đậu uống một ngụm nước trái cây lạnh, lạnh buốt thấm vào ruột gan khiến cô thở phào nhẹ nhõm, gấp một miếng trứng tráng hàu bỏ vào miệng, vừa nhai xong điện thoại bên cạnh vang lên một bản nhạc, gọi tới là người vừa bỏ người yêu Tô Hoài Tôn. Thời gian qua trường học xảy ra rất nhiều chuyện, Thi Cánh Bắc cũng bỏ quên người anh em này, nhưng cuộc sống của cậu ta bây giờ có vẻ trôi qua rất thoải mái, không có gánh nặng tình cảm, bạn gái đôi lần lướt. Lúc bao nuôi người kia còn không thấy anh thay bạn gái như thay quần áo, sao bây giờ thay bạn gái còn nhanh hơn cả thay quần áo?

Haizzzz, Thi Cánh Bắc nặng nề thở dài, không còn cách nào khác với hành động của người anh em vệt chết còn mạnh mẽ!

“Là anh họ à?”

“Ừ!” Tô Thần Tôn khiến Tô Đậu nhớ tới một thời gian gần không liên lạc với chị dâu họ rồi, một mình ở bên ngoài lại còn mang thai không biết thế nào, Tô Đậu chờ chú hai Thi cúp máy mới đề nghị: “Chú hai, chiều nay không có tiết học, có thể đi tìm chị dâu họ không?”

“Em ôn bài tập hết chưa?”

“Chưa!” Thật ép đến khổ!

“Tuần sau là thi giữa kỳ rồi, đừng phân tâm chơi quá.” Thi Cánh Bắc thỏa hiệp, đồng thời không quên nhắc nhở, mặc dù không phải giáo viên lớp 11 nhưng Tô Đậu không giống với mấy học sinh kia, cô là người phụ nữ của mình cũng là cô gái nhỏ của mình, sao cũng phải nghiêm túc một chút.

Bạn cùng lớp còn chưa ai biết quan hệ của cô và chú hai Thi, nếu để có người biết rõ, xem ra trường học sẽ có một trận sóng gió thù hận.

Cuối cùng trường trung học Thập Phiến cũng khôi phục cuộc sống vườn trường gió êm sóng lặng, huấn luyện viên Thạch bị đưa vào tù, chức vụ huấn luyện viên câu lạc bộ tennis trống ghế trong thời gian ngắn, thành viên câu lạc bộ loạn một nùi, hội đồng quản trị một lần nữa lại phải mở cuộc họp tạm thời, quyết định phái thầy Thi, thầy Hà chủ trì câu lạc bộ tennis, thành viên hỗn loạn đã ổn định lại, nhưng nhiều thành viên mới tham gia câu lạc bộ tennis, bọn họ đều gia nhập vì thầy Hà thầy Thi, kỹ thuật bóng cũng không tệ lắm.

Trong học kỳ này mấy câu lạc bộ trường trung học Thập Phiến thi đấu rất nhiều, đầu tiên là câu lạc bộ bóng rổ, sau đó là câu lạc bộ bóng đá, rồi đến câu lạc bộ tennis. Thời gian thi đấu sắp xếp rất ổn, huấn luyện viên, học sinh đều có đủ thời gian hướng dẫn, luyện tập, lúc tranh tài nhất định có trình độ tốt vô cùng.

Tô Đậu và Thi Vân Hân là hai chị em lười biếng chỉ vào xem câu lạc bộ tennis, nhưng không

tham gia cũng không cố vũ, bây giờ chính là vừa ăn vặt vừa nói chuyện trời nam đất bắc, chủ đề chính vây quanh chuyện ăn cơm xong tìm chương trình. Hôm nay là thứ sáu, buổi sáng có bốn tiết, buổi chiều có hai tiết không phải lên lớp, lười biếng, hên hò, xem kịch vui, về nhà, tắm lại mỗi khi đến ngày này sân trường nhộn nháo, tốp năm tốp ba kết giao đi ra sân trường tìm thú vui.

Thời gian trước đây Tô Đậu rất ngoan ngoãn, đến khu gần đó ăn kem rồi về nhà chú thím, nếu không nữa thì đi tới nhà họ Thi làm khách, tâm sự với ông cụ. Không như bây giờ, từ sau khi ở một chỗ cũng chú hai Thi, chỉ muốn dán lấy anh, quấn quýt lấy anh, nhưng buổi chiều chú hai còn phải hướng dẫn thành viên mới của câu lạc bộ tennis, còn cô, tìm Vân Hân tới chỗ chị dâu chơi!

Thi Vân Hân từng gặp Khang Vũ Ninh hai ba lần, không quen thuộc với người này lắm, cũng không biết, nhưng không thể cưỡng được Tô Đậu quấn lấy tấn công, ăn xong cơm hộp hai người rời khỏi trường học, thẳng đến chỗ mới của Khang Vũ Ninh.

“Đậu Đậu!”

Khang Vũ Ninh mở cửa, nhìn thấy Tô Đậu thì vui mừng quá đôi, rất lâu rồi hai người không gặp nhau, chủ đề cũng nhiều, đều là buôn chuyện gia đình. Bây giờ

Khang Vũ Ninh đã mang thai bốn tháng, bụng đã nhô ra, cũng đã mặc quần áo cho phụ nữ có bầu. Thi Vân Hân nhún mảy, quan sát ngôi nhà một gian khoảng ba mươi bốn mươi mét vuông, một người thì đi ở nhưng qua mấy tháng nữa lại thêm một đứa bé, chỗ này người có thể ở sao? Thi Vân Hân không biết cố ý hay vô ý, nói: “Ba đứa bé chắc nghèo kiết xác, phòng này sao đủ cho hai mẹ con ở? Muốn kim ốc tàng kiều (Lén nuôi bồ) thì cũng phải có phong độ tủy chứ?”

Ba đứa bé... Nghèo kiết xác? Khóe miệng Tô Đậu co giật, anh họ cô Tô Thần Tôn là phó giám đốc quản lý công ty, sao có thể xem như người nghèo kiết xác chứ? Lương một năm ngàn vạn, tiền lương có thể dè chết Thi Vân Hân cô!

“Đúng rồi, anh họ cô có mấy anh họ, người nghèo nhất không phải chính là Tô gì Đạo đó sao?”

Không đỡ được! Tô Đậu rất muốn nói tục, nhưng vẫn nhìn xuống, Khang Vũ Ninh nghe Thi Vân Hân nói, chưa xót căn môi, bị Tô Thần Tôn bao nuôi hai năm, cô chưa từng gặp người nhà anh, càng không biết anh có những anh chị em nào, nói làm tình nhân ư, cô cũng làm quá kém cỏi rồi, không biết cái gì về người ta, bây giờ lại để mình to bụng, cô làm người kiều gì vậy?

“Anh họ tớ là Tô Thần Tôn, không phải là Tô Hoài Đạo!”

“À!” Thi Vân Hân kinh hãi, miệng há to, có thể nhét vào một quả trứng gà, “Câu nói... Đứa bé trong bụng chị ấy là của Tô Thần Tôn?”

“Đúng vậy.”

“.....”

Thật sự không biết nói gì luôn, miệng cô còn công khai nói ba đứa bé nghèo kiệt xác, ai chẳng biết Tô Thần Tôn là cháu đích tôn nhà họ Tô, một người kiếm được rất nhiều tiền, một người cực kỳ tài hoa, vấn đề là, cô không thể liên tưởng được người phụ nữ trước mắt có quan hệ không bình thường với Tô Thần Tôn gì đó.

Hu hu... Cho cô một cái hố, chôn cô đi!

Khang Vũ Ninh cũng không trách móc Thi Vân Hân, ai nhìn cô cũng sẽ không đoán được cô có quan hệ sâu xa với Tô Thần Tôn, càng không đoán được ba đứa trẻ trong bụng. Tô Thần Tôn đương đương là phó tổng giám đốc quản lý công ty quốc tế, ai lại liên hệ một cô gái mồ côi không bằng cấp, không có học thức, không có ba không có mẹ ở cùng một chỗ chứ?

Ánh mắt Tô Đậu chạm vào tạp chí trên bàn trà, là ngoài là tạp chí giải trí, bài viết về Tô Thần Tôn chiếm một trang báo, còn có ảnh chụp anh dẫn theo bạn gái ra vào khách sạn, bài viết còn tả tổng giám đốc Tô đào hoa không ngừng nghỉ. Tô Đậu lại chạm tới khuôn mặt tái nhợt của Khang Vũ Ninh, tình cảm, không phải trong miệng nói luông đơ giản là luông, đây chẳng qua là thể hiện sự cao ngạo!

Hai người này, thật sự luông bỏ tình cảm giành cho nhau sao?

“Chị dâu họ, em biết chuyện tình cảm người ngoài không thể nhúng tay, nhưng chị phải thử vì đứa bé, có một gia đình đầy đủ, chị không thể tước đoạt quyền làm ba của anh ấy...”

“Dậu Dậu, em không hiểu đâu!” Sao cô không muốn để người đàn ông kia biết sự tồn tại của đứa bé chứ, nhưng cô sợ anh ta sẽ bóp chết đứa bé, sao đứa bé lại không muốn mình có một gia đình hoàn mỹ, người làm mẹ như cô sao bằng lòng để đứa bé bước vào vết nhơ của mình, cô cũng là bất đắc dĩ.

“Chị không nói, vậy sao biết được anh họ không cần đứa bé?”

“Là anh ta nói.” Khang Vũ Ninh chán nản ngã ngòi xuống sàn nhà, nước mắt rơi lã chã, đau lòng không nguôi.

“....”

Thi Vân Hân đập bàn, cá giận nói: “Mẹ kiếp! Đi, tìm Tô Thần Tôn tính sổ đi!” Có đôi khi thần kinh Thi Vân Hân bị kích động, cô sẽ không để ý đến hậu quả giống như bây giờ, xúc động xông về phía trước. Tô Dậu rất muốn cùng đi, nhưng không phải bây giờ, cô phải làm rõ mối quan hệ không bình thường giữa chị dâu họ và anh họ.

“Vân Hân, chờ một chút!” Tô Dậu ngăn Thi Vân Hân xúc động lại, ngồi xổm người xuống, mặt đối mặt với Khang Vũ Ninh, hỏi: “Chị và anh họ từng có thỏa thuận?”

“Không phải là thỏa thuận, là ba điều quy ước!” Khang Vũ Ninh khó khăn nói ra bốn chữ cuối cùng, ba điều quy ước như một ổ khóa, khóa Khang Vũ Ninh không vượt qua, cũng không dám tới gần, buộc mình vô tình không yêu. Hai năm, mỗi lần yêu nhau, khi lên đỉnh cô cũng không dám gọi ba chữ tên người kia, cô sợ, sợ trong nháy mắt mất đi lồng ngực ấm áp. Em bé tới đã khiến Khang Vũ Ninh đưa ra lựa chọn, muốn có em bé, muốn một chút thời gian ấm áp, giữa đứa bé và người đàn ông, cô dứt khoát chọn đứa bé, đàn ông có thể cho cô... Có đứa bé!

“Hai năm qua, các người vẫn luôn diễn trò, lúc anh họ giới thiệu với em, chỉ là nhân tình chứ không phải bạn gái anh ấy, đúng không?”

“Đúng!” Bạn gái và nhân tình có gì phân biệt, tên gọi không giống mà thôi, định nghĩa bạn gái cũng không nhất định sẽ lấy cô, nhưng dễ nghe hơn từ nhân tình một chút.

“Chị... Chị không yêu anh họ một chút nào sao?” Tô Đậu rất không muốn hỏi vấn đề này, cô sợ nghe câu trả lời chắc chắn, Khang Vũ Ninh há hốc mồm, nheo hốc mắt đầy nước, nói: “Chị không dám yêu!”

“Vậy là chị nhất gan, không phải không dám, chị sợ anh họ không thương chị, anh họ không phải người như vậy, ngày chị đi, em chưa từng chứng kiến bộ dạng anh họ say như chết như vậy, chưa từng có!” Lúc Tô Đậu nói những lời này, hận không thể tát một cái cho Khang Vũ Ninh tỉnh táo lại, thấy cô đang mang bầu nên nhịn.

Đúng lúc Khang Vũ Ninh nhìn qua màn hình điện thoại thấy số Thi Lăng Bác gọi tới, lại bị mấy lời này

của Tô Đậu kích động tâm tình, là cô hèn nhất, là cô sợ, nhưng cô không dám lấy tính mạng đứa bé ra đánh cuộc vận may, thua cuộc thì chẳng những không có đứa bé kia, càng không có người đàn ông kia, hai bên đều không có. Trước kia cô luôn hèn nhất nhưng bây giờ ít nhất cô có đứa bé trong bụng, mặc dù không thể cho bé một gia đình hoàn mỹ, nhưng cô sẽ cố gắng gấp đôi để bé được ăn được ở được dùng đồ tốt nhất, vấn đề là ngoại trừ biết nội trợ, hiện tại Khang Vũ Ninh thật sự việc gì cũng kém, phải nuôi sống một đứa bé cũng không dễ dàng gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50

(Vi đã XO rồi nên mình sẽ để anh em nhé, trong bản convert Tô Đậu khi xưng nhị thúc khi xưng người nên mình sẽ dịch theo ngữ cảnh, có thể khi gọi anh khi gọi chú nhé)

Vì đi quá vội nên trên người Khang Vũ Ninh cũng không nhiều tiền, mấy tháng nay đều bốn ba tìm việc ở bên ngoài, nhưng có một vấn đề, khi những ông chủ đó thấy cô vác theo cái bụng, đều nói cô không thích hợp làm việc, có mấy lần đã nghĩ tới chuyện trở về tìm Tô Thần Tôn, nói cho anh biết chuyện đứa bé, nhưng lần nào cũng đến cuối cùng lại không đi, khiến cuộc sống bây giờ rất túng thiếu. Lê quý đồn

Trong không gian yên yên vài chục mét vuông bầu không khí khiến người ta hít thở không thông, Thi Vân Hân cầm máy tờ tạp chí xem một lần, lên tiếng chắc chắn, giọng cô vang lên giữa ba người im lặng: “Hàng ngày chịu đau đớn, chịu đựng giày vò nhìn anh ta thay phụ nữ như thay áo xuất hiện trước mặt mọi người?” Những lời này hỏi rất đúng trọng tâm, đồng thời hỏi thẳng vào trong đáy lòng Khang Vũ Ninh.

“Đừng nói với em chị không quan tâm, không việc gì?” Nếu như Khang Vũ Ninh dám nói, Tô Đậu nhất định sẽ không quan tâm cô nữa.

Nói không được, không nói cũng không được, vào lúc này nói cái gì cũng sai, Khang Vũ Ninh lựa chọn trốn tránh, Thi Vân Hân khẽ thở dài, rút điện thoại gọi sang một dãy số, “Chú Đường, chú biết lộ trình hôm nay của Tô Thần Tôn không?” Sau khi gọi thông Thi Vân Hân liền hỏi ngay, quả quyết mau lẹ!

Khang Vũ Ninh muốn mở miệng ngăn cản nhưng lại muốn biết tác dụng khi Thi Vân Hân hỏi lộ trình của Tô Thần Tôn, sau khi Thi Vân Hân cúp máy, nói với Tô Đậu: “Đi, đi phá!”

“Đi phá gì?” Những lời này của Tô Đậu chính là tiếng lòng của Khang Vũ Ninh.

“Tô Thần Tôn và người đẹp cùng đi ăn tối, bây giờ chạy tới vẫn còn kịp!”

Tô Đậu nhìn Khang Vũ Ninh, sau đó bị động đề Thi Vân Hân lôi ra cửa, gọi một chiếc taxi đi tới khách sạn Đài Sơn. Sau khi thanh toán tiền xe hai người xông thẳng vào đại sảnh, quản lý khách sạn lập tức chào đón, Thi Vân Hân hung hăng nói: “Tìm người!” Quản lý sờ mũi rồi đi, không có người ngăn cản, đường đi không bị trở ngại.

Nhìn xung quanh một vòng, cuối cùng Thi Vân Hân tìm được bàn hai người Tô Thần Tôn ngồi bên cửa sổ, lôi kéo Tô Đậu trốn qua bên cạnh, thì thầm nói: “Ai đuổi người phụ nữ đó đi?”

“Tớ không làm được!” Tô Đậu quả quyết từ chối, muốn cô phá hỏng cơ hội hẹn hò của anh họ, cô không có can đảm này, “Cậu đi đi!”

“Cậu đây là đẩy tớ vào hố lửa!”

“Hi hi!”

Tô Đậu cười ngây ngô, vạn bất đắc dĩ, Thi Vân Hân cố gắng, lên nào!

“Đồ tiện nhân kia, quyền rũ chồng tôi!” Bốp! Tiếng chửi kèm theo là một tiếng bạt tai vang vọng cả nhà hàng, khiến khách khứa liếc mắt nhìn, vợ cả đùng tiểu tam, tiết mục này nhiều vô kể, đối với một số người không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị, nhưng đối với một số người mà nói thì vẫn mới lạ tò mò, tò mò nhất là tiểu tam sẽ phản kháng với vợ cả ra sao, là nén giận hay là vùng một cái tát trả lại như thế.

“Cô!” Người phụ nữ bị tát đầu choáng mắt hoa, Tô Thần Tôn lập tức đi tới đỡ thân hình cô gái đứng vững, người đàn ông lựa chọn đã làm cô gái chiến thắng, khách khứa thấy vậy lại xì xào bàn tán một hồi, có chế giễu, nhiều nhất là châm chọc với sự lựa chọn của người đàn ông kia!

“Chị dâu họ!” Khang Vũ Ninh cố nén nước mắt, xoay người rời đi, Tô Đậu tình mắt thấy được cô, tiếng gọi vừa dứt lập tức khiến trận gió bão khác tới, Tô Thần Tôn diu cô gái rõ ràng run người, thông thả xoay người, nhìn thấy người phụ nữ cách đó không xa, mắt sáng như được nhìn chăm chăm vào bụng nhô ra của cô....

Vì thân thể mang thai nên trở nên đầy đặn, Khang Vũ Ninh cảm nhận cái nhìn chăm chú nóng rực của Tô Thần Tôn lên bụng cô cho nên lập tức xoay người chạy ra bên ngoài. Tô Thần Tôn nào để cô dễ dàng thực hiện được, lập tức chạy đuổi theo, hai người Thi Vân Hân và Tô Đậu trao nhau ánh mắt, rồi cùng nhau chạy trốn.

“Khang Vũ Ninh, em chạy nữa, đứa bé lập tức biến mất!” Đứa bé vĩnh viễn là xương sườn mềm của Khang Vũ Ninh, vừa nghe tới hai chữ biến mất, Khang Vũ Ninh không dám chạy nữa, nhưng những giọt nước mắt cố nén đã lâu cuối cùng rớt xuống.

Thi Vân Hân và Tô Đậu đuổi tới thì thấy Khang Vũ Ninh bị anh họ ép kéo lên xe, sau đó phát triển thế nào, hình như là vậy: Vì đứa bé, chị dâu họ lần nữa trở lại bên cạnh anh họ, anh họ thay đổi về công từ nhà nhận, bên người không còn chuyện xấu. Các tạp chí lớn đều đưa hình ảnh và chị dâu họ đi tới khoa phụ sản kiểm tra, còn chuyện kết hôn, hình như hai người đã bí mật lấy giấy chứng nhận kết hôn. Điều duy nhất khiến Tô Đậu không hài lòng chính là chị dâu họ vẫn dùng thân phận tình nhân tồn tại, Khang Vũ Ninh trả lời không vấn đề gì, có thể cho đứa bé một gia đình hoàn mỹ, cô không quan tâm tới danh phận!

Giải quyết chuyện tình cảm của anh họ chị dâu họ xong, trong lòng Tô Đậu cũng thấy nhẹ nhõm, những ngày tiếp theo chính là phải thi giữa kỳ, qua không bao lâu nữa chính là kỳ thi cuối kỳ, sau đó là đón hai tháng nghỉ hè dài lê thê buồn chán. Chú hai Thi nói thi giữa kỳ, cuối kỳ, nếu có thể được lọt vào trong top 50 người đứng đầu thì sẽ mang cô tới Hawaii nghỉ hè, sau đó sẽ bay tới Newyork. Nghe hành trình khiến người ta động lòng, đương nhiên Tô Đậu nhảy cẫng lên, giống như khởi động motor, hàng đêm dưới sự quản lý của chú hai Thi, cố gắng luyện tập.

Có đôi khi gặp phải đề bài không giải được, sau đó xin chú hai Thi chỉ giáo, nghe giọng nói từ tính hùng hồn có lực, Tô Đậu không tự chủ bị phân tán sự chú ý, trong đầu cô sẽ xuất hiện một ý nghĩ, từ sau buổi trưa đó, dường như chú hai chưa hề ôm cô, người khác thường nói: Vì không chiếm được cho nên mới rất muốn, bây giờ ném thử qua rồi, có phải là chán ghét cô không?

Nghĩ đi nghĩ lại, hốc mắt Tô Đậu hơi hồng, lỗ mũi chua xót, trong lòng thầm mắng, Thi Càng Bác giảng bài tập xong, đưa ngón tay gõ lên đầu Tô Đậu một cái: “Anh giảng bài, em nghe hiểu không?”

“.....” Về mặt Tô Đậu đau khổ, hai ngón tay đâm vào nhau, bộ dạng rất đáng thương.

“Em nói muốn anh bắt em phải làm thế nào đây hả cô bé kia?” Chú hai Thi thả sách giáo khoa xuống, kéo cô từ sàn nhà đứng dậy, kẹp giữa hai chân mình, cầm vuốt ve đỉnh đầu Tô Đậu.

Tô Đậu chôn trong ngực chú hai Thi, ngón tay vẽ một vòng tròn, vô tình hay cố ý bắt đầu tiến hành quyền rũ, đụng vào cô bé này, Thi Càng Bác hoàn toàn không kiềm chế được! Anh bắt lấy bàn tay bé nhỏ, sợ cô bé này quyền rũ thành công, vội vàng đưa ngón tay lên môi vuốt ve gặm cắn.

Hu hu... Người ta còn không sợ mặt xấu hổ quyền rũ anh, sao chú hai không có chút phản ứng nào? Tô Đậu không thể hiểu, trong lòng lo sợ, cắn cắn môi dưới, đưa bàn tay nhàn rỗi kia hướng về phía

người đàn ông, cách quần áo sờ sờ.

“Cô bé, em làm gì vậy?” Thi Càng Bác hết sức cố gắng kiềm chế dục vọng sống lại, cắn môi lạnh giọng hỏi.

*“Cái kia... Rất lâu rồi chứ không chạm vào người ta!”
Giống như không để ý, Tô Đậu cả gan nén giận nói.
Hu hu... Bộ dạng này của cô chẳng những là một oán phụ (Người phụ nữ oán hận), mà còn là oán phụ chưa*

thỏa mãn dục vọng nữa chứ. “Chú không chạm vào người ta, có phải có phụ nữ lên ngoài không?”

Cái tội danh không có này thật sự rất oan uổng, hàng ngày đều ở trong trường học, anh nào có thời gian tìm phụ nữ? Nếu muốn tìm, cũng phải tìm cô bé là cô đây mới được.

“Không có, anh chỉ có em!”

“Thật không?”

“Thật!” Còn thật hơn cả ngọc trai!

“Vậy tại sao anh không chạm vào người ta?” Chi đề lại trở lại lúc đầu, Thi Lăng Bác lặng lẽ thở dài, nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ như trái cà chua, dùng thái độ vô cùng nghiêm túc nói: “Chú hai muốn chạm vào em muốn đến đau nhức.”

“Vậy anh... Vậy anh...” Mặt đối mặt, lúc nhìn nhau, đầu lưỡi Tô Đậu như bị chó con gặm, lắp ba lắp bắp.

Thi Lăng Bác đặt Tô Đậu lên ghế sofa, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt ve làn da trắng nõn như tuyết, khẽ hôn nhẹ lên làn môi mềm kia, rồi tới chỗ xương quai xanh, lưu luyến quên đường về. Dấu hôn sâu cạn màu hồng không đều nhau, nằm trên làn da phần cổ trắng nõn đúng là mê người, thoát nhìn hấp dẫn phong tình.

Ngón tay lả lơi cởi cúc áo ngi ra, lộ áo ngực bên trong, con người Tô Đậu mờ mịt, chịu đựng ham muốn mãnh liệt bên trong người kéo tới, miệng thở hắt ra, hai tay không biết đặt vào đâu. Thi Lăng Bác nhìn ra Tô Đậu.

không biết làm sao nữa. Thi Càng Bác nhìn cô Tô Đậu vì tình dục mà tâm trí bối rối, kẻ khuôn mặt muôn vàn gợi cảm sát lên, rồi bế cô lên. Về mặt Tô Đậu mờ mịt, thoải mái vừa rồi sao thoáng cái biến mất không còn thấy lóng lánh tấm hơi đâu? Chú hai không tiếp tục sao? Tô Đậu mở to đôi mắt oán trách chú hai Thi khó chịu không kém.

“Nếu em giải đúng mấy đề này, chờ lát nữa về phòng anh sẽ thỏa mãn em!” Hít vài hơi, đề nén tình dục đang cuộn cuộn, Thi Càng Bác nghiêm mặt, nói.

“Hu hu... Đừng nên bắt nạt người khác như vậy chứ!” Bị khơi lên ham muốn làm Tô Đậu khó có thể ngồi yên, trợn vện ba đề giải trong vòng gần hai giờ. Dương nhiên trong lúc giải đề bàn tay có động tay động chân chầm mút, có lý do gì không lãng phí thời gian dài như vậy chứ, Tô Đậu ngồi trên sàn nhà dễ dàng cảm nhận giữa hai chân ướt át, dính vào đùi hết sức khó chịu.

Thi Càng Bác xem lại ba phần bài tập, sau đó cũng không gây khó dễ cho Tô Đậu, ôm lấy cô đi về phòng ngủ, giải quyết vấn đề sinh lý hai người muốn.

Đêm này, lửa nóng thiêu đốt, kéo dài mãi không dừng, Tô Đậu như bị thác nước, một lớp sóng cao trào xâm nhập thần kinh cảm giác cô, cơ rút tê dại, tứ chi tê liệt không nhúc nhích, sỏi xám lớn nào đó tinh thần sáng khoái lộ dạng thỏa mãn ôm lấy cô gái nhỏ ngủ thiếp đi, mãi đến lúc trời sáng.

Sau di chứng thêm khát, dường như toàn thân nhức mòi, đau đớn không chịu nổi, đây là kết cục Tô Đậu quyết rũ thành công, xem cô còn dám khiêu chiến đàn ông đòi hỏi nữa hay không!

Nhìn Tô Đậu chân thấp chân cao, Thi Vân Hân rất không đồng tình, cười trêu chọc: “Tối hôm qua sương hơi quá à?”

“Cái đó, nào có!” Khuôn mặt cô đỏ bừng khiến Thi Vân Hân cười ha ha, lôi kéo Tô Đậu thì thầm hỏi: “Bản lĩnh chứ hai thế nào?”

“Thi, Vân, Hân!” Tô Đậu tức giận mang tên họ ra gọi, lập tức khiến mấy bạn học cùng lớp ném ánh mắt tò mò qua, mặc dù Tô Đậu không được gọi là hoa khôi của trường, cũng không thể gọi là hoa hậu của lớp, nhưng cô có khả năng trở thành đối tượng bạn học nam trong lớp theo đuổi. Nhiều khi Tô Đậu còn nhận được lưu thiếp bạn học nam tặng, tình hình thực tế, chính là từng tấm bì cô vô tình ném vào thùng rác, trong lòng bạn học nam rỉ máu, nhưng vẫn tiếp tục ghi tặng, Tô Đậu cứ tiếp tục ném, dần dần, bạn học nam không còn hao tâm tổn trí nịnh nọt nữa, nhưng ánh mắt của bọn họ vẫn không rời khỏi người Tô Đậu như trước.

“Nhanh, sang đây xem!”

Ngoài ban công lớp học, không hiểu sao có một đám học sinh nữ đứng thét lên liên tục, một người trong đó xông tới nói, vì tò mò, Tô Đậu và Thi Vân Hân đều chạy ra ban công, nhưng học sinh nữ đứng quá đông, vóc dáng học sinh nam vốn cao lớn hoàn toàn không chen chúc, dễ dàng nhìn rồi loạn từ xa.

“Có gì hay sao?” Tô Đậu không có chỗ đứng tốt nên không biết xảy ra chuyện gì, thấp giọng nỉ non một câu,

trùng hợp bạn học nam bên cạnh nghe được, cười hỏi:

“Bạn có sở thích theo đuổi thần tượng không?”

“Theo đuổi thần tượng?” Đường Như Ngoài ăn vẫn là ăn, chưa từng theo đuổi ngôi sao lớn nào, nếu muốn hỏi Tô Đậu bây giờ ngôi sao nào đang nổi nhất, cô chỉ có thể dùng mấy trăm dấu hỏi đáp lại bạn.

Tô Đậu có một anh họ quản lý công ty nghiệp vụ, có thể sẽ biết ngôi sao nào nổi nhất, đáng tiếc, cô chưa bao giờ chú ý loại tin tức này, nếu muốn hỏi cô đi chỗ nào ăn, ngược lại cô có thể liệt kê vài địa điểm ăn uống, khác biệt lớn nhất của ăn uống và theo đuổi thần tượng chính là chỗ này.

“Ban nhạc WDN rất nổi tiếng mà cậu không biết?” Về mặt học sinh nam kinh ngạc kỳ quái, bạn cùng lớp gần như đều là fan riêng của WDN, bạn học Tô rõ ràng không biết, chuyện này thật sự là chuyện lạ thế giới!

“Không biết!” Tô Đậu thành thật quả thực khiến người ta giận sôi, học sinh nam hét chỗ nói, tự động lùi qua một bên, Thi Vân Dân thấy thần tượng của mình đang ở trường trung học Thập Phiến, hào hứng vô cùng, muốn cầm bút xin ký tên, lôi kéo Tô Đậu xông ra bên ngoài. Hai người vừa tới sân bóng, đám người vây xem so với lúc nghỉ trưa còn khiêng kó gấp trăm lần, toàn bộ thầy trò trong trường đều tụ tập ở sân thể dục, xem hiện trường quay phim.

Đám người quá đông, vóc dáng hai người lại nhỏ nhắn xinh xắn, hoàn toàn không chen chúc được vào trong; Thi Càng Bắc bạn hai tiết dạy nhận được tin nhắn của Tô

Thần Tôn, nói là hôm nay tôi trường học chọn cảnh, có muốn tới gặp không. Lúc Thi Càng Bác tới sân thể dục, tiếng người ồn ào, tiếng hét chói tai không dứt, khiến người ta có cảm giác đình tai nhức óc.

Hai người hẹn ở nhau ở một góc! Dưới tàng cây, Tô Thần Tôn ném một chai nước khoáng qua cho Thi Càng Bác, mắt nhìn thẳng vào tình hình quay phía trước.

“Đường đường là một phó tổng, quay lấy cảnh cũng cần câu làm người hầu!” Thi Càng Bác chế nhạo nói, thân phận Tô Thần Tôn chẳng những là phó tổng quản lý công ty quốc tế, mà còn là người đại diện của ban nhạc nổi tiếng này. Trong tay Tô Thần Tôn có mấy nghệ sĩ rất nổi tiếng, mặc kệ là nam hay nữ, hay là nhóm nhạc, tóm lại anh có thực lực nâng ban nổi tiếng, nhưng đồng thời cũng có thực lực kéo ban xuống bùn.

Có đôi khi Thi Càng Bác trăm ngàn câu hỏi không thể trả lời, tại sao Tô Thần Tôn có thể tùy tiện khiến một người nghệ sĩ nổi tiếng, vì sao lại không đẩy Khang Vũ Ninh vào trong giới nghệ sĩ? Cảm lòng giầu cô đi độc chiếm một mình, cũng không thêm công bố với công chúng! Mặc dù Khang Vũ Ninh trở lại bên cạnh người anh em, nhưng không còn cảm giác ‘tương kính như tân’ (tôn trọng nhau như khách), nguyên nhân nằm ở đứa bé.

“Cậu hiểu mà!” Ba chữ đánh đuổi Thi Càng Bác chế nhạo.

“Cậu vẫn để ý Vũ Ninh chọn lựa?” Một câu đâm trúng nỗi lòng Tô Thần Tôn, sắc mặt lập tức tối xuống, nói: “Cô ấy không nên có đứa bé này!”

Không khí nặng nề bao xung quanh hai người, rất lâu sau Thi Càng Bắc lạnh lạnh nói: “Cuối cùng cậu cũng thỏa hiệp, phải nhấc tâm, phải đón nhận, cuối cùng cậu cũng chọn về sau!” Cho nên lựa sự chọn này làm Tô Thần Tôn đau khổ vạn phần, cậu ta có thể không đón nhận sao? Có thể không thỏa hiệp sao? Đứa bé là sinh mạng của Khang Vũ Ninh, cũng giống như cậu ta không thể bác bỏ quyền lợi cô có đứa bé này, cho nên giữa bọn họ lại một lần nữa có ba điều quy ước, còn thêm một điều thứ tư, đây là phòng ngừa ngộ nhớ. Lần này Tô Thần Tôn học cách thông minh, nhưng đồng thời cũng đẩy Khang Vũ Ninh xuống vực sâu, cuộc sống hai người giống như không có sự khác biệt, thật ra, giữa hai người đã thay đổi rồi.

“Tuổi chúng ta không còn nhỏ nữa, có một số việc trong quá khứ thì để qua đi, cứ ở trong đó chẳng những tổn thương mình mà càng tổn thương người khác hơn, Vũ Ninh như vậy cả đời với cậu, nhưng lòng cô ấy sẽ không, chính cậu hiểu rõ, đừng để hoàn toàn mất đi rồi mới biết quý trọng!”

Đàn ông chính là động vật không có lòng tự trọng, khi vĩnh viễn mất đi mới hoàn toàn tỉnh ngộ, đáng tiếc, hiểu ra thì đã quá muộn!

“À, anh họ!”

Tô Dật trốn tránh đám người, vô tình nhìn thấy anh họ mình cùng chú hai Thi lập tức đi tới bên cạnh hai người, Tô Thần Tôn thu liễm tâm tình vừa rồi, trêu chọc nói: “Em là cô bé không quen theo đuổi thần tượng, tôi góp náo nhiệt ài đó?”

“Vân Hân tới ă!”

“Cô bé kia đâu?” Thi Càng Bác hỏi.

“Cô ấy nói thật định phải xin chữ ký, muốn khoe khoang với bạn cùng lớp.” Tô Đậu không nói gì, chữ ký vừa không có giá trị, vừa không thể làm cơm để ăn, có gì tốt mà khoe khoang?

“.....”

Thi Càng Bác im lặng khoe miệng cơ giết, sau đó cất bước đi tới đám người, Tô Thần Tôn nhìn qua em họ thay đổi xinh đẹp, có chút mùi vị phụ nữ, lại lần nữa trêu chọc nói: “Làm rồi?”

Câu hỏi không đầu không cuối khiến Tô Đậu hơi bối rối: “Làm gì?”

“Dùng giả vờ!”

“Không hiểu anh họ nói gì!”

“XXXX!”

“Á, anh họ, anh xấu quá!” Cuối cùng Tô Đậu cũng hiểu câu anh họ hỏi, trên mặt đỏ bừng, đầu rũ xuống gần chạm đất, lên tai đỏ nóng lên, Tô Thần Tôn giống như lên cơn ngứa trêu chọc, lại hỏi: “Bản lĩnh Càng Bác thế nào?”

Chương 51

Sao anh họ và Vân Hân đều hỏi người ta như vậy? Tô Đậu hận không thể đào hố chôn mình, hu hu... Thật sự không nên bắt nạt người khác như vậy!

“Anh họ, bắt nạt người khác, hừ, không để ý anh nữa!”

Tô Đậu nhong nhẹo uốn éo nói, Tô Thần Tôn cười ha ha, đung vớ cô em họ buồn cười này, tâm tình buồn bực lập tức tiêu tan, lúc này Thi Căng Bắc dẫn theo Thi Vân Hân từ trong đám người trở lại dưới tàng cây, nghi ngờ hỏi: “Cười gì?” Nhìn qua sắc mặt xấu hổ của Tô Đậu, Thi Căng Bắc có thể đoán được đại khái một ít.

“Có biết tin tức hôn nhân hai nhà Thiệu Dạ thất bại không?” Tô Thần Tôn khôi phục trạng thái nghiêm túc, dựa vào thân cây, hai tay ôm ngực hỏi.

Hai hàng lông mày Thi Căng Bắc nhíu chặt, khẽ thờ dài luyện tiếc: “Có tìm được Dạ Từ Đồng không?”

“Không, giống như bốc hơi khỏi thế gian, chuyện này có thể gặp phải chuyện ngoài ý muốn hay không?” Tô Thần Tôn đoán nói, hai người Tô Đậu và Thi Vân Hân nhìn nhau, tâm tình phức tạp: “Chồng chưa cưới của cô ấy không có ý định đi tìm cô ấy sao?”

“Cố tình trốn, nào có đơn giản tìm được chứ.” Thi Vân Hân nói, cô gái này khiến người ta phiền phức, nếu để cô bắt được, nhất định cô phải dạy cho cô ta một bài học!

Thi Vân Hân nói xong câu đó bốn người lại im lặng, mãi đến khi trợ lý đi tới nói công việc đã kết thúc, Thi Vân Hân kéo tay Tô Thần Tôn nói: “Chú Tô, giúp cháu nhờ nhóm nhạc WIN ký tên nhé!”

“Để cháu khoe ở lớp đúng không?”

“Á, đâu có!” Thi Vân Hân liếc mắt nhìn Tô Đậu, Tô Thần Tôn bảo trợ lý mời nhóm nhạc WIN tới, nhìn thấy ba thành viên của nhóm nhạc WIN, đôi mắt Thi Vân Hân sáng lấp lánh, Thi Căng Bắc đưa tay gõ một cái, Thi Vân Hân đau đớn che giấu bộ dạng háo sắc, “Đừng quên lát nữa cháu phải gặp chú Đường, thấy bộ dạng si mê này của cháu, cháu có chịu được?”

“Các người đều là người xấu!” Thi Vân Hân nói một câu, tức giận đưa quyền sở nhỏ quý giá của mình ra: “Phiền các anh ký tên, cảm ơn!” Cô bé này trở mặt biến thành vui vẻ, Thi Căng Bắc và Tô Thần Tôn liú lười không nói nên lời! Nhóm nhạc WIN ký tên xong, hỏi Tô Đậu bên cạnh, “Em không cần ký sao?”

“Không, không cần!” Bị hỏi, Tô Đậu cà lăm nói, “Em không có thói quen theo đuổi thần tượng.”

“Đừng để ý cô ấy, một người tham ăn!”

“Tham ăn sống dễ chịu hơn cậu theo đuổi thần tượng!” Tô Đậu nói một câu vô tâm dường như khiến thành viên nhóm nhạc WIN tổn thương, mặc dù bọn họ nổi tiếng, nhưng vẫn chưa nổi tiếng trong lòng người ta, nhìn giọng điệu Tô Đậu khinh thường theo đuổi thần tượng, khiến nhóm nhạc WIN rất đau lòng.

“Xem ra, chúng ta còn cần cố gắng!”

“Đúng!”

“Haizz, thật đau lòng!”

“Tâm hồn bị tổn thương!”

“Hôn một cái, đền bù tâm hồn bị tổn thương!”

Tô Đậu nhìn qua nhóm nhạc anh một câu tôi một câu, sắc mặt từ trắng chuyển sang xanh, rồi từ xanh chuyển sang hồng, cô gái nhỏ sợ tới mức lập tức trốn sau lưng chú hai Thi, Tô Thần Tôn khụ khụ, ý bảo có chừng có mực, đừng đùa quá đáng.

“Chú tô, cháu xem báo nói siêu sao quốc tế Đằng Khắc Lăng muốn trở về quay một bộ phim huyền huyền, là bộ phim đầu tư lớn, có thật không?”

Thân thể Tô Thần Tôn chấn động, sau đó gật đầu, Thi Vân Hân lại hỏi, “Cháu có thể tới thăm không?”

“Tớ muốn hỏi... Đằng Khắc Lăng là ai?” Tô Đậu từ sau lưng chú hai Thi thò đầu ra, giọng yếu ớt đặt câu hỏi, Thi Vân Hân lập tức bắn ánh mắt nhọn như dao tới, hét lên: “Cậu cái đồ ngốc này, ngay cả siêu sao quốc tế Đằng Khắc Lăng cũng không biết, anh ta cũng là nghệ sĩ anh họ cậu dẫn dắt đấy.”

“A, thật sao?” Thi ra anh họ cô lợi hại như vậy! Cô gái này quả thực là một động vật đơn bào, thật sự khiến người ta xấu hổ, khiến người xấu hổ nhất chính là nhóm nhạc WIN, nghe hai cô gái hài hước tôi một câu bạn một câu, thấy thú vị đồng thời tò mò đặt câu hỏi.

“Tô tổng và cô bé này có quan hệ gì?”

“Quan hệ anh em họ!” Thi Vân Hân đi trước một bước, đắc ý nói.

Tô Thần Tôn cười cười, nhận được ánh mắt của Thi Cánh Bác, hai người đi sang chỗ khác, Thi Cánh Bác đi thẳng vào vấn đề, nói: “Cô ấy đã trở lại, có một số việc trước sau gì cũng phải giải quyết, phải thành tâm chấp nhận, hay phải tiếp tục chuyện tình cảm, tôi hi vọng cậu đừng phụ bạc Vũ Ninh, câu hỏi này bản khoán trong lòng cậu, cậu chỉ có thể chọn lựa một cái.”

“Cậu biết tôi không để Vũ Ninh đi một lần nữa, tôi không bắt cô ấy bỏ đứa bé, đã là nhượng bộ lớn nhất rồi...”

“Không phải là vấn đề nhượng bộ hay không nhượng bộ, mà là có thể tiếp nhận được hay không, Vũ Ninh có thể không ngại, cô gái ấy có thể không ư?” Đối với Khang Vũ Ninh bây giờ mà nói, có thể giữ được đứa bé là ban ơn lớn nhất, cô không hi vọng xa vời có vị trí trong lòng Tô Thần Tôn, hai năm ở chung đủ để Khang Vũ Ninh hiểu được cái gì gọi là có chừng có mực, cái gì gọi là giữ một khoảng cách, cái gì gọi là thấy đủ!

“Tự cậu giải quyết cho tốt đi!”

Thi Cánh Bác trở lại dưới tàng cây kéo Tô Đậu rời đi, Thi Vân Hân lăm lăm một câu, “Chú hai, làm gì vậy, chặc!”

“Được rồi, về đi!”

“Dạ!”

Thi Vân Hân nhìn qua nhóm nhạc WIN, bọn người Tô Thần Tôn cũng rời đi, đứng nguyên tại chỗ thầm róng: “Làm gì vậy chứ, hử! Tôi cũng đi!”

Dọc đường phải né tránh đám người, Tô Đậu bị chú hai Thi kéo đi, nhìn tấm lưng rộng lớn, Tô Đậu cảm nhận rõ ràng chú hai Thi đang tức giận, mãi đến khi trở về chỗ cũ, chú hai Thi trở tay ôm chặt cả người Tô Đậu vào trong lòng. Tô Đậu bị ôm không hiểu ra sao, cố gắng đẩy thân hình cao lớn ra, bàn tay nhỏ bé dịu dàng vuốt ve khuôn mặt lạnh lùng đường cong nam tính.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không có gì! Để anh ôm chút!” Tô Đậu khẽ thở dài, đưa tay ôm lại eo cường tráng, cách quần áo cảm nhận nhiệt độ nóng rực của nhau, bàn tay đặt lên eo Tô Đậu vô tình hay hữu ý lạc lên lưng Tô Đậu, môi mềm lập tức che phủ, trần trọc mút thỏa thích, gặm cắn, trêu đùa.

Hôn lưỡi, lần nào cũng khiến toàn thân Tô Đậu mềm nhũn ra, tê dại, chỉ có thể dựa vào người chú hai Thi chống đỡ trọng lượng cơ thể mình, nhìn hai mắt cô bé mơ màng, dục vọng quen thuộc sống lại chạy lên trên đầu, anh khẽ thở dài một hơi để giảm bớt ham muốn gấp gáp, tay nắm tay nhỏ đưa tới đùi quần mình, cách quần áo vuốt ve.

“....”

Vuốt cự vật cực nóng, sắc mặt Tô Đậu lúc trắng lúc hồng, xấu hổ không dám ngẩng đầu lên, hu hu... Chú hai xấu quá!

“Cô bé... Liếm liếm nó, có thể không?” Chịu đựng đau đớn giày vò, chú hai Thi thấp giọng yêu cầu, giọng nói gọi cảm mang theo hấp dẫn.

Trong lòng Tô Đậu đấu tranh 30 giây, rồi mới đưa bàn tay nhỏ bé run rẩy kéo khóa quần chú hai Thi, còn nóng trong nháy mắt lửa lò trước mặt Tô Đậu. Nhìn vật cứng không lồ kia Tô Đậu giắt mình, lần đầu tiên thân mật với vật này cũng không phát hiện nó không lồ như vậy, sao hôm nay nó to khiến cô cả kinh nhảy dựng lên vậy chứ?

Tô Đậu sợ hãi đồng thời vươn lưỡi ra, nhẹ nhàng liếm xuống, khoang miệng ẩm áp làm Thi Cánh Bác vô

*cùng khoái cảm, mỗi một dây thần kinh đều bị kích thích
'bảy hồn tám vía,' cuối cùng không còn chút lý trí nào.
Tô Đậu từng có kinh nghiệm lần đầu, về mặt kỹ xảo mặt
dù không phải quá thuần thục, nhưng vẫn làm chú hai Thi
muốn dừng mà không dừng được, dục tiên dục từ!
Giải không đứng chỗ ngựa làm Thi Cánh Bác không đạt
được thỏa mãn lắm, ra vào nhanh chóng trong miệng Tô
Đậu trong khoảng thời gian ngắn khiến Tô Đậu gần như*

không chịu đựng nổi, sau đó nhả ra, nhưng ót cô bị một bàn tay giữ chặt làm cô không thể nào thoát được. Cô Dậu chỉ có thể nhìn đau đớn nôn ọe, mãi đến khi chú hai Thi thỏa mãn phun ra.

Hu hu... Đau quá, còn đau hơn cả lần đầu tiên, nhức mỗi, chua chua gần như bóp méo khuôn mặt xinh đẹp của Cô Dậu, nước mắt đảo quanh hốc mắt, bộ dạng rất đáng thương. Sau khi chú hai Thi sửa sang lại quần áo trên người, ngồi chồm hổm, cô nhóc đáng thương vào trong ngực thương yêu.

“Đau lắm à?”

“Đạ, đau lắm... Chú hai xấu, xấu lắm!” Cô Dậu nức nở lên án nói, bộ dạng muốn đáng thương bao nhiêu thì có đáng thương bấy nhiêu.

“Đá miệng nào, để chú hai kiểm tra xem.”

“Không cần đâu!” Cô Dậu lúc lắc đầu, không nhìn tới đầu sở gây nên. Thi Càng Bác khẽ vuốt mái tóc đen nhánh của cô, rồi tựa mình vào vách tường, Cô Dậu gói đầu lên lồng ngực rắn chắc, hai người cứ lẳng lặng ngồi yên không nói tiếng nào, không khí im ắng khiến Cô Dậu có chút không được tự nhiên, muốn tìm chủ đề nhưng lại không biết nên nói từ đâu.

“Bạn gái anh họ em.... Lúc trước, muốn trở về!” Thi Càng Bác đột nhiên nói với Cô Dậu một câu như thế, bạn gái cũ của... Anh họ? Cô Dậu như bị điểm huyết, tim đập mạnh và loạn nhịp thất thần...

Tô Đậu nhớ trước khi chị dâu họ xuất hiện, anh họ có một người bạn khác phái rất thân, khi đó không có chút quan hệ nam nữ, nhưng họ lúc nào cũng có đôi có cặp, Tô Đậu vẫn cho rằng chọn chị dâu họ tương lai thì không ai có thể hơn ngoài người đó. Kết quả, có một thời gian ngắn cô không gặp cô ấy, dần dà người kia giống như bốc hơi khỏi nhân gian, bây giờ đột nhiên xuất hiện, Tô Đậu rất không yên tâm.

“Người đó thật sự là bạn gái cũ của anh họ sao?” Tô Đậu lấy lại tinh thần bấu môi hỏi.

“Có thể nói là vậy, cũng có thể nói không phải, về phương diện công việc họ rất hợp nhau.” Nhiều năm qua đi, trí nhớ Thi Cánh Bắc không có ấn tượng sâu đậm, chỉ nhớ người phụ nữ kia là một đối thủ mạnh, thủ đoạn mạnh mẽ, đối mặt với kẻ địch sắc mặt không chút thay đổi, “Cũng là quan hệ thầy trò.”

Thi Cánh Bắc nói qua loa Tô Đậu cũng đoán hiểu tình hình lúc đó, người nợ anh họ không thể có, cho nên mãi không thể mở lòng, bây giờ người nợ muốn trở về, chị dâu họ có tình địch, anh họ phải giải quyết khúc mắc trong lòng. Dương nhiên Tô Đậu và chị hai thi nghĩ giống nhau, đều không mong Khang Vũ Ninh bị phụ bạc, nhưng vừa một thuận đi vọng anh họ và người kia có thể có kết quả, Tô Đậu chau mày, đánh vào lòng ngực chị hai Thi, “Em xấu quá, gió chiều nào ngã về chiều đó, em rất hi vọng chị dâu họ và anh họ có thể ở cùng một chỗ, nhưng vừa muốn người nợ quan trọng với anh họ như vậy, nên có kết quả nở hoa kết trái, em...”

“Cô bé, chuyện tình cảm người khác không thể nhúng tay

vào, cho dù em rồi rãm thê nào cũng phải xem trái tim anh họ em lựa chọn ra sao, anh cũng mong anh họ em đừng phụ bạc chị dâu họ em!”

“Chú hai!”

“Hà?”

“Em có anh thật tốt!” Cô may mắn hơn chị dâu họ, nhờ có một người đàn ông dành riêng cho mình, không cần lo lắng hoảng sợ mỗi ngày, cũng không cần hoang mang bị cướp đi, cô là cô gái nhỏ hạnh phúc nhất trên thế giới này! “Em yêu anh, chú hai!” Tô Đậu cắn tai chú hai Thi, hạ giọng nói khẽ.

Thi Càng Bác được tỏ tình vui mừng quá đỗi, giữa cảm Tô Đậu, “Chú hai cũng yêu cô bé, nhưng...” Dục vọng làm vẻ mặt Thi Càng Bác căng thẳng, haizzz, gặp cô bé này, dục vọng anh thật sự không che giấu được!

“Nhưng sao?” Nhìn vẻ mặt căng thẳng của chú hai Thi, Tô Đậu lo lắng hỏi.

“Cô bé, em là khắc tinh từ nhỏ của chú hai.” Kéo thân thể nhỏ bé xuống, Thi Càng Bác lăm lăm lên tai Tô Đậu một câu, vẻ mặt nhỏ nhắn lập tức thẹn thùng đỏ au, da mặt Tô Đậu mỏng cảm thấy hổ thẹn với yêu cầu kia, giãy dụa đi ra, chạy về phòng học. Nhìn cô bé lăm lăm trốn chạy, Thi Càng Bác bật cười, lại nhìn xuống vật cứng đội lên nơi đứng quần, cái này muốn cười cũng không cười được.

Tô Đậu trốn về phòng học, đỏ mặt tía tai, Thi Vân

Ngọc Hân diendanlequydon.com

trần cười nắc nắc nhìn tại gan, mặt mờ mờ: “Cậu à, sẽ không theo chú hai làm chuyện kia ở chỗ cũ đây chứ?” Tô Đậu mặc cỡ đầu nằm xuống bàn học, không có mặt mũi gặp người khác, Vân Hân là giun trong bụng cô sao, sao cô ấy có thể biết rõ là làm chuyện kia? Ngụ ngốc mới không đoán ra!

“Hừ!” Tô Đậu quay mặt, không để ý tới Thi Vân Hân trong lòng và cũng tỏ vẻ.

“Đậu Đậu.”

Gọi buồn nôn khiến lông tơ Tô Đậu dựng thẳng đứng, giả vờ lấy sách giáo khoa che hai lỗ tai, lúc này tiếng chuông vang lên, thì ra đã đến giờ tan học, Thi Vân Hân bấu môi, cầm cặp khoác lên vai, nói: “Cố đi trước, chú Đường đứng đợi ở cổng.” lqdlon

“Cậu đó, có tình người không vậy?”

“À, như nhau.”

Nhìn Thi Vân Hân chạy nhanh như chớp, Tô Đậu chậm chậm thu dọn sách giáo khoa, đi xuống lầu, tính đứng ở đường giao nhau phía trước chờ chú hai. Không biết vì sao Thi Hạo Hạo mất tích một thời gian ngắn đột nhiên xuất hiện, Tô Đậu nhìn như không thấy bước qua, sao Thi Hạo Hạo có thể để Tô Đậu dễ dàng đi qua như vậy, đưa tay bắt lấy cổ tay cô, mạnh mẽ kéo cô lên xe của mình.

“Thả tôi ra, anh muốn đưa tôi đi đâu?” Thở lực đàn ông và phụ nữ vĩnh viễn cách xa nhau, Tô Đậu không trốn tránh được, chỉ có thể bị ép buộc chờ đi rồi khỏi trường

học. Thi Hạo Hạo không nói gì, ô tô nhanh chóng chạy lên cao tốc, chạy tới vùng duyên hải, qua khoảng một tiếng đồng hồ, xe dừng trước một tòa cao ốc, lúc này Tô Đậu có chết cũng không muốn xuống xe, Thi Hạo Hạo thu liễm phong độ lịch sự, lại một lần nữa mạnh mẽ kéo Tô Đậu xuống xe, rồi kéo cô đi về phía nhà ở, mắt thấy sắp lên thang máy, Tô Đậu càng thêm hoảng loạn. Hư hu... Chú hai, mau tới cứu em, cô bé phải chịu khổ trong hang sói.

Vào thang máy, Thi Hạo Hạo ấn lên tầng mười, nhìn các tầng dần dần đi qua, trong lòng Tô Đậu càng thêm không yên, đĩnh, tiếng vang của cửa thang máy làm Tô Đậu hoảng hốt lo sợ, liều mạng bám lấy tường không chịu bước ra, Thi Hạo Hạo trực tiếp ôm lấy, ôm Tô Đậu từ trong thang máy ra ngoài, sau đó rút chìa khóa mở cửa, nhét Tô Đậu ngồi xuống ghế sofa.

“Anh... Rốt cuộc là anh muốn thế nào?”

“Tôi có thể muốn thế nào? Em vốn chính là của Thi Hạo Hạo tôi, tại sao lại là hản? Hản có gì tốt? Nói về tuổi, tôi trẻ hơn hản, nói về thực lực cũng không thua hản, về phương diện trên giường, tôi càng mạnh hơn hản!” Thi Hạo Hạo và Thi Cảnh Bác là hai người có ưu thế nhất, chỉ ở tuổi mà thôi, nhưng đối với Tô Đậu mà nói, tuổi tác vốn không phải là vấn đề, cô yêu chú hai Thi, vì hai bên có tình cảm, yêu đôi phương, cho nên không phải anh thì không thể!